

378.04

จ ๖๕ ๕

ย. 3

สถานภาพและบทบาทของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปริญญานิพนธ์

ของ

อาลิน กานะวิเชียร

11 ต.ค. 2533

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มกราคม 2533

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

170628

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....ประธาน
(ผศ.ดร. วิจิตร สิ้นศิริ)

.....กรรมการ
(ดร.สุภาพร ตั้งสมวารพงษ์)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(ผศ.ดร. วิจิตร สิ้นศิริ)

.....กรรมการ
(ดร.สุภาพร ตั้งสมวารพงษ์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ดร.สมสุข อีระพิจิตร)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่.....๒๔.....เดือน.....กุมภาพันธ์.....พ.ศ.....๒๕๓๓

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์แผนกการอุดมศึกษา และอาจารย์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เป็นอย่างสูงที่ได้ให้ความรู้ แนวคิด หลักการ และประสบการณ์ จนผู้วิจัยสามารถศึกษาค้นคว้าและทำปริญญานิพนธ์สำเร็จลงได้ด้วยดี โดยเฉพาะท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร สีนสิริ ที่เป็นทั้งอาจารย์ผู้สอนและประธานกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ที่ได้ให้ความรู้ แนวคิด และเป็นที่ปรึกษาในการทำปริญญานิพนธ์มาโดยตลอด อาจารย์ ดร. สุพร ตั้งสมารทงษ์ ซึ่งเป็นอาจารย์ผู้สอนและเป็นกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำและความรู้ในการทำปริญญานิพนธ์มาโดยตลอด รวมทั้งอาจารย์ ดร. สมสุข อธิระกิจิตร ที่กรุณาร่วมเป็นกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์เรื่องนี้ จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ท้ายสุดขอกราบขอบพระคุณเจ้าหน้าที่กองสถาบันอุดมศึกษาเอกชน อธิการบดี อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่สละเวลาให้ข้อมูลเป็นอย่างดีจนทำให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินงานวิจัยจนบรรลุจุดหมายที่ตั้งไว้

อาลิน กานะวิเชียร

มกราคม 2533

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
	ความสำคัญของการวิจัย.....	4
	ขอบเขตของการวิจัย.....	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
	วิธีดำเนินการวิจัย.....	6
2	สถานภาพและบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน.....	8
	ประวัติความเป็นมา.....	8
	สถานภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน.....	11
	บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน.....	17
	วิเคราะห์สถานภาพและบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน.....	34
3	สถานภาพและบทบาทของมหาวิทยาลัยศรีปทุม.....	37
	ประวัติความเป็นมา.....	37
	สถานภาพและบทบาทของมหาวิทยาลัยศรีปทุม.....	43
	วิเคราะห์สถานภาพและบทบาทของมหาวิทยาลัยศรีปทุม.....	76
4	แนวโน้มของการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชน.....	79
	แนวโน้มของการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชนด้านการสอนและการผลิตบัณฑิต...79	

แนวโน้มนของการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชนก้านการวิจัย.....	99
แนวโน้มนของการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชน	
ก้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม.....	100
แนวโน้มนของการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชน	
ก้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ.....	102
วิเคราะห์แนวโน้มนของการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชน.....	103
5 แนวโน้มนของการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีปทุม.....	109
แนวโน้มนของการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีปทุม	
ก้านการสอนและการผลิตบัณฑิต.....	110
แนวโน้มนของการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีปทุมก้านการวิจัย.....	122
แนวโน้มนของการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีปทุม	
ก้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม.....	125
แนวโน้มนของการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีปทุม	
ก้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ.....	128
วิเคราะห์แนวโน้มนของการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีปทุม.....	130
6 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	139
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	139
วิธีดำเนินการวิจัย.....	139
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	139
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	140
อภิปรายผล.....	144

ข้อเสนอแนะ.....	147
บรรณานุกรม.....	149
ภาคผนวก.....	155
ภาคผนวก ก ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ	
เรื่อง การขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดของวิทยาลัยเอกชน..	156
ภาคผนวก ข ใบอนุญาตให้เปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน.....	158
ภาคผนวก ค พระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512.....	160
ภาคผนวก ง ใบอนุญาตให้จัดตั้งวิทยาลัยไทยสุริยะ.....	198
ภาคผนวก จ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับ	
การจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน).....	200
ภาคผนวก ฉ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 217 (เฉพาะส่วนการโอนอำนาจ	
หน้าที่ให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.....	207
ภาคผนวก ช พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของ	
กระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ	
พ.ศ. 2517.....	213
ภาคผนวก ซ พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522.....	219
ภาคผนวก ฅ กฎหมาย ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2525) ออกตามความใน	
พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522.....	259
ภาคผนวก ฎ กฎหมาย ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2525) ออกตามความใน	
พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522.....	263

ภาคผนวก ก กฎหมาย ฉบับที่ 15 (พ.ศ. 2527) ออกตามความใน

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522.....267

ภาคผนวก ก คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 66/2523

เรื่อง นโยบายการต่อสู้เพื่อเอาชนะคอมมิวนิสต์.....276

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนหน่วยกิตที่ต้องศึกษาตามคณะ ระดับ และสาขาวิชา ของวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2515-2530.....	51
2	จำนวนอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษของวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2515-2530.....	53
3	จำนวนอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษของวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2515-2530 จำแนกตามวุฒิ.....	55
4	อัตราส่วนระหว่างอาจารย์ประจำต่อนักศึกษาของวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2515-2530.....	57
5	จำนวนนักศึกษาของวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2515-2530.....	59
6	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาของวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2515-2530 จำแนกตามวุฒิ.....	60
7	จำนวนนักศึกษาลาออกกลางคันของวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2515-2530 จำแนกตามชั้นปี.....	61
8	รายรับและรายจ่ายของวิทยาลัยศรีปทุมปีการศึกษา 2515-2530.....	63
9	จำนวนและพื้นที่ของห้องบรรยาย ห้องปฏิบัติการ และห้องสมุด ของวิทยาลัยศรีปทุมปีการศึกษา 2515-2530.....	65
10	จำนวนและพื้นที่ของโรงอาหาร ห้องประชุม ห้องธุรการ และห้องผู้สอน ของวิทยาลัยศรีปทุมปีการศึกษา 2515-2530.....	66
11	แนวโน้มจำนวนอาจารย์ประจำของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในปีการศึกษา 2530-2534 รวมทุกสถาบัน.....	88

12	จำนวนนักศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทุกสถาบันร่วมกันรับเข้าใหม่ในปีการศึกษา 2530-2534.....	90
13	จำนวนนักศึกษารวมทุกระดับการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน รวมทุกสถาบันที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดไว้ในปีการศึกษา 2530-2534....	93
14	จำนวนรวมของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน รวมทุกสถาบันในปีการศึกษา 2530-2534.....	96
15	จำนวนอาจารย์ประจำที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีโครงการจัดให้มี ในปีการศึกษา 2530-2534 จำแนกตามระดับคุณวุฒิ เปรียบเทียบกับ จำนวนอาจารย์ประจำที่มีอยู่แล้วในปีการศึกษา 2529.....	112
16	จำนวนนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมกำหนดรับเข้าใหม่ ในปีการศึกษา 2530-2534 จำแนกตามภาคและระดับการศึกษา.....	115
17	ประมาณการจกเก็บค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2530-2534 จำแนกตามหลักสูตร...	119
18	จำนวนบุคลากรประจำสำนักวิจัยที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมกำหนดให้มี ในปีการศึกษา 2530-2534 จำแนกตามตำแหน่ง.....	123
19	จำนวนเงินงบประมาณสนับสนุนการวิจัยของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2530-2534.....	124
20	จำนวนบุคลากรประจำศูนย์ฝึกอบรมและบริการทางวิชาการ ของมหาวิทยาลัยศรีปทุมประจำปีการศึกษา 2530-2534 จำแนกตามประเภทบุคลากร.....	126
21	จำนวนเงินงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานของ ศูนย์ฝึกอบรมและบริการทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2530-2534.....	127

22 จำนวนเงินงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงาน

ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2530-2534.....129

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	แผนภูมิแสดงโครงสร้างหลักของสายการบริหารมหาวิทยาลัย/สถาบัน.....	22
2	แผนภูมิแสดงสายการบริหารงานมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.....	23
3	แผนภูมิแสดงสายการบริหารงานวิทยาลัยรังสิต.....	24
4	แผนภูมิแสดงสายการบริหารมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.....	25
5	แผนภูมิแสดงสายการบริหารงานสถาบันเทคโนโลยีสังคม(เกริก).....	26
6	แผนภูมิแสดงสายการบริหารภายในวิทยาลัยศรีปทุมในระยะแรก (ท.ศ. 2515-2519) ซึ่งใช้มาจนถึงปี พ.ศ. 2522.....	46
7	แผนภูมิแสดงสายการบริหารภายในของวิทยาลัยศรีปทุม ในช่วงปี พ.ศ. 2522-2529.....	47
8	แผนภูมิแสดงสายการบริหารภายในวิทยาลัยศรีปทุมปี พ.ศ. 2529.....	49
9	แผนภูมิแสดงสายการบริหารภายในมหาวิทยาลัยศรีปทุมปี พ.ศ. 2530.....	73
10	กราฟแสดงแนวโน้มการเพิ่มสูงขึ้นของจำนวนอาจารย์ประจำ ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในปีการศึกษา 2530-2534 รวมทุกสถาบัน.....	89
11	กราฟแสดงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงจำนวนนักศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัย กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนทุกสถาบันร่วมกันรับเข้าใหม่ ในปีการศึกษา 2530-2534.....	92
12	กราฟแสดงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงจำนวนนักศึกษารวมทุกระดับการศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนรวมทุกสถาบันที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดไว้ ในปีการศึกษา 2530-2534.....	95

- 13 กราฟแสดงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงจำนวนรวมของผู้สำเร็จการศึกษา
จากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนรวมทุกสถาบัน
ในปีการศึกษา 2530-2534.....97
- 14 กราฟแสดงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงจำนวนอาจารย์ประจำ
ของมหาวิทยาลัยศรีปทุมในปีการศึกษา 2530-2534.....114
- 15 กราฟแสดงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงจำนวนนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีปทุม
กำหนดรับเข้าใหม่ในปีการศึกษา 2530-2534
จำแนกตามภาคปกติและภาคค่ำ.....117
- 16 กราฟแสดงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงจำนวนนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีปทุม
กำหนดรับเข้าใหม่ในปีการศึกษา 2530-2534
จำแนกตามระดับการศึกษา.....118
- 17 กราฟแสดงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงประมาณการจกเก็บค่าเล่าเรียน
ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมของมหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2530-2534 จำแนกตามหลักสูตรปริญญาโท
ปริญญาตรี และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง.....121

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างเป็นระบบของประเทศไทยในอดีตนั้น รัฐเป็นผู้ดำเนินการจัดมาโดยตลอด ต่อมาเมื่อความต้องการของประชาชนที่จะศึกษาคือในระดับอุดมศึกษามีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเกินกว่าที่รัฐจะรับภาระได้ ทำให้เกิดปัญหาเรื่องที่เรียนไม่เพียงพอ และนักศึกษาที่ไม่มีที่เรียนได้เดินทางไปศึกษาต่อยังต่างประเทศเป็นจำนวนมากเป็นผลให้ต้องสูญเสียค่าใช้จ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศจำนวนมากเช่นกัน รัฐจึงได้พิจารณาเห็นว่าควรเปิดโอกาสให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษานี้ด้วย เพราะนอกจากจะเป็นการสนองตอบความต้องการของประชาชนที่ต้องการจะศึกษาต่อให้ผู้ที่เรียนภายในประเทศแล้ว ยังเป็นจุดผลักดันไปเรียนต่อต่างประเทศและเป็นการสงวนเงินตราต่างประเทศไว้ได้อีกทางหนึ่งด้วย ด้วยเหตุผลข้างต้น ในปี พ.ศ. 2508 จึงได้มีการเสนอปัญหาเรื่องการมีที่เรียนในระดับอุดมศึกษาไม่เพียงพอต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วลงมติเห็นชอบด้วยในหลักการให้เอกชนจัดตั้งสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้ ต่อมาในปี พ.ศ. 2512 ได้มีการตราพระราชบัญญัติเพื่อการจัดตั้งวิทยาลัยเอกชนขึ้นเรียกว่า พระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2520 : 3)

หลังจากที่พระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 มีผลบังคับใช้แล้ว ในปี พ.ศ. 2513 มีวิทยาลัยเอกชนที่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการจำนวน 6 แห่ง คือ วิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาลัยหอการค้า วิทยาลัยเกริก วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต วิทยาลัยพัฒนา และวิทยาลัยไทยสุริยะ โดยให้ดำเนินการสอนในระดับไม่เกิน 3 ปีแรกของมหาวิทยาลัยของรัฐ หลักสูตรของวิทยาลัยเอกชนทั้ง 6 แห่งนี้ส่วนใหญ่เน้นทางด้าน

บริหารธุรกิจ บัญชี และเศรษฐศาสตร์ ด้วยเหตุผลที่ว่าค่าใช้จ่ายถูกและมีผู้สนใจเรียนมาก เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วก็สามารถประกอบอาชีพได้ (อาทร ชนเห็นชอบ. 2527 : 3)

วิทยาลัยเอกชนได้รับการพัฒนาและยกฐานะขึ้นเป็นสถาบันอุดมศึกษาในรูปของ วิทยาลัย มหาวิทยาลัย หรือสถาบัน เปิดสอนถึงระดับคุณวุฒิบัณฑิตเช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐได้เมื่อมีความพร้อมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ที่กำหนดไว้ใน กฎบววมหาวิทยาลัย วิทยาลัยเอกชนได้มีบทบาทในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษามากขึ้น ความก้าวหน้าของอุดมศึกษาเอกชนได้เริ่มขึ้นเมื่อรัฐบาลได้บรรจุเรื่องวิทยาลัยเอกชน เข้าไว้เป็นส่วนหนึ่งในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะที่ 4 พ.ศ. 2520-2524 และเมื่อถึงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะที่ 5 พ.ศ. 2525-2529 รัฐได้ กำหนดทิศทางและนโยบายเกี่ยวกับการศึกษาระดับอุดมศึกษาเอกชนไว้ คือ การส่งเสริม ให้เจริญก้าวหน้า และการอนุญาตให้มีการขยายการศึกษาในสาขาวิชาที่สถาบันมีความพร้อม ได้เต็มที่ ยกเว้นด้านการฝึกหัดครูและศึกษาศาสตร์ซึ่งรัฐรับผิดชอบในการจัดการศึกษาแต่ เพียงฝ่ายเดียว (อาทร ชนเห็นชอบ. 2527 : 1) และเมื่อมาถึงแผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษาระยะที่ 6 พ.ศ. 2530-2534 รัฐได้เปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ขยายการศึกษาทางกานแพทยศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์เพิ่มขึ้น ทั้งยังให้ขยายการศึกษา ถึงถึงระดับปริญญาโทอีกด้วย (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2529 ด : 11)

มหาวิทยาลัยศรีปทุมเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เปลี่ยนประเภทมาจากวิทยาลัย ศรีปทุมซึ่งมีชื่อเดิมว่าวิทยาลัยไทยสุริยะ ซึ่งเป็นวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในจำนวน 6 แห่ง แรกที่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2513 โดยมีนายสุข หุคยาภรณ์ เป็นผู้รับใบอนุญาตจัดตั้ง วิทยาลัยไทยสุริยะได้เปลี่ยนชื่อเป็นวิทยาลัยศรีปทุมเมื่อวันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2515 (ภาคผนวก ก) วิทยาลัยศรีปทุมได้ดำเนินการในลักษณะของ วิทยาลัยเอกชนจนกระทั่งได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนประเภทเป็นมหาวิทยาลัยศรีปทุมเมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2530 ตามใบอนุญาตให้เปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่ 2/2530 ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2530 (ภาคผนวก ข)

การเปลี่ยนแปลงสถานภาพและบทบาทจากวิทยาลัยไทยสุริยะ วิทยาลัยศรีปทุม มาเป็นมหาวิทยาลัยศรีปทุม ทำให้มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีหน้าที่ต้องปฏิบัติให้สมบูรณ์ตามภารกิจของการเป็นมหาวิทยาลัยตามหลักสากล คือ การสอนและการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ (วิจิตร ศรีสอาน. 2518 : 10-11) พัฒนาการของมหาวิทยาลัยศรีปทุมได้ดำเนินมาตั้งแต่จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2513 จนมาถึงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2528 ได้เสนอโครงการขออนุญาตเปลี่ยนประเภทจากวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยต่อทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งโครงการดังกล่าวยังไม่สอดคล้องกับเงื่อนไขที่คณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกำหนด ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้มีหนังสือ ที่ หม 0207/25266 ลงวันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2528 แจ้งให้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขใหม่จนกระทั่งได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนประเภทเป็นมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2530 จึงเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ พัฒนาการของสถานภาพและบทบาทของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ เพื่อนำผลเสนอผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องประกอบการพิจารณาปรับปรุงพัฒนาภารกิจของมหาวิทยาลัยให้เจริญก้าวหน้าสู่ความเป็นเลิศและเป็นมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์แบบยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายในการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสถานภาพและบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และแนวโน้มของการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาสถานภาพและบทบาทของมหาวิทยาลัยศรีปทุม
2. เพื่อศึกษาสถานภาพและบทบาทการสอนและการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ และแนวโน้มของการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีปทุม

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยเกี่ยวกับสถานการณ์และบทบาทของมหาวิทยาลัยศรีปทุมในด้านการสอนและการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ กับแนวโน้มในการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีปทุมตามโครงการ/แผนงานในช่วง 5 ปีข้างหน้า(ปี 2530-2534) เป็นประโยชน์แก่ผู้บริหารหน่วยงานระดับสูง ระดับกลาง และระดับต้นนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาพัฒนาแผนและการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยศรีปทุมให้เหมาะสมและสมบูรณ์แบบตามปรัชญาการอุดมศึกษาของไทย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาสถานการณ์และบทบาทของมหาวิทยาลัยศรีปทุมในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา 4 ด้าน คือ การสอนและการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2515 ถึงปี พ.ศ. 2530 โดยแบ่งออกเป็น 2 ช่วง คือ (1) วิทยาลัยศรีปทุม ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2515 ถึงปี พ.ศ. 2530 และ(2) มหาวิทยาลัยศรีปทุม ตั้งแต่วันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2530 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2530

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สถาบันอุดมศึกษาเอกชน หมายถึง สถาบันที่จัดดำเนินการอุดมศึกษาที่จัดตั้งขึ้นโดยเอกชนเพื่อร่วมรับภาระกับรัฐในการจัดการศึกษาระดับสูง โดยดำเนินการสอนได้ถึงระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า และอยู่ในความควบคุมของทบวงมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ มหาวิทยาลัย สถาบัน และวิทยาลัย

2. สถานภาพของมหาวิทยาลัยศรีปทุม หมายถึง สถานะของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ได้รับการรับรองว่าเป็นสถานบันอุดมศึกษาเอกชนประเภทมหาวิทยาลัย และมีสภาพเป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติสถานบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522

3. บทบาทของมหาวิทยาลัยศรีปทุม หมายถึง การปฏิบัติงานหรือการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยศรีปทุมตามพระราชบัญญัติสถานบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ตามภารกิจหลักของสถานบันอุดมศึกษา 4 ด้าน คือ การสอนและการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ โดยแต่ละด้านมีความหมายดังต่อไปนี้

3.1 บทบาทการสอนและการผลิตบัณฑิต หมายถึง การดำเนินงานในการศึกษาแก่นักศึกษา ได้แก่ การเตรียมการสอน การสอน การเรียน การตรวจงาน การให้คำปรึกษาทางวิชาการ การเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการและการพัฒนาคุณภาพของอาจารย์

3.2 บทบาทการวิจัย หมายถึง การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการค้นคว้าและการแสวงหาความรู้หรือการคิดค้นสิ่งใหม่ๆ รวมทั้งการเขียนตำราหรือเอกสารที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ตลอดจนการส่งเสริมการทำวิจัย

3.3 บทบาทการบริการทางวิชาการแก่สังคม หมายถึง การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการนำความรู้ที่มีอยู่หรือที่คิดค้นได้ไปเผยแพร่ หรือให้คำปรึกษาแก่ประชาชน หน่วยราชการ องค์กร หรือรัฐวิสาหกิจทั่วไป

3.4 บทบาทการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ หมายถึง การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการทำให้ชุมชนหรือสังคมมีความเข้าใจ ช่างซึ่ง และรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม และประเพณีอันดีงามของชาติ

4. การจัดการศึกษา หมายถึง การบริหารหรือการจัดการเกี่ยวกับสถานศึกษา อาคารสถานที่ ทรัพยากร บุคลากร ผู้สอน ผู้เรียน วิธีการเรียนการสอน และการวัดผลการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ที่มีคุณภาพ และมีสัมฤทธิ์ผลตามหลักสูตรที่กำหนดไว้

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงพรรณนา โดยอาศัยศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร
ดังต่อไปนี้

1. กฎหมาย ระเบียบ ข้อกำหนด รายงานการประชุม รายงานประจำปี สถิติ
รายงานการสัมมนา และรายงานการศึกษาเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

2. คำสั่ง ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

3. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 4, 5 และ 6

4. โครงการและแผนงานของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ปี พ.ศ. 2530-2534

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยศรีปทุม
จากหน่วยงานของมหาวิทยาลัยศรีปทุม คือ จำนวนอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษจาก
แผนกบุคลากร สำนักงานอธิการบดี จำนวนนักศึกษาจากสำนักงานทะเบียนและสถิตินักศึกษา
การเงินจากแผนกบัญชีและการเงิน และอาคารสถานที่จากแผนกอาคารสถานที่และยาน-
พาหนะ ส่วนกฎหมาย ข้อกำหนด รายงานการประชุม รายงานประจำปี สถิติ รายงาน
การสัมมนา และรายงานการศึกษาเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จากหน่วยงานของ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม ทบวงมหาวิทยาลัย ห้องสมุดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
และห้องสมุดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาจำแนกเป็นหมวดหมู่ตามสาระ คือ

1.1 การสอนและการผลิตบัณฑิต ครอบคลุมสาระ 7 เรื่อง

1.1.1 เป้าหมายในการจัดการศึกษา

1.1.2 การบริหาร

1.1.3 หลักสูตรและการเรียนการสอน

1.1.4 อาจารย์

1.1.5 นักศึกษา

1.1.6 การเงิน

1.1.7 อาคารสถานที่

1.2 การวิจัย

1.3 การบริการทางวิชาการแก่สังคม

1.4 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

2. นำข้อมูลแต่ละหมวดมาเสนอเป็นรายงานในรูปของคำบรรยาย มีแผนภูมิ

ตาราง และกราฟประกอบ

3. วิเคราะห์ข้อมูลที่สำคัญๆ แบ่งตาม 4 หัวเรื่องใหญ่ คือ

3.1 วิเคราะห์สถานภาพและบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

3.2 วิเคราะห์สถานภาพและบทบาทของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

3.3 วิเคราะห์แนวโน้มของการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชน

3.4 วิเคราะห์แนวโน้มของการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีปทุม

สถานภาพและบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยมีพัฒนาการมาตั้งแต่ต้นจนเป็นได้ถึงระดับมหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2530 มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบในการสอนและการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ มีสิทธิเสรีภาพทางวิชาการเช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทุกประการภายใต้พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 และต้องบังคับตามกฎหมายที่ออกตามความในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 ตลอดจนประกาศทบวงมหาวิทยาลัย

ประวัติความเป็นมา

เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2508 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบในหลักการเปิดโอกาสให้เอกชนจัดตั้งสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยให้ดำเนินการสอนได้ในระดับไม่เกิน 3 ปีแรกของมหาวิทยาลัยของรัฐ และให้อยู่ในความควบคุมดูแลของกระทรวงศึกษาธิการเช่นเดียวกับโรงเรียนราษฎร์ ต่อมาในวันที่ 28 กันยายน พ.ศ. 2508 คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งในขณะนั้นคือสภาการศึกษาแห่งชาติ ดำเนินการแก้ไข วางระเบียบและข้อบังคับรวมทั้งปรับปรุงพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้ตั้งคณะทำงานศึกษารายละเอียดและนำรายงานเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติในสาระสำคัญ คือ ให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติแก้ไขแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับ พ.ศ. 2503 ให้สอดคล้องกับความเป็นจริงในการจัดการศึกษาเวลานั้น และให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชนขึ้นใช้แทนการปรับปรุงพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติไว้แล้ว สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้เสนอ

หลักการสำคัญๆ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ ฐานะ ลักษณะการบริหารงาน การรับความช่วยเหลือ หรือการเข้าเป็นเครือสถาบันอื่น และการควบคุมวิทยาลัยเอกชน ที่ควรจะได้บรรจุเข้าไว้ในพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชนที่จะร่างขึ้นด้วยนอกเหนือจากข้อบังคับในการดำเนินงาน สถานศึกษาทั่วไป คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2510 อนุมัติให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติดำเนินการต่อไปตามที่ได้เสนอ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้ดำเนินการร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน ขึ้น ซึ่งได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2512 เรียกว่า พระราชบัญญัติ วิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 (ภาคผนวก ค) โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติทำหน้าที่พิจารณาหลักสูตรและมาตรฐานทางวิชาการของวิทยาลัยเอกชน และให้ กระทรวงศึกษาธิการทำหน้าที่รับผิดชอบในการอนุมัติการจัดตั้งและการควบคุมการดำเนินงานของวิทยาลัยเอกชนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติดังกล่าว (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2520 : 1-3)

ในปี พ.ศ. 2513 กระทรวงศึกษาธิการได้อนุญาตให้จัดตั้งวิทยาลัยเอกชนขึ้น รวม 6 แห่ง คือ วิทยาลัยเกริก วิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาลัยไทยสุริยะ (ภาคผนวก ง) วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต วิทยาลัยพัฒนา และวิทยาลัยการพาณิชย์ วิทยาลัย 5 แห่งแรก ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2513 และวิทยาลัยแห่งหลังสุด ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน พ.ศ. 2513 (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2520 : 3)

ต่อมาได้มีประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ภาคผนวก จ) กำหนดให้รวมสายงานการศึกษาเอกชน คือ งานของกองโรงเรียนราษฎร์ กรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กับงานวิทยาลัยเอกชนที่อยู่ในอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ จัดตั้งขึ้นเป็นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ พร้อมกันนั้นได้มีประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 217 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ภาคผนวก ฉ) กำหนดให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับราชการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานอธิบดีกรม

และบรรดาอำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติเป็นเจ้าหน้าที่ และอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับวิทยาลัยเอกชน ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ หรือของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ หรือเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ แล้วแต่กรณี (ทบวงมหาวิทยาลัย.

2520 : 3-4)

ในปี พ.ศ. 2516 วิทยาลัยเอกชนได้เสนอเรื่องขอโอนเข้าอยู่ในความรับผิดชอบของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ กระทรวงศึกษาธิการให้นำเรื่องนี้เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา คณะรัฐมนตรีได้มีมติรับหลักการให้มหาวิทยาลัยเอกชนโอนไปอยู่ในความรับผิดชอบของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐเมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน พ.ศ. 2516 งานวิทยาลัยเอกชนได้โอนจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ไปยังทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ตามพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ พ.ศ. 2517 (ภาคผนวก ข) เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน พ.ศ. 2517 (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2520 : 5)

นับตั้งแต่เริ่มประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 จนถึงปี พ.ศ. 2531 มีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้งหมดจำนวน 25 แห่งเรียงตามปี พ.ศ. ที่จัดตั้งดังนี้

1. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (พ.ศ. 2513)
2. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ (พ.ศ. 2513)
3. มหาวิทยาลัยศรีปทุม (พ.ศ. 2513)
4. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (พ.ศ. 2513)
5. สถาบันเทคโนโลยีสังคม(เกริก) (พ.ศ. 2513)
6. วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ (พ.ศ. 2515)
7. มหาวิทยาลัยเทคนิคสยาม (พ.ศ. 2516)

8. วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	(พ.ศ. 2516)
9. มหาวิทยาลัยพายัพ	(พ.ศ. 2517)
10. วิทยาลัยแสงธรรม	(พ.ศ. 2519)
11. วิทยาลัยศรีอีสาน(ศาสนาคริสต์อุทิส)	(พ.ศ. 2522)
12. วิทยาลัยหัวเฉียว	(พ.ศ. 2524)
13. วิทยาลัยคริสเตียน	(พ.ศ. 2526)
14. วิทยาลัยศรีโสภณ	(พ.ศ. 2527)
15. วิทยาลัยวังษ์สวัสดิกุล	(พ.ศ. 2527)
16. วิทยาลัยรังสิต	(พ.ศ. 2528)
17. วิทยาลัยพยาบาลเซนต์หลุยส์	(พ.ศ. 2528)
18. วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาโลก	(พ.ศ. 2529)
19. วิทยาลัยภาคกลาง	(พ.ศ. 2529)
20. วิทยาลัยมิชชัน	(พ.ศ. 2529)
21. วิทยาลัยเกษมบัณฑิต	(พ.ศ. 2530)
22. วิทยาลัยบัณฑิตสกลนคร	(พ.ศ. 2530)
23. วิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	(พ.ศ. 2531)
24. วิทยาลัยโยนก	(พ.ศ. 2531)
25. วิทยาลัยสยามบัณฑิต	(พ.ศ. 2531)

(ทบวงมหาวิทยาลัย. 2531 : 7)

สถานภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ปี พ.ศ. 2513 เป็นปีแรกที่มีการอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนขึ้นและให้ดำเนินการสอนได้ในระดับที่ไม่ต่ำกว่า 2 ปีและไม่สูงกว่า 3 ปีแรกของมหาวิทยาลัยของรัฐ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2520 : 3) ในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2514

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้วิทยาลัยเอกชนดำเนินการสอนในระดับที่สูงกว่าระดับ 3 ปีแรกของมหาวิทยาลัยของรัฐได้ โดยให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติกำหนดวิธีการให้การรับรองมาตรฐานการศึกษาตามความในมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 และกำหนดมาตรการที่จะให้นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยเอกชนไปก่อนแล้วได้มีโอกาสศึกษาต่อจนได้รับปริญญาด้วย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้พิจารณากำหนดวิธีการและวางมาตรการเพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีข้างต้นทั้ง 2 ข้อ ดังนี้

1. วิธีการให้การรับรองมาตรฐานการศึกษา มีเงื่อนไข 2 ประการ คือ

ประการที่ 1 วิทยาลัยเอกชนต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของวิทยาลัยว่าด้วยหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร 4 ปีชั้นปริญญาตรีแต่ละสาขาวิชา โครงการจัดการศึกษา อุปกรณ์การศึกษา และห้องสมุดโดยสมบูรณ์ก่อน กับประการที่ 2 การสอบเพื่อรับปริญญานั้นให้มีคณะกรรมการสอบไล่ภายนอก 3 คนทำหน้าที่ตรวจสอบและให้คำรับรองการสอบไล่วิชาในชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 ในแต่ละหมวดหรือสาขาวิชาด้วย วิทยาลัยเอกชนจึงจะให้ปริญญาคำได้ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกนี้ให้วิทยาลัยเอกชนเป็นผู้เสนอรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติพิจารณาแต่งตั้งไม่น้อยกว่า 3 คน ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติอาจแต่งตั้งเพิ่มเติมในจำนวนไม่เกินกว่าจำนวนที่วิทยาลัยเอกชนเสนอแต่งตั้งมาได้อีกถ้าเห็นว่าจำเป็น ส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินการสอบรวมทั้งเงินสมนาคุณคณะกรรมการสอบไล่ภายนอก ให้วิทยาลัยเอกชนเป็นผู้รับผิดชอบ

2. มาตรการที่จะให้นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยเอกชนไปก่อนแล้วได้มีโอกาสศึกษาต่อจนได้รับปริญญาคำ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้พิจารณาว่าหลักเกณฑ์ว่าด้วยการรับโอนผู้สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาอื่นและผู้เข้าศึกษาในขณะที่มีฐานะเป็นโรงเรียนราษฎร์ก่อนได้รับอนุญาตให้จัดตั้งเป็นวิทยาลัยเอกชนเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยเอกชนเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนที่จบจากวิทยาลัยแต่ละแห่งเมื่อครั้งยังเป็นโรงเรียนราษฎร์ที่เริ่มเข้ารับการศึกษาในปีการศึกษา 2508-2512 ได้มีโอกาสโอนเข้ามาศึกษาต่อในวิทยาลัยเอกชนในวิชาที่จะต้องศึกษาเพิ่มเติม เพื่อศึกษาให้ครบหลักสูตรปริญญาคำ

และมีโอกาสรับปริญญาตรีเมื่อสอบผ่านตามหลักสูตรโดยวิธีการที่กำหนดในวิธีการให้การรับรองมาตรฐานการศึกษาข้างต้นแล้ว (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2520 : 3-4)

ในปี พ.ศ. 2522 ได้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 และได้มีการตราพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 (ภาคผนวก ข) ขึ้นใช้แทนเพื่อให้เหมาะสมกับความจริงถ่วงน้ำหนักของวิทยาลัยเอกชนที่ได้เพิ่มขยายขึ้นเป็นอันมากทั้งในจำนวนวิทยาลัยและภารกิจในการผลิตบัณฑิต (พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522) พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 ได้ตราขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนสามารถบริหารและดำเนินการกิจได้อย่างมีศักดิ์และสิทธิ์เช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยของรัฐทุกประการ คือ

1. สามารถเปลี่ยนสถานภาพจากวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัย มีภารกิจด้านการสอน และการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ เช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยของรัฐ
2. สามารถจัดการศึกษาได้ตั้งแต่ระดับปริญญาตรีจนถึงระดับปริญญาเอก
3. สามารถให้ตำแหน่งทางวิชาการ คือ ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์แก่คณาจารย์ของสถาบันได้
4. สามารถให้ปริญญาโทคติมศักดิ์ในสาขาวิชาที่สถาบันจัดสอนแก่บุคคลภายนอกที่เหมาะสมได้
5. สามารถรับความช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์การศึกษา หรือประโยชน์อื่นจากบุคคลภายนอกได้ รวมทั้งการเข้าสัมทบกับสถาบันการศึกษาในประเทศหรือต่างประเทศ (อาทร ชนเห็นชอบ. 2527 ข : 4-5)

กฎหมาย ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2525) ออกตามความในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 (ภาคผนวก ข) กำหนดลักษณะของมหาวิทยาลัย สถาบัน และวิทยาลัยไว้เป็นหลักเกณฑ์ ดังนี้

1. มหาวิทยาลัย

1.1 ดำเนินการให้การศึกษาในด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงหลายสาขาวิชา หรือหลายกลุ่มสาขาวิชา

1.2 ดำเนินการให้การศึกษาเพื่อให้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาทุกชั้น และประกาศนียบัตรบัณฑิต

1.3 มีภารกิจด้านการสอน การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการ แก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

2. สถาบัน

2.1 ดำเนินการให้การศึกษาในด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งเน้นการสอน ในสาขาวิชาใดหรือกลุ่มสาขาวิชาใดโดยเฉพาะ

2.2 ดำเนินการให้การศึกษาเพื่อให้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาทุกชั้น และประกาศนียบัตรบัณฑิต

2.3 มีภารกิจด้านการสอน การผลิตบัณฑิต และการวิจัย และอาจกระทำภารกิจ เกี่ยวกับการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม หรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติด้วย ก็ได้

3. วิทยาลัย

3.1 ดำเนินการให้การศึกษาในด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงในบางสาขาวิชา

3.2 ดำเนินการให้การศึกษาเพื่อให้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาในชั้นที่ ไม่สูงกว่าปริญญาโท และประกาศนียบัตรบัณฑิต

3.3 มีภารกิจด้านการสอนและการผลิตบัณฑิต และอาจกระทำภารกิจเกี่ยวกับการ วิจัย หรือการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม หรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ ด้วยก็ได้

ในปี พ.ศ. 2527 ได้มีการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญเกี่ยวกับสถานภาพของสถาบัน อุดมศึกษาเอกชน กล่าวคือ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้รับโอกาสให้เปลี่ยนประเภทจาก วิทยาลัยเอกชนเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนได้

ในปี พ.ศ. 2528 พระกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้กำหนดเงื่อนไขในการพิจารณาอนุญาตให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเปลี่ยนประเภทจากวิทยาลัยเป็นสถาบัน และจากวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัย (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2528 : 14-16) ดังนี้

1. กรณีเปลี่ยนประเภทจากวิทยาลัยเป็นสถาบัน มีเงื่อนไข 5 ข้อ คือ

1.1 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งเป็นวิทยาลัยแล้ว จะได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนประเภทจากวิทยาลัยเป็นสถาบันได้ก็ต่อเมื่อวิทยาลัยนั้นได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดเดิมโดยครบถ้วนแล้ว

1.2 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นต้องจัดให้มีโครงการและแผนงานที่ชัดเจนในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา บุคลากร เงินทุน และอื่นๆ ที่จะช่วยสนับสนุนโครงการและแผนงานต่างๆ ให้ดำเนินการไปได้โดยสมบูรณ์

1.3 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นต้องมีอาจารย์ประจำสอนวิชาพื้นฐานที่เพียงพอแก่การให้บริการทางค่านวิชาพื้นฐานทั่วไปในการจัดการศึกษาในระดับสถาบัน

1.4 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นต้องปฏิบัติตามภารกิจลักษณะของสถาบันตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎทบวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2525) ออกตามความในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 โดยเฉพาะจะต้องมีขีดความสามารถที่จะทำหน้าที่ในค่านับถือศึกษา และการวิจัย ซึ่งจะต้องมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในค่านต่างๆ ดังกล่าวด้วย

1.5 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นต้องแสดงให้เห็นถึงขีดความสามารถในการจัดหาและพัฒนาอาจารย์ประจำ โดยจัดให้มีอัตราส่วนอาจารย์ประจำต่อนักศึกษาอย่างน้อยเป็น 1 ต่อ 20 ภายในเวลา 5 ปีนับจากวันที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนประเภทเป็นสถาบัน ทั้งนี้ ก่อนได้รับอนุญาตจะต้องจัดให้มีอัตราส่วนอาจารย์ประจำต่อนักศึกษาเป็น 1 ต่อ 30 ทั้งในภาพรวมของแต่ละสาขาวิชา และในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไปในแต่ละปีด้วย

2. กรณีเปลี่ยนประเภทจากวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัย มีเงื่อนไข 5 ข้อ คือ

2.1 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งเป็นวิทยาลัยแล้ว จะได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนประเภทจากวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยได้ก็ต่อเมื่อวิทยาลัยนั้นได้ปฏิบัติตาม

ข้อกำหนดเดิมโดยครบถ้วนแล้ว

2.2 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นต้องจัดให้มีโครงการและแผนงานที่ชัดเจนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา บุคลากร เงินทุน และอื่นๆ ที่จะช่วยสนับสนุนโครงการและแผนงานต่างๆ ให้ดำเนินการไปได้โดยสมบูรณ์

2.3 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นต้องจัดให้มีกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ เพื่อให้ให้บริการทางด้านวิชาพื้นฐานทั่วไปของการจัดการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยอย่างพอเพียง

2.4 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นต้องปฏิบัติตามภารกิจลักษณะของมหาวิทยาลัยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมาย ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2525) ออกตามความในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 โดยเฉพาะจะต้องมีขีดความสามารถที่จะทำหน้าที่ในค่านับถิตศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ ซึ่งจะต้องมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในแต่ละด้านด้วย

2.5 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นต้องแสดงให้เห็นถึงขีดความสามารถในการจัดหาและพัฒนาอาจารย์ประจำ โดยจัดให้มีอัตราส่วนอาจารย์ประจำต่อนักศึกษาอย่างน้อยเป็น 1 ต่อ 20 ภายในเวลา 5 ปีนับจากวันที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนประเภทเป็นมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ก่อนได้รับอนุญาตจะต้องจัดให้มีอัตราส่วนอาจารย์ประจำต่อนักศึกษาเป็น 1 ต่อ 30 ทั้งในภาพรวมของแต่ละสาขาวิชา และในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไปในแต่ละปีด้วย

อนึ่ง ในกรณีการขอเปลี่ยนประเภทจากวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยนั้น สถาบันอุดมศึกษาเอกชนผู้ขออนุญาตจะต้องเสนอข้อมูลล่าสุดของปีการศึกษาที่จะขอเป็นมหาวิทยาลัย และโครงการ/แผนงานต่างๆ ในช่วง 5 ปีข้างหน้า เพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตด้วย

นับตั้งแต่ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 เป็นต้นมาจนถึงปี พ.ศ. 2531 มีผลให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีศักยภาพและความพร้อมถึงเกณฑ์ที่จะเปลี่ยนประเภทจากวิทยาลัยเป็นสถาบันหรือมหาวิทยาลัยได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนประเภทจากวิทยาลัยเป็นสถาบัน 1 แห่งคือสถาบันเทคโนโลยีสังคม(เกริก) และได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนประเภทจากวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยรวม 6 แห่ง คือ ในปี พ.ศ. 2527

ได้แก่มหาวิทยาลัยพายัพ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ และมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ในปี พ.ศ. 2529 ได้แก่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม และในปี พ.ศ. 2530 ได้แก่มหาวิทยาลัยศรีปทุม (พหามหาวิทยาลัย. 2531 : 7)

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยเฉพาะประเภทมหาวิทยาลัยมีบทบาทหรือภารกิจในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการสอนและการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ เช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทุกประการ โดยจะต้องดำเนินการตามกฎหมายภายในขอบเขตที่เห็นว่าเหมาะสมและสมควรแก่สถานการณ์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น ดังนี้

1. บทบาทในการสอนและการผลิตบัณฑิต สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีหน้าที่รับผิดชอบในการสอนระดับอุดมศึกษาและการผลิตบัณฑิตเพื่อพัฒนากำลังคนระดับสูงที่มีคุณภาพให้แก่ประเทศชาติเช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ บทบาทในการสอนและการผลิตบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบในการจัดดำเนินการที่เด่นชัด 7 ประการด้วยกัน คือ เป้าหมายในการจัดการศึกษา การบริหาร หลักสูตรและการสอน อาจารย์ นักศึกษา การเงิน และอาคารสถานที่

1.1 เป้าหมายในการจัดการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแต่ละแห่งต้องกำหนดเป้าหมายในการจัดการศึกษาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับเป้าหมายความต้องการที่จะพัฒนากำลังคนของประเทศตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ เช่น แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530-2534 ได้กำหนดเป้าหมายในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาไว้ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ

1.1.1 ด้านปริมาณ ได้กำหนดเป้าหมายการรับนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มสาขาวิชาที่ควรเพิ่มปริมาณการรับ ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และ

เทคโนโลยี กับกลุ่มสาขาวิชาที่ตรงที่หรือลดปริมาณการรับลง ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชา
สังคมศาสตร์ ส่วนจะรับนักศึกษาเป็นจำนวนเท่าใดนั้นให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแต่ละแห่ง
เป็นผู้พิจารณากำหนดตามความเหมาะสม

1.1.2 ด้านคุณภาพ เป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาระดับ
อุดมศึกษาแบ่งออกเป็น 7 ด้าน คือ

1.1.2.1 เป้าหมายด้านการพัฒนาอาจารย์ จัดให้มีการพัฒนาอาจารย์
ประจำให้มีคุณวุฒิสูงขึ้น สัดส่วนคุณวุฒิอาจารย์ประจำปริญญาเอก : โท : ตริ ควรเท่ากับ
3 : 5 : 2 ตามเกณฑ์ที่ยูเนสโกได้กำหนดไว้ แต่เนื่องจากสัดส่วนคุณวุฒิอาจารย์ประจำที่
ได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525-2529 เท่ากับ
2.5 : 5.5 : 2.0 ยังไม่บรรลุเป้าหมาย จึงยังให้คงสัดส่วนคุณวุฒิอาจารย์ประจำตามที่
ได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 5 ไว้ก่อน

1.1.2.2 เป้าหมายด้านการพัฒนาการเรียนการสอน จัดให้มีการฝึกอบรม
ผู้สอนสาขาวิชาต่างๆ ให้ทราบถึงเทคนิค วิธีการ และเทคโนโลยีการสอนใหม่ๆ เพื่อ
ประโยชน์ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักศึกษา สนับสนุนให้มีการศึกษาค้นคว้าโครงการ
ศึกษาใหม่ๆ มุ่งพัฒนาสื่อการสอน การผลิตและการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนสาขาวิชา
ต่างๆ ให้เหมาะสมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เพื่อปรับปรุงคุณภาพและมาตรฐานการจัดการ
ศึกษาให้ดียิ่งขึ้น สามารถปฏิบัติภารกิจในฐานะสถาบันอุดมศึกษาได้อย่างคล่องตัวและมี
ประสิทธิภาพ และส่งเสริมการเปลี่ยนสถานภาพจากวิทยาลัยเป็นสถาบันหรือมหาวิทยาลัย
เมื่อมีความพร้อม

1.1.2.3 เป้าหมายด้านการวิจัย ส่งเสริมให้อาจารย์ประจำและ
นักวิชาการได้ทำการค้นคว้าวิจัยสาขาต่างๆ โดยเน้นส่งเสริมและสนับสนุนการค้นคว้าวิจัย
พื้นฐาน และการวิจัยประยุกต์ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาประเทศ
โดยเฉพาะในการพัฒนาชนบท

1.1.2.4 เป้าหมายด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม จัดให้มีกิจกรรม
การฝึกอบรม สัมมนา อภิปราย บรรยาย ประชุม สาธิต นิทรรศการ ให้คำปรึกษาแนะนำ

ทางวิชาการและอื่นๆ เพื่อเป็นการสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยและสถาบันมีกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

1.1.2.5 เป้าหมายด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ จักสอนเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมของชาติ ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมให้กว้างขวางและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.1.2.6 เป้าหมายด้านการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา ให้มีการส่งเสริมงานกิจกรรมนักศึกษาให้แพร่หลายทั้งในทำนุกิจกรรมเสริมหลักสูตร การบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมและกิจกรรมที่จัดว่าเป็นการสร้างสรรค์ประโยชน์ต่อประเทศชาติด้วย

1.1.2.7 เป้าหมายด้านการพัฒนาจริยธรรม จัดทำโครงการที่เน้นการพัฒนา นักศึกษาด้านจริยธรรมให้มากเป็นพิเศษเพื่อเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ให้สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ยึดมั่นในระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2529 ช : 12-14)

1.2 การบริหาร สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้จัดให้มีการบริหารสถาบัน การบริหารงานบุคคล และการบริหารภายใต้การควบคุมของทบวงมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

1.2.1 การบริหารสถาบัน สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องบริหารสถาบันโดยจัดให้มีสภาสถาบัน และตำแหน่งทางการบริหารของสถาบันตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522

1.2.1.1 สภาสถาบัน พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนดำเนินงานบริหารสถาบันโดยให้มีสภาสถาบันที่ประกอบด้วยนายกสภาสถาบัน อุปนายกสภาสถาบัน กรรมการ และเลขาธิการ และกำหนดวิธีการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและจำนวน คุณสมบัติ ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการสภาสถาบันดังกล่าวไว้อย่างชัดเจน

วิธีการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและจำนวน สภาสถาบันประกอบด้วยกรรมการที่แบ่งตามวิธีการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งได้ 3 ประเภท คือ ประเภทที่ 1 กรรมการโดย

ตำแหน่ง ใดแก่ผู้บริหารสถาบัน 1 คน ประเภทที่ 2 กรรมการที่รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิโดยคำแนะนำของผู้นับใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันแห่งนั้นๆ เป็นจำนวนไม่น้อยกว่า 5 คนแต่ไม่เกิน 11 คน และประเภทที่ 3 กรรมการที่รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นจำนวนไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2 รวมกัน สถาบันเลือกกรรมการสภาสถาบันซึ่งมิใช่กรรมการโดยตำแหน่งข้างต้น เป็นนายกสภาสถาบัน 1 คนและอุปนายกสภาสถาบันอีก 1 คน และให้แต่งตั้งคณาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบัน 1 คนเป็นเลขาธิการโดยคำแนะนำของผู้บริหารสถาบัน

คุณสมบัติ กรรมการสภาสถาบันที่มีชื่อกรรมการโดยตำแหน่งจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งต้องมีสัญชาติไทย และต้องไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง กรรมการสภาสถาบันที่มีชื่อกรรมการโดยตำแหน่ง อยู่ในตำแหน่งได้คราวละ 2 ปี กรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งเพิ่มหรือแต่งตั้งซ่อมให้อยู่ในตำแหน่งได้เท่ากับวาระที่เหลือของกรรมการสภาสถาบันซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

การพ้นจากตำแหน่ง กรรมการสภาสถาบันพ้นจากตำแหน่งได้ 5 กรณีคือ พ้นจากตำแหน่งตามวาระ(ดำรงตำแหน่งครบ 2 ปี) ตาย ลาออก รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยสั่งให้ออกเมื่อเห็นว่าขาดคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้น และเมื่อรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งนั้นๆ

1.2.1.2 ตำแหน่งทางการบริหารของสถาบัน พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัดให้มีตำแหน่งทางการบริหารของสถาบัน คือ ผู้บริหารสถาบัน รองผู้บริหารสถาบัน ที่ปรึกษาสถาบัน หัวหน้าคณะ และหัวหน้าภาควิชา ผู้อำนวยการสำนัก และหัวหน้าสำนักงาน โดยกำหนดหน้าที่ของแต่ละตำแหน่งไว้ด้วย

ผู้บริหารสถาบัน มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินกิจการของสถาบันตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522

รองผู้บริหารสถาน มีหน้าที่ปฏิบัติงานทางด้านวิชาการ ด้านการบริหาร และด้านการวางแผนพัฒนาสถานตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารสถาน

ที่ปรึกษาสถาน มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและแนะนำในการดำเนินงานของสถานต่อคณะกรรมการสถาน และผู้บริหารสถาน

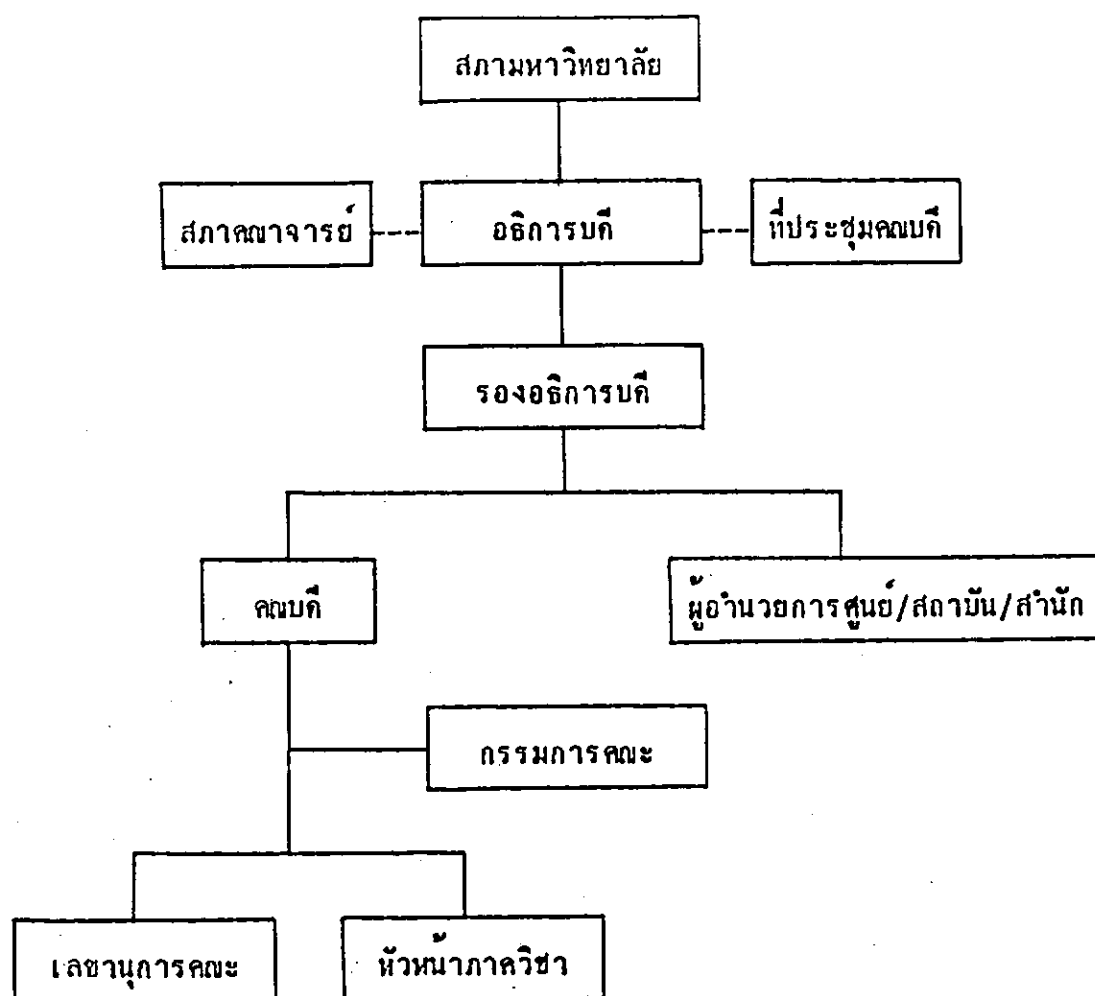
หัวหน้าคณะและหัวหน้าภาควิชา มีหน้าที่รับผิดชอบการเรียนการสอนในคณะหรือในสาขาวิชานั้นๆ

ผู้อำนวยการสำนัก มีหน้าที่รับผิดชอบงานในสำนัก

หัวหน้าสำนักงาน มีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการ การเงิน บุคลากร และงานอื่นๆ ที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบของผู้อื่นๆ โดยเฉพาะ

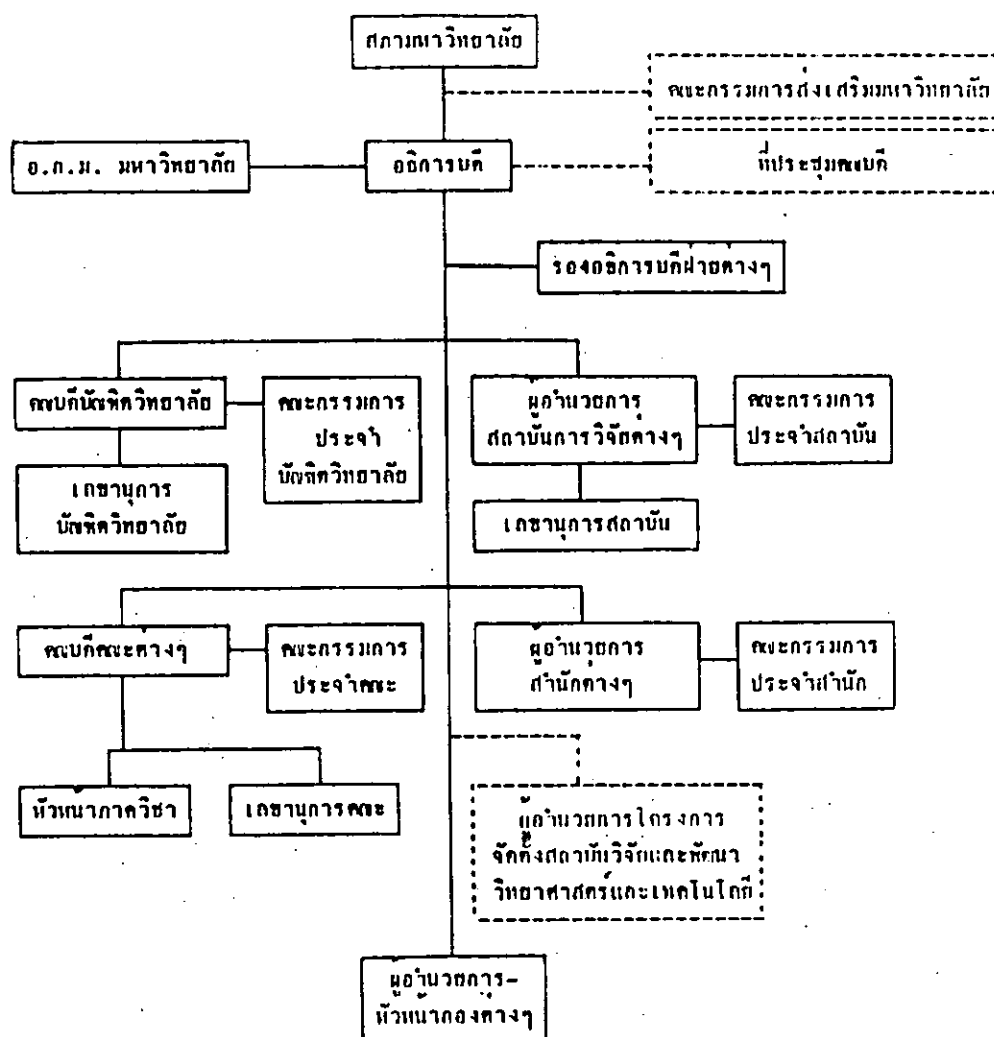
พระราชบัญญัติสถานอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 ยังเปิดโอกาสให้สถานอุดมศึกษาเอกชนจัดให้มีตำแหน่งอื่นๆ ที่เห็นสมควรนอกเหนือจากตำแหน่งทางการบริหารของสถานดังกล่าวแล้วได้ด้วย

ในการบริหารสถานนั้น ทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดโครงสร้างหลักของสายการบริหารมหาวิทยาลัย/สถานไว้ ดังได้แสดงไว้ในภาพประกอบ 1 (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2531 : 10) ซึ่งสถานอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนต่างก็ได้ใช้เป็นหลักในการจัดสายการบริหารงาน ตัวอย่างการจัดสายการบริหารงานสถานอุดมศึกษาของรัฐได้แก่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ดังได้แสดงไว้ในภาพประกอบ 2 ตัวอย่างการจัดสายการบริหารงานสถานอุดมศึกษาของเอกชนได้แก่วิทยาลัยรังสิต ดังได้แสดงไว้ในภาพประกอบ 3 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ดังได้แสดงไว้ในภาพประกอบ 4 และสถานเทคโนโลยีสังคม (เกริก) ดังได้แสดงไว้ในภาพประกอบ 5

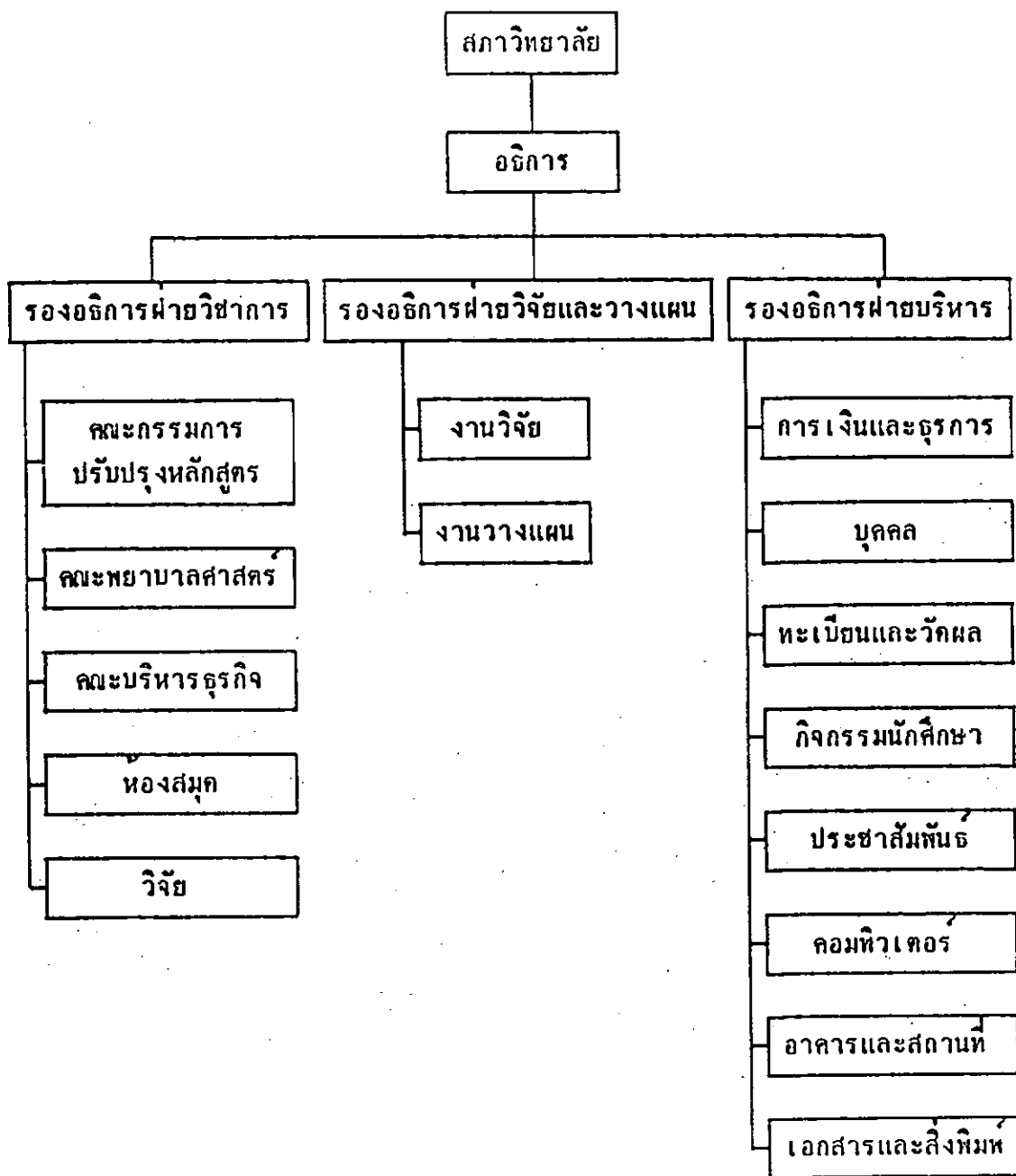
ภาพประกอบ 1 แผนภูมิแสดงโครงสร้างหลักของสายการบริหารมหาวิทยาลัย/สถาบัน

ที่มา : รายงานประจำปี 2531 (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2531 : 10)

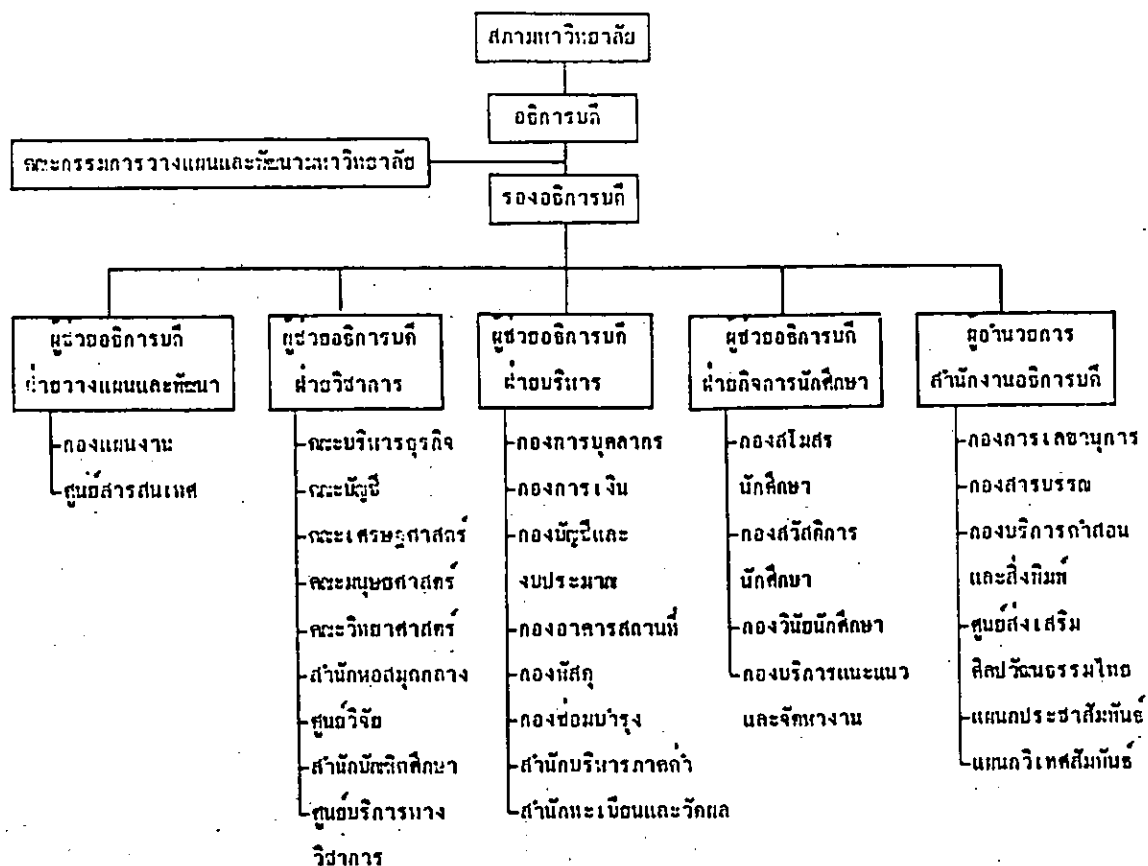
ภาพประกอบ 2 แผนภูมิแสดงสายการบริหารงานมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ที่มา : รายงานประจำปี 2529 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่. 2529 : 5)

ภาพประกอบ 3 แผนภูมิแสดงสายการบริหารงานวิทยาลัยรังสิต

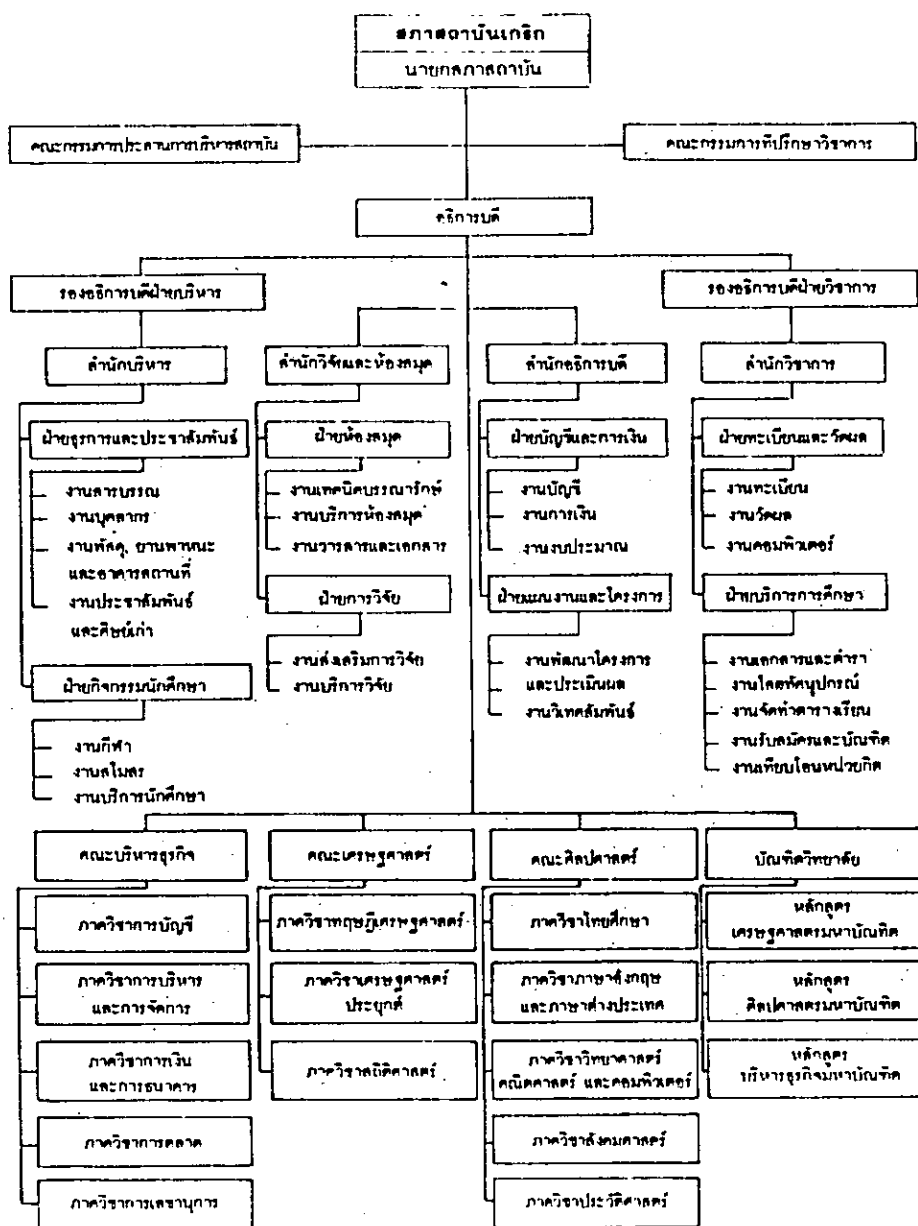
ที่มา : ระเบียบการศึกษา ปี 2529 (วิทยาลัยรังสิต. 2529 : 5)

ภาพประกอบ 4 แผนภูมิแสดงสายการบริหารมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ที่มา : รายงานประจำปี ปีการศึกษา 2528 (มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

2529 : 6)

ผอ.กองจัดลอสค์กาอสภาบันเทคโน

พ.ศ. 2530

ภาพประกอบ 5 แผนภูมิแสดงสายการบริหารงานสภามันเทคโนโลยีสังคม(เกริก)

ที่มา : ระเบียบการ หลักสูตร 2530 (สภามันเทคโนโลยีสังคม(เกริก).

2530 : 13)

1.2.2 การบริหารงานบุคคล โดยทั่วไปการบริหารงานบุคคลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีองค์ประกอบ 4 ประการคือ การสรรหา การพัฒนา การบำรุงรักษา และการให้ทุนจากงาน ทบวงมหาวิทยาลัย (2520 : 19-21) ได้กำหนดหลักการไว้คือ

1.2.2.1 การสรรหา สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องจัดให้มีการสรรหาผู้สอนที่ทรงคุณวุฒิ มีทั้งความรู้และประสบการณ์มาเป็นผู้สอนประจำหรือผู้สอนพิเศษ เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบงานด้านวิชาการของสถาบัน

1.2.2.2 การพัฒนา สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องจัดให้มีการพัฒนาบุคลากรของสถาบันโดยวิธีการที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มพูนคุณวุฒิ ความรู้ และประสบการณ์ให้แก่ผู้สอนอันจะเป็นสิ่งซึ่งช่วยให้การถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่นักศึกษาให้มีความรู้และประสบการณ์ตามหลักสูตรแต่ละสาขาวิชาได้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2.2.3 การบำรุงรักษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องจัดให้มีสิ่งจูงใจและบำรุงขวัญในรูปที่เหมาะสมให้แก่บุคลากรของสถาบัน เพื่อเป็นการบำรุงรักษาบุคลากรที่มีคุณวุฒิ ความรู้ และประสบการณ์สูงไว้ อันจะเป็นทางหนึ่งในการช่วยรักษาและเสริมสร้างมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

1.2.2.4 การให้ทุนจากงาน สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะให้ผู้สอนของสถาบันพ้นจากงานได้ 2 กรณีด้วยกันคือ เมื่อสัญญาจ้างหมดอายุ และเมื่อผู้สอนขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามในข้อหนึ่งข้อใดตามที่กำหนดในมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522

1.2.3 การบริหารภายใต้การควบคุมของทบวงมหาวิทยาลัย สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอยู่ในความควบคุมของทบวงมหาวิทยาลัยตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 โดยให้ทบวงมหาวิทยาลัยมีอำนาจ เหนือที่ รับผิดชอบควบคุมการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และส่งเสริมให้การบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ดำเนินไปตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพ

1.3 หลักสูตรและการสอน สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องจัดการด้านหลักสูตร การจัดระบบการเรียนการสอน และการวัดผลการศึกษา คือ

1.3.1 ด้านหลักสูตร หลักสูตรสาขาวิชาต่างๆ ที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะ ขอเปิดสอนนั้น จะต้องเหมาะสมกับความต้องการของสังคม ตลาดแรงงาน ภาวะการณ์ใน ปัจจุบัน และสอดคล้องกับนโยบายของรัฐ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในระยะเริ่มแรกของการ จัดตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2513 นั้นได้รับอนุญาตให้ดำเนินการสอนได้ในระดับที่ไม่ต่ำกว่า 2 ปี และไม่สูงกว่า 3 ปีแรกของหลักสูตรในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยของรัฐ สถาบันอุดมศึกษา เอกชนจึงเปิดสอนได้เพียงในระดับประกาศนียบัตรเท่านั้น หลักสูตรส่วนใหญ่เน้นไปทางด้าน บริหารธุรกิจ บัญชี และเศรษฐศาสตร์ ต่อมาในปี พ.ศ. 2514 สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ได้รับอนุญาตให้ขยายการศึกษาถึงระดับปริญญาตรี (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2520 : 3) และให้เปิดสอนได้หลายสาขาวิชาที่มีความพร้อม ยกเว้นการฝึกหัดครูและศึกษาศาสตร์ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2524 : 27) ระหว่างปี พ.ศ. 2527-2531 สถาบันอุดมศึกษา เอกชนที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนสถานภาพจากวิทยาลัยเป็นสถาบัน 1 แห่งและจากวิทยาลัย เป็นมหาวิทยาลัย 6 แห่งได้เปิดสอนถึงระดับปริญญาโทแล้วแต่ยังไม่ถึงระดับปริญญาเอก สาขาวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาโทมี 11 สาขา ได้แก่สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ สาขาวิชาสื่อสารและการจัดการธุรกิจ สาขา วิชานโยบายและวางแผนสังคม สาขาวิชาประวัติศาสตร์สังคม สาขาวิชาเทคโนโลยีสังคม สาขาวิชาปรัชญาและศาสนาคริสต์ สาขาวิชานิติศาสตร์ สาขาวิชานิเทศศาสตร์ธุรกิจ และ สาขาวิชาระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2531 : 35-36)

1.3.2 ด้านการจัดระบบการเรียนการสอน สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัด ระบบการศึกษาดอกเป็นภูมิภาค สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดจะจัดให้มีภาคการศึกษาฤดู ร้อนเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งภาคก็ได้

1.3.3 ด้านการวัดผลการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใช้ระบบการวัดผล การศึกษา 2 ระบบคือ ระบบตัวอักษร (Letter grading system) และ

ระบบร้อยละ (Percentage grading system) ตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะของสาขาวิชาที่สอน โดยมีคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกที่ทบวงมหาวิทยาลัยแต่งตั้งทำหน้าที่ตรวจสอบและให้คำรับรองการสอบไล่วิชาในชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 ในแต่ละหมวดวิชาหรือสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นๆ

1.4 อาจารย์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องจัดหาผู้ทรงคุณวุฒิ มีทั้งความรู้ ความสามารถและประสบการณ์มาเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้สอนและรับผิดชอบงานด้านวิชาการของสถาบัน โดยควรจัดให้มีสัดส่วนคุณวุฒิอาจารย์ปริญญาดอก : โท : ศรี เท่ากับ 3 : 5 : 2 ตามเกณฑ์ยูเนสโกได้กำหนดไว้ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2529 ข : 13) และจำนวนอาจารย์ประจำเมื่อรวมกับจำนวนอาจารย์พิเศษแล้วควรมีจำนวนคิดเป็นอัตราส่วนต่อนักศึกษาได้ไม่น้อยกว่าเกณฑ์มาตรฐานคือ 1 : 15 (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2520 : 92) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องจัดส่งเสริมและสนับสนุนให้ อาจารย์ไทยปฏิบัติภารกิจหลักที่สำคัญ 4 ด้านคือ ด้านการสอน การวิจัย แต่งตำราและจัดทำ อุปกรณ์การสอน การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ ให้ถูกต้องครบถ้วนอย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 นักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกผู้ที่มีสมัครเป็นนักศึกษาเข้าเป็นนักศึกษาของสถาบันเป็นจำนวนที่สอดคล้องกับขีดความสามารถและความพร้อมของปัจจัยที่มีผลต่อมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งนั้นๆ กล่าวคือต้องมีอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ดิน อาคารสถานที่ และอุปกรณ์การศึกษาที่เหมาะสม มีห้องสมุดที่ได้มาตรฐานเป็นจำนวนที่เพียงพอแก่ความจำเป็นซึ่งอย่างน้อยต้องไม่ต่ำกว่าจำนวนตามเกณฑ์มาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

1.6 การเงิน สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องจัดบริหารงานด้านการเงิน ทรัพย์สิน และการบัญชีให้เป็นไปตามความที่กำหนดไว้ในหมวด 5 ว่าด้วยทรัพย์สินและการบัญชี กับหมวด 6 ว่าด้วยการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 ซึ่งความในหมวด 5 และหมวด 6 แห่งพระราชบัญญัติสถาบัน

อุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 มีสาระครอบคลุมการบริหารเงินทุนประเดิมและทรัพย์สินที่ระบุไว้ในข้อกำหนด เงินทุนและทรัพย์สินที่ได้มาภายหลังได้แก่ค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง ค่าธรรมเนียม เงินและทรัพย์สินอื่นที่มีผู้ให้แก่สถาบัน รายได้ที่เกี่ยวกับการให้การศึกษาของสถาบัน และรายได้อื่นของสถาบัน การจัดสรรทุนประเดิมและทุนที่ได้มาภายหลังเป็นกองทุน 5 ประเภท คือ กองทุนทั่วไป กองทุนทรัพย์สินถาวร กองทุนวิจัยและห้องสมุด กองทุนสงเคราะห์ และกองทุนอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยอนุญาต การจัดสรรรายได้เข้ากองทุนแต่ละประเภทข้างต้น การบริหารรายจ่ายและค่าตอบแทน การทำบัญชีงบดุลและงบการเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่างๆ ประจำปีของสถาบัน การสอบบัญชีประจำปี การรับความช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์การศึกษาหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลใด การกู้เงิน การซื้อทรัพย์สิน การเข้าควบคุมโดยทบวงมหาวิทยาลัยเมื่อปรากฏว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งใดๆ ไม่มีทุนพอที่จะดำเนินการต่อไป หรือมีหนี้สินเกินทรัพย์สินหรือมีฐานะการเงินไม่มั่นคงอันอาจเกิดความเสียหายแก่สถาบัน และการชำระบัญชีเมื่อรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

1.7 อาคารสถานที่ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องมีข้อกำหนดของสถาบันซึ่งแสดงรายการที่ตั้งและแผนผังแสดงบริเวณและอาคารตามความในมาตรา 13(3) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 และต้องดำเนินการเกี่ยวกับอาคารสถานที่ คือ

1.7.1 ที่ดิน สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องใช้ที่ดินในการจัดตั้งสถาบันให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2525) ออกตามความในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 (ภาคผนวก ญ) คือ ถ้าเปิดสอนในสาขาวิชาที่ไม่ต้องมีห้องทดลอง ห้องปฏิบัติการ หรือโรงฝึกงาน ต้องมีเนื้อที่ดินไม่น้อยกว่า 6 ไร่ ถ้าเปิดสอนในสาขาวิชาที่ต้องมีห้องทดลอง ห้องปฏิบัติการ หรือโรงฝึกงาน ต้องมีเนื้อที่ดินไม่น้อยกว่า 8 ไร่ และถ้าเปิดสอนในสาขาวิชาเกษตรกรรมที่ต้องมีที่ดินสำหรับฝึกงาน ต้องมีที่ดินไม่น้อยกว่า 158 ไร่ หากเปิดสอนหลายสาขาวิชาที่กล่าวแล้วรวมอยู่ในสถาบันเดียวกัน ต้องมีที่ดินไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในอัตราสูงสุด และที่ดินดังกล่าวต้องติดต่อกันเป็นผืนเดียวกันด้วย

เว้นไว้แต่จะได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยเป็นรายๆ ไป
(กฎทบวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2525) ออกตามความในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
พ.ศ. 2522)

1.7.2 อาคารสถานที่ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องจัดให้มีอาคารสถานที่
สำหรับใช้ในการเรียนการสอนและการบริหารงานไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานกลางเกี่ยวกับ
อาคารสถานที่ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้เป็นแนวทางในการพิจารณาโครงการของ
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 4 พ.ศ. 2520-
2524 คือ

ห้องบรรยาย	2.0 ตารางเมตรต่อนักศึกษา	1 คน
ห้องปฏิบัติการทดลอง	3.5 ตารางเมตรต่อนักศึกษา	1 คน
โรงฝึกงาน	10.0 ตารางเมตรต่อนักศึกษา	1 คน
หอพักนักศึกษา	9.0 ตารางเมตรต่อนักศึกษา	1 คน
ห้องสมุด	1.5 ตารางเมตรต่อนักศึกษา	1 คน
โรงอาหาร	1.5 ตารางเมตรต่อนักศึกษา	1 คน
ห้องทำงานอาจารย์	9.0 ตารางเมตรต่ออาจารย์	1 คน
ห้องทำงานเจ้าหน้าที่	4.0 ตารางเมตรต่อเจ้าหน้าที่	1 คน

(ทบวงมหาวิทยาลัย. 2520 : 50)

2. บทบาทในการวิจัย ตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
พ.ศ. 2522 กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีภารกิจเกี่ยวกับการวิจัย โดยจัดให้มีการ
ส่งเสริมสนับสนุนการวิจัย และจัดให้มีการดำเนินงานวิจัย

2.1 การส่งเสริมสนับสนุนการวิจัย

2.1.1 จัดตั้งหน่วยงานที่เรียกว่า "ศูนย์วิจัย" ในมีหน้าที่รับผิดชอบการ
ดำเนินงานด้านการวิจัยโดยเฉพาะ และเพื่อให้เป็นแหล่งข้อมูลและแหล่งความรู้ในการ
ทำวิจัย ประสานงาน ส่งเสริมและแนะนำงานวิจัย กับเผยแพร่ผลงานวิจัยของสถาบัน

อุดมศึกษาเอกชนแห่งนั้นๆ

2.1.2 จัดตั้งทุนอุดหนุนการวิจัย เพื่อช่วยสนับสนุนการดำเนินงานวิจัยของอาจารย์ประจำที่ได้รับอนุมัติโครงการวิจัยตามระเบียบว่าด้วยการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งนั้นๆ

2.1.3 พิจารณาเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการให้แก่ผู้มีผลงานวิจัยและมีคุณสมบัติเข้าหลักเกณฑ์ตามกฎหมาย ฉบับที่ 15 (พ.ศ. 2527) ออกตามความในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 (ภาคผนวก ก)

2.2 การดำเนินงานวิจัย สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องจัดให้มีการวิจัยทั้งในรูปของการวิจัยพื้นฐาน การวิจัยประยุกต์ และการวิจัยประเภทอื่นควบคู่กันไป โดยเน้นให้มีการวิจัยเพื่อการแก้ปัญหาการเรียนการสอนและการบริหารงานของสถาบันแห่งนั้นๆ เป็นอันดับแรก ส่วนการวิจัยเพื่อพัฒนาชุมชนและการวิจัยเพื่อวัตถุประสงค์อื่นให้เป็นอันดับรองลงไปตามลำดับ

3. บทบาทในการบริการทางวิชาการแก่สังคม มาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีภารกิจเกี่ยวกับการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม โดยจัดเป็นกิจกรรมต่อไปนี้

3.1 กำหนดโครงการที่เป็นการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมโดยตรง ซึ่งอาจเป็นในก้นกฎหมายและคดี ก้นบริหารธุรกิจ ก้นสุขภาพอนามัย และก้นการประกอบอาชีพ

3.2 จัดตั้งหน่วยงานรับผิดชอบและประสานงานระหว่างสถาบันอุดมศึกษาเอกชน คณาจารย์ นักศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถนำความรู้ทางวิชาการไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 ให้ใช้อุปกรณ์และเครื่องมือของสถาบันตามโอกาสอันควรและภายใต้เงื่อนไขที่สถาบันกำหนด

3.4 สนับสนุนด้านการเงินในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เช่น ให้ทุนในการพิมพ์และเผยแพร่เอกสารด้านวิชาการที่เหมาะสมไปสู่สังคมทั้งในเมืองและในชนบท

3.5 สนับสนุนด้านวิชาการแก่สังคม เช่น ให้อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิของสถาบันไปเป็นวิทยากรบรรยายความรู้ทางวิชาการในโอกาสต่างๆ ที่พิจารณาเห็นว่าเหมาะสม

3.6 สนับสนุนกิจกรรมที่เป็นการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการให้แก่สังคม เช่น การออกค่ายพัฒนาชนบทของนักศึกษา การพัฒนาชุมชนของหมู่บ้านต่างๆ การสร้างโรงเรียน การสร้างแหล่งเก็บน้ำ การสอนหนังสือแก่เด็กและผู้ไม่รู้หนังสือ

4. บทบาทในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ มาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีภารกิจเกี่ยวกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ โดยจัดตั้งหน่วยงานที่เรียกว่า "ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม" ให้มีหน้าที่ คือ

4.1 ส่งเสริม อนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ให้คงอยู่และพัฒนาให้เจริญยิ่งขึ้นเพื่อให้สืบทอดเป็นมรดกของชาติไทยตลอดไป

4.2 ส่งเสริมการศึกษา การค้นคว้าและการวิจัยความรู้ทางด้านศิลปและวัฒนธรรมไทยอย่างกว้างขวาง

4.3 ปลุกฝังให้นักศึกษาได้ซาบซึ้งและภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ

4.4 ร่วมมือ ประสานงานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในการช่วยเหลือทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยในด้านต่างๆ

4.5 รวบรวม สะสมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมไทย และข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2529 ข : 1-17)

วิเคราะห์สถานภาพและบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

การที่รัฐได้ตราพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 ขึ้นประกาศใช้ เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2512 แสดงว่ารัฐได้รับรองสถานภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอย่างเป็นทางการในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาลักษณะวิทยาลัยเอกชนนับตั้งแต่วันที่ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติดังกล่าว แต่การที่ในระยะแรกรัฐได้กำหนดให้วิทยาลัยเอกชนจัดการศึกษาได้ในระดับประกาศนียบัตรและระดับอนุปริญญาที่มีหลักสูตรไม่เกิน 3 ปีแรกของหลักสูตรปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยของรัฐเท่านั้น และยังได้แต่งตั้งคณะกรรมการเข้าควบคุมเรื่องหลักสูตร มาตรฐานการศึกษา และวิธีการวัดผล การศึกษาที่จะใช้ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอีกด้วย แสดงให้เห็นว่าในระยะแรกนั้น รัฐยังไม่มั่นใจความสามารถในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน รัฐจึงจำเป็นต้องจำกัดอำนาจและสิทธิในการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไว้ในระดับหนึ่งก่อน ข้อดีก็คือเป็นการควบคุมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนดำเนินการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพเข้ามาตรฐานเช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ข้อเสียก็คือทำให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนขาดอิสระในการจัดการศึกษาไปบ้าง แต่เมื่อเปรียบเทียบข้อดี ข้อเสียข้างต้นแล้วจะเห็นว่ารัฐได้ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้เหมาะสมแก่ภาวะการณ์ ในระยะนั้นแล้ว

การที่รัฐอนุญาตให้วิทยาลัยเอกชนขยายการศึกษาสูงขึ้นจากระดับประกาศนียบัตร และระดับอนุปริญญาที่มีหลักสูตรไม่เกิน 3 ปีแรกของหลักสูตรปริญญาตรีเป็นระดับปริญญาตรี และเปิดโอกาสให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยเอกชนไปก่อนรวมทั้งผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยเอกชนแต่ละแห่งเมื่อครั้งเป็นโรงเรียนราษฎร์ได้มีโอกาสศึกษาต่อจนรับปริญญาตรีได้ด้วยนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2514 เป็นต้นไป แสดงว่ารัฐมีความไว้วางใจความสามารถในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเพิ่มขึ้น นับเป็นโอกาสอันดีของวิทยาลัยเอกชนที่จะพัฒนาตนเองและขยายขีดความสามารถในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้สูงขึ้นจากระดับวิทยาลัยเป็นสถาบันหรือมหาวิทยาลัยต่อไป

มาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมี 3 ประเภท คือวิทยาลัย สถาบัน และมหาวิทยาลัยซึ่งหมายความว่าภาคเอกชนสามารถจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้ถึงระดับสถาบันและมหาวิทยาลัยแทนที่จะจัดการศึกษาได้เพียงระดับวิทยาลัย เช่นที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 จากการที่รัฐประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 มีผลให้วิทยาลัยเอกชนที่ได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 มีสถานภาพเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนประเภทวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 ด้วยเนื่องจากการจัดการศึกษาในระดับเดียวกัน

การประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 นับเป็นการพัฒนาระบบการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาครั้งสำคัญครั้งหนึ่งของประเทศไทย เนื่องจากพระราชบัญญัตินี้ให้โอกาสแก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนสามารถเพิ่มขยายกิจการโดยการเปลี่ยนประเภทจากวิทยาลัยเป็นสถาบันหรือมหาวิทยาลัยได้เมื่อมีความพร้อมและได้ปฏิบัติตามภารกิจตามข้อกำหนดเดิมโดยครบถ้วนแล้ว และโดยที่มาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องมีข้อกำหนดที่อย่างน้อยต้องมีรายการดังนี้คือ ชื่อ วัตถุประสงค์ ที่ตั้งและแผนผังแสดงบริเวณและอาคาร จำนวนเงินทุนประเดิม ทรัพย์สินที่จะใช้ในการจัดตั้งและโครงการใช้จ่าย อัตราค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม โครงการจัดการศึกษา รวมทั้งหลักสูตร การสอน อุปกรณ์ การศึกษาและการวัดผลการศึกษา วิธีการรับนักศึกษาและให้นักศึกษาออก การกำหนด เครื่องแบบ การแต่งเครื่องแบบของนักศึกษา และการกำหนดเครื่องหมายของสถาบัน อุดมศึกษาเอกชน โครงการจัดหาคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ การกำหนดตำแหน่งและคุณสมบัติทางวิชาการของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ อัตราค่าสอน เงินเดือน หลักเกณฑ์การจ้าง เลิกจ้าง สวัสดิการของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ และรายการอื่นตามที่กำหนดในกฎทบวง ดังนั้น การที่รัฐกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนประเภทวิทยาลัยที่ประสงค์จะเปลี่ยนประเภทเป็นสถาบันหรือมหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดเดิมให้ครบถ้วนก่อน จึงเป็น

มาตรการที่เหมาะสมมาตรการหนึ่งที่ส่งเสริมให้วิทยาลัยอื่นๆ ได้มีความพร้อมถึงระดับที่สมควรได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนประเภทเป็นสถาบันหรือมหาวิทยาลัยก่อนที่ต้องรับภาระ และต้องรับผิดชอบจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่สูงกว่าระดับวิทยาลัยเป็นอันมากต่อไป

นอกจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะสามารถสนองความต้องการทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้ส่วนหนึ่งแล้วยังช่วยประหยัดงบประมาณแผ่นดินได้จำนวนหนึ่งจากการที่รัฐไม่ต้องรับภาระจัดการศึกษาในส่วนที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนดำเนินการด้วย ซึ่งรัฐสามารถนำเงินส่วนที่ประหยัดได้ไปใช้จ่ายเพื่อการพัฒนาประเทศได้มากขึ้น ฉะนั้น การเข้ามามีบทบาทร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของภาคเอกชน จึงถือได้ว่าเป็นผลดีแก่ประเทศชาติ

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะสามารถดำรงสถานภาพและมีบทบาทปฏิบัติภารกิจได้ครบถ้วนคือสามารถดำเนินการกิจให้บรรลุตามความมุ่งหมาย และทำหน้าที่หลักด้านการสอน และการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความเป็นอิสระในการดำเนินงาน มีเสรีภาพทางวิชาการเพียงพอที่จะนำไปสู่ความเป็นเลิศทางอุดมศึกษา สามารถเพิ่มขยายกิจการให้มั่นคงเจริญก้าวหน้าเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติได้นั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่อไปนี้

1. ความสามารถของกรรมการสถาบัน
2. ความสามารถของผู้บริหารสถาบัน
3. ความสามารถของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเพื่อติดตาม

ตรวจสอบ ควบคุม แนะนำ กำกับ และควบคุมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนปฏิบัติภารกิจให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 กฎหมาย และกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้ครบถ้วน ถูกต้องและเป็นธรรมด้วย

สถานภาพและบทบาทของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

สถานภาพและบทบาทของมหาวิทยาลัยศรีปทุมเป็นผลสืบเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงหลายชั้นตอนในอดีต เพื่อให้เข้าใจพัฒนาการของสถาบันนี้ผู้วิจัยจึงแบ่งเสนอสาระออกเป็น 2 ตอนสำคัญคือ ประวัติความเป็นมา กับสถานภาพและบทบาทของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ประวัติความเป็นมา

มหาวิทยาลัยศรีปทุมเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เปลี่ยนสถานภาพมาจากวิทยาลัยศรีปทุม มีประวัติความเป็นมา การพัฒนา และมีการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญๆ เป็น 3 ระยะตามที่ปรากฏในเอกสารที่เกี่ยวข้องคือ ระยะเป็นวิทยาลัยหอสุริยะ เป็นวิทยาลัยศรีปทุม และเป็นมหาวิทยาลัยศรีปทุม

วิทยาลัยหอสุริยะ (พ.ศ. 2511-2515)

ในปี พ.ศ. 2511 นายสุช พุฒยาภรณ์ ผู้จัดตั้งโรงเรียนช่างกลหอสุริยะ และโรงเรียนผลิตซ่อมการและช่างก่อสร้างหอสุริยะ ซึ่งรับผู้สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหลักสูตร 3 ปี ได้พิจารณาเห็นว่าโรงเรียนในเครือหอสุริยะได้เปิดสอนหลายสาขาวิชาแล้วแต่ก็เป็นเพียงการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหลักสูตร 3 ปีเท่านั้น ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับดังกล่าวยังมีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาดแรงงานที่ต้องการช่างฝีมือที่มีความรู้ความสามารถ มีทักษะและประสบการณ์ที่สูงกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหลักสูตร 3 ปีขึ้นไปอีก ผู้ที่จบการศึกษาหลักสูตร 3 ปีจึงหางานทำได้ยาก นายสุช พุฒยาภรณ์จึงคิดที่จะขยายการศึกษาให้สูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่ง ประกอบกับได้ทราบว่ารัฐบาลมีนโยบายจะประกาศ

ใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชนในปี พ.ศ. 2512 จึงได้เริ่มแผนการเปิดสถาบันการศึกษาในระดับวิทยาลัยขึ้นอย่างจริงจัง โดยในขั้นต้นได้ซื้อที่ดินขยายออกไปอีก 6 ไร่ 2 งาน 9 ตารางวา ซึ่งเป็นที่ดินที่มีเขตติดต่อกับสถานที่ตั้งโรงเรียนช่างกลไทยสุริยะ บางเขน ริมถนน หลโยธิน และได้วางศิลาฤกษ์อาคารเรียนหลังแรกของวิทยาลัยในวันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2512 หลังจากที่พระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 ได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2512 (หลวงมหาวิทยาลัย. 2520 : 3) นายสุช หุคยาภรณ์ ก็ได้ยื่นหนังสือขออนุญาตจัดตั้งวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 และได้รับอนุญาตให้จัดตั้งเป็นวิทยาลัยได้เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2513 โดยใช้ชื่อว่าวิทยาลัยไทยสุริยะเพื่อให้สอดคล้องกับชื่อเดิมที่ใช้ในวงการศึกษาอยู่ก่อนแล้ว (สุช หุคยาภรณ์. 2530 : 12)

ในระยะเริ่มแรกที่ได้รับอนุญาต วิทยาลัยไทยสุริยะได้เปิดสอนระดับอนุปริญญา สาขาวิชานิติศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตร (3 ปี) สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา สาขาวิชา วิศวกรรมไฟฟ้า และสาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาช่างยนต์ สาขาวิชาช่างก่อสร้าง สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาการบัญชี และสาขาวิชาการตลาด

ต่อมา นายสุช หุคยาภรณ์ ได้พิจารณาเห็นว่าการใช้ชื่อวิทยาลัยไทยสุริยะนั้น เป็นการซ้ำกับชื่อโรงเรียนไทยสุริยะ ก่อให้เกิดความสับสนและเข้าใจผิดว่าเป็นการศึกษาในระดับเดียวกัน และเพื่อเป็นสิริมงคลแก่สถาบันจึงได้ขอพระราชทานกราบบังคมทูลสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีทราบฝ่าละอองพระบาทเมื่อวันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2514 ขอพระราชทานนามวิทยาลัยใหม่ ซึ่งสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานนามวิทยาลัยใหม่ว่า "สรีปทุม" ซึ่งมาจากคำว่าสรีกับปทุม มีความหมายว่าเป็นบ่อเกิดแห่งวิชาที่เปิดบานเช่นดอกบัว เมื่อวันที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2515 และได้เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดป้ายนามวิทยาลัยสรีปทุมเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ ของปีเดียวกัน

วิทยาลัยศรีปทุม (พ.ศ. 2515-2530)

เมื่อวิทยาลัยไทยสุริยะได้เปลี่ยนชื่อเป็นวิทยาลัยศรีปทุมในปี พ.ศ. 2515 แล้ว ในปีเดียวกันรัฐบาลได้มีนโยบายเปลี่ยนแปลงหลักสูตรของวิทยาลัยเอกชนให้เปิดสอนถึงระดับปริญญาตรีได้ โดยคณะปฏิวัติซึ่งเป็นคณะรัฐบาลในขณะนั้นได้มีมติเห็นชอบด้วยเมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2515 และวิทยาลัยศรีปทุมก็ได้รับอนุญาตให้เปิดสอนถึงระดับปริญญาตรี รวม 5 คณะตามที่เสนอขอไป คือคณะศิลปศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะโปลีเทคนิค (วิทยาลัยศรีปทุม. 2529 : 53) แต่ได้เปิดสอนจริงเพียง 4 คณะ คือคณะนิติศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะโปลีเทคนิค ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2515 จนถึงปี พ.ศ. 2519 (วิทยาลัยศรีปทุม. 2525 : 28) วิทยาลัยศรีปทุมได้เปิดสอนในสาขาวิชาต่อไปนี้หลายระดับคือ เปิดสอนสาขาวิชานิติศาสตร์ระดับอนุปริญญาและปริญญาตรีในคณะนิติศาสตร์ เปิดสอนสาขาวิชาการบัญชีและสาขาวิชาการตลาดระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ในคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี เปิดสอนสาขาวิชาวิศวกรรมโยธา สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า และสาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกลระดับประกาศนียบัตร (3 ปี) ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ และเปิดสอนสาขาวิชาช่างยนต์ สาขาวิชาช่างก่อสร้าง สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง และสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ในคณะโปลีเทคนิค สำหรับคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีนั้นในปี พ.ศ. 2518 ได้เปลี่ยนชื่อเป็นคณะบริหารธุรกิจ ในปี พ.ศ. 2520 วิทยาลัยศรีปทุมได้ปิดคณะวิศวกรรมศาสตร์เนื่องจากขาดแคลนอาจารย์ผู้สอน (มหาวิทยาลัยศรีปทุม. 2530 : 49) ดังนั้น ตั้งแต่ปีการศึกษา 2520 เป็นต้นมาจนถึงปีการศึกษา 2529 วิทยาลัยศรีปทุมได้เปิดสอนเพียง 3 คณะคือ คณะนิติศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ และคณะโปลีเทคนิค โดยได้เปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชานิติศาสตร์ หลักสูตรอนุปริญญาสาขาวิชานิติศาสตร์ในคณะนิติศาสตร์ เปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรีสาขาวิชาการบริหาร สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร กับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาการบัญชี และสาขาวิชาการตลาดในคณะบริหารธุรกิจ กับเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สาขาวิชาช่าง

ก่อสร้าง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ และสาขาวิชาช่างยนต์ในคณะโปลีเทคนิค (วิทยาลัย
ศรีปทุม. 2529 : 47)

เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2527 สภาวิทยาลัยศรีปทุมได้มีมติให้วิทยาลัยศรีปทุม
เปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัย (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ง : 19) วิทยาลัยศรีปทุม
จึงได้เสนอโครงการขออนุญาตเปลี่ยนประเภทจากวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยต่อทบวงมหา-
วิทยาลัยเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2528 ทบวงมหาวิทยาลัยได้พิจารณาแล้วเห็นว่า
โครงการดังกล่าวยังไม่สอดคล้องกับเงื่อนไขที่คณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกำหนด
ในสาระสำคัญ 2 ประการคือ วิทยาลัยศรีปทุมยังไม่ได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดเดิมโดยครบถ้วน
และยังไม่ได้จัดทำให้มีการปฏิบัติการกิจกรรมมหาวิทยาลัยตามที่กำหนดในกฎทบวง ฉบับที่ 2
พ.ศ. 2525 ออกตามความในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 กล่าว
คือ ที่ว่าวิทยาลัยศรีปทุมยังไม่ได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดเดิมโดยครบถ้วนนั้นหมายถึงวิทยาลัย
ศรีปทุมยังมีได้แก้ไขข้อกำหนดให้เป็นไปตามข้อเท็จจริงที่เปิดสอนอยู่ในปัจจุบัน การรับ
นักศึกษาทุกคณะยังไม่เป็นไปตามจำนวนที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดให้รับได้สูงสุดในแต่ละ
ปีการศึกษา คือ คณะนิติศาสตร์รับได้รวม 550 คน คณะบริหารธุรกิจรับได้รวม 400 คน
แยกเป็นในสาขาวิชาการบริหาร สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร สาขาวิชาการบัญชี
(ประโยควิชาชีพชั้นสูง) และสาขาวิชาการตลาด(ประโยควิชาชีพชั้นสูง) สาขาวิชาละ
100 คน กับคณะโปลีเทคนิครับได้รวม 1,300 คน แยกเป็นในสาขาวิชาช่างก่อสร้าง
300 คน สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง 400 คน สาขาวิชาช่างยนต์ 400 คน และสาขาวิชา
ช่างอิเล็กทรอนิกส์ 200 คน แต่วิทยาลัยศรีปทุมมีจำนวนนักศึกษามากกว่าที่ทบวงมหาวิทยาลัย
กำหนดในปีการศึกษาที่ขอเปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัย การจัดหาคณาจารย์ยังมี
อัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาในภาพรวมในแต่ละสาขาวิชาและในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไป
ไม่ถึง 1 : 30 และการออกระเบียบสวัสดิการคณาจารย์และบุคลากรยังไม่ชัดเจน
ส่วนที่ยังไม่ได้จัดทำให้มีการปฏิบัติการกิจกรรมมหาวิทยาลัยตามที่กำหนดในกฎทบวง
ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2525 นั้นหมายถึงในค่านับจัดศึกษา วิทยาลัยศรีปทุมต้องเสนอโครงการ
บัณฑิตศึกษาพร้อมด้วยหลักสูตรปริญญาโท ในค่านการวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ วิทยาลัยศรีปทุมต้องจัดให้มีการปฏิบัติการกิจ
ในแต่ละด้านอย่างชัดเจน และห้องสมุดต้องมีบรรณารักษ์ดูแลรักษาเป็นผู้อำนวยการ
สำนักหอสมุดด้วย ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้มีหนังสือ ที่ ทม 0207/25266 ลงวันที่ 9
ตุลาคม พ.ศ. 2528 แจ้งให้วิทยาลัยศรีปทุมดำเนินการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงาน
ของวิทยาลัยให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการสภามันอุดมศึกษาเอกชนกำหนด ดังนั้น
ในปลายปี พ.ศ. 2528 เป็นต้นมาจนถึงปี พ.ศ. 2530 วิทยาลัยศรีปทุมได้เร่งรัด
ปรับปรุงการปฏิบัติการให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการสภามันอุดมศึกษาเอกชน
กำหนดเพื่อการเปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัย โดยในด้านการปฏิบัติตามข้อกำหนด
เดิม วิทยาลัยศรีปทุมได้ขออนุมัติสภาวิทยาลัยแก้ไขข้อกำหนดเดิมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
โครงการจัดการศึกษาและหลักสูตรให้เป็นไปตามข้อเท็จจริงที่เปิดเผยอยู่ในขณะนั้น ซึ่ง
สภาวิทยาลัยได้อนุมัติให้ยกเลิกหลักสูตรในสาขาวิชาที่วิทยาลัยไม่ได้เปิดเผย คือ หลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 3 ปี รวม 6 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา สาขา
วิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ สาขาวิชา
ศิลปศาสตร์ และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ กับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 2 ปีอีก
1 สาขาวิชาคือสาขาวิชาเลขานุการ ปรับโครงสร้างการบริหารงานวิชาการให้เป็นไปตาม
พระราชบัญญัติสภามันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 โดยกำหนดภาควิชาแทนแผนกวิชา
จัดตั้งภาควิชาพื้นฐานเพื่อรองรับการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานของหลักสูตรปริญญาตรี จัดรับ
นักศึกษาทุกคณะหรือภาควิชาไม่เกินกว่าจำนวนที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด จัดหาอาจารย์
ประจำเพิ่มขึ้นให้มีสัดส่วนอาจารย์ประจำต่อนักศึกษาในภาพรวมในแต่ละสาขาวิชาและใน
กลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไปเป็น 1 : 30 และโดยอนุมัติของสภาวิทยาลัยวิทยาลัยศรีปทุมได้
ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการคณาจารย์และบุคลากร การจัดการ
ศึกษา และการพัฒนาบุคลากรให้ชัดเจน สำหรับในการปฏิบัติการลักษณะมหาวิทยาลัย
ตามที่กำหนดในกฎหมาย ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2525 ด้านบัณฑิตศึกษา การวิจัย การให้บริการ
ทางวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ และด้านห้องสมุดในส่วนที่ยัง

ไม่ได้ดำเนินการนั้น วิทยาลัยศรีปทุมได้ดำเนินการดังนี้คือ ในค่านับจิตศึกษาได้จัดตั้งนับจิตวิทยาลัยขึ้นในปี พ.ศ. 2530 ทำหน้าที่จัดการค่านับจิตศึกษา พร้อมกับขยายการศึกษาถึงระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตในคณะบริหารธุรกิจ ในด้านการวิจัย วิทยาลัยศรีปทุมโดยอนุมัติของสภาวิทยาลัยได้จัดตั้งสำนักวิจัยขึ้นในปี พ.ศ. 2529 ทำหน้าที่รับผิดชอบทางด้านการข้อมูลและงานวิจัยของวิทยาลัย ส่งเสริมงานวิจัยวิชาการ การวิจัยธุรกิจ กับเผยแพร่ความรู้และผลงานวิจัย ในด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ได้ให้บริการคำแนะนำและรับปรึกษาทางด้านการกฎหมายและคดีให้แก่ประชาชนทั่วไปโดยไม่คิดมูลค่า ทั้งนี้โดยผ่านทางสำนักงานช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายและคดีที่ได้จัดตั้งขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2526 การให้บริการทางวิชาการอยู่ในรูปแบบของการจัดฝึกอบรม สัมมนา อภิปรายในเรื่องหาวิชาที่จะเกิดประโยชน์แก่ประชาชน พร้อมทั้งจัดงบประมาณสนับสนุน จัดให้มีกิจกรรม และเข้าร่วมกิจกรรมภายนอกวิทยาลัยเนื่องในโอกาสวันสำคัญทางศาสนาและวันสำคัญของชาติ (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 121) ในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ วิทยาลัยศรีปทุมโดยการอนุมัติของสภาวิทยาลัยได้จัดตั้งศูนย์ศิลปวัฒนธรรมขึ้นในปี พ.ศ. 2529 เพื่อเป็นศูนย์รวมศิลปวัตถุที่มีความเกี่ยวเนื่องกับประวัติศาสตร์ของชาติ และเป็นศูนย์กลางการจัดกิจกรรมการทำนุบำรุง อนุรักษ์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ ให้คงอยู่และแพร่หลายสืบไป (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 23) ส่วนในค่านห้องสมุดนั้น วิทยาลัยศรีปทุมโดยการอนุมัติของสภาวิทยาลัยเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ. 2529 ได้ยกฐานะแผนกห้องสมุดขึ้นเป็นสำนักหอสมุดและได้บรรจุบรรณารักษ์คุณวุฒิปริญญาโท 2 คนปฏิบัติงานประจำที่สำนักหอสมุดโดยได้แต่งตั้งให้ 1 คนในจำนวนนั้นดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักหอสมุดตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยแนะนำ (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ง : 19-23) นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. 2530 วิทยาลัยศรีปทุมได้จัดตั้งวิทยาเขตขึ้นที่จังหวัดชลบุรี ใช้ชื่อว่า "วิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี" เพื่อกระจายโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาไปสู่ภาคตะวันออก (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ก : 4-5) กับได้เปิดคณะวิศวกรรมศาสตร์อีกครั้งเพื่อเปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรีสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า การพัฒนางานนี้ได้มาตรฐานนี้เป็นผลให้วิทยาลัยศรีปทุมได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนประเภทจากวิทยาลัยเป็น

มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 เมื่อวันที่ 6
พฤศจิกายน พ.ศ. 2530 ใช้ชื่อว่า "มหาวิทยาลัยศรีปทุม" (มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
2530 : 7

มหาวิทยาลัยศรีปทุม (6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2530-31 ธันวาคม พ.ศ. 2530)

หลังจากที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนประเภทจากวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยเมื่อวันที่
6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2530 แล้ว มหาวิทยาลัยศรีปทุมก็ได้เร่งรัดปรับปรุงบทบาทการปฏิบัติ
ภารกิจหลัก 4 ประการในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา คือ การสอนและการผลิตบัณฑิต
การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติสืบต่อ
จากที่วิทยาลัยศรีปทุมได้ดำเนินการไว้แล้วตลอดมา เป็นลำดับระหว่างวันที่ 6 พฤศจิกายน
พ.ศ. 2530 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2530 สภามหาวิทยาลัยศรีปทุมได้มีหนังสือ
ขอพระราชทานกราบบังคมทูลสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีทราบฝ่าละอองพระบาท
เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2530 ขอพระราชทานพระราชนุญาตใช้ชื่อ "ศรีปทุม"
เป็นนามของมหาวิทยาลัย ซึ่งสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีได้ทรงพระกรุณาโปรด
เกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานพระราชนุญาตให้ใช้ชื่อ "ศรีปทุม" เป็นนามของ
มหาวิทยาลัยได้เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2530 (มหาวิทยาลัยศรีปทุม. 2530 :
6) และสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์อัครราชกุมารี ได้เสด็จพระ
ราชดำเนินทรงเปิดป้ายนามมหาวิทยาลัยศรีปทุมเมื่อวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2530
(มหาวิทยาลัยศรีปทุม. 2530 : 35)

สถานภาพและบทบาทของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ในการศึกษาสถานภาพและบทบาทของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ผู้วิจัยได้แบ่งการศึกษา
ออกเป็น 2 ตอนคือ สถานภาพและบทบาทของวิทยาลัยศรีปทุม กับสถานภาพและบทบาทของ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม

สถานภาพและบทบาทของวิทยาลัยศรีปทุม (พ.ศ. 2515-2530)

วิทยาลัยศรีปทุมมีสภาพเป็นนิติบุคคลและมีสถานภาพเป็นวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 นับตั้งแต่วันที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2515 ซึ่งเป็นวันที่ได้เปลี่ยนชื่อมาจากวิทยาลัยไทยสุริยะ จนถึงวันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2530 อันเป็นวันที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนประเภทเป็นมหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาลัยศรีปทุมสามารถจัดการศึกษาในลักษณะวิทยาลัย คือ สามารถดำเนินการให้การศึกษาในก้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงในบางสาขาวิชา เพื่อให้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาในชั้นที่ไม่สูงกว่าปริญญาโท และประกาศนียบัตรบัณฑิต ทั้งนี้ต้องมีการก้า่นการสอนและการผลิตบัณฑิต และอาจจะกระทำการกิจเกี่ยวกับการวิจัย หรือการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม หรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติด้วยก็ได้ (กฎหมาย ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2525) ออกตามความในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522)

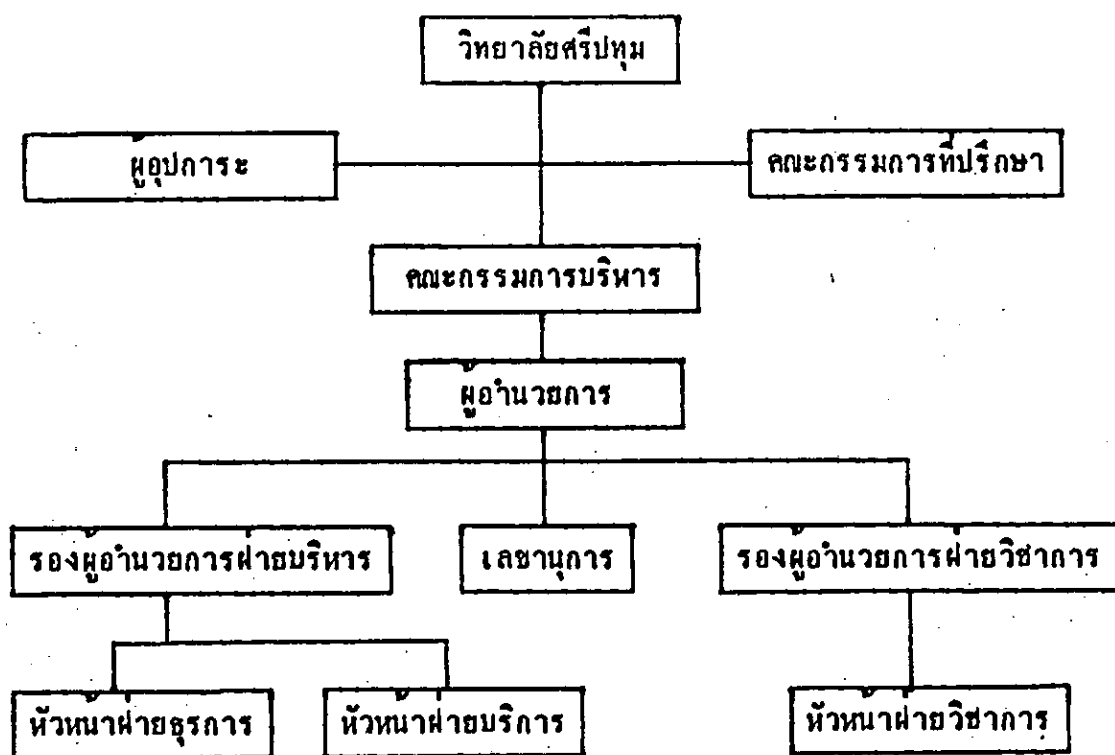
วิทยาลัยศรีปทุมมีบทบาทในการจัดดำเนินงานการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามภารกิจหลัก 4 ประการคือ การสอนและการผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติตลอดเวลาที่ดำรงสถานภาพเป็นวิทยาลัยศรีปทุม ตั้งแต่วันที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2515 ถึงวันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2530 คือ

1. บทบาทในการสอนและการผลิตบัณฑิต องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการสอนและการผลิตบัณฑิตของวิทยาลัยศรีปทุมมี 7 ประการคือ เป้าหมายในการจัดการศึกษา การบริหารหลักสูตรและการสอน อาจารย์ นักศึกษา การเงิน และอาคารสถานที่

1.1 เป้าหมายในการจัดการศึกษา เป้าหมายในการจัดการศึกษาของวิทยาลัยศรีปทุมในระยะแรกคือการให้ความรู้ทางก้านวิชาชีพในการประกอบอาชีพ และส่งเสริมระดับความคึกอ่าน ความรู้สื่กรับผิดชอบ และคุณธรรมเพื่อรับผิดชอบต่อสังคม (วิทยาลัยศรีปทุม. 2525 : 1-9) ซึ่งต่อมาในปีการศึกษา 2529 วิทยาลัยศรีปทุมได้ดำเนินการปรับปรุงเป้าหมายในการจัดการศึกษาเป็นจัดการศึกษาเพื่อเยาวชนของชาติและผลิตทรัพยากรบุคคลค้านนิติศาสตร์ บริหารธุรกิจ และวิศวกรรมศาสตร์ที่มีคุณภาพเพื่อออกไป

รับใช้สังคมและเสริมสร้างเศรษฐกิจของชาติให้เจริญก้าวหน้าสืบไป (วิทยาลัยศรีปทุม. 2529 : 6) เหตุผลในการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงเป้าหมายในการจัดการศึกษาครั้งนี้ อาจเนื่องมาจากวิทยาลัยศรีปทุมได้พิจารณาเห็นความสำคัญของการจัดการศึกษาให้ สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ภาวะทางเศรษฐกิจ และความก้าวหน้าทางวิชาการ สมัยใหม่

1.2 การบริหาร การบริหารงานภายในของวิทยาลัยศรีปทุมในระยะแรกนั้น มีองค์ประกอบที่เกื้อหนุนซึ่งกันมีผู้อุปการะ คณะกรรมการที่ปรึกษา และคณะกรรมการบริหาร เป็นองค์กรสูงสุด คณะกรรมการบริหารมีอำนาจหน้าที่บริหารและควบคุมดูแลกิจการทั่วไป มีผู้อำนวยการเป็นผู้ดำเนินงานให้เป็นไปตามมติที่คณะกรรมการบริหารกำหนดหรือมอบหมาย มีรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารปฏิบัติงานด้านบริหาร มีหัวหน้าฝ่ายธุรการและหัวหน้าฝ่าย บริหารเป็นผู้ช่วย กับมีรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการปฏิบัติงานด้านวิชาการตามที่ได้รับมอบ หมายจากผู้อำนวยการ รับผิดชอบการจัดการศึกษาในคณะนิติศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ และ คณะโปลีเทคนิค ซึ่งเป็นลักษณะการบริหารงานของวิทยาลัยศรีปทุมในระยะเริ่มต้นที่ยังไม่ได้ ปฏิบัติภารกิจตามหลักการอุดมศึกษาอย่างครบถ้วน ทั้งได้แสดงไว้ในภาพประกอบ 6

ภาพประกอบ 6 แผนภูมิแสดงสายการบริหารภายในวิทยาลัยศรีปทุมในระยะแรก

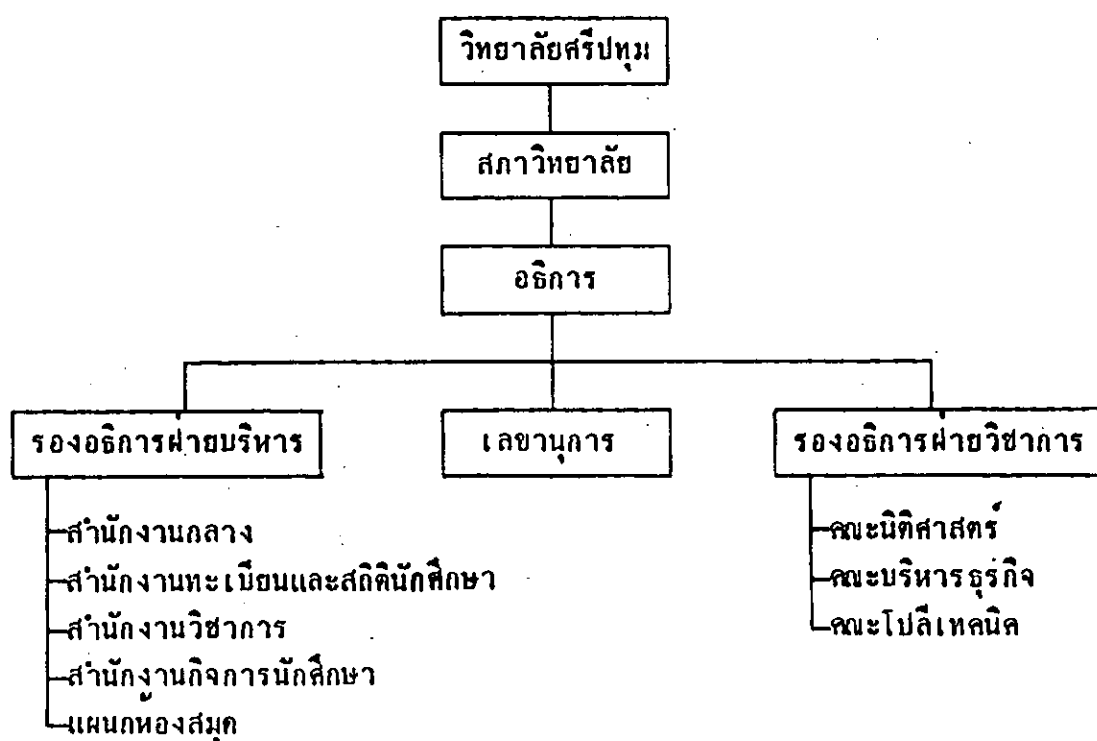
(พ.ศ. 2515-2519) ซึ่งใช้มาจนถึงปี พ.ศ. 2522

ที่มา : รายงานสถานภาพวิทยาลัยเอกชน ปีการศึกษา 2513-2519

(ทบวงมหาวิทยาลัย. 2520 : 66)

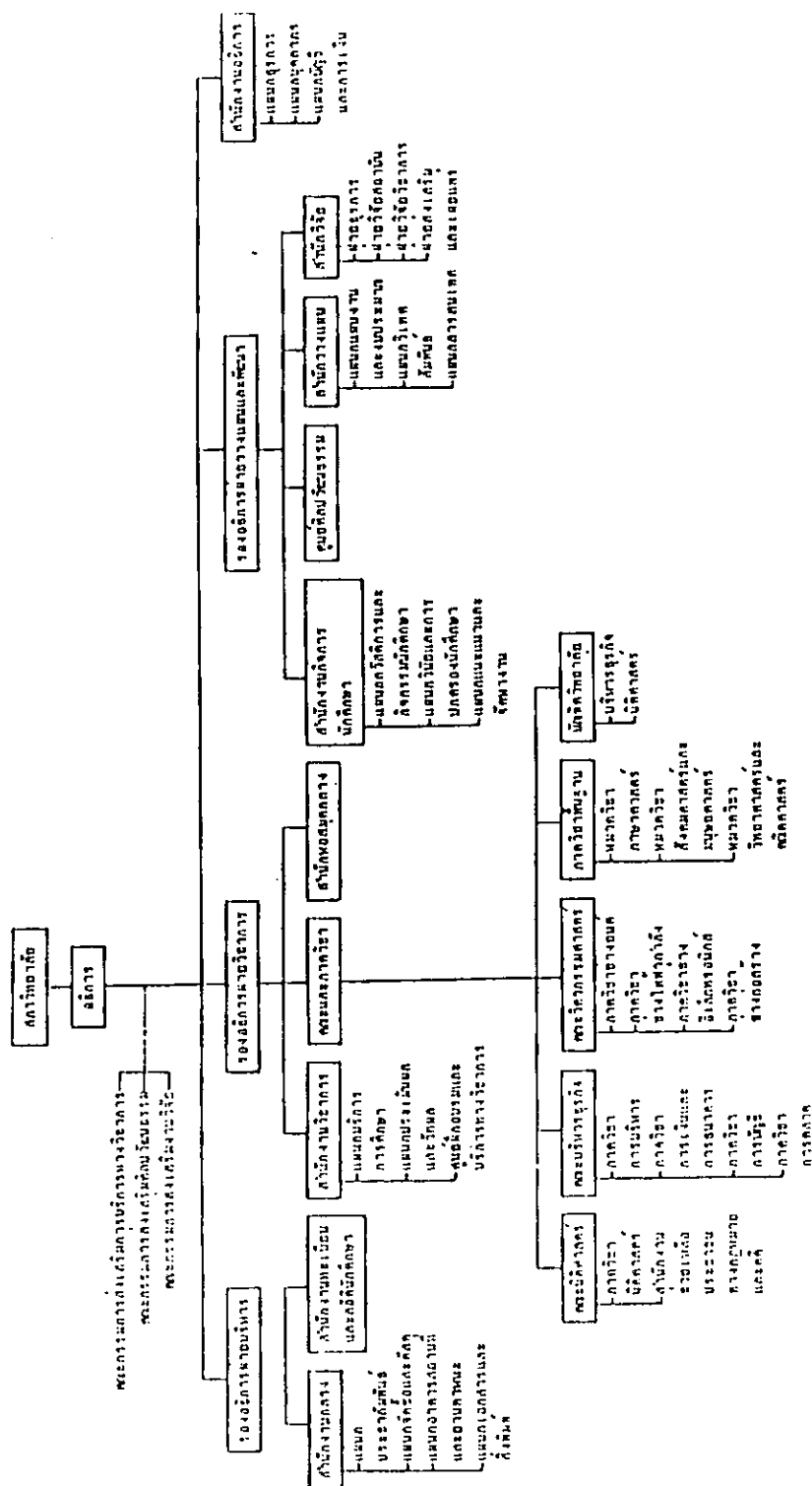
ในปี พ.ศ. 2522 วิทยาลัยศรีปทุมได้ปรับปรุงการบริหารภายในใหม่ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 โดยจัดเป็นรูปแบบมีสภาวิทยาลัยเป็นองค์กรสูงสุดในการบริหาร มีอำนาจหน้าที่วางแผนนโยบายและควบคุมดูแลกิจการทั่วไป มีอธิการในฐานะผู้บริหารสถาบันเป็นผู้ดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายที่สภาวิทยาลัยกำหนด มีรองอธิการฝ่ายบริหาร และรองอธิการฝ่ายวิชาการเป็นผู้ช่วย การบริหารหน่วยงานรองลงมาคือสำนักงาน และคณะ มีหัวหน้าสำนักงาน และคณะเป็นผู้ดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายของอธิการ และเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารในสำนักงานหรือในคณะ การแบ่งโครงสร้าง

การบริหารภายในวิทยาลัยศรีปทุมในช่วงนี้แบ่งเป็นสำนักงานกลาง สำนักงานทะเบียน และสัณติณักศึกษา สำนักงานวิชาการ สำนักงานกิจการนัักศึกษา แผนกห้องสมุด คณะนิติศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ และคณะโปลีเทคนิค การบริหารภายในของวิทยาลัยศรีปทุมในรูปแบบข้างต้นได้ดำเนินไปจนถึงปี พ.ศ. 2529 (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 6) แผนภูมิแสดงสายการบริหารภายในของวิทยาลัยศรีปทุมในช่วงปี พ.ศ. 2522-2529 ดังได้แสดงไว้ในภาพประกอบ 7

ภาพประกอบ 7 แผนภูมิแสดงสายการบริหารภายในของวิทยาลัยศรีปทุมในช่วงปี พ.ศ. 2522-2529

ต่อมาในปี พ.ศ. 2529 วิทยาลัยศรีปทุมได้เตรียมการที่จะเปลี่ยนสถานภาพจากวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัย จึงได้จัดปรับปรุงรูปแบบการบริหารภายในใหม่อย่างเป็นระเบียบตามหลักวิชาการบริหาร โดยได้จัดเป็นแบบมีสภาวิทยาลัยเป็นองค์กรสูงสุดในการบริหาร มีอำนาจหน้าที่วางนโยบาย และควบคุมดูแลกิจการทั่วไป มีอธิการในฐานะผู้บริหารสถานเป็นผู้นำดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายที่สภาวิทยาลัยกำหนด มีรองอธิการฝ่ายบริหาร รองอธิการฝ่ายวิชาการ และรองอธิการฝ่ายวางแผนและพัฒนาเป็นผู้ช่วย มีคณะกรรมการส่งเสริมการบริการทางวิชาการ คณะกรรมการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และคณะกรรมการส่งเสริมงานวิจัย เป็นที่ปรึกษาการบริหารภายในวิทยาลัยแก่อธิการ การบริหารหน่วยงานรองลงมา คือ คณะ หรือสำนัก มีคณบดี หรือผู้อำนวยการสำนัก เป็นผู้ดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายของอธิการ และเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารในคณะ หรือในสำนัก การแบ่งโครงสร้างการบริหารภายในวิทยาลัยศรีปทุมในช่วงนี้ ได้แบ่งตามลักษณะของงาน โดยจัดให้มีสำนักงานอธิการ สำนักงานกลาง สำนักงานทะเบียนและสถิตินักศึกษา สำนักงานวิชาการ สำนักหอสมุดกลาง สำนักงานกิจการนักศึกษา สำนักวางแผน ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม สำนักวิจัย กับคณะและภาควิชาซึ่งประกอบด้วยคณะนิติศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ภาควิชาพื้นฐาน และบัณฑิตวิทยาลัย ซึ่งเป็นลักษณะของการจัดรูปแบบการบริหารงานที่มีการขยายงานให้เป็นไปตามภารกิจหลักของการอุดมศึกษาที่ความถ่วงสมบูรณ์มากขึ้น แผนภูมิแสดงสายการบริหารภายในของวิทยาลัยศรีปทุมปี พ.ศ. 2529 ดังได้แสดงไว้ในภาพประกอบ 8 (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค :

ภาพประกอบ 8 แผนภูมิแสดงสายการบริหารภายในวิทยาลัยศรีปทุมปี พ.ศ. 2529

ผู้ที่มา : คำขออนุญาตเปลี่ยนแปลงประเภทเป็นมหาวิทยาลัย โครงการ/แผนงานในช่วง

5 ปีข้างหน้า ปี 2530-2534 (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 7)

1.3 หลักสูตรและการสอน ในปีการศึกษา 2530 ก่อนได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนประเภทเป็นมหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีคณะและภาควิชารวม 4 คณะกับ 1 ภาควิชา คือ บัณฑิตวิทยาลัย(เทียบเท่าคณะ) คณะนิติศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ กับภาควิชาพื้นฐาน มีสาขาวิชาที่เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาตรี และปริญญาโท รวมทั้งสิ้น 14 สาขาวิชา คือ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหลักสูตร 2 ปี เปิดสอนสาขาวิชาการบัญชี และสาขาวิชาการตลาดในคณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาช่างก่อสร้าง สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สาขาวิชาช่างยนต์ และสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ระดับอนุปริญญา เปิดสอนสาขาวิชานิติศาสตร์ในคณะนิติศาสตร์ ระดับปริญญาตรี เปิดสอนสาขาวิชานิติศาสตร์ในคณะนิติศาสตร์ สาขาวิชาการบริหารทั่วไป สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร สาขาวิชาการบัญชี และสาขาวิชาการตลาดในคณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ระดับปริญญาโท เปิดสอนสาขาวิชาบริหารธุรกิจในคณะบริหารธุรกิจ (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ข : 29-30)

วิทยาลัยศรีปทุมจัดระบบการศึกษาออกเป็น 2 ภาคปกติ คือ ภาคที่ 1 และภาคที่ 2 และได้เปิดการศึกษาภาคฤดูร้อนด้วย

วิทยาลัยศรีปทุมใช้ระเบียบการวัดผลตามข้อกำหนดที่ได้เสนอต่อทบวงมหาวิทยาลัย มี 2 ระบบคือการวัดผลระบบตัวอักษรใช้สำหรับคณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะบริหารธุรกิจ กับการวัดผลระบบร้อยละใช้สำหรับคณะนิติศาสตร์ สำหรับระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 2 ปีให้เวลาศึกษาได้ไม่เกิน 4 ปี หลักสูตรอนุปริญญา 3 ปีให้เวลาศึกษาได้ไม่เกิน 6 ปี หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปีให้เวลาศึกษาได้ไม่เกิน 8 ปี และหลักสูตรปริญญาโท 2 ปีให้เวลาศึกษาได้ไม่เกิน 4 ปี (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ข : 39)

วิทยาลัยศรีปทุมมีโครงสร้างหลักสูตร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหลักสูตร 2 ปี (ปวส.) อนุปริญญา และปริญญาตรี โดยมีจำนวนหน่วยกิตที่ต้องศึกษาตามคณะ ระดับ และสาขาวิชา ดังได้แสดงไว้ในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนหน่วยกิตที่ต้องศึกษาตามคณะ ระดับ และสาขาวิชา ของวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2515-2530

คณะ ระดับ และ สาขาวิชา	วิชา						รวม หน่วยกิต
	พื้นฐาน	บังคับ	เอกบังคับ	เอกเลือก	โทบังคับ	เลือกเสรี	
คณะนิติศาสตร์							
ระดับอนุปริญญา							
สาขาวิชานิติศาสตร์	32	74	-	-	-	8	114
ระดับปริญญาตรี							
สาขาวิชานิติศาสตร์	32	93	-	-	-	22	147
คณะบริหารธุรกิจ							
ระดับ ปวส.							
สาขาวิชาการบัญชี	-	72	-	-	-	8	80
สาขาวิชาการตลาด	-	72	-	-	-	12	84
ระดับปริญญาตรี							
สาขาวิชาการบัญชี	35	54	33	6	15	3	146
สาขาวิชาการตลาด	35	54	24	9	15	6	143
คณะวิศวกรรมศาสตร์							
ระดับ ปวส.							
สาขาวิชาช่างก่อสร้าง	32	52	-	-	-	-	84
สาขาวิชาช่างไฟฟ้า							
กำลัง	32	48	-	-	-	-	80
สาขาวิชาช่างยนต์	32	50	-	-	-	-	82

ตาราง 1 (ต่อ)

คณะ วิทยาลัย และ สาขาวิชา	วิชา						รวม หน่วยกิต
	พื้นฐาน	บังคับ	เอกบังคับ	เอกเลือก	โทบังคับ	เลือกเสรี	
สาขาวิชาช่าง อิเล็กทรอนิกส์ ระดับปริญญาตรี	32	52	-	-	-	-	84
สาขาวิชาวิศวกรรม ไฟฟ้า	46	-	99	-	-	3	148

ที่มา : คู่มือและหลักสูตร ปีการศึกษา 2530 (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ข : 83-336)

สำหรับในระดับปริญญาโท วิทยาลัยศรีปทุมมีโครงสร้างหลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต ประกอบด้วย แผน ก. ทำวิทยานิพนธ์ และ แผน ข. ไม่ทำวิทยานิพนธ์
สำหรับแผน ข. ต้องผ่านการสอบข้อเขียนพิสการ และสอบปากเปล่าด้วย นักศึกษาจะ
สำเร็จการศึกษาได้ต้องลงทะเบียนเรียนและสอบผ่านโดยได้คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่น้อยกว่า
3.00 และจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต

แผน ก. ทำวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วยวิชาบังคับ 33 หน่วยกิต วิชาเลือกเฉพาะ
กลุ่ม 6 หน่วยกิต วิชาเลือกเสรี 3 หน่วยกิต และวิทยานิพนธ์ 6 หน่วยกิต รวม 48
หน่วยกิต

แผน ข. ไม่ทำวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วยวิชาบังคับ 33 หน่วยกิต วิชาเลือก
เฉพาะกลุ่ม 12 หน่วยกิต วิชาเลือกเสรี 3 หน่วยกิต รวม 48 หน่วยกิต และต้องสอบ
ผ่านข้อเขียนพิสการ และสอบปากเปล่าด้วย (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 191-201)

1.4 อาจารย์ วิทยาลัยศรีปทุมได้บรรจุอาจารย์ที่มีคุณวุฒิในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกเข้าสอนในวิทยาลัยตั้งแต่ปีการศึกษา 2515 ถึงปีการศึกษา 2530 เป็นอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษ จำนวนอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษของวิทยาลัย ศรีปทุม ปีการศึกษา 2515-2530 ได้แสดงไว้ในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษของวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2515-2530

ปีการศึกษา	อาจารย์ประจำ	อาจารย์พิเศษ
2515	17	79
2516	25	56
2517	65	37
2518	35	54
2519	41	74
2520	44	80
2521	48	84
2522	54	131
2523	65	95
2524	64	79
2525	73	79
2526	97	71
2527	117	71
2528	108	65
2529	151	94
2530	155	91

ที่มา : ข้อมูลปีการศึกษา 2515-2529 รวบรวมจาก รายงานการศึกษาสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ของทบวงมหาวิทยาลัย ฉบับปีการศึกษา 2515-2529 ข้อมูลปีการศึกษา 2530 รวบรวมจากแผนกบุคลากร สำนักงานอธิการ วิทยาลัยศรีปทุม

จากข้อมูลในตาราง 2 ชี้ให้เห็นว่าวิทยาลัยศรีปทุมในช่วงปีการศึกษา 2515-2530 รวม 16 ปีนั้น ในปีการศึกษา 2515 จำนวนอาจารย์พิเศษมีมากกว่าจำนวนอาจารย์ประจำถึง 4.6 เท่า อาจเป็นเพราะอยู่ในระยะแรกของการดำเนินงาน ยังจ้างอาจารย์ประจำได้น้อยจึงจำเป็นต้องจ้างอาจารย์พิเศษมากกว่า ในระยะต่อมาสัดส่วนจำนวนอาจารย์พิเศษต่อจำนวนอาจารย์ประจำค่อยๆ ลดลงจนมีจำนวนน้อยกว่าจำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษา 2526-2530 อันแสดงว่าอาชีพอาจารย์ประจำในวิทยาลัยศรีปทุมมีความมั่นคงสูงขึ้น แต่ในปีการศึกษา 2522 มีจำนวนอาจารย์พิเศษถึง 131 คน คิดเป็น 2.4 เท่าของจำนวนอาจารย์ประจำนั้น อาจเป็นเพราะว่าอาจารย์ประจำสามารถสอนได้มากกว่า 1 วิชาต่อคน ในขณะที่อาจารย์พิเศษสอนได้เพียง 1 วิชาต่อคน ดังนั้นในปีการศึกษา 2522 ซึ่งมีอัตราส่วนจำนวนอาจารย์ประจำต่อนักศึกษาเป็น 1 : 55 (ตาราง 3) จึงจำเป็นต้องจ้างอาจารย์พิเศษเป็นจำนวนมากดังกล่าวเพื่อให้เพียงพอต่อความจำเป็นที่ต้องใช้ในการสอน

จำนวนอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษของวิทยาลัยศรีปทุมปีการศึกษา 2515-2530 จำแนกตามวุฒิได้แสดงไว้ในตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษของวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา
2515-2530 จำแนกตามวุฒิ

ปีการศึกษา	อาจารย์ประจำ					อาจารย์พิเศษ				
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ประกาศนียบัตรชั้นสูง	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ประกาศนียบัตรชั้นสูง	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
2515	2	-	13	2	-	12	2	44	21	-
2516	1	4	17	2	1	1	4	32	19	-
2517	4	-	45	15	1	7	-	22	7	1
2518	5	1	24	4	1	-	-	33	18	-
2519	5	1	27	7	1	-	-	41	27	6
2520	5	1	30	7	1	-	-	47	27	6
2521	7	1	32	7	1	-	-	48	30	6
2522	6	-	39	9	-	2	-	69	57	-
2523	9	-	45	11	-	-	-	47	43	5
2524	11	-	46	7	-	-	-	44	32	3
2525	17	-	47	9	-	-	-	44	32	3
2526	22	-	69	6	-	-	-	50	18	3
2527	19	-	85	12	1	-	-	50	18	3
2528	-	11	76	14	6	-	-	45	15	5
2529	12	-	87	42	10	-	-	25	62	7
2530	12	-	89	44	10	-	-	23	63	5

ที่มา : ข้อมูลปีการศึกษา 2515-2529 รวบรวมจาก รายงานการศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ของทบวงมหาวิทยาลัย ฉบับปีการศึกษา 2515-2529 ข้อมูลปีการศึกษา 2530 รวบรวมจากแผนกบุคลากร สำนักงานอธิการ วิทยาลัยศรีปทุม

จากข้อมูลในตาราง 3 มีข้อสังเกต คือ ในปีการศึกษา 2515-2527 วิทยาลัย
ศรีปทุมมีอาจารย์ประจำวุฒิปริญญาเอกไม่เกิน 1 คน แต่ในปีการศึกษา 2528-2530
มีอาจารย์ประจำวุฒิปริญญาเอก 6, 10 และ 10 คนตามลำดับ คิดเป็นสัดส่วนอาจารย์
ประจำวุฒิปริญญาเอก : ปริญญาโท : ปริญญาตรี เป็น 2.0 : 4.7 : 25.3 ในปีการ
ศึกษา 2528 และ 2.0 : 8.4 : 17.4 ในปีการศึกษา 2529 กับ 2.0 : 8.8 : 17.8
ในปีการศึกษา 2530 ยิ่งไปกว่าเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษา
ระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525-2529 คือ 2.5 : 5.5 : 2.0 แต่ชี้ให้เห็นว่า
วิทยาลัยศรีปทุมได้พยายามพัฒนาสัดส่วนคุณวุฒิอาจารย์ประจำให้สอดคล้องกับเกณฑ์ที่
ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดไว้ดังกล่าว

อัตราส่วนระหว่างอาจารย์ประจำต่อนักศึกษาของวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา
2515-2530 จึงได้แสดงไว้ในตาราง 4

ตาราง 4 อัตราส่วนระหว่างอาจารย์ประจำต่อนักศึกษาของวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา
2515-2530

ปีการศึกษา	จำนวนอาจารย์ประจำ	จำนวนนักศึกษา	อัตราส่วนอาจารย์ประจำ : นักศึกษา
2515	17	651	1 : 39
2516	25	966	1 : 39
2517	65	1,084	1 : 15
2518	35	1,660	1 : 48
2519	41	1,683	1 : 42
2520	44	1,920	1 : 44
2521	48	2,420	1 : 50
2522	54	2,975	1 : 55
2523	65	2,960	1 : 45
2524	64	3,676	1 : 58
2525	73	4,285	1 : 59
2526	97	4,564	1 : 47
2527	117	5,606	1 : 48
2528	107	5,529	1 : 52
2529	151	4,870	1 : 32
2530	155	4,920	1 : 30

ที่มา : ข้อมูลปีการศึกษา 2515-2529 รวบรวมจาก รายงานการศึกษาสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน ของทบวงมหาวิทยาลัย ฉบับปีการศึกษา 2515-2529 ข้อมูลปีการศึกษา
2530 รวบรวมจากแผนบุคลากร สำนักงานอธิการ วิทยาลัยศรีปทุม

จากข้อมูลในตาราง 4 จะเห็นว่าในปีการศึกษา 2530 วิทยาลัยศรีปทุมมีอัตราส่วนอาจารย์ประจำต่อนักศึกษาเป็น 1 : 30 เท่ากับเกณฑ์มาตรฐานอัตราส่วนอาจารย์ประจำต่อนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดไว้ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2520 : 93)

1.5 นักศึกษา วิทยาลัยศรีปทุมมีจำนวนนักศึกษาเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ จากน้อยที่สุด 651 คนในปีการศึกษา 2515 เป็นมากที่สุด 5,606 คนในปีการศึกษา 2527 แต่จำนวนนักศึกษาในปีการศึกษา 2528, 2529 และ 2530 ลดลงจากปีการศึกษา 2527 เล็กน้อย เป็น 5,529 คน, 4,870 คน และ 4,920 คนตามลำดับ การที่มีจำนวนนักศึกษาลดลงนี้อาจเป็นเพราะในปีการศึกษา 2530 วิทยาลัยศรีปทุมได้ปรับอัตราส่วนจำนวนนักศึกษาต่อจำนวนอาจารย์ประจำจนเข้าเกณฑ์มาตรฐานอัตราส่วนจำนวนนักศึกษาต่อจำนวนอาจารย์ประจำสำหรับสถาบันอุดมศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดไว้คือ 30 : 1 (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2520 : 93) และเนื่องจากวิทยาลัยศรีปทุมมีโครงการขออนุญาตเปลี่ยนแปลงเป็นมหาวิทยาลัยศรีปทุมจึงปรับลดจำนวนนักศึกษาให้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่คณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนประเภทวิทยาลัยจะได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงเป็นมหาวิทยาลัยก็ต่อเมื่อมีอัตราส่วนจำนวนนักศึกษาต่อจำนวนอาจารย์ประจำไม่เกิน 30 : 1 ด้วย (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2528 : 14-16)

จำนวนนักศึกษาของวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2515-2530 ได้แสดงไว้ในตาราง 5

ตาราง 5 จำนวนนักศึกษาของวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2515-2530

ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษา
2515	651
2516	966
2517	1,084
2518	1,660
2519	1,683
2520	1,920
2521	2,420
2522	2,975
2523	2,960
2524	3,676
2525	4,285
2526	4,564
2527	5,606
2528	5,529
2529	4,870
2530	4,920

ที่มา : ข้อมูลปีการศึกษา 2515-2529 รวบรวมจาก รายงานการศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ของทบวงมหาวิทยาลัย ฉบับปีการศึกษา 2515-2529 ข้อมูลปีการศึกษา 2530 รวบรวมจากแผนกลยุทธ์ สำนักงานอธิการ วิทยาลัยศรีปทุม

ตั้งแต่ปีการศึกษา 2515-2530 มีผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยศรีปทุมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหลักสูตร 2 ปี 8,940 คน ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหลักสูตร 3 ปี 97 คน อนุปริญญา 246 คน และปริญญาตรี 3,388 คน จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาของวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2515-2530 จำแนกตามวุฒิ ดังได้แสดงไว้ในตาราง 6

ตาราง 6 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาของวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2515-2530
จำแนกตามวุฒิ

ปีการศึกษา	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา				
	ประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี	ประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 3 ปี	อนุปริญญา	ปริญญาตรี	รวม
2515	227	12	-	-	239
2516	221	-	-	-	221
2517	428	-	-	9	437
2518	459	-	-	13	472
2519	435	-	5	1	441
2520	316	8	23	18	365
2521	344	11	21	422	798
2522	375	-	28	114	517
2523	437	33	43	201	714
2524	499	28	25	172	724
2525	507	5	22	219	753
2526	821	-	-	210	1,031
2527	859	-	29	327	1,215
2528	939	-	-	538	1,477
2529	884	-	27	370	1,281
2530	1,189	-	23	774	1,986

ที่มา : ข้อมูลปีการศึกษา 2515-2529 รวบรวมจาก รายงานการศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ของทบวงมหาวิทยาลัย ฉบับปีการศึกษา 2515-2529 ข้อมูลปีการศึกษา 2530 รวบรวมจากสำนักงานทะเบียนและสถิตินักศึกษา วิทยาลัยศรีปทุม

วิทยาลัยศรีปทุมมีจำนวนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาน้อยกว่าผู้เข้ามาศึกษา สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการลาออกกลางคันของนักศึกษาทุกระดับชั้นปี โดยได้ลาออกกลางคันในชั้นปีที่ 1 เป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือชั้นปีที่ 2 ปีที่ 3 และปีที่ 4 ตามลำดับ ดังได้แสดงไว้ในตาราง 7

ตาราง 7 จำนวนนักศึกษาลาออกกลางคันของวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2515-2530 จำแนกตามชั้นปี

ปีการศึกษา	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	รวม
2515	-	-	-	-	-
2516	-	-	-	-	-
2517	-	-	-	-	-
2518	49	67	-	5	121
2519	134	68	1	-	203
2520	101	24	-	-	125
2521	84	28	4	-	116
2522	353	276	54	13	696
2523	275	156	30	8	469
2524	315	117	-	-	432
2525	275	149	-	-	424
2526	288	80	6	-	374
2527	316	54	30	2	402
2528	174	40	-	-	214
2529	186	38	20	-	244
2530	168	45	18	-	231

ที่มา : ข้อมูลปีการศึกษา 2515-2529 รวบรวมจาก รายงานการศึกษาศาสน์อุดมศึกษา เอกชน ของทบวงมหาวิทยาลัย ฉบับปีการศึกษา 2515-2529 ข้อมูลปีการศึกษา 2530 รวบรวมจากสำนักงานทะเบียนและสถิตินักศึกษา วิทยาลัยศรีปทุม

จากข้อมูลในตาราง 7 นักศึกษาเริ่มลาออกกลางคันในปีการศึกษา 2518 ซึ่งเป็นปีการศึกษาเดียวที่มีนักศึกษาในชั้นปีที่ 2 ลาออกกลางคันมากกว่านักศึกษาในชั้นปีที่ 1 นอกจากนั้นแล้วตั้งแต่ปีการศึกษา 2519-2530 มีการลาออกกลางคันของนักศึกษาแต่ละปีการศึกษาเป็นจำนวนมากที่สุดในชั้นปีที่ 1 รองลงไปคือในชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ตามลำดับ สาเหตุของการลาออกกลางคันอาจเนื่องมาจากนักศึกษาที่เข้าเรียนในวิทยาลัยศรีปทุมในชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ส่วนหนึ่งเป็นผู้ที่ประสงค์จะเข้าศึกษาไปก่อนระหว่างรอการสอบเข้าเรียนต่อในสาขาวิชาที่ต้องการ หรือเป็นผู้ที่พบว่าตนเองไม่สามารถเรียนให้จบตามหลักสูตรในสาขาวิชาที่สมัครเข้าเรียนได้ เมื่อสามารถสอบเข้าเรียนต่อในสาขาวิชาที่ตนต้องการได้ หรือเมื่อเห็นว่าสาขาวิชาที่ตนเรียนยากเกินความสามารถของตนเอง จึงได้ลาออกไปเนื่องจากได้เสียเวลาไปเพียง 1 หรือ 2 ปีเท่านั้น แต่สำหรับผู้ผ่านการศึกษามาจนถึงระดับชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 ใฝ่ยอมเป็นผู้ที่มีโอกาสเรียนจนสำเร็จตามหลักสูตร จึงมีการลาออกกลางคันทันทีน้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 สาเหตุการลาออกกลางคันของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ส่วนใหญ่เนื่องมาจากขาดทุนทรัพย์ หรือเจ็บป่วยจนไม่สามารถศึกษาต่อให้จบหลักสูตรได้

1.6 การเงิน วิทยาลัยศรีปทุมได้จัดงบประมาณออกเป็นรายรับและรายจ่าย รายรับประกอบด้วยรายได้จากค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง ค่าธรรมเนียม เงินและทรัพย์สินอื่นที่มีผู้ให้แก่วิทยาลัย รายได้ที่เกิดจากการให้การศึกษาของวิทยาลัย และรายได้อื่นของวิทยาลัย รายจ่ายประกอบด้วยเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าครุภัณฑ์ ค่าที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด วิทยาลัยศรีปทุมมีรายรับน้อยที่สุด 4,079,939 บาทในปีการศึกษา 2515 และมากขึ้นเป็นลำดับจนถึงมากที่สุดเป็นจำนวน 29,276,930 บาทในปีการศึกษา 2530 และในทำนองเดียวกันวิทยาลัยศรีปทุมก็มีรายจ่ายต่ำสุด 3,619,554.06 บาทในปีการศึกษา 2515 และมากขึ้นเป็นลำดับจนถึงมากที่สุด 27,145,887 บาทในปีการศึกษา 2530 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2515-2530 วิทยาลัยศรีปทุมมีรายรับสูงกว่ารายจ่ายมาโดยตลอด ยกเว้นในปีการศึกษา 2524 เพียงปีเดียวที่มีรายจ่ายสูงกว่ารายรับอยู่ 752,145 บาทคิดเป็นร้อยละ 5 ของรายรับในปีเดียวกัน รายรับและ

รายจ่ายของวิทยาลัยศรีปทุมปีการศึกษา 2515-2530 ดังได้แสดงไว้ในตาราง 8

ตาราง 8 รายรับและรายจ่ายของวิทยาลัยศรีปทุมปีการศึกษา 2515-2530

ปีการศึกษา	รายรับ (บาท)	รายจ่าย (บาท)
2515	4,079,939.00	3,619,554.06
2516	6,232,856.00	4,169,662.77
2517	7,628,378.75	5,682,133.01
2518	9,091,680.00	6,933,918.46
2519	9,775,658.00	7,761,913.23
2520	10,456,786.00	8,050,324.24
2521	16,005,844.00	9,820,468.00
2522	18,011,500.00	12,224,348.00
2523	17,435,000.00	14,320,186.00
2524	15,057,200.00	15,809,345.00
2525	18,427,800.00	16,388,800.00
2526	24,795,765.00	16,516,122.00
2527	24,950,842.00	18,432,462.00
2528	25,680,765.00	21,653,320.00
2529	26,550,460.00	23,920,406.39
2530	29,276,930.00	27,145,887.00

ที่มา : ข้อมูลปีการศึกษา 2515-2529 รวบรวมจาก รายงานการศึกษาสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน ของทบวงมหาวิทยาลัย ฉบับปีการศึกษา 2515-2529 ข้อมูลปีการศึกษา
 2530 รวบรวมจากแผนกบัญชีและการเงิน สำนักงานอธิการ วิทยาลัยศรีปทุม

จากข้อมูลในตาราง 8 ชี้ให้เห็นว่าวิทยาลัยศรีปทุมมีฐานะทางการเงินที่มั่นคง เนื่องจากตั้งแต่ปีการศึกษา 2515 จนถึงปีการศึกษา 2530 วิทยาลัยศรีปทุมมีรายรับสูงกว่ารายจ่าย ทำให้วิทยาลัยศรีปทุมมีศักยภาพในการขยายงานจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเพิ่มขึ้น โดยการขยายและปรับปรุงอาคารสถานที่ การสร้างอาคารใหม่เพิ่มเติม การจัดหาอาจารย์ประจำและบุคลากรเพิ่มขึ้น รวมทั้งสามารถส่งเสริมสนับสนุนการวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ ได้กว้างขวางกว่าเดิม

1.7 อาคารสถานที่ กฎหมาย ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2525) ออกตามความในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เปิดสอนในสาขาวิชาที่ต้องมีห้องทดลอง ห้องปฏิบัติการ หรือโรงฝึกงานต้องมีเนื้อที่ดินไม่น้อยกว่า 8 ไร่ วิทยาลัยศรีปทุมมีที่ดินเพื่อใช้ตามวัตถุประสงค์ของวิทยาลัยในปีการศึกษา 2530 จำนวน 16 ไร่ 1 งาน 59 ตารางวา ดังนั้นจำนวนที่ดินที่วิทยาลัยศรีปทุมมีจึงเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายข้างต้น วิทยาลัยศรีปทุมมีอาคารในที่ดินดังกล่าวรวม 9 หลัง ประกอบด้วยห้องบรรยาย ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด โรงอาหาร ห้องประชุม ห้องธุรการ และห้องผู้สอน จำนวนและพื้นที่ห้องบรรยาย ห้องปฏิบัติการ และห้องสมุด ดังได้แสดงไว้ในตาราง 9 จำนวนและพื้นที่ของโรงอาหาร ห้องประชุม ห้องธุรการ และห้องผู้สอน ดังได้แสดงไว้ในตาราง 10

ตาราง 9 จำนวนและพื้นที่ของห้องบรรยาย ห้องปฏิบัติการ และห้องสมุดของวิทยาลัย
ศรีปทุมปีการศึกษา 2515-2530

ปีการศึกษา	ห้องบรรยาย		ห้องปฏิบัติการ		ห้องสมุด	
	จำนวน (ห้อง)	พื้นที่ (ม ²)	จำนวน (ห้อง)	พื้นที่ (ม ²)	จำนวน (ห้อง)	พื้นที่ (ม ²)
2515	30	439	4	504	1	300
2516	30	439	4	504	1	300
2517	30	439	4	504	1	300
2518	30	439	4	504	1	300
2519	30	439	4	504	1	300
2520	40	2,480	7	1,485	1	300
2521	40	2,480	7	1,485	1	300
2522	40	2,480	7	1,485	1	300
2523	41	2,490	7	1,485	1	576
2524	43	2,898	4	300	1	300
2525	43	2,898	4	300	1	300
2526	48	2,724	11	1,218	3	966
2527	52	2,884	14	1,432	3	966
2528	45	4,342	22	3,431	5	1,020
2529	45	4,342	22	3,431	5	1,020
2530	45	4,342	22	3,431	5	1,020

ที่มา : ข้อมูลปีการศึกษา 2515-2529 รวบรวมจาก รายงานการศึกษาสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ของทบวงมหาวิทยาลัย ฉบับปีการศึกษา 2515-2529 ข้อมูลปีการศึกษา 2530 รวบรวมจากแผนกอาคารสถานที่และยานพาหนะ สำนักงานกลาง วิทยาลัยศรีปทุม

ตาราง 10 จำนวนและพื้นที่ของโรงอาหาร ห้องประชุม ห้องธุรการ และห้องผู้สอนของ
วิทยาลัยศรีปทุมปีการศึกษา 2515-2530

ปีการศึกษา	โรงอาหาร		ห้องประชุม		ห้องธุรการ		ห้องผู้สอน	
	จำนวน (โรง)	พื้นที่ (ม ²)	จำนวน (ห้อง)	พื้นที่ (ม ²)	จำนวน (ห้อง)	พื้นที่ (ม ²)	จำนวน (ห้อง)	พื้นที่ (ม ²)
2515	1	600	1	126	4	210	4	210
2516	1	600	1	126	4	210	4	210
2517	1	600	1	126	4	340	6	340
2518	1	600	1	126	4	340	8	340
2519	1	600	1	126	4	448	8	448
2520	2	1,000	1	126	9	448	8	448
2521	2	1,000	1	126	9	448	8	448
2522	2	1,000	1	126	9	448	8	448
2523	2	1,500	2	1,158	9	448	8	448
2524	2	500	1	126	9	448	8	448
2525	2	500	1	126	9	448	8	448
2526	2	744	4	1,436	7	448	17	724
2527	2	744	4	1,436	7	724	19	842
2528	2	873	4	1,436	14	1,042	17	1,064
2529	2	873	5	870	18	1,062	17	1,064
2530	2	873	5	870	18	1,062	17	1,064

ที่มา : ข้อมูลปีการศึกษา 2515-2529 รวบรวมจาก รายงานการศึกษาสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน ของทบวงมหาวิทยาลัย ฉบับปีการศึกษา 2515-2529 ข้อมูลปีการศึกษา
2530 รวบรวมจากแผนกอาคารสถานที่และยานพาหนะ สำนักงานกลาง
วิทยาลัยศรีปทุม

เมื่อนำข้อมูลในตาราง 9 และตาราง 10 เปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานกลางเกี่ยวกับอาคารสถานที่ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้เป็นแนวทางในการพิจารณาโครงการของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติระยะที่ 4 พ.ศ. 2520-2524 (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2520 : 50) ที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 2 จะเห็นว่าวิทยาลัยศรีปทุมมีพื้นที่อาคารต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานดังกล่าว คือ วิทยาลัยศรีปทุมมีนักศึกษาในปีการศึกษา 2530 รวม 4,920 คน ซึ่งตามเกณฑ์มาตรฐานกลางต้องมีพื้นที่ห้องบรรยาย 2.0 ตารางเมตรต่อนักศึกษา 1 คนรวม 9,840 ตารางเมตรแต่มีเพียง 4,342 ตารางเมตร ต้องมีพื้นที่ห้องปฏิบัติการ 3.5 ตารางเมตรต่อนักศึกษา 1 คนรวม 17,220 ตารางเมตรแต่มีเพียง 3,431 ตารางเมตร ต้องมีพื้นที่ห้องสมุด 1.5 ตารางเมตรต่อนักศึกษา 1 คนรวม 7,380 ตารางเมตรแต่มีเพียง 1,020 ตารางเมตร ต้องมีพื้นที่โรงอาหาร 1.5 ตารางเมตรต่อนักศึกษา 1 คนรวม 7,380 ตารางเมตรแต่มีเพียง 873 ตารางเมตร ต้องมีพื้นที่ห้องผู้สอน 9 ตารางเมตรต่อผู้สอน 1 คน วิทยาลัยศรีปทุมมีอาจารย์ประจำ 155 คนต้องมีพื้นที่ 1,395 ตารางเมตรแต่มีเพียง 1,064 ตารางเมตร รวมพื้นที่ห้องบรรยาย ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด โรงอาหาร และห้องผู้สอนที่วิทยาลัยศรีปทุมต้องมีตามเกณฑ์มาตรฐานกลางข้างต้นจำนวน 43,215 ตารางเมตร แต่วิทยาลัยศรีปทุมมีเพียง 10,730 ตารางเมตร คิดเป็นร้อยละ 25 นั่นก็คือวิทยาลัยศรีปทุมมีพื้นที่อาคารต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานกลางถึงร้อยละ 75 และทั้งที่วิทยาลัยศรีปทุมมีพื้นที่อาคารต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานดังกล่าวแต่สามารถจัดการศึกษาได้เนื่องจากวิทยาลัยศรีปทุมแบ่งการสอนในปีการศึกษา 2530 เป็นภาคปกติมีนักศึกษา 2,418 คนกับภาคค่ำมีนักศึกษา 2,502 คน (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 12-13) จึงต้องการพื้นที่ห้องบรรยายลดลงกว่าเกณฑ์มาตรฐานประมาณร้อยละ 50 และวิทยาลัยศรีปทุมแก้ไขปัญหาด้านพื้นที่ห้องปฏิบัติการไม่พอได้โดยการจัดช่วงเวลาการใช้ห้องปฏิบัติการให้สามารถใช้ในการสอนได้

2. บทบาทในการวิจัย วิทยาลัยศรีปทุมได้ดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการค้นคว้า การแสวงหาความรู้ การคิดค้นสิ่งใหม่ๆ และการเขียนตำราหรือเอกสารที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน รวมทั้งจัดให้มีการส่งเสริมการหาวิจัยแก่คณาจารย์และผู้ที่สนใจตามภารกิจ

ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษามาตั้งแต่ปีการศึกษา 2526 โดยมีได้จัดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรง ในปีการศึกษา 2526 อาจารย์ประจำของ วิทยาลัยศรีปทุมได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากทบวงมหาวิทยาลัยเรื่องปัญหาและอุปสรรคของ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย กรณีศึกษาในค่านกฎหมาย และในปีการศึกษา 2529 เรื่องการวิเคราะห์โครงสร้างเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ไทย (2521-2527) ทั้ง 2 เรื่องนี้ได้ดำเนินการวิจัยเสร็จสิ้นแล้ว (สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. 2530 : 1-15)

วิทยาลัยศรีปทุมได้จัดตั้งสำนักวิจัยขึ้นในปีการศึกษา 2529 หน่วยงานที่รับผิดชอบงาน ทางด้านการวิจัย พิจารณากำหนดข้อบังคับ หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินงานวิจัย พิจารณาปรับปรุง แก้ไข กลั่นกรอง และคัดเลือกโครงการวิจัยที่เสนอขอรับทุน ส่งเสริมงานวิจัยจากวิทยาลัยหรือทบวงมหาวิทยาลัย ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือสนับสนุน หน่วยงาน อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยในการดำเนินงานวิจัย ควบคุมและติดตาม โครงการวิจัยที่ได้รับทุนส่งเสริมงานวิจัยจากวิทยาลัยให้สำเร็จตามระยะเวลาที่กำหนด และ ดำเนินงานในเรื่องที่เกี่ยวกับการวิจัยตามที่วิทยาลัยมอบหมาย โดยมีผู้อำนวยการสำนักวิจัย เป็นผู้ควบคุมดูแลงานของสำนักวิจัยให้เป็นไปตามนโยบายของวิทยาลัยและตามที่คณะกรรมการ ส่งเสริมงานวิจัยกำหนด (วิทยาลัยศรีปทุม. 2529 : 4-7)

3. บทบาทในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม วิทยาลัยศรีปทุมได้จัดกิจกรรมที่ เป็นการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นประจำเพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ บำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม และเสริมสร้างประสบการณ์จากการปฏิบัติจริง ซึ่งมีส่วนช่วยให้ นักศึกษาได้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพสังคมได้ในภายหน้า โดยจัด ให้บริการทางวิชาการแก่สังคมทั้งในรูปให้บริการถึงตัวผู้รับและในรูปให้บริการอยู่กับที่ตั้งแต่ ปีการศึกษา 2526-2530 ในรูปให้บริการถึงตัวผู้รับได้ออกค่ายอาสาพัฒนาชนบท 6 ครั้ง มอบอุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นสำหรับเด็กพิการ 4 ครั้ง และจัดหารายได้เพื่อซื้ออุปกรณ์การ ศึกษาและอุปกรณ์การศึกษาให้แก่โรงเรียนในชนบท 3 ครั้ง ในรูปให้บริการอยู่กับที่ได้จัดตั้ง สำนักงานช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายและคดีขึ้นเมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2528 เพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำและว่าความแก่ต่างให้แก่ประชาชนที่ประสบปัญหาทาง

กฎหมายและคดีโดยไม่คิดค่าตอบแทน การดำเนินงานในช่วงปี พ.ศ. 2528-2530 ได้ให้การช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายและคดีรวมทั้งสิ้น 52 คดีดังนี้ คดีแรงงาน 1 คดี ใต้ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ลูกจ้างที่โดนนายจ้างบอกเลิกจ้างโดยไม่เป็นธรรมจนเป็นที่พอใจแก่ผู้มาขอความช่วยเหลือ คดีอาญา 11 คดี แยกเป็นจำคุกนายแก่ต่างให้จำเลยความผิดฐานลักทรัพย์รับของโจร 2 คดี ศาลอาญาใต้พิพากษาออกฟ้องโจทก์ 1 คดีและอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ทั้ง 2 คดี จำคุกนายแก่ต่างให้จำเลยความผิดฐานลักทรัพย์ 1 คดีโดยยื่นคำแถลงต่อศาลขอให้รอการลงโทษจำเลย ให้คำปรึกษาแนะนำแก่จำเลยความผิดฐานมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตจนเป็นที่พอใจแก่จำเลย 1 คดีขอเข้าเป็นโจทก์ร่วมกับพนักงานอัยการคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต 1 คดี ศาลพิพากษาลงโทษจำเลยแล้ว ให้คำปรึกษาแนะนำและเขียนคำแถลงขอให้ศาลรอการลงโทษจำเลยคดีมีอาเพศคดีให้โทษไว้ในครอบครอง 1 คดี ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้เสียหายคดีข่มขืนกระทำชำเรา 2 คดีจนเป็นที่พอใจแก่ผู้เสียหาย ให้คำปรึกษาแนะนำคดีปลอมแปลงเอกสาร 1 คดี และคดีความผิดตามพระราชบัญญัติความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 2 คดี คดีแห่ง 40 เรื่อง แยกเป็นให้คำปรึกษาแนะนำเรื่องหย่า 3 เรื่อง ขอรับรองบุตร 3 เรื่อง การทำสัญญา 5 เรื่อง ทรัพย์สินและกรรมสิทธิ์ที่ดิน 4 เรื่อง ละเมิด 3 เรื่อง สัญญา 1 เรื่อง เรียกเงินคืนตามเช็ค 1 เรื่องเป็นที่พอใจแก่ผู้มาขอความช่วยเหลือทุกเรื่อง กับได้ทำคำฟ้องให้แก่ประชาชนซึ่งถูกผู้จัดการหมู่บ้านจัดสรรใช้เพทุบายในเรื่องการซื้อขายที่ดินอื่นต่อศาลแห่ง 20 เรื่อง คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล

วิทยาลัยศรีปทุมได้จัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมและบริการทางวิชาการแก่สังคมขึ้นในปี พ.ศ. 2529 เพื่อทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางที่จะประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม โดยได้จัดฝึกอบรมด้านการเรียนการสอน 4 ครั้งและด้านการวิจัย 1 ครั้ง จัดให้บริการทางวิชาการแก่สังคมโดยผ่านชมรมนิติศาสตร์ คือ จัดนิทรรศการทางวิชาการเกี่ยวกับกฎหมาย และจัดทำเอกสารวิชาการด้านกฎหมาย กับผ่านชมรมอิเล็กทรอนิกส์ คือ อบรมวิชาการด้านอิเล็กทรอนิกส์ และจัดทำเอกสารวิชาการด้านเทคโนโลยีทางอิเล็กทรอนิกส์ (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ข : 79)

4. บทบาทในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ วิทยาลัยศรีปทุมได้จัดให้มีกิจกรรมและโครงการที่เป็นการส่งเสริม เผยแพร่ อนุรักษ์ ทำนุบำรุงขนบธรรมเนียม ประเพณี ศาสนา และศิลปวัฒนธรรมของชาติตลอดมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2515 กิจกรรมที่ได้จัดให้มีขึ้นทุกปี ปีละ 1 ครั้งคือการเข้าร่วมงานคนตรีไทยอุดมศึกษาเอกชนของวงเครื่องสายไทย ตามโครงการส่งเสริมคนตรีไทย การร่วมพิธีถวายบังคมในวันปิยมหาราช และการจัดพิธีไหว้ครูตามโครงการส่งเสริมเอกลักษณ์ของไทย การจัดงานวันสุนทรภู่ตามโครงการเชิดชูวรรณกรรมประจำชาติ การถวายเทียนเข้าพรรษาในวันเข้าพรรษตามโครงการส่งเสริมจริยธรรมไทย ส่วนกิจกรรมที่ได้จัดให้มีขึ้นเป็นครั้งคราวตั้งแต่ปีการศึกษา 2515-2530 คือ การแสดงหนังตะลุงของนักศึกษาชมรมปทุมทัศนีย 2 ครั้งและการแสดงโขน 2 ครั้ง ผลการจัดกิจกรรมทำให้นักศึกษามีประสบการณ์ในขนบธรรมเนียม ประเพณี และศิลปวัฒนธรรมของไทยที่เกี่ยวข้อง วิทยาลัยศรีปทุมได้จัดตั้งศูนย์ศิลปวัฒนธรรมขึ้นในปีการศึกษา 2529 ทำหน้าที่อนุรักษ์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติให้คงอยู่เป็นมรดกของชาติตลอดไป ส่งเสริมการศึกษา ค้นคว้า วิจัยความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมไทยให้กว้างขวางเพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีความซาบซึ้งและภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียมประเพณีและศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของไทย ร่วมมือช่วยเหลือและประสานงานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐบาลและเอกชนในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทย และรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมไทยและข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 174-176)

สถานภาพและบทบาทของมหาวิทยาลัยศรีปทุม (6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2530-31 ธันวาคม พ.ศ. 2530)

มหาวิทยาลัยศรีปทุมเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนลักษณะมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตจากทบวงมหาวิทยาลัยให้เปลี่ยนประเภทมาจากวิทยาลัยศรีปทุมเมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2530 มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีสภาพเป็นนิติบุคคลและมีสถานภาพเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในลักษณะมหาวิทยาลัยตามกฎหมาย ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2525 ออกตามความในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 ซึ่งสถานภาพของมหาวิทยาลัยศรีปทุมข้างต้นนี้แตกต่างจากสถานภาพของวิทยาลัยศรีปทุมคือ วิทยาลัยศรีปทุมสามารถดำเนินการให้การ

ศึกษาในด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงได้เพียงบางสาขาวิชา เพื่อให้ประภาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาในชั้นที่ไม่สูงกว่าปริญญาโท และประภาศนียบัตรบัณฑิต โดยต้องมีการกิจ การสอนและการผลิตบัณฑิต จะกระทำการกิจเกี่ยวกับการวิจัย การให้บริการทาง วิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติด้วยหรือไม่ก็ได้ แต่มหาวิทยาลัย ศรีปทุมสามารถดำเนินการให้การศึกษาในด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงหลายสาขาวิชาหรือ หลายกลุ่มสาขาวิชา เพื่อให้ประภาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาทุกชั้น และประภาศนียบัตร บัณฑิต โดยต้องมีการกิจการสอนและการผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการ แก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติครบถ้วนทั้ง 4 ประการ (กฎหมาย ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2525) ออกตามความในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522)

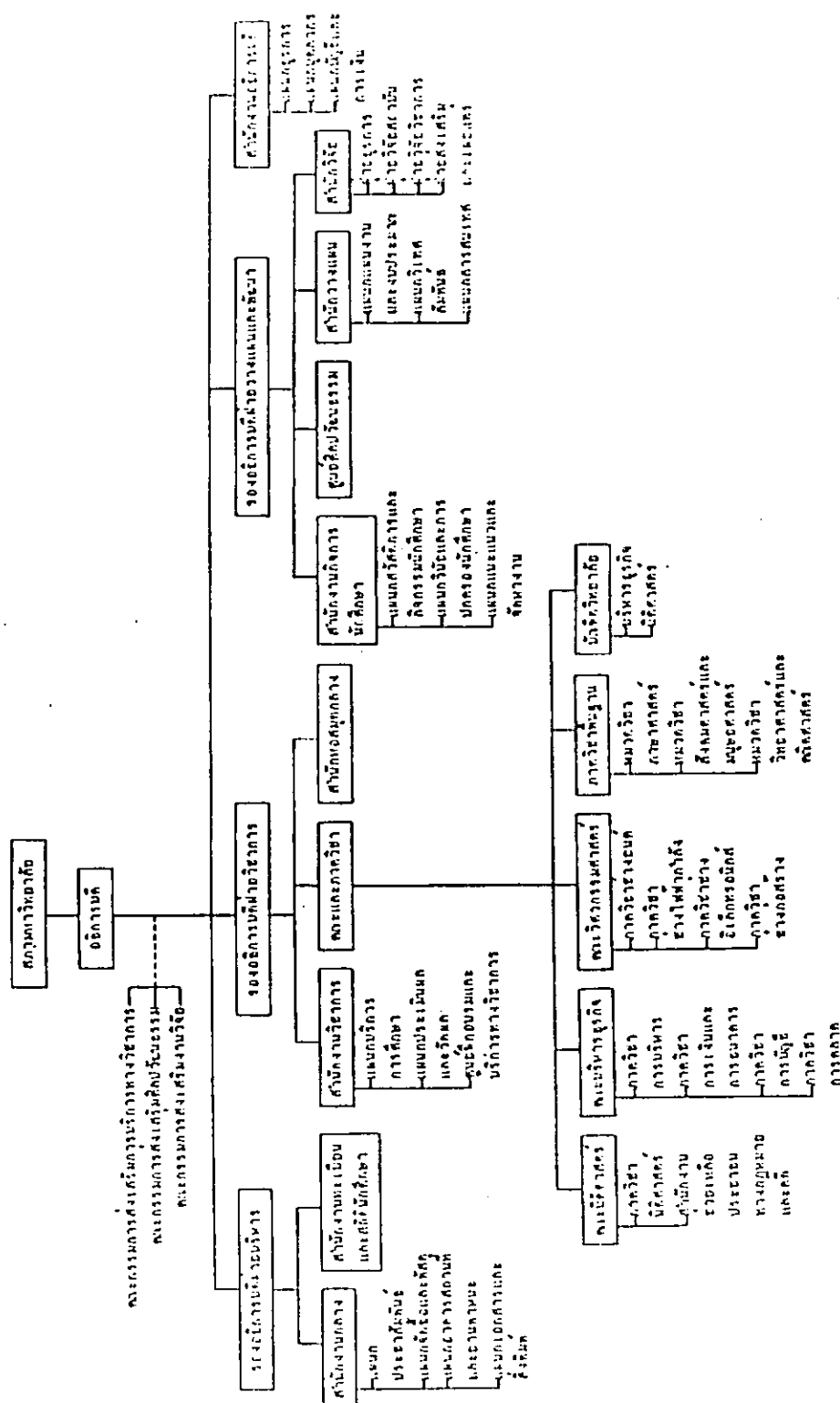
บทบาทของมหาวิทยาลัยศรีปทุมในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในลักษณะ มหาวิทยาลัย 4 ประการ คือ การสอนและการผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทาง วิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ ตั้งแต่วันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2530 ถึงสิ้นปี พ.ศ. 2530 มีดังนี้

1. บทบาทในการสอนและการผลิตบัณฑิต จำแนกได้เป็น 7 ด้านด้วยกัน คือ เป้าหมายในการจัดการศึกษา การบริหาร หลักสูตรและการสอน อาจารย์ นักศึกษา การเงิน และอาคารสถานที่ ดังนี้

1.1 เป้าหมายในการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีเป้าหมายจะจัดการ ศึกษาเพื่อเยาวชนของชาติ ผลิตทรัพยากรบุคคลก้านนิติศาสตร์ บริหารธุรกิจ และวิศวกรรม ศาสตร์ที่มีคุณภาพ เพื่อออกไปรับใช้สังคม เสริมสร้างเศรษฐกิจของชาติให้เจริญก้าวหน้า และจะเปิดคณะศิลปศาสตร์ คณะบัญชี และคณะนิเทศศาสตร์เพิ่มขึ้น

1.2 การบริหาร มหาวิทยาลัยศรีปทุมยังคงใช้รูปแบบการบริหารภายในของ วิทยาลัยศรีปทุมปี พ.ศ. 2529 (ภาพประกอบ 8) เป็นหลักแต่ได้เปลี่ยนชื่อหน่วยงานและ ชื่อตำแหน่งให้สอดคล้องกับการบริหารในลักษณะมหาวิทยาลัย คือ สภาวิทยาลัยเปลี่ยนเป็น สภามหาวิทยาลัย อธิการเปลี่ยนเป็นอธิการบดี รองอธิการฝ่ายบริหารเปลี่ยนเป็นรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร รองอธิการฝ่ายวิชาการเปลี่ยนเป็นรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รองอธิการฝ่ายวางแผนและพัฒนาเปลี่ยนเป็นรองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา และ
สำนักงานอธิการ เปลี่ยนเป็นสำนักงานอธิการบดี นอกจากนั้นยังคงเดิมทุกประการ ดังได้
แสดงไว้ในภาพประกอบ 9

แผนภูมิแสดงสายการบริหารภายในมหาวิทยาลัยศรีปทุมปี พ.ศ. 2530

1.3 หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีคณะและภาควิชารวม 4 คณะ กับ 1 ภาควิชา คือ วิทยาลัยสัตวแพทยศาสตร์ (เทียบเท่าคณะ) คณะนิติศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ กับภาควิชาพื้นฐาน เช่นเดียวกับวิทยาลัยศรีปทุมในปลายปีการศึกษา 2530 มหาวิทยาลัยศรีปทุมเปิดสอนระดับประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาตรี และปริญญาโท รวมทั้งสิ้น 14 สาขาวิชาและยังคงจัดระบบการศึกษา ใช้ระบบการวัดผลและโครงสร้างหลักสูตรทั้งระดับประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาตรีและปริญญาโทเช่นเดียวกับวิทยาลัยศรีปทุมในช่วงปลายปีการศึกษา 2530 โดยยังมีได้พัฒนาหรือจัดทำให้มีกิจกรรมเพิ่มขึ้นตามหลักการอุดมศึกษาแต่อย่างใดเนื่องจากเป็นระยะเริ่มต้นดำเนินงานจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีปทุม (มหาวิทยาลัยศรีปทุม. 2530 : 50-52)

1.4 อาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีปทุมได้รับช่วงอาจารย์มาจากวิทยาลัยศรีปทุมในปลายปีการศึกษา 2530 รวมทั้งสิ้น 246 คนเป็นอาจารย์ไทยทั้งหมดและเป็นอาจารย์ประจำ 155 คน อาจารย์พิเศษ 91 คน (ตาราง 2) อาจารย์ประจำมีคุณวุฒิปริญญาเอก 10 คน ปริญญาโท 44 คน ปริญญาตรี 89 คน ค่ากว่าปริญญาตรี 12 คน อาจารย์พิเศษมีคุณวุฒิปริญญาเอก 5 คน ปริญญาโท 63 คน ปริญญาตรี 23 คน (ตาราง 3) โดยมีอัตราส่วนระหว่างจำนวนอาจารย์ประจำต่อจำนวนนักศึกษาเป็น 1 : 30 (ตาราง 4) เพื่อเป็นการพัฒนาอาจารย์ให้มีคุณวุฒิและคุณภาพสูงขึ้นตามหลักการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุมยังสนับสนุนให้อาจารย์ประจำได้ไปรับการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน และศึกษาต่อภายในประเทศและต่างประเทศสหรัฐอเมริกาเพิ่มขึ้น (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 64-70)

1.5 นักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุมได้รับช่วงนักศึกษามาจากวิทยาลัยศรีปทุมในปลายปีการศึกษา 2530 รวมทั้งสิ้น 4,920 คน (ตาราง 5) มีอัตราส่วนระหว่างจำนวนนักศึกษาต่อจำนวนอาจารย์ประจำเป็น 30 : 1 (ตาราง 4)

1.6 การเงิน มหาวิทยาลัยศรีปทุมได้รับช่วงการเงินจากวิทยาลัยศรีปทุมในปลายปีการศึกษา 2530 และโดยที่วิทยาลัยศรีปทุมมีสถานภาพทางการเงินที่มั่นคงอยู่แล้ว มหาวิทยาลัยศรีปทุมจึงมีสถานะทางการเงินที่มั่นคงพอที่จะดำเนินการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในลักษณะมหาวิทยาลัยให้สามารถพัฒนาไปได้ด้วยดี

1.7 อาคารสถานที่ มหาวิทยาลัยศรีปทุมได้จัดปรับปรุงอาคารสถานที่เดิมที่ได้รับช่วงมาจากวิทยาลัยศรีปทุมในปลายปีการศึกษา 2530 ให้สะอาดเป็นระเบียบดูสุสัณฐานและสอดคล้องกับประโยชน์ใช้สอยยิ่งขึ้น

2. บทบาทในการวิจัย มหาวิทยาลัยศรีปทุมได้จัดทำแผนงานที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย การค้นคว้า การแสวงหาความรู้ การคิดค้นสิ่งใหม่ๆ การเขียนตำราหรือเอกสารที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน จัดให้มีการส่งเสริมการทำวิจัยแก่คณาจารย์และผู้สนใจตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในการจัดการศึกษาลักษณะมหาวิทยาลัย มีสำนักวิจัยเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินงานสืบต่อจากที่วิทยาลัยศรีปทุมได้ดำเนินการไว้แล้วในปลายปีการศึกษา 2530 โดยได้จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการวิจัยเพิ่มขึ้น (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 121-148)

3. บทบาทในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม มหาวิทยาลัยศรีปทุมได้จัดทำให้บริการทางวิชาการแก่สังคมทั้งในรูปให้บริการถึงตัวผู้รับและในรูปให้บริการอยู่กับที่ สืบต่อจากวิทยาลัยศรีปทุมในปลายปีการศึกษา 2530 โดยมีสำนักงานช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายและคดีทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำและความแตกต่างให้แก่ประชาชนที่ประสบปัญหาทางกฎหมายและคดีโดยไม่คิดค่าตอบแทน และมีศูนย์ฝึกอบรมและบริการทางวิชาการแก่สังคมทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและชุมชน และเพื่อให้การดำเนินการกิจด้านนี้เป็นไปอย่างกว้างขวางมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มหาวิทยาลัยศรีปทุมได้สรรหาบุคลากรและจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนกิจกรรมการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมเพิ่มขึ้น (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 149-172)

4. บทบาทในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ มหาวิทยาลัยศรีปทุมได้จัดทำมีการดำเนินการกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติสืบต่อจากวิทยาลัยศรีปทุมในปลายปีการศึกษา 2530 โดยมีศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเป็นหน่วยงานรับผิดชอบ จัดให้มีโครงการหลักในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมรวม 6 โครงการ คือ โครงการส่งเสริมดนตรีไทย โครงการส่งเสริมการแสดงศิลปพื้นเมืองของภาคต่างๆ โครงการส่งเสริมทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา โครงการส่งเสริมเผยแพร่ชีวประวัติบุคคลสำคัญทางศิลปวัฒนธรรม โครงการ

โบราณสถานและโบราณวัตถุ และโครงการส่งเสริมชนบทธรรมเนียนประเทศไทย และเพื่อ
ให้การดำเนินการกิจค่านนี้ไปค้วคมีประสิทธิภพอิ่งขึ้น มหาวิทยาลัยศรีปทุมไค้จัดสร
งประมาณค่านางานศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 173-
176)

วิเคราะห์สถานภาพและบทบาทของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

สถานภาพของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีสถานภาพเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนลักษณะมหาวิทยาลัย
ตามกฎหมายพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 เมื่อมีสถานภาพเป็น
มหาวิทยาลัยแล้ว มหาวิทยาลัยศรีปทุมก็จำเป็นต้องรักษาสถานภาพนี้เอาไว้โดยการค่าน
บทบาทอันเป็นภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนลักษณะมหาวิทยาลัย คือ การสอน
และการผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุง
ศิลปวัฒนธรรมของชาติ ให้ครบถ้วน มีคุณภาพ สอดคล้องกับสถานการณ์แวดล้อมทั้งภายใน
และภายนอกมหาวิทยาลัยทั้งที่เกิดจากสังคม กฎหมาย การเมือง เศรษฐกิจ การแข่งขัน
เทคโนโลยีสมัยใหม่ การต่างประเทศ และการเล็งเห็นโอกาสและอุปสรรคที่มีการเปลี่ยนแปลง
อยู่เสมอ เมื่อมองความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพและบทบาทแล้วจะเห็นว่าระดับ
ความมั่นคงของสถานภาพเป็นสิ่งที่เกื้อกูลให้เกิดความสัมฤทธิ์ผลในการค่านางานตาม
บทบาทโดยตรง ดังนั้น การมีสถานภาพที่มั่นคงจึงช่วยให้มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีโอกาสูงขึ้น
ในการค่านบทบาทอันเป็นภารกิจหลักให้สำเร็จครบถ้วนอย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อวิเคราะห์
แล้วจะเห็นว่าความมั่นคงของสถานภาพของมหาวิทยาลัยศรีปทุมขึ้นอยู่กับปัจจัย 7 ประการ
คือ ประการที่ 1 รัฐต้องมีนโยบายที่เหมาะสม แน่ชัด มั่นคง และเป็นไปในทางที่เกื้อกูล
เสถียรภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ประการที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีปทุมต้องมีนโยบาย
ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานที่ถูกต้องเหมาะสม มีการกำหนดเป้าหมายทิศทางและระดับของการพัฒนา

ไว้อย่างชัดเจน ประการที่ 3 มหาวิทยาลัยศรีปทุมต้องมีการประสานงานกับทบวงมหาวิทยาลัยอย่างใกล้ชิดและดำเนินงานให้สอดคล้องและเป็นไปตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด ประการที่ 4 ต้องมีการร่วมมือกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาเอกชนด้วยกันในการแก้ไขปัญหาค้นหาบริหารและค่านิชาการ ประการที่ 5 ต้องดำเนินการจัดการด้านการเงินอย่างเป็นระบบตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 ประการที่ 6 ต้องมีการพัฒนาอาจารย์และบุคลากรให้มีคุณวุฒิ ความรู้ ประสบการณ์ และความสามารถสูงขึ้นให้เหมาะสมทันกับเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป และต้องรักษาอาจารย์และบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาแล้วนี้ไว้ให้นานที่สุด ประการที่ 7 เสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อสถาบันให้แก่นักศึกษาและสังคมอย่างต่อเนื่อง โดยที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมได้กำหนดนโยบายเป้าหมายทิศทางและระดับของการพัฒนาไว้อย่างชัดเจนในคำขออนุญาตเปลี่ยนประเภทเป็นมหาวิทยาลัย มีการดำเนินงานตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยแนะนำ เป็นสมาชิกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นสมาคมที่มีจุดมุ่งหมายเป็นศูนย์ประสานและส่งเสริมด้านการบริหารและวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เป็นสมาชิก จัดบริหารด้านการเงินสืบทอดจากวิทยาลัยศรีปทุมที่ดำเนินงานด้านการเงินอย่างเป็นระบบจนมีฐานะทางการเงินมั่นคงมาโดยตลอดโดยมิได้เปลี่ยนตัวผู้บริหาร มีการส่งเสริมให้คณาจารย์และบุคลากรได้พัฒนาตนเองทั้งด้านคุณวุฒิ ความรู้ ประสบการณ์และความสามารถ มีการประชาสัมพันธ์เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจแก่นักศึกษาและสังคมเกี่ยวกับสถาบันตลอดมา จึงเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยศรีปทุมมีสถานภาพที่มั่นคงพอที่จะดำเนินบทบาทอันเป็นภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยไปได้ด้วยดี

บทบาทของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

จากการพิจารณาบทบาทของมหาวิทยาลัยศรีปทุมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการกิจหลักในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาลักษณะมหาวิทยาลัย 4 ประการ คือ การสอนและการผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ ผู้วิจัยเห็นว่ามหาวิทยาลัยศรีปทุมยังมีบทบาทในการปฏิบัติการกิจหลักดังกล่าวไม่สมบูรณ์ ต้องพิจารณาปรับปรุงบทบาทในแต่ละภารกิจให้สอดคล้องกับสถานภาพที่เปลี่ยน

จากวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัย คือ บทบาทในการสอนและการผลิตบัณฑิต ในปีการศึกษา 2530 มหาวิทยาลัยศรีปทุมยังมีสัดส่วนอาจารย์ประจำคณาจารย์ปริญญาเอก : ปริญญาโท : ปริญญาตรีเท่ากับ 2.0 : 8.8 : 17.8 นับว่ายังต่ำอยู่มากเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดไว้เท่ากับ 2.5 : 5.5 : 2.0 และเกณฑ์ที่ยูเนสโกกำหนดไว้คือ 3 : 5 : 2 จำนวนอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยศรีปทุมมีถึง 91 คนในขณะที่มีจำนวนอาจารย์ประจำ 155 คนซึ่งนับว่ามีจำนวนอาจารย์พิเศษค่อนข้างมาก อาจารย์พิเศษส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีงานประจำอยู่แล้ว การปฏิบัติภารกิจสอนพิเศษภายหลังจากการปฏิบัติงานประจำอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพการสอนได้ สำหรับบทบาทในการวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาตินั้น จากการที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติเป็นเงิน 400,000 บาท, 51,500 บาทและ 140,000 บาทตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 1.47, 0.18 และ 0.51 ตามลำดับของวงเงินรายจ่ายรวมของมหาวิทยาลัยศรีปทุมที่เป็นจำนวนเงินถึง 27,145,887 บาท เมื่อเปรียบเทียบกับวงเงินรายจ่ายเพื่อสนับสนุนการวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดไว้ว่าควรเป็นร้อยละ 3-5, 1 และ 1 ตามลำดับของวงเงินรายจ่ายรวมของมหาวิทยาลัยแล้ว จะเห็นได้ชัดเจนว่ามหาวิทยาลัยศรีปทุมยังให้ความสำคัญและให้การสนับสนุนภารกิจอันเป็นบทบาทหลักในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในส่วนของการวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติยังไม่มากเท่าที่ควร

แนวโน้มของการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชน

เนื่องจากมหาวิทยาลัยถูกสร้างขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ฉะนั้นไม่ว่ามหาวิทยาลัยนั้นๆ จะเป็นของรัฐหรือเอกชน จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอยู่ตลอดเวลาตามยุคตามสมัยและตามสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปอย่างไม่หยุดยั้ง (เกษม สุวรรณกุล. 2526 : 1) โดยเฉพาอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยเอกชนซึ่งได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนสถานภาพจากวิทยาลัยอ้อมต้องการได้รับการปรับปรุงและพัฒนาทั้งทางด้านการสอนและการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติอีกมากเพื่อก้าวไปสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยที่ไ้มาตรฐานและมีคุณภาพสูงขึ้น แนวโน้มของการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชนย่อมขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ความต้องการของสังคม ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และความพร้อมของมหาวิทยาลัยเอกชนเหล่านั้นๆ เองเป็นส่วนใหญ่

จากการพิจารณาแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530-2534 รายงานการศึกษาศาสน์อุดมศึกษาเอกชน รายงานประจำปี และเอกสารเผยแพร่ของทบวงมหาวิทยาลัย วารสารการศึกษาแห่งชาติของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยเห็นแนวโน้มและทิศทางของการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชนที่เกี่ยวกับการกิจหลัก 4 ด้านดังกล่าวอย่างชัดเจนขึ้น

แนวโน้มของการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชนด้านการสอนและการผลิตบัณฑิต

แนวโน้มของการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชนด้านการสอนและการผลิตบัณฑิตสามารถพิจารณาได้จากปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดแนวโน้มและทิศทางของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในอนาคต คือ นโยบายของรัฐ สภาพทางเศรษฐกิจ สภาพทางสังคม ความก้าวหน้าทาง

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปัญหาทางการเมือง เอกสิทธิ์ของชาติ และจิตวิทยาความ
มั่นคง

นโยบายของรัฐ

รัฐได้กำหนดนโยบายในการส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้มีความมั่นคง
และเอื้ออำนวยต่อการขยายกิจการเพื่อร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของ
ประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพไว้ 3 ประการ คือ ประการที่ 1 ส่งเสริมให้เกิดขึ้น รัฐได้
เชิญชวนให้เอกชนเข้ามาจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเพื่อจัดให้การศึกษาระดับอุดมศึกษา
โดยคำนึงถึงความพร้อม ความเหมาะสม ความสามารถกับศักยภาพในการเปิดสอนและการ
ดำเนินงานเป็นสำคัญ ประการที่ 2 ส่งเสริมให้คงอยู่ เนื่องจากรัฐมีนโยบายส่งเสริมให้
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนดำรงอยู่อย่างมีคุณภาพได้มาตรฐานเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ
เป็นที่ยอมรับของสังคมและวงการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ รัฐโดยทบวงมหา-
วิทยาลัยได้ถือเป็นหน้าที่สำคัญที่จะสนับสนุนในทุกทางให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแต่ละแห่ง
สามารถปฏิบัติการกิจทุกด้านให้มีคุณภาพได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยได้จัด
ตั้งคณะกรรมการขึ้นทำหน้าที่ประสานงานและให้ข้อเสนอแนะแก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเกี่ยว
กับการจัดการศึกษา การรับรองวิทยฐานะ และการส่งเสริมมาตรฐานการศึกษาของ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนของประเทศเป็นสำคัญ
ประการที่ 3 ส่งเสริมให้มีความก้าวหน้า เพื่อเป็นการส่งเสริมสนับสนุนและช่วยเหลือให้สถาบัน
อุดมศึกษาเอกชนได้เจริญเติบหรือก้าวหน้ามากกว่าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ มีการพัฒนา
ขยายกิจการ ขยายขีดความสามารถในการปฏิบัติการกิจในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา
ลักษณะวิทยาลัย สถาบัน และมหาวิทยาลัยให้สูงขึ้น รัฐโดยทบวงมหาวิทยาลัยได้แต่งตั้ง
คณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนขึ้น เพื่อทำหน้าที่พิจารณาความเป็นไปได้และศักยภาพ
ก่อน สำหรับวิทยาลัยเอกชนที่มีความพร้อมและมีศักยภาพแล้วก็ได้สนับสนุนให้มีการพัฒนา
โดยส่งเสริมให้เปลี่ยนประเภทเป็นสถาบันหรือมหาวิทยาลัยต่อไป (อาทร ชนเห็นชอบ.

ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนขึ้นเพื่อทำหน้าที่พิจารณาความเป็นไปได้และ
 ศักยภาพก่อน สำหรับวิทยาลัยเอกชนที่มีความพร้อมและมีศักยภาพแล้วก็ได้สนับสนุนให้มีการ
 พัฒนาโดยส่งเสริมให้เปลี่ยนประเภทเป็นสถาบันหรือมหาวิทยาลัยต่อไป (อาพร ชนเห็นชอบ.
 2527 ข : 1-17)

สภาพทางเศรษฐกิจ

เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาในทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 การพัฒนาทางด้านการศึกษานับว่าเป็นหลักสำคัญในการพัฒนาประเทศ ซึ่งในอนาคตนับว่า
 ประเทศไทยจะเลือกแนวทางพัฒนาเศรษฐกิจแบบประเทศอุตสาหกรรมใหม่ที่เรียกว่า "นิค"
 (NIC : Newly Industrialized Country) หรือแบบประเทศอุตสาหกรรม
 เกษตรใหม่ที่เรียกว่า "แนค"(NAIC : Newly Agro-industrialized Country)
 หรือเป็นแบบเน้นทางด้านการบริการ (Straight to Service Sector) หรือทั้ง 3 แบบ
 ผสมผสานกันเป็นหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศก็ตาม ก็จำเป็นต้องกำหนดแนวทาง
 ในการจัดการศึกษาเพื่อผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปในการ
 พัฒนาเศรษฐกิจแต่ละแบบ (ทรวงมหาวิทยาลัย. 2531 : 1-8) การเพิ่มจำนวนประชากร
 ของไทยอย่างมากในช่วงเวลา 20 ปีที่ผ่านมาได้ก่อให้เกิดปัญหาการว่างงานโดยทั่วไป
 เนื่องจากจำนวนประชากรในวัยทำงานมีมากกว่าจำนวนความต้องการจ้างงานในปัจจุบัน
 ซึ่งผู้ที่ว่างงานนั้นมีเกือบทุกระดับการศึกษา โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษานั้นจากรายงานการ
 ศึกษา เรื่องภาวะการหางานทำของบัณฑิตรุ่นปี 2529-2530 ที่สำเร็จการศึกษาระดับ
 ปริญญาตรีจากสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและของเอกชน พบว่ามีบัณฑิตที่ว่างงานจำนวน
 16,867 คนคิดเป็นร้อยละ 32.45 ของบัณฑิตที่กรอกแบบสำรวจภายในวันที่ 28 กุมภาพันธ์
 2531 จำนวน 51,983 คน (ทรวงมหาวิทยาลัย. 2532 : 1-8) ซึ่งปัญหาการว่างงาน
 ของบัณฑิตนี้จะลดลงได้ด้วยการผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาที่สังคมมีความต้องการมาก และ
 สาขาวิชาที่บัณฑิตสามารถสร้างงานได้ด้วยตนเอง หรือประกอบอาชีพอิสระได้เป็นหลัก
 (ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. 2529 : 1)

สภาพทางสังคม

ปัญหาความแปลกแยกในชีวิตและทรัพย์สิน การฉ้อราษฎร์บังหลวง ยาเสพติด การบริการทางสาธารณสุขที่ยังไม่ทั่วถึงและเพียงพอ การที่ผู้ค้อยฐานะทางเศรษฐกิจไม่มีโอกาสศึกษาในระดับอุดมศึกษา การไม่ได้รับความเป็นธรรมในค่านกฎหมาย การขาดระเบียบวินัย การละเมิดสิทธิของผู้อื่น การเอารัดเอาเปรียบ และการนอนหลับหลับสิทธิในการเลือกตั้ง ยังคงปรากฏให้เห็นทั่วไปในสังคมไทย ในอนาคต มหาวิทยาลัยเอกชนควรเปิดโอกาสทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้แก่ผู้ค้อยฐานะทางเศรษฐกิจให้มากขึ้น โดยปรับปรุงระบบการรับเข้าศึกษาและจัดให้มีระบบการให้ความช่วยเหลือที่เหมาะสม พร้อมกับพัฒนานักศึกษาก้าวหน้าจริยธรรมให้มากเป็นพิเศษเพื่อพัฒนาจิตใจให้รู้จักสิทธิ รู้จักหน้าที่ มีระเบียบวินัย อีกหนึ่งในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ อีกหนึ่งในคุณธรรม รู้จักคิดสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามอันเป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม เพื่อให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีคุณธรรม จริยธรรมที่พึงประสงค์ สามารถพัฒนาตนเอง และปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม มีชีวิตที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นและอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างเป็นสุข (ทพวงมหาวิทยาลัย. 2529 ช : 11-12)

ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เป็นไปอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน

ทำให้ระบบการผลิตทางอุตสาหกรรม เกษตรกรรม การคมนาคม ธุรกิจเกี่ยวกับการบริการ การนำเอาเครื่องจักรที่ทันสมัย คอมพิวเตอร์ เครื่องมือ เครื่องใช้ทางอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ ทำให้วิถีการดำรงชีวิต วัฒนธรรม และค่านิยมของสังคมไทยเปลี่ยนไปจากเดิม (ประยูร ศรีประสาธน์. 2529 : 42-45) มหาวิทยาลัยเอกชนจึงควรพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร ให้มีความยืดหยุ่นสอดคล้องทันกับการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ให้มีความสมดุลระหว่างภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เน้นให้จัดหลักสูตรในลักษณะที่เป็นสหสาขาวิชามากขึ้น โดยปรับวิชาแกนและวิชาเลือกให้เหมาะสม ขณะเดียวกันต้องปรับโครงสร้างหลักสูตรให้มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันกับกิจกรรมที่จะดำเนินงานจริง ทั้งวงจรร ซึ่งในกรณีนี้มหาวิทยาลัยเอกชนจะมีบทบาทมากในการพัฒนาปรับปรุงดังกล่าว

เพราะสามารถทำได้รวดเร็วกว่ามหาวิทยาลัยของรัฐที่มีขั้นตอนและระเบียบมากมาย
(ทพวงมหาวิทยาลัย. 2529 ข : 11-15)

ปัญหาทางการเมือง

ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข การปกครองระบอบประชาธิปไตย คือ ภาวะที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารและการ ตรากฎหมาย มีเสรีภาพภายใต้ขอบเขตที่กฎหมายกำหนด และมีความเสมอภาคทาง การเมือง การปกครองระบอบประชาธิปไตยเป็นภารกิจของคนในชาติทุกคนที่ต้องร่วมกัน ปฏิบัติและส่งเสริมให้เกิดขึ้น (กองบัญชาการทหารสูงสุด. 2529 : 1-6) จึงมีแนวโน้มว่ามหาวิทยาลัยเอกชนควรมีส่วนร่วมในการส่งเสริมประชาธิปไตยและ วัฒนธรรมทางการเมืองที่ถูกต้องให้เกิดขึ้น ให้คงอยู่ และให้มีการพัฒนาด้วยการปลูกฝัง ให้ นักศึกษามีความรู้เรื่องระบอบประชาธิปไตย มีความศรัทธาและเชื่อมั่นในความดีงาม ของระบอบประชาธิปไตย จักให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เป็นการฝึกฝนให้นักศึกษาคุ่นเคย กับการมีส่วนร่วมในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในทาง การเมือง รู้จักใช้พรรคการเมืองให้เป็นประโยชน์ในการบริหารประเทศและการตรา กฎหมาย รู้จักแก้ไขปัญหาการเมืองโดยสันติตามวิถีการประชาธิปไตย มีความรับผิดชอบ ต่อสังคม กล้าเสียสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม และถือเป็นหน้าที่ที่ต้อง สอดส่องความเคลื่อนไหวที่เป็นอันตรายต่อความมั่นคงของชาติและแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ทราบโดยเร็ว (ทพวงมหาวิทยาลัย. 2529 ข : 1-13)

เอกลักษณ์ของชาติ

ชาติไทยมีภาษา ศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีเป็นเอกลักษณ์ของ ชาติซึ่งแสดงให้เห็นความเป็นชาติไทยที่โดดเด่นชัดแจ้ง หากปราศจากเอกลักษณ์ดังกล่าว ความเป็นชาติไทยก็ล่มสลายไปค้าย จึงมีแนวโน้มว่ามหาวิทยาลัยเอกชนจำเป็นต้อง ปรับปรุงหลักสูตรและจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้สอดคล้องซึ่งกันและกันเพื่อปลูกฝังให้ นักศึกษาได้เกิดความรู้สึกลึกซึ้งภูมิใจในสิ่งที่เป็เอกลักษณ์ของชาติ รู้จักการใช้ การปฏิบัติ การอนุรักษ์ และการแสดงออกที่ถูกต้อง (ทพวงมหาวิทยาลัย. 2529 ข : 12)

จิตวิทยาความมั่นคง

ประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนา มีทรัพยากรธรรมชาติที่มีค่ามากและตั้งอยู่ในที่มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์จึงตกเป็นเป้าหมายของคอมมิวนิสต์ที่จะเข้ายึดครอง ทั้งนี้พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยได้จัดผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์เข้ามาปฏิบัติการทางบ้านจิตวิทยา แทรกซึมบ่อนทำลายความมั่นคง ปลุกระดมมวลชน และสร้างอิทธิพลขึ้นเพื่อขยายลัทธิการปกครองแบบคอมมิวนิสต์ให้กว้างขวาง มีเป้าหมายการดำเนินงานทั้งในเมืองและในชนบทของไทย ในเมืองดำเนินการโดยวิธีแทรกซึมปลุกระดมจัดตั้งกลุ่มหลังนักเรียนนิสิตนักศึกษาและผู้ใช้แรงงานเพื่อเป็นแนวร่วม ในชนบทดำเนินการโดยวิธีจัดตั้งองค์การแนวร่วมชั่วคราวขึ้นในหมู่บ้าน จัดตั้งและขยายเขตปลดปล่อย ชุมชู้ทำร้ายเจ้าหน้าที่และประชาชน สร้างหน่วยติดอาวุธ ทำลายเส้นทางคมนาคม สร้างแนวร่วมนักเรียนนิสิตนักศึกษากรรมกรและชาวนาไร่ชาวนาขึ้น และเชื่อมโยงการดำเนินงานในชนบทกับการดำเนินงานในเมืองและกับคอมมิวนิสต์นอกประเทศ จากปฏิบัติการของผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ได้ก่อให้เกิดการสูญเสียชีวิตทรัพย์สินและความเสียหายทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและการปกครองเป็นอย่างมาก รัฐบาลจึงได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 66/2523 ลงวันที่ 23 เมษายน พ.ศ. 2523 เรื่องนโยบายการต่อสู้เพื่อเอาชนะคอมมิวนิสต์ (ภาคผนวก ฎ) ซึ่งมีสาระสำคัญว่า การต่อสู้เพื่อเอาชนะคอมมิวนิสต์เป็นภารกิจที่มีความสำคัญต่อความมั่นคงของชาติ จึงเป็นหน้าที่ของทุกหน่วยงานที่ต้องกำหนดแผน โครงการ และปฏิบัติการทางจิตวิทยาความมั่นคงให้สอดคล้องกันเพื่อยุติสถานการณ์ผู้ก่อการร้าย และเปลี่ยนแนวทางการต่อสู้ด้วยอาวุธมาเป็นการต่อสู้ในแนวทางสันติ โดยใช้การข่าว การจิตวิทยา และการประชาสัมพันธ์เป็นมาตรการหลักดำเนินงานในลักษณะเชิงรุกอย่างมีแผนเพื่อเอาชนะคอมมิวนิสต์โดยเร็ว (กองบัญชาการทหารสูงสุด. 2529 : 8-15) มหาวิทยาลัยเอกชนในฐานะที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจึงมีแนวโน้มว่าจำเป็นต้องให้การสนับสนุนนโยบายดังกล่าวด้วยการจัดหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อปลูกฝังให้นักศึกษาเข้าใจในหน้าที่ของพลเมือง มีความรู้ความเข้าใจในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ รัฐธรรมนูญ

มีความสามัคคี กล่าวหาญ รู้จักเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ปฏิบัติหน้าที่
 ภาระงานตามอาชีพของตนด้วยความรับผิดชอบ มีคุณธรรม มีความซื่อสัตย์ สุจริต และทำงาน
 อย่างมีประสิทธิภาพ ให้ความร่วมมือกับรัฐบาลปฏิบัติตามกฎหมายของบ้านเมือง มีค่านิยม
 ในการดำเนินชีวิตที่เรียบง่ายไม่ฟุ้งเฟ้อ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกันได้ในชาติอย่างเป็นสุข

การพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชนด้านการสอนและการผลิตบัณฑิตยังมีแนวโน้มเกี่ยวข้องกับ
 กับเป้าหมายในการจัดการศึกษา การบริหาร หลักสูตรและการเรียนการสอน อาจารย์
 นักศึกษา การเงิน และอาคารสถานที่ กล่าวคือมหาวิทยาลัยเอกชนในอนาคตมีแนวโน้มต้อง
 กำหนดเป้าหมายในการจัดการศึกษาที่เน้นการผลิตบัณฑิตและผู้สำเร็จการศึกษาให้มีคุณภาพ
 คุณธรรม และจริยธรรมยิ่งขึ้น ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
 นโยบายของรัฐบาล ความต้องการของตลาดแรงงาน และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการ
 ดำเนินงานสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2529 ข : 12-15) ในด้าน
 การบริหาร มหาวิทยาลัยเอกชนมีแนวโน้มต้องเน้นการบริหารงานบุคคลที่สามารถจูงใจให้
 ผู้ที่มีคุณวุฒิเหมาะสม มีความรู้ความสามารถความตั้งใจจริง บุคลิกภาพ ความประพฤติ
 และมีความศรัทธาที่จะทำงานด้านวิชาการเข้ามาทำงานในมหาวิทยาลัยให้มากขึ้น ในขณะที่
 เกี่ยวกันก็เป็นระบบการบริหารที่สามารถจัดเจ้าหน้าที่ไม่เหมาะสมทั้งในตำแหน่งวิชาการและ
 อุดการออกจากมหาวิทยาลัยได้ทว (วิจิตร ศรีสอาน. 2518 : 57) ระบบการบริหาร
 มหาวิทยาลัยเอกชนในอนาคตมีแนวโน้มได้รับการพัฒนาให้มีความเป็นอิสระในการดำเนิน
 ภารกิจมากขึ้น มีการแบ่งงานและการกระจายอำนาจที่ใกล้ชิดส่วนกับกำลังคน และมีการพัฒนา
 กำลังคนให้มีคุณวุฒิและประสบการณ์สูงขึ้น (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2531 : 34-35) มีการ
 บำรุงรักษาบุคลากรที่มีคุณภาพและมีคุณค่าไว้ด้วยการจัดระบบการให้เงินเดือนและค่าตอบแทน
 ตามคุณวุฒิ ความสามารถ และผลงานที่ปรากฏ มีการจัดระบบติดตามประเมินผลและรายงาน
 ผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานโดยส่วนรวมและของอาจารย์กับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของ
 มหาวิทยาลัยเอกชนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง แล้วนำผลมาใช้เป็นแนวทางประกอบการ
 พิจารณาให้ความดีความชอบได้อย่างถูกต้องและเป็นธรรมยิ่งขึ้น (สมหมาย จันทรเรือง.
 2529 : 63-65) ในด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน มีแนวโน้มต้องปรับปรุงและ

พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อผลิตบัณฑิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้มากขึ้น (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2529 ช : 12-15) รวมทั้งต้องพิจารณากำหนดหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ (ประยูร ศรีประสาธน์. 2529 : 56-57) สาขาวิชาที่ยังมีการผลิตบัณฑิตไม่เพียงพอแก่ความต้องการของตลาดและมหาวิทยาลัยเอกชนมีแนวโน้มต้องจัดหลักสูตรและการสอนเพื่อผลิตบัณฑิตเพิ่มขึ้นให้แก่สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์โดยเฉพาะในสาขาวิชาไฟฟ้า เครื่องกล อุตสาหกรรมเหมืองแร่ ชลประทาน เทคโนโลยีขนถ่ายวัสดุ โลหการ คอมพิวเตอร์ นิวเคลียร์ สุขาภิบาล (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2531 : 5) สาขาวิชาอุตสาหกรรม หัตถกรรม และขนส่ง (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2531 : 5) อ้างอิงมาจาก ประกัสสร เลี้ยว-ไพโรจน์ และคณะ 2523) สาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยเอกชนมีแนวโน้มจะเปิดสอนในระดับปริญญาโทเป็นสาขาวิชาที่ไม่ซ้ำซ้อนกับที่เปิดสอนในสถาบันอื่นหรือไม่ซ้ำซ้อนกับที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยส่วนมากจะเป็นสาขาวิชาที่มีส่วนสัมพันธ์กับธุรกิจ คือ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาภาษาเพื่อการสื่อสารธุรกิจ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ และสาขาวิชากฎหมายธุรกิจ สำหรับการเปิดสอนสาขาวิชาในระดับปริญญาเอกนั้นมีแนวโน้มเปิดสอนในสาขาวิชาที่ต่อเนื่องจากที่เปิดสอนในระดับปริญญาโทหรืออาจเป็นการเปิดสอนเป็นสาขาวิชาใหม่แล้วแต่ความเหมาะสมในอนาคต (สมหมาย จันทรเรือง. 2529 : 71-86) ในด้านอาจารย์ นั้นว่ามีความสำคัญยิ่งในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา เพราะบัณฑิตที่ผลิตออกมาจะมีคุณภาพหรือไม่ขึ้นอยู่กับคุณภาพของอาจารย์ผู้สอนเป็นสำคัญ ชื่อเสียงของบัณฑิตที่ไปทำคุณประโยชน์ให้แก่สังคมและประเทศชาติย่อมเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของอาจารย์และสถาบันอุดมศึกษาแห่งนั้นๆ ด้วย (รพี สุวรรณชัย. 2521 : 21-25) มหาวิทยาลัยเอกชนมีแนวโน้มต้องพัฒนาคุณภาพของอาจารย์ประจำให้สูงขึ้นให้มีสัดส่วนอาจารย์ประจำคุณวุฒิปริญญาเอก : ปริญญาโท : ปริญญาตรีอย่างน้อยเป็น 2.5 : 5.5 : 2.0 ตามที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525-2529 เป็นอันดับแรกและให้เท่ากับ

3 : 5 : 2 ตามที่ยูเนสโกกำหนดเป็นอันดับต่อไป (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2529 ข : 13) เนื่องจากทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดเป้าหมายจำนวนนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530-2534 รวมทุกสถาบันเป็น จำนวน 66,039 คน, 73,205 คน, 78,725 คน, 81,648 คนและ 83,937 คน ตามลำดับ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2529 ข : 82) และทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดเกณฑ์ มาตรฐานอัตราส่วนระหว่างอาจารย์ประจำต่อนักศึกษาเท่ากับ 1 : 30 (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2520 : 93) และยูเนสโกได้กำหนดสัดส่วนอาจารย์ประจำคณาธิปไตย : ปริญญาโท : ปริญญาตรีเท่ากับ 3 : 5 : 2 เพื่อเป็นผลดีในการพัฒนาคุณภาพการสอน และการผลิตบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2529 ข : 13) ดังนั้น จำนวนอาจารย์ประจำของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในปีการศึกษา 2530-2534 รวมทุกสถาบันจึงมีแนวโน้มเป็น 2,201 คน, 2,440 คน, 2,624 คน, 2722 คนและ 2,798 คนตามลำดับ ดังแสดงไว้ในตาราง 11

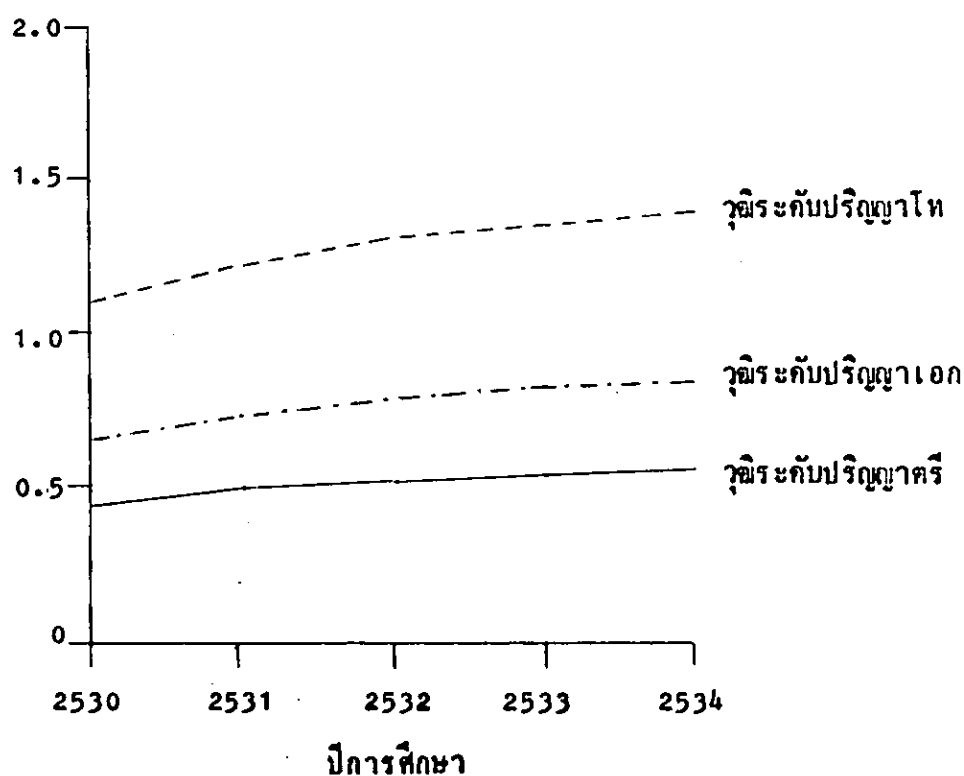
ตาราง 11 แนวโน้มจำนวนอาจารย์ประจำของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในปีการศึกษา
2530-2534 รวมทุกสถาบัน

วุฒิ	ปีการศึกษา				
	2530	2531	2532	2533	2534
ปริญญาเอก	660	732	787	817	839
ปริญญาโท	1,101	1,220	1,312	1,361	1,399
ปริญญาตรี	440	488	525	544	560
รวม	2,201	2,440	2,624	2,722	2,798

ที่มา : รายงานสถานภาพวิทยาลัยเอกชนปีการศึกษา 2513-2519 (ทบวงมหาวิทยาลัย.
2520 : 93) ประกอบกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530-
2534 (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2529 ข : 13, 82)

จากการที่จำนวนอาจารย์ประจำมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทั้งจำนวนและคุณภาพที่ใกล้ชิดส่วน
ปริญญาเอก : ปริญญาโท : ปริญญาตรี เท่ากับ 3 : 5 : 2 ดังข้อมูลในตาราง 11. จึงมี
แนวโน้มว่าคุณภาพในการสอนและการผลิตบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในอนาคตจะสูง
ขึ้นด้วย แนวโน้มการเพิ่มสูงขึ้นของจำนวนอาจารย์ประจำของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใน
ปีการศึกษา 2530-2534 รวมทุกสถาบัน ดังแสดงไว้ในภาพประกอบ 10

จำนวนอาจารย์ประจำ(พันคน)

ภาพประกอบ 10 กราฟแสดงแนวโน้มการเพิ่มสูงขึ้นของจำนวนอาจารย์ประจำของ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในปีการศึกษา 2530-2534 รวมทุกสถาบัน

ที่มา : รายงานสถานภาพวิทยาลัยเอกชนปีการศึกษา 2513-2519 (ทบวงมหาวิทยาลัย.

2520 : 93) ประกอบกับแผนพัฒนาการระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530-2534

(ทบวงมหาวิทยาลัย. 2529 ข : 13, 82)

ในคํานักศึกษา มหาวิทยาลัยเอกชนมีแนวโน้มที่จะยังคงใช้วิธีการสอบคัดเลือกในการรับนักศึกษาเพื่อให้ได้นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ความสามารถเข้ามาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย ส่วนจำนวนนักศึกษาที่จะรับเข้าพิจารณาจากจำนวนที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาประกอบกับความสามารถและความพร้อมของมหาวิทยาลัยเป็นหลัก (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2529 ข : 77-78) จำนวนนักศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนทุกสถาบันร่วมกันรับเข้าใหม่ในปีการศึกษา 2530-2534 ดังแสดงไว้ในตาราง 12

ตาราง 12 จำนวนนักศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนทุกสถาบันร่วมกันรับเข้าใหม่ในปีการศึกษา 2530-2534

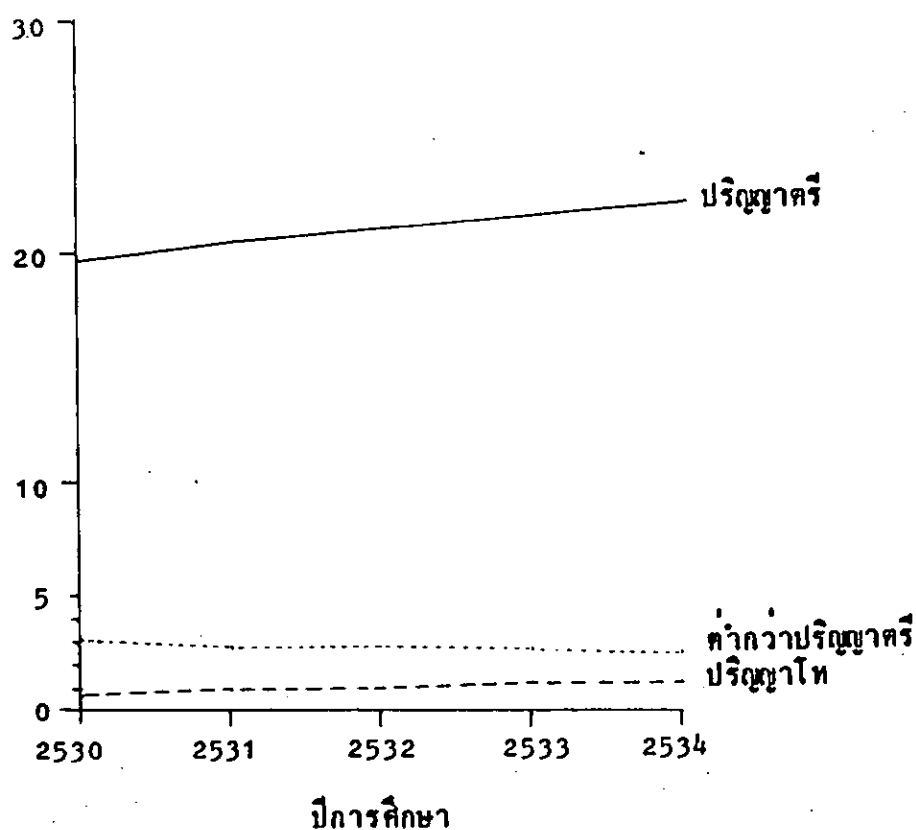
ระดับการศึกษา	ปีการศึกษา				
	2530	2531	2532	2533	2534
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3,090	2,970	2,970	2,850	2,850
ปริญญาตรี	19,863	20,493	21,103	21,665	22,172
ปริญญาโท	700	865	985	1,045	1,120
รวม	23,653	24,328	25,058	25,560	26,142

ที่มา : แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530-2534
(ทบวงมหาวิทยาลัย. 2529 ข : 77-78)

จากข้อมูลในตาราง 12 แสดงให้เห็นว่าจำนวนรวมของนักศึกษาที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนทุกแห่งจะรับเข้าใหม่ในปีการศึกษา 2530-2534 มีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี คิดเป็นร้อยละ 2-3 ของจำนวนนักศึกษารวมทุกสถาบันในปีที่แล้วมา โดยรับนักศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญา

ศรีลดลงในขณะที่เพิ่มการรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีและปริญญาโทเพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นว่ารัฐมีนโยบายให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเน้นบทบาทในการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโทเพิ่มขึ้นลดบทบาทในการจัดการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีลง และแสดงให้เห็นแนวโน้มความต้องการกำลังคนที่สำเร็จการศึกษาในระดับดังกล่าวในอนาคตด้วย แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงจำนวนนักศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนทุกสถาบันร่วมกันรับเข้าใหม่ในปีการศึกษา 2530-2534 ดังแสดงไว้ในภาพประกอบ 11

จำนวนนักศึกษา(พันคน)

ภาพประกอบ 11 กราฟแสดงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงจำนวนนักศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัย

กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนทุกสถาบันร่วมกันรับเข้าใหม่ในปีการศึกษา

2530-2534

ที่มา : แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530-2534

(ทบวงมหาวิทยาลัย. 2529 ข : 77-78)

เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีจำนวนนักศึกษารวมทุกระดับการศึกษามาก
เกินความสามารถที่จะดำเนินการจัดการศึกษาให้บังเกิดผลดีได้ ทบวงมหาวิทยาลัยได้
กำหนดจำนวนนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนรวมทุกสถาบันในปีการศึกษา 2530-
2534 ดังแสดงไว้ในตาราง 13

ตาราง 13 จำนวนนักศึกษารวมทุกระดับการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนรวมทุก
สถาบันที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดไว้ในปีการศึกษา 2530-2534

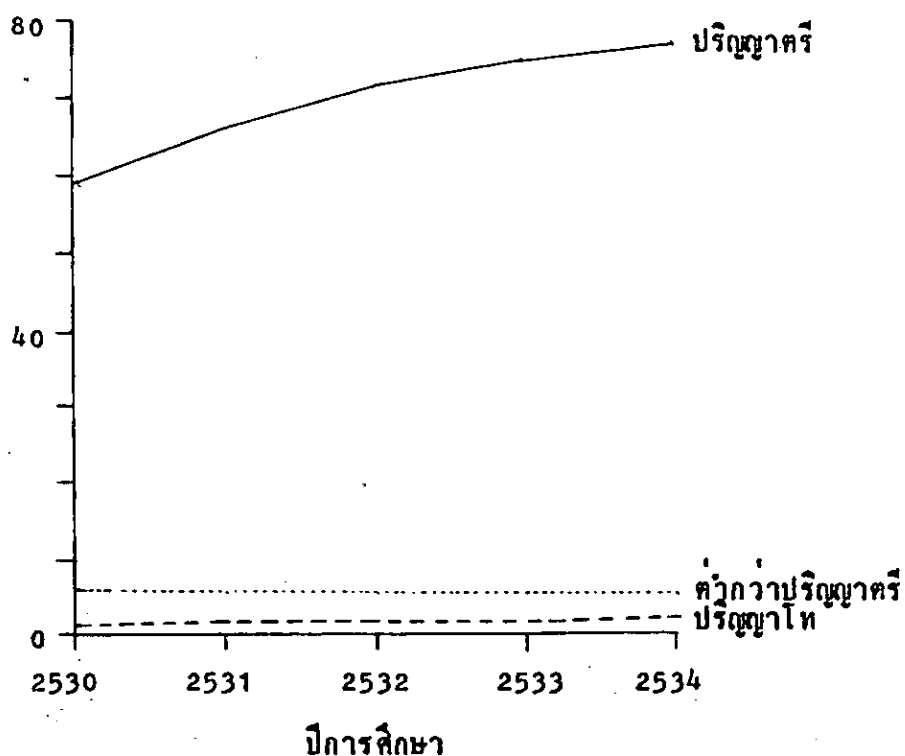
ระดับการศึกษา	ปีการศึกษา				
	2530	2531	2532	2533	2534
ต่ำกว่าปริญญาตรี	5,834	5,714	5,624	5,484	5,384
ปริญญาตรี	59,018	66,011	71,376	74,280	76,550
ปริญญาโท	1,187	1,480	1,725	1,884	2,003
รวม	66,039	73,205	78,725	81,648	83,937

ที่มา : แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530-2534
(ทบวงมหาวิทยาลัย. 2529 ข : 82)

จากข้อมูลในตาราง 13 ชี้ให้เห็นว่าจำนวนนักศึกษารวมทุกระดับการศึกษาของ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนรวมทุกสถาบันในปีการศึกษา 2530-2534 มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทุกปี
เมื่อนำจำนวนนักศึกษารวมทุกระดับการศึกษาในแต่ละปีมาเปรียบเทียบกันแล้วพบว่าจำนวน
นักศึกษาที่เพิ่มขึ้นมีอัตราลดลง โดยมีจำนวนนักศึกษาเพิ่มขึ้นในปีการศึกษา 2531, 2532,
2533, 2534 เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนนักศึกษาในปีการศึกษา 2530, 2531, 2532,
2533 คิดเป็นร้อยละ 10.85, 7.54, 3.71 และ 2.80 ตามลำดับ ในจำนวนนี้เป็น การ

เพิ่มจำนวนนักศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด รองลงมาคือในระดับปริญญาโท ส่วนในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีนั้นมีจำนวนลดลง แสดงให้เห็นว่ารัฐมีนโยบายให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีส่วนร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยให้เน้นในระดับปริญญาตรีปริญญาโท และต่ำกว่าระดับปริญญาตรีตามลำดับ และยังแสดงให้เห็นแนวโน้มความต้องการกำลังคนสำเร็จการศึกษาในระดับดังกล่าวในอนาคตที่มีอัตราลดลงด้วย แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงจำนวนนักศึกษารวมทุกระดับการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนรวมทุกสถาบันที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดไว้ในปีการศึกษา 2530-2534 ดังแสดงไว้ในภาพประกอบ 12

จำนวนนักศึกษา(พันคน)

ภาพประกอบ 12 กราฟแสดงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงจำนวนนักศึกษารวมทุกระดับ
การศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนรวมทุกสถาบันที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดไว้
ในปีการศึกษา 2530-2534

ที่มา : แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530-2534

(ทบวงมหาวิทยาลัย. 2529 ข : 82)

ทบวงมหาวิทยาลัยได้คาดหมายจำนวนรวมของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนรวมทุกสถาบันในปีการศึกษา 2530-2534 ดังแสดงไว้ในตาราง 14

ตาราง 14 จำนวนรวมของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนรวมทุกสถาบัน
ในปีการศึกษา 2530-2534

ระดับการศึกษา	ปีการศึกษา				
	2530	2531	2532	2533	2534
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2,450	2,744	2,744	2,654	2,634
ปริญญาตรี	6,264	8,069	10,319	12,504	13,590
ปริญญาโท	313	463	581	706	787
รวม	9,027	11,276	13,644	15,864	17,011

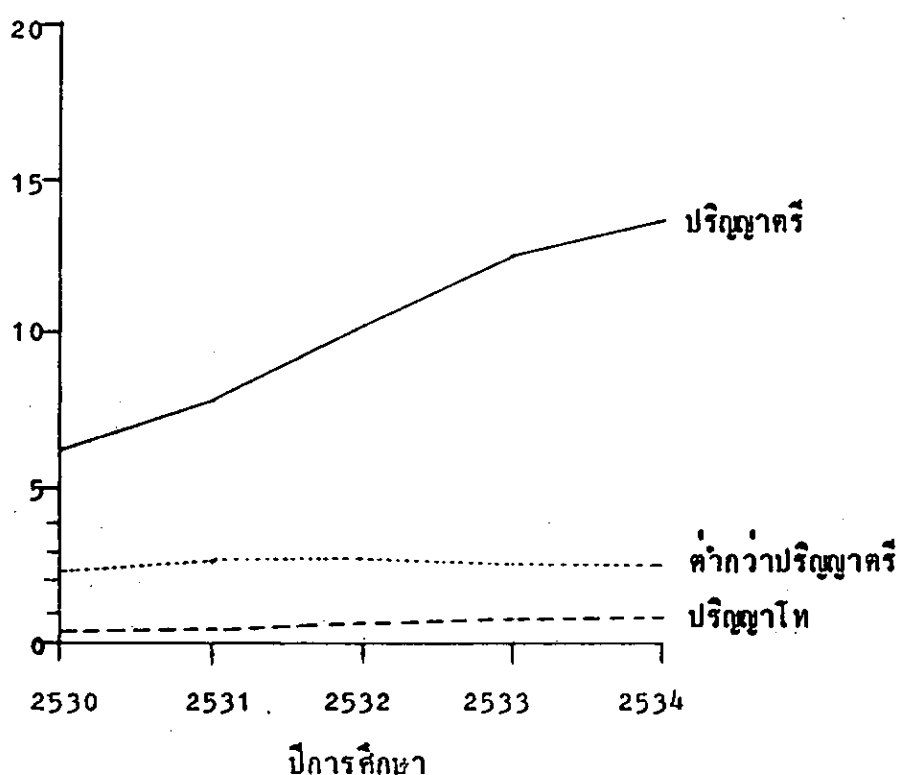
ที่มา : แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530-2534

(ทบวงมหาวิทยาลัย. 2529 ข : 89-90)

จากข้อมูลในตาราง 14 แสดงให้เห็นว่าจำนวนรวมของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนรวมทุกสถาบันในปีการศึกษา 2530-2534 มีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี เมื่อนำจำนวนรวมของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนรวมทุกสถาบันของแต่ละปีมาเปรียบเทียบกันแล้วพบว่าจำนวนรวมของผู้สำเร็จการศึกษาที่เพิ่มขึ้นมีอัตราลดลง โดยมีจำนวนเพิ่มขึ้นในปีการศึกษา 2531, 2532, 2533, 2534 เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2530, 2531, 2532, 2533 คิดเป็นร้อยละ 24.91, 21.00, 16.27 และ 7.23 ตามลำดับ ในจำนวนนี้เป็นารเพิ่มของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด รองลงมาคือในระดับปริญญาโท ส่วนในระดับ

ต่ำกว่าปริญญาตรีนั้นมีการเพิ่มขึ้นในปีการศึกษา 2531 คงที่ในปีการศึกษา 2532 แล้วลดลงในปีการศึกษา 2533 และ 2534 แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงจำนวนรวมของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนรวมทุกสถาบันในปีการศึกษา 2530-2534 ดังแสดงไว้ในภาพประกอบ 13

จำนวนนักศึกษา(พันคน)

ภาพประกอบ 13 กราฟแสดงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงจำนวนรวมของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนรวมทุกสถาบันในปีการศึกษา 2530-2534
ที่มา : แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530-2534
(ทบวงมหาวิทยาลัย. 2529 ข : 89-90)

ในด้านการเงิน มหาวิทยาลัยเอกชนมีแนวโน้มต้องใช้เงินทุนจำนวนมากในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ยิ่งขยายการให้การศึกษากว้างขวางออกไปเท่าใดก็ยิ่งจำเป็นต้องใช้เงินทุนจำนวนมากขึ้นเป็นสัดส่วนกัน เงินทุนนี้หมายความรวมถึงทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยด้วย การจัดการเกี่ยวกับการเงินในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจึงมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นในอนาคต จำเป็นต้องกำหนดนโยบาย ระบบ ระเบียบและข้อบังคับทางการเงินให้มีความคล่องตัวมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อาศัยวิธีการจัดท่างบประมาณในรูปรายโครงการ และมีระบบการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินที่รัดกุมเพื่อให้การใช้จ่ายเกิดประโยชน์สูงสุดและมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม (วิจิตร ศรีสอาน. 2518 : 57) โดยที่สภามหาวิทยาลัยต้องจัดสรรรายได้ส่วนที่สูงกว่ารายจ่ายประจำปีให้แก่ผู้รับใบอนุญาตไม่เกินร้อยละ 15 ของส่วนของสิทธิ์ในกองทุนทั้ง 5 ประเภท คือ กองทุนทั่วไป กองทุนทรัพย์สินถาวร กองทุนวิจัยและห้องสมุด กองทุนสงเคราะห์ และกองทุนอื่นตามที่รัฐมนตรีอนุญาตรวมกัน (พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 มาตรา 61) จึงมีแนวโน้มว่าจะมีผู้สนใจลงทุนประกอบกิจการมหาวิทยาลัยเอกชนไม่มากนัก เนื่องจากผู้ลงทุนได้ผลตอบแทนจากการลงทุนไม่สูงเท่าเทียมหรือดีกว่าการลงทุนประกอบธุรกิจการค้าโดยทั่วไป ผู้ลงทุนประกอบกิจการมหาวิทยาลัยเอกชนจึงต้องเป็นผู้ที่มีใจรักต่อการศึกษาอย่างจริงจัง ส่วนในด้านอาคารสถานที่ มหาวิทยาลัยเอกชนมีแนวโน้มต้องจัดให้มีอาคารสถานที่ที่ได้มาตรฐาน มีจำนวนที่เพียงพอและสอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนและการบริหารงาน คือ ต้องจัดให้มีห้องบรรยาย ห้องปฏิบัติการทดลอง โรงฝึกงาน หอพักนักศึกษา ห้องสมุด โรงอาหาร ห้องทำงานอาจารย์ และห้องทำงานเจ้าหน้าที่ คิดเป็นพื้นที่ต่อนักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่แล้วแต่กรณี เป็นจำนวนที่ใกล้เคียงกับเกณฑ์มาตรฐานกลางที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้เป็นแนวทางในการพิจารณาโครงการของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 4 พ.ศ. 2520-2524 (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2520 : 50) มากขึ้น

แนวโน้มของการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชนด้านการวิจัย

มาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 กำหนดให้มหาวิทยาลัยเอกชนเป็นสถานศึกษาและวิจัย มีหน้าที่ต้องจัดให้มีการวิจัย และส่งเสริมสนับสนุนการวิจัย โดยจัดให้มีสำนักวิจัยหรือศูนย์วิจัยเป็นหน่วยงานรับผิดชอบในการดำเนินงาน เพื่อสนับสนุนส่งเสริมให้อาจารย์และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวิจัยและระเบียบวิธีวิจัย เป็นศูนย์กลางการเผยแพร่บริการข้อมูลและเอกสารการวิจัยแก่นักศึกษาและคณาจารย์ จัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษา บุคลากร โปรแกรมการศึกษางบประมาณ อาคารสถานที่ สำหรับใช้ประโยชน์ในการบริหารมหาวิทยาลัย ประสานงานโครงการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับสถาบันวิจัยอื่น ประสานงานเพื่อขอรับทุนอุดหนุนการวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกมหาวิทยาลัย และติดตามการดำเนินงานตามโครงการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัย ทบวงมหาวิทยาลัย และแหล่งทุนอื่น

งานวิจัยนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นในการแสวงหาความรู้และการแก้ไขปัญหา หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนใ้กันนำผลการวิจัยมาใช้แก้ปัญหาและมีการสำรวจแนวโน้มในอนาคตเพื่อนำผลการสำรวจมาใช้ประกอบการพิจารณาวางแผนการดำเนินงานมากขึ้น งานวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนส่วนมากเป็นงานวิจัยพื้นฐานประเภทวิจัยสถาบันและการเรียนการสอน ยังไม่มีงานวิจัยลักษณะประยุกต์ความรู้เพื่อประโยชน์ในการแก้ปัญหาสังคมและชุมชนมากนัก ในอนาคตมหาวิทยาลัยเอกชนจะมีบทบาทในการบริการทางวิชาการในลักษณะที่เป็นแหล่งข้อมูลทางวิชาการ ให้บริการวางแผน วางระบบ ออกแบบ ให้คำปรึกษาแนะนำทางวิชาการและวิชาชีพและกิจกรรมวิจัยด้านการวิเคราะห์การตรวจสอบและการทดสอบมากขึ้น สิ่งเหล่านี้จะเป็นข้อสนับสนุนส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเอกชนเน้นภารกิจด้านการวิจัยมากขึ้น ควบคู่ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2530 : 57)

ในการพัฒนาด้านการวิจัยนั้น มหาวิทยาลัยเอกชนต้องมีเสรีภาพในการสอนและการวิจัย คณาจารย์และนักศึกษาต้องมีเสรีภาพในการแสวงหาความรู้และความจริงโดย

ปราศจากการก้าวถ่างและควบคุมจากอิทธิพลภายนอก มหาวิทยาลัยเอกชนต้องพยายามรักษาคุณภาพระหว่างการสอนและการวิจัยเอาไว้ให้ได้ ไม่เน้นการวิจัยจนละเลยภารกิจด้านการสอน และไม่เน้นการสอนจนละเลยภารกิจด้านการวิจัยกันคว่ำ (วิจิตร ศรีสอาน. 2518 : 53)

การที่ต้องมีผลงานวิจัยประกอบการขอตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ประจำ (กฎทบวง ฉบับที่ 15 (พ.ศ. 2527) ออกตามความในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พ.ศ. 2522) และการสนับสนุนทุนวิจัยจากทบวงมหาวิทยาลัย ทำให้มหาวิทยาลัยเอกชนมีแนวโน้มที่จะพัฒนาภารกิจด้านการวิจัยโดยมีงานวิจัยเพิ่มขึ้น งานวิจัยของมหาวิทยาลัยเอกชนจะมีลักษณะประยุกต์ความรู้เพื่อประโยชน์ในการแก้ปัญหาสังคมและชุมชนเพิ่มขึ้นอีกลักษณะหนึ่ง นอกเหนือจากการวิจัยสถาบันและการเรียนการสอนที่ได้ดำเนินการอยู่แล้ว

แนวโน้มของการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชนด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม

มหาวิทยาลัยเอกชนต้องกระทำการกิจให้บริการทางวิชาการแก่สังคม (พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 มาตรา 8) การให้บริการทางวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยเอกชนในอนาคตมีลักษณะเป็นการให้บริการชุมชนโดยส่วนรวม แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทที่ 1 เป็นโครงการหรือแผนงานที่มีกำหนดเวลา ปฏิบัติงานแน่นอนหรือค่อนข้างแน่นอน ได้แก่ โครงการพัฒนาชุมชน และโครงการฝึกอบรม เพื่อให้ความรู้ทางวิชาการแก่กลุ่มบุคคลซึ่งอาจมีการให้วุฒิบัตรหรือประกาศนียบัตรด้วยก็ได้ ประเภทที่ 2 เป็นการให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนที่กระทำเป็นครั้งคราว ได้แก่ การบรรยาย การจัดสัมมนา การจัดนิทรรศการ การจัดประชุม และการจัดสหนาการ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2518 : 38) มหาวิทยาลัยเอกชนมีแนวโน้มเป็นแหล่งที่ให้บริการทางวิชาการแก่สังคมมากขึ้น โดยจะเป็นแหล่งข้อมูลทางวิชาการ การเผยแพร่แนวความคิดใหม่ๆ ที่เป็นกลางและมีข้อมูลสนับสนุนในลักษณะชี้แนะและเตือนสังคมให้มีการเปลี่ยนแปลงไป

ในทางที่ดีขึ้น ให้บริการวางแผน วางระบบ ออกแบบ ให้คำปรึกษาแนะนำทางวิชาการ และวิชาชีพ จัดประชุม สัมมนา นิทรรศการ และจัดฝึกอบรม (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2530 : 53)

มหาวิทยาลัยเอกชนอาจให้บริการทางวิชาการแก่สังคมผ่าน 3 ทาง คือ ทางมหาวิทยาลัยโดยตรง ทางอาจารย์ และทางนักศึกษา โดยมหาวิทยาลัยเอกชนอาจให้บริการแก่สังคมในรูปของการให้ใช้อาคารสถานที่ สนับสนุนเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ที่มีอยู่ จัดอาจารย์ให้ไปเป็นวิทยากร และให้เงินสนับสนุนเป็นทุนในการจัดกิจกรรมที่เป็นการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ส่วนอาจารย์ก็อาจให้บริการแก่สังคมโดยเป็นวิทยากร ที่ปรึกษาในการพัฒนาชุมชน องค์กร ภาครัฐ นอภิปราชหรือร่วมอภิปราย จัดฝึกอบรม สัมมนา บรรยาย ประชุม สาธิต นิทรรศการ ให้คำปรึกษาทางวิชาการและวิชาชีพ และนักศึกษา ก็อาจให้บริการแก่สังคมในรูปของการอาสาพัฒนาและบำเพ็ญประโยชน์ในทางสร้างสรรค์ เช่น การออกค่ายอาสาพัฒนาชนบท การปรับปรุงการอนามัยพื้นฐานในชนบท การสอนหนังสือ แก่ผู้ที่ไม่รู้หนังสือ และการร่วมมือกันระหว่างนักศึกษาทั้งในมหาวิทยาลัยด้วยกันและจากสถาบันอุดมศึกษาแห่งอื่นทั้งที่เป็นของรัฐและเอกชนเพื่อจัดทำกิจกรรมทางวิชาการที่เป็นประโยชน์แก่สังคม

การให้บริการทางวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยเอกชนมีทั้งที่เป็นการให้เปล่า และที่เก็บค่าบริการจากผู้รับ ในอนาคตมหาวิทยาลัยเอกชนมีแนวโน้มที่จะให้บริการทางวิชาการแก่สังคมโดยเก็บค่าบริการมากขึ้น เช่น ในการจัดสัมมนาอาจเก็บค่าบริการในรูปค่าลงทะเบียนเพื่อใช้จ่ายเป็นค่าสถานที่ ค่าวิทยากร ค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่มและค่าวัสดุฝึกงาน ในการให้บริการตรวจซ่อมเครื่องดนตรีอาจเก็บค่าบริการในรูปค่าอะไหล่ หรือในการให้คำแนะนำทางวิชาการอาจเก็บค่าบริการในรูปค่าคู่มือและค่าเอกสารวิชาการ เป็นต้น ค่าบริการที่ใดรับจะเป็นสิ่งที่เสริมให้มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งนั้นๆ มีขีดความสามารถในการจัดให้บริการทางวิชาการแก่สังคมได้สูงขึ้น ซึ่งหากมหาวิทยาลัยเอกชนมีการประชาสัมพันธ์ที่ดีอยู่แล้ว ก็ยังสามารถให้บริการทางวิชาการแก่สังคมได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

แนวโน้มของการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชนด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

มหาวิทยาลัยเอกชนต้องกระทำภารกิจทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ (พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 มาตรา 8) แนวทางการดำเนินงานเพื่อให้ภารกิจนี้สำเร็จ คือ การจัดการสอนเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม การส่งเสริมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และการจัดกิจกรรมด้านศิลปะ และวัฒนธรรม (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2529 ข : 14) กิจกรรมด้านศิลปะ และวัฒนธรรมควรจัดตามความถนัดและความสนใจของนักศึกษา (วิจิตร ศรีสอน. 2518 : 43)

จากการศึกษาเปรียบเทียบจุดประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชนเกี่ยวกับการกิจหลัก 4 ด้าน คือ การสอนและการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ โดยทั่วไปมหาวิทยาลัยเอกชนมีแนวโน้มจะให้ความสำคัญเท่าเทียมกัน แต่ในทางปฏิบัติจะมีความสำคัญลดหลั่นกันลงไป โดยเน้นการสอนและการผลิตบัณฑิตมากที่สุด รองลงมาคือการวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติตามลำดับ เหตุผลคือความต้องการของสังคมที่มีต่อมหาวิทยาลัยเอกชนที่สำคัญที่สุดคือต้องการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพ การสอนและการผลิตบัณฑิตจึงมีความสำคัญที่สุด ส่วนการวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาตินั้น มหาวิทยาลัยเอกชนแต่ละแห่งให้ความสำคัญไม่เท่าเทียมกันแล้วแต่นโยบายและทรัพยากรของแต่ละมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเอกชนบางแห่งอาจเน้นการสอนและการผลิตบัณฑิตควบคู่ไปกับการวิจัย บางแห่งอาจเน้นการสอนและการผลิตบัณฑิตควบคู่ไปกับการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และบางแห่งอาจเน้นการสอนและการผลิตบัณฑิตควบคู่ไปกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ (ประสิทธิ์พรณ โพธิ์กระจ่าง. 2521 : 65-72)

แนวโน้มของการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชนด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ จะมีการขยายบทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติโดยการจัดตั้งหรือขยายศูนย์วัฒนธรรมที่มีอยู่แล้วให้สามารถจัดกิจกรรมได้กว้างขวางและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ใน

การหาทุนบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติมากขึ้น มีการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ การจัดประสานงานด้าน การหาทุนบำรุงศิลปวัฒนธรรมระหว่างสถาบันศึกษาและหน่วยงานทั้งที่เป็นของรัฐและเอกชน มีการส่งเสริมขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมของชาติให้เป็นที่ยอมรับและนำไปใช้แพร่หลายขึ้น มีการวิจัยและวิเคราะห์ความสนใจของนักศึกษาและสังคมว่าจะได้รับประโยชน์ จากโครงการแต่ละโครงการที่เกี่ยวกับการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมหรือไม่เพียงใดก่อนที่จะ นำโครงการนั้นๆ ไปปฏิบัติ มหาวิทยาลัยเอกชนจำเป็นต้องหามาตรการที่เหมาะสมแก่การ จูงใจนักศึกษาให้เห็นความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของไทย เพราะนักศึกษา คือบัณฑิตในอนาคตซึ่งจะต้องเป็นผู้ร่วมรับผิดชอบสังคม ถ้ามีความรู้ความเข้าใจและซาบซึ้ง ในศิลปะและวัฒนธรรมของชาติก็ย่อมมีโอกาสถ่ายทอดไปสู่ชนรุ่นหลังได้ก็ว่าบุคคลกลุ่ม อื่น (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2529 ช : 11-14)

วิเคราะห์แนวโน้มของการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชน

ปัจจัยพื้นฐานอย่างหนึ่งที่จะสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าไปในทิศทาง และระดับที่ต้องการได้นั้นก็คือการศึกษา รัฐต้องพัฒนาคุณภาพของประชาชนในชาติด้วยการจัด ให้การศึกษาในสถานที่เหมาะสมและในระดับที่จำเป็นแก่การเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศ เสียก่อน การพัฒนาประเทศจึงจะสำเร็จได้ การให้บริการการศึกษาระดับอุดมศึกษาแก่ ประชาชนและการพัฒนาการศึกษาระดับดังกล่าวให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม เศรษฐกิจ การปกครอง และแนวโน้มของรัฐบาลในการพัฒนาประเทศ ทั้งภาครัฐและ เอกชนต้องร่วมมือกันอย่างจริงจังและจริงใจเพื่อนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต บัณฑิตที่มีคุณภาพสูงต่อไป

ในอนาคต สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะมีบทบาทในการให้บริการและการพัฒนาการ ศึกษาในระดับอุดมศึกษาเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดการศึกษาลักษณะมหาวิทยาลัย เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีความคล่องตัวในการดำเนินงานสูงกว่าสถาบันอุดมศึกษา ของรัฐที่มีระเบียบและขั้นตอนในการดำเนินงานมากกว่า

ปัจจัยที่เป็นสิ่งกำหนดแนวโน้ม ทิศทาง และระดับของการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชน มี 12 ประการ ดังนี้

ประการที่ 1 รัฐต้องมีนโยบายที่เหมาะสม ชัดแจ้ง มั่นคงและเอื้ออำนวยต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชน การที่รัฐมีนโยบายส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 3 ประการ คือ ส่งเสริมให้เกิดขึ้น ส่งเสริมให้คงอยู่ และส่งเสริมให้มีการพัฒนานั้นนับว่าเหมาะสมและเป็นผลดีแก่การพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชนแล้ว

ประการที่ 2 การพิจารณาของคณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องเป็นไปในทางที่เป็นผลดีแก่การพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชน

ประการที่ 3 ระดับความรู้และประสบการณ์ของผู้บริหารและบุคลากรของมหาวิทยาลัยเอกชนในการจัดทำหลักสูตร การดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร การวางแผนพัฒนา การวางแผนนโยบายในการดำเนินกิจการ และการวางแผนโครงการที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณของมหาวิทยาลัยควรมีมากพอที่จะดำเนินงานได้อย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพ

ประการที่ 4 จำนวนบุคลากรและอาจารย์ประจำ โดยเฉพาะที่ดำรงตำแหน่ง หัวหน้าคณะ ภาควิชา สถาบันเพื่อการวิจัย และสำนักหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นควมมีภารกิจในลักษณะเกี่ยวข้องกับหน่วยงานข้างต้น ที่มีคุณวุฒิและความรู้ความสามารถในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในสาขาวิชาและในรายวิชาที่เปิดสอนต้องมีมากเพียงพอที่จะดำเนินการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชนเหล่านั้นๆ ให้เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วได้

ประการที่ 5 มหาวิทยาลัยเอกชนต้องกล้าลงทุนในการปรับปรุงคุณภาพในการจัดการศึกษาเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ มหาวิทยาลัยเอกชนที่มุ่งจัดการรายได้ให้เพียงพอและมากกว่าค่าใช้จ่ายด้วยการเพิ่มจำนวนนักศึกษาที่รับเข้าใหม่ในแต่ละปีโดยไม่เพิ่มการลงทุนด้านการจ้างอาจารย์และบุคลากรที่มีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์เหมาะสมกับสาขาวิชา และไม่เพิ่มการลงทุนด้านการจัดหาอุปกรณ์การศึกษา การจัดหาเอกสารและตำราที่ทันสมัยในห้องสมุดให้มีจำนวนที่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาที่เพิ่มขึ้น ย่อมจะพัฒนาไปได้ช้ากว่ามหาวิทยาลัยเอกชนที่กล้าลงทุนในสิ่งเหล่านี้

ประการที่ 6 การพิจารณาของสภามหาวิทยาลัยในฐานะเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยเอกชนแต่ละแห่งตามความในมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 ต้องเป็นผลต่อการกำหนดรูปแบบ คุณภาพของการดำเนินงาน ทิศทาง และระดับของการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชนแห่งนั้นๆ

ประการที่ 7 จำนวนพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 ต้องมีจำนวนที่เพียงพอกับจำนวนมหาวิทยาลัยเอกชนที่มีอยู่ มิฉะนั้นจะทำให้การติดต่อประสานงานกับมหาวิทยาลัยเอกชนไม่คล่องตัว ซึ่งเป็นผลให้การพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชนเป็นไปอย่างล่าช้า

ประการที่ 8 สิ่งจูงใจให้ภาคเอกชนเข้าร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในลักษณะมหาวิทยาลัย เช่น การให้เงินอุดหนุน และการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้แก่อาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัยเอกชนผู้มีผลงานและเกียรติคุณดีเด่น สมควรได้รับเป็นการบำรุงขวัญส่งเสริมกำลังใจและเชิดชูเกียรติควมมีมากพอ

ประการที่ 9 รัฐควรออกกฎหมายรับรองสถานภาพของอาจารย์และบุคลากรในมหาวิทยาลัยเอกชนให้มีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกับอาจารย์และบุคลากรในมหาวิทยาลัยของรัฐ เนื่องจากในปัจจุบัน (พ.ศ. 2530) การทำงานของอาจารย์และบุคลากรในมหาวิทยาลัยเอกชนต้องขึ้นอยู่กับกฎหมายแรงงานเช่นเดียวกับกรรมกรผู้ใช้แรงงานทั่วไป ทำให้เกิดความรู้สึกไม่เท่าเทียมกันในแง่ของศักดิ์ศรีกับอาจารย์และบุคลากรในมหาวิทยาลัยของรัฐ การมีกฎหมายรับรองสถานภาพของอาจารย์และบุคลากรในมหาวิทยาลัยเอกชนให้เท่าเทียมกับในมหาวิทยาลัยของรัฐจะช่วยให้มีผู้สนใจที่จะเข้าร่วมเป็นอาจารย์และบุคลากรในมหาวิทยาลัยเอกชนมากขึ้น

ประการที่ 10 การจัดเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งของมหาวิทยาลัยเอกชนเองและของทบวงมหาวิทยาลัยต้องมีประสิทธิภาพ หากการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลมีประสิทธิภาพต่ำ หรือไม่มีประสิทธิภาพจะทำให้ได้ข้อมูลที่ไม่มีความถูกต้องซึ่งเป็นผลกระทบต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชนเป็นไปไม่ถูกต้องทิศทางหรือระดับที่ควรจะเป็น หรือไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

ประการที่ 11 การควบคุมอัตราค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมโดยรัฐ ต้องเป็นไปอย่างเหมาะสม การที่รัฐมีมาตรการควบคุมอัตราค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมของมหาวิทยาลัยเอกชน โดยที่มหาวิทยาลัยเอกชนจะเก็บค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมอย่างไรในอัตราเท่าใดต้องได้รับอนุญาตจากทบวงมหาวิทยาลัยก่อนนั้น เป็นการจำกัดรายได้หลักอันเป็นที่มาของงบประมาณของมหาวิทยาลัยเอกชน ซึ่งจะมีผลกระทบในทางลบต่ออัตราการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชนโดยตรงทั้งในค่านปริมาณและคุณภาพ ความจริงผู้เรียนที่ไม่มีความพร้อมด้านการเงินจะไม่เลือกเรียนในมหาวิทยาลัยเอกชนที่กำหนดอัตราค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมไว้สูง และหากมหาวิทยาลัยเอกชนใดกำหนดอัตราค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมไว้สูงมากเกินไปก็จะมีผู้เข้าเรียนน้อยลงหรือไม่มีเลยในที่สุด มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งนั้นก็ไม่สามารถที่จะดำเนินกิจการต่อไปได้ ซึ่งนับว่าเป็นการควบคุมอัตราค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมของมหาวิทยาลัยเอกชนอยู่ในตัวแล้ว ดังนั้น รัฐจึงไม่จำเป็นต้องควบคุมอัตราค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมของมหาวิทยาลัยเอกชน แต่ควรกำหนดเป็นเกณฑ์เพดานอัตราค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมขึ้นสูงไว้ในระดับที่เหมาะสม โดยมีการพิจารณาปรับปรุงให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นระยะๆ

ประการที่ 12 ผู้มีอำนาจปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 คือ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย คณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องเป็นผู้ที่มีอุดมการณ์และความสำนึกในหน้าที่ในทางที่เป็นผลดีแก่การพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชนอย่างเพียงพอ เนื่องจากเป็นผู้ที่มีบทบาทอันสำคัญยิ่งในการส่งเสริม สนับสนุนให้มหาวิทยาลัยเอกชนได้รับการพัฒนาไปในแนวทางและระดับที่พึงประสงค์ บุคคลเหล่านี้จึงจำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีจิตสำนึกในอันที่จะปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ด้วยความตั้งใจจริง ซื่อสัตย์ สุจริต มีความรับผิดชอบสูง มีจิตใจที่เป็นธรรมและมีพฤติกรรมสร้างสรรค์ เพื่อให้มหาวิทยาลัยเอกชนแต่ละแห่งที่อยู่ในความรับผิดชอบได้รับการพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสูง เมื่อออกไปปฏิบัติงาน ณ หน่วยงานใดหรือ

ประกอบอาชีพส่วนตัวก็เป็นที่ยอมรับนับถือในผลงาน รัฐจึงจำเป็นต้องมีมาตรการที่เหมาะสมในการคัดเลือกตัวบุคคลเหล่านี้เข้าปฏิบัติหน้าที่ และต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรการที่กำหนดไว้แล้วนั้น

มหาวิทยาลัยเอกชนที่เปลี่ยนประเภทมาจากวิทยาลัยเอกชนจำเป็นต้องพิจารณาบทบาทภารกิจหลักทั้ง 4 ด้าน คือ การสอนและการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ ให้มีพัฒนาการและมีบทบาทมากขึ้นให้สอดคล้องกับลักษณะของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนประเภทมหาวิทยาลัยที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2525) ออกตามความในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พ.ศ. 2522 โดยแนวโน้มของการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชนด้านการสอนและการผลิตบัณฑิต มีการขยายหลักสูตร เพิ่มสาขาวิชาให้ตรงกับความต้องการของประเทศ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาต่อไปนี้ให้มากขึ้น คือ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์โดยเฉพาะในสาขาวิชาไฟฟ้า เครื่องกล อุตสาหกรรมเหมืองแร่ ชลประทาน เทคโนโลยีขนถ่ายวัสดุ โลหการ คอมพิวเตอร์ นิวเคลียร์ สุขาภิบาล สาขาวิชาอุตสาหกรรม หัตถกรรม และขนส่ง กับสาขาวิชาที่มีส่วนสัมพันธ์กับธุรกิจได้แก่สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ สาขาวิชากฎหมายธุรกิจ สาขาวิชาภาษาเพื่อการสื่อสารธุรกิจ และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ทั้งนี้มีการจัดหาผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นอาจารย์ประจำเพิ่มขึ้น ในด้านการวิจัยมีการสนับสนุนส่งเสริมให้มีการดำเนินงานวิจัยค้นคว้าเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการและเพื่อประยุกต์ผลการวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอนมากขึ้น มีการพัฒนาความรู้ความสามารถและเสริมประสบการณ์ให้ผู้ดำเนินการวิจัยและอาจารย์ผู้สอนการวิจัยเพิ่มขึ้นโดยการจัดฝึกอบรมแบบเข้มข้นทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ในด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม มีการขยายงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกว้างขวางขึ้น โดยเน้นการเผยแพร่ความรู้ การฝึกอบรมและการให้คำปรึกษาแนะนำทางวิชาการและวิชาชีพ ส่วนในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ เน้นการดำเนิน

กิจกรรมด้านการส่งเสริมจริยธรรม การสงวนรักษาและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันเป็น
เอกลักษณ์ที่งดงามของชาติให้กว้างขวางขึ้น พร้อมๆ กับการสนับสนุนให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วม
ในกิจกรรมเสริมหลักสูตรทางด้านกีฬา ศิลปวัฒนธรรม การเสริมสร้างค่านิยมในศิลปะและ
วัฒนธรรมไทย สีนค้ำไทย และการบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวมมากขึ้น

แนวโน้มของการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีปทุม

การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจนเป็นมหาวิทยาลัยเป็นสิ่งที่ยากลำบากเพราะต้องอาศัยความพร้อมทั้งในด้านกำลังคน กำลังความคิด กำลังเงิน อาคารสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนแนวความคิดในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับคุณสมบัติและปรัชญาอุดมศึกษา (เจริญ คันธวงศ์. 2530 : 5)

มหาวิทยาลัยศรีปทุมได้ใช้เวลาในการพัฒนาจากวิทยาลัยไทยสุริยะที่ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2513 เป็นวิทยาลัยศรีปทุมในปี พ.ศ. 2515 และเป็นมหาวิทยาลัยศรีปทุมในปี พ.ศ. 2530 ได้ปฏิบัติการกิจของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอย่างเต็มความสามารถในอันที่จะผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเท่าเทียมกับมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยตั้งอยู่บนความเชื่อว่าการศึกษาคือสิ่งจำเป็นสำหรับการพัฒนาชีวิตมนุษย์ มหาวิทยาลัยมีหน้าที่สอนให้นักศึกษารู้จักการค้นคว้าด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง มีความคิดเป็นอิสระ คิดเป็น ทำเป็น เป็นคนมีวินัย เคารพกฎกติกาของสถาบันและสังคม มีความรับผิดชอบต่องานของตนเอง สังคม และประเทศชาติ เข้าใจและรับรู้วัฒนธรรมของบุคคลอื่น และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมทั้งเก่าและใหม่ได้อย่างปกติสุข มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งค้นคว้าและวิจัย ความรู้และวิทยาการสมัยใหม่เกิดขึ้นมาได้ก็เพราะการวิจัย มหาวิทยาลัยยังเป็นศูนย์กลางของการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการและเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมอีกด้วย (มหาวิทยาลัยศรีปทุม. 2531 : 15) จากผลการวิเคราะห์โครงการของมหาวิทยาลัยศรีปทุมปีการศึกษา 2530-2534 (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 1-201) ผู้วิจัยได้เสนอแนวโน้มและทิศทางของการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีปทุมที่เกี่ยวข้องกับภารกิจหลัก 4 ด้าน คือ การสอนและการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

แนวโน้มของการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีปทุมด้านการสอนและการผลิตบัณฑิต

ในการพิจารณาเกี่ยวกับแนวโน้มและทิศทางของการพัฒนาการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่มหาวิทยาลัยทั้งของรัฐและเอกชนต้องพิจารณาว่าสภาพการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างใดมีผลกระทบต่อระบบอุดมศึกษา เพราะระบบอุดมศึกษาเป็นส่วนย่อยของระบบเศรษฐกิจและสังคมของชาติ (ประจักษ์ ศรีประสาธน์. 2529 : 42)

แนวโน้มของการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีปทุมด้านการสอนและการผลิตบัณฑิตดูได้จากเป้าหมายในการจัดการศึกษา การบริหาร หลักสูตรและการเรียนการสอน อาจารย์ นักศึกษา การเงิน และอาคารสถานที่

เป้าหมายในการจัดการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีปณิธานมุ่งปฏิบัติภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในด้านการสอนและการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงรักษาไว้ซึ่งศิลปะและวัฒนธรรมอันดีงามของชาติเพื่อยังประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม โดยจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล ความต้องการของตลาดแรงงาน กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และศักยภาพในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีปทุมเอง (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ก : 6)

การบริหาร

มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีนโยบายพัฒนาการบริหารให้เป็นระบบมากขึ้นโดยจัดปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานให้มีการแบ่งงานและการกระจายอำนาจที่ได้สัดส่วนกับกำลังคนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ปรับปรุงวิธีการเลือกสรร การสรรหา และการคัดเลือกบุคคลที่มีคุณวุฒิและคุณสมบัติต่างๆ เข้ารับตำแหน่งอาจารย์ตามโครงการจัดหาอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษให้เหมาะสมและสามารถเื้ออำนวยการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีปทุมที่เกี่ยวข้องกับการกิจหลัก 4 ด้านยิ่งขึ้น และพัฒนากำลังคนตามโครงการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากร

ศึกษาให้มีคุณวุฒิและประสบการณ์สูงขึ้น (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 15-70) ปรับปรุงระบบการให้เงินเดือนและค่าตอบแทนแก่อาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษและบุคลากรของมหาวิทยาลัยตามวุฒิ ความสามารถและผลงานที่ปรากฏให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ปรับปรุงระบบการติดตาม ประเมินผลและการรายงานผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานโดยส่วนรวม และของอาจารย์กับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อเป็นแนวทางประกอบการพิจารณาให้ความดีความชอบประจำปีได้อย่างเป็นธรรมมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างขวัญ กำลังใจและบำรุงรักษามูลค่าที่มีคุณภาพและคุณค่าเอาไว้ (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 47-60)

หลักสูตรและการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยศรีปทุมพยายามปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอนให้ทันสมัยอยู่เสมอไม่ให้ซ้ำซ้อนกับสถาบันอื่น โดยเปิดสอนในหลักสูตรและสาขาวิชาที่สังคมต้องการเมื่อมหาวิทยาลัยศรีปทุมมีความพร้อม ในอนาคตมหาวิทยาลัยศรีปทุมมีโครงการเปิดสอนหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต ในบัณฑิตวิทยาลัย (มหาวิทยาลัยศรีปทุม. 2530 : 52) เปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตอีก 2 สาขาวิชา คือ การจัดการอุตสาหกรรม และคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เตรียมการจัดตั้งคณะศิลปศาสตร์เพื่อเปิดสอนระดับปริญญาตรี ภาควิชาการโรงแรม และการท่องเที่ยว ภาควิชาภาษาอังกฤษ ภาควิชาเลขานุการ และเตรียมการจัดตั้งคณะนิเทศศาสตร์เพื่อเปิดสอนระดับปริญญาตรี ภาควิชาการโฆษณา และภาควิชาการประชาสัมพันธ์

อาจารย์

มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีโครงการพัฒนาอาจารย์ให้มีคุณวุฒิและประสบการณ์สูงขึ้น พร้อมๆ กับดำเนินการเลือกสรร สรรหา และคัดเลือกบุคคลเป็นอาจารย์ประจำให้ได้สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก : ปริญญาโท : ปริญญาตรี เท่ากับเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดคือ 2.5 : 5.5 : 2.0 (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 16-41) จำนวนอาจารย์ประจำที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีโครงการจัดให้มีในปีการศึกษา 2530-2534 จำแนกตามระดับคุณวุฒิ เปรียบเทียบกับจำนวนอาจารย์ประจำที่มีอยู่แล้วในปีการศึกษา 2529

ได้แสดงไว้ในตาราง 15

ตาราง 15 จำนวนอาจารย์ประจำที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีโครงการจัดให้มีในปีการศึกษา 2530-2534 จำแนกตามระดับคุณวุฒิ เปรียบเทียบกับจำนวนอาจารย์ประจำที่มีอยู่แล้ว ในปีการศึกษา 2529

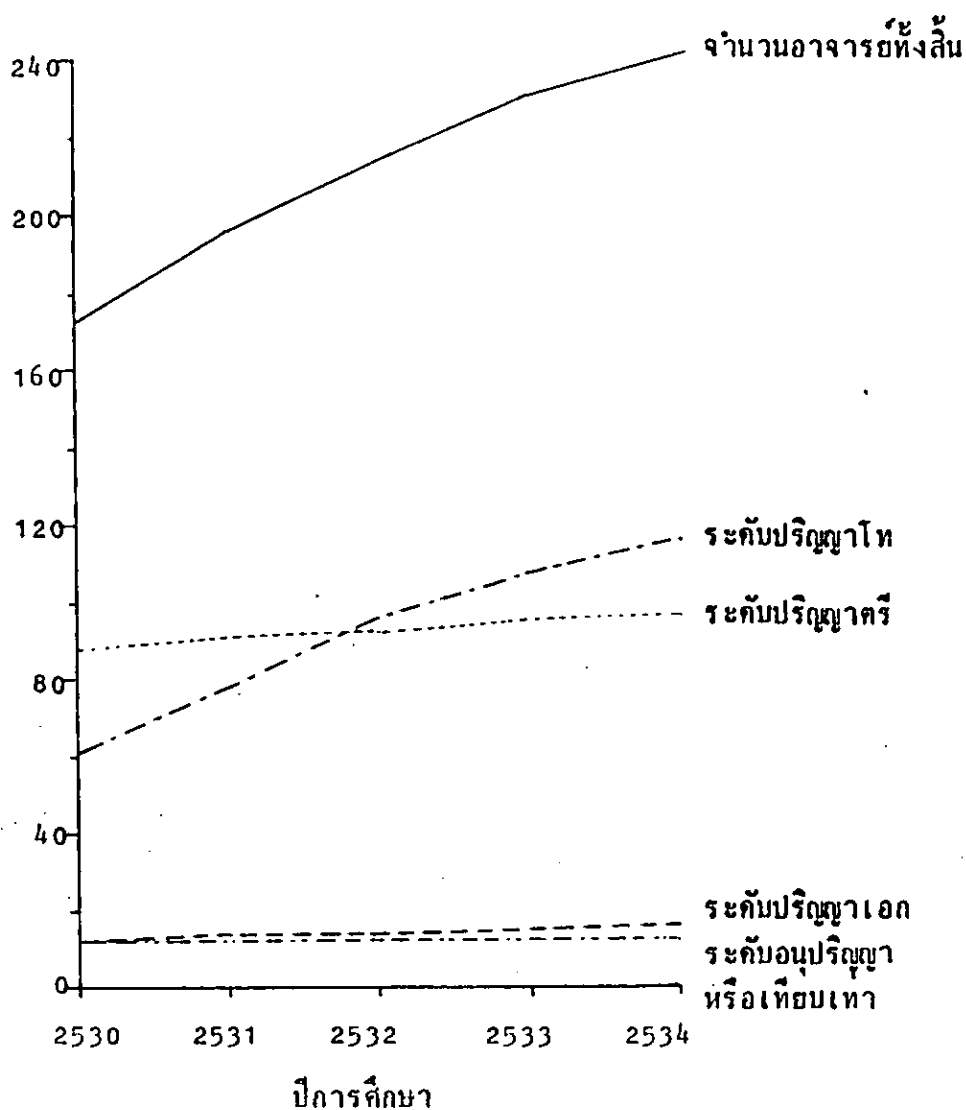
คุณวุฒิ	ปีการศึกษา						รวมเพิ่มขึ้นจาก
	2529	2530	2531	2532	2533	2534	ปีการศึกษา 2529
ระดับปริญญาเอก	10	12	14	14	15	16	6
ระดับปริญญาโท	42	61	78	96	108	116	74
ระดับปริญญาตรี	87	88	91	92	95	96	9
ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า	12	12	12	12	12	12	-
รวม	151	173	195	214	230	240	
จำนวนที่จัดหาเพิ่ม	-	22	22	19	16	10	89

ที่มา : คำขออนุญาตเปลี่ยนประเภทเป็นมหาวิทยาลัย โครงการ/แผนงานในช่วง 5 ปีข้างหน้า (ปี 2530-2534) (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 18)

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยศรีปทุมมีอาจารย์ประจำในปีการศึกษา 2529 รวม 151 คนและมีโครงการจัดหาเพิ่มขึ้นในปีการศึกษา 2530-2534 เป็นจำนวน 22, 22, 19, 16 และ 10 คนตามลำดับ รวมเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2529 จำนวน 89 คน ในจำนวนนี้เป็นอาจารย์ประจำวุฒิปริญญาโทมากที่สุดคือ 74 คน รองลงไปที่ระดับ

ปรียญตรี 9 คนและน้อยที่สุดคือระดับปรียญเอกเพียง 6 คน การจัดหาอาจารย์ประจำ
 เพิ่มขึ้นนี้เป็นผลให้มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีจำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษา 2530-2534
 เป็น 173, 195, 214, 230 และ 240 คนตามลำดับ มหาวิทยาลัยศรีปทุมพยายามจัดหา
 อาจารย์ประจำโดยลดสัดส่วนคณาจารย์ปรียญตรีลงและเพิ่มสัดส่วนคณาจารย์ปรียญโทขึ้นเมื่อเทียบกับ
 สัดส่วนคณาจารย์ปรียญเอก คือจากสัดส่วนคณาจารย์ปรียญเอก : ปรียญโท : ปรียญตรี
 เท่ากับ 1.0 : 4.2 : 8.7 ในปีการศึกษา 2529 เป็น 1.0 : 7.2 : 5.0 ในปีการ
 ศึกษา 2534 แสดงให้เห็นถึงความพยายามของมหาวิทยาลัยศรีปทุมในการจัดหาอาจารย์
 ประจำให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่ยูเนสโกกำหนดไว้ สัดส่วนคณาจารย์ของอาจารย์ประจำที่เพิ่มขึ้น
 นี้ย่อมมีผลในทางที่ดีต่อการสอนและการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีปทุมโดยตรง แนว
 โนมการเปลี่ยนแปลงจำนวนอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยศรีปทุมในปีการศึกษา 2530-
 2534 ดังกล่าวได้แสดงไว้ในภาพประกอบ 14

จำนวนอาจารย์ประจำ(คน)

ภาพประกอบ 14 กราฟแสดงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงจำนวนอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยศรีปทุมในปีการศึกษา 2530-2534

ที่มา : คำขออนุญาตเปลี่ยนแปลงประเภทเป็นมหาวิทยาลัย โครงการ/แผนงานในช่วง 5 ปี
ข้างหน้า (ปี 2530-2534) (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 18)

นักศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีโครงการปรับปรุงวิธีการสอบคัดเลือกนักศึกษาเพื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้ได้นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้สามารถศึกษาในแต่ละสาขาวิชาที่ต้องการได้ตลอดโดยไม่ต้องพ่นสภาพนักศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษา และมีโครงการรับนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาเป็นจำนวนตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 10-14) จำนวนนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมกำหนดรับเข้าใหม่ในปีการศึกษา 2530-2534 จำแนกตามภาคและระดับการศึกษา ได้แสดงไว้ในตาราง 16

ตาราง 16 จำนวนนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมกำหนดรับเข้าใหม่ในปีการศึกษา 2530-2534 จำแนกตามภาคและระดับการศึกษา

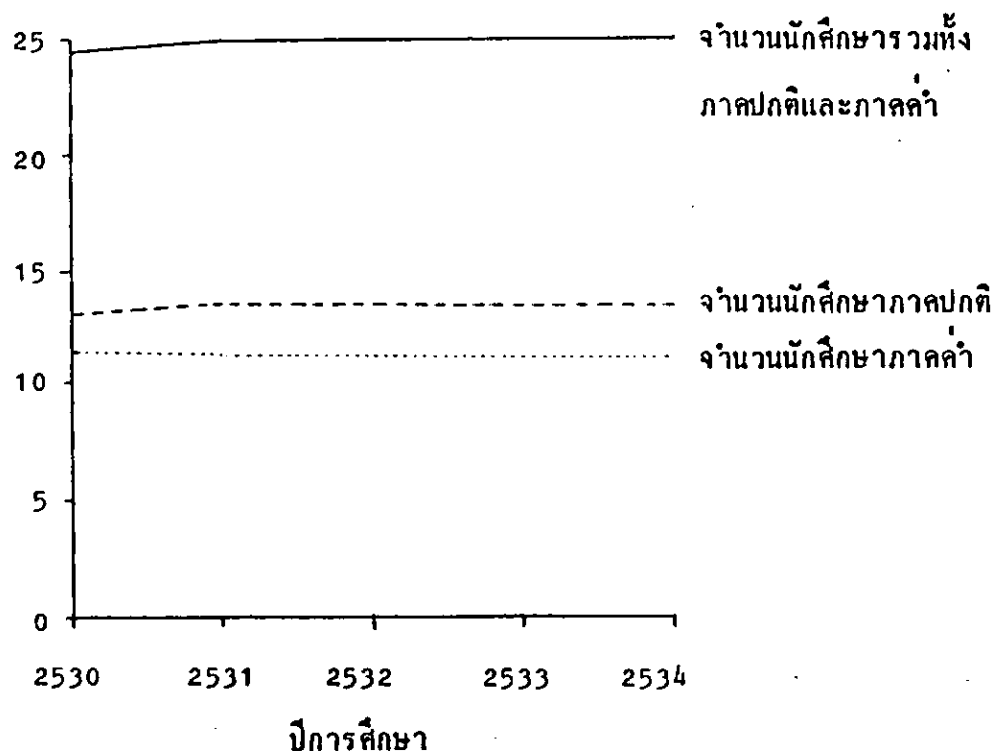
ปีการศึกษา	ภาคปกติ			ภาคค่ำ			รวม
	ปริญญาโท	ปริญญาตรี	ปวส.	ปริญญาโท	ปริญญาตรี	ปวส.	
2530	-	600	700	40	500	600	2,440
2531	-	650	700	80	450	600	2,480
2532	-	650	700	80	450	600	2,480
2533	-	650	700	80	450	600	2,480
2534	-	650	700	80	450	600	2,480

ที่มา : คำขออนุญาตเปลี่ยนประเภทเป็นมหาวิทยาลัย โครงการ/แผนงานในช่วง 5 ปีข้างหน้า (ปี 2530-2534) (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 12)

จากตาราง 16 แสดงให้เห็นว่าในปีการศึกษา 2530-2534 มหาวิทยาลัยศรีปทุมกำหนดรับนักศึกษารวม 2 ภาคคือภาคปกติและภาคค่ำ ภาคปกติรับเฉพาะระดับปริญญาตรี

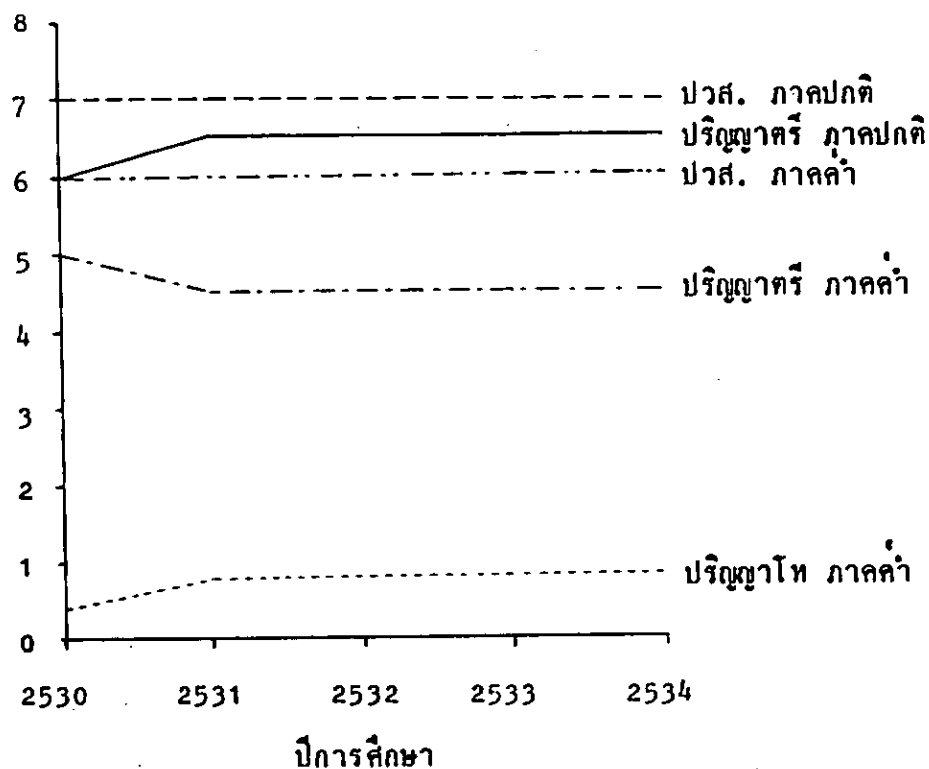
และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ภาคค่ำรับทั้งระดับปริญญาโท ปริญญาตรี และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวนนักศึกษาภาคปกติ ระดับปริญญาตรี ในปีการศึกษา 2530 รับ 600 คน ในปีการศึกษา 2531-2534 รับปีละ 650 คน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในปีการศึกษา 2530-2534 รับปีละ 700 คน จำนวนนักศึกษาภาคค่ำ ระดับปริญญาโท ในปีการศึกษา 2530 รับ 40 คน ในปีการศึกษา 2531-2534 รับปีละ 80 คน ระดับปริญญาตรี ในปีการศึกษา 2530 รับ 500 คน ในปีการศึกษา 2531-2534 รับเพียงปีละ 450 คน และในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในปีการศึกษา 2530-2534 รับปีละ 600 คน จำนวนนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมกำหนดรับเข้าใหม่ทั้งภาคปกติและภาคค่ำ ทั้งระดับปริญญาโท ปริญญาตรีและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในปีการศึกษา 2530 รวม 2,440 คน และในปีการศึกษา 2531-2534 รับเพิ่มขึ้นอีกเล็กน้อยเป็นปีละ 2,480 คน (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 12) การที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมกำหนดรับนักศึกษาในช่วงปีการศึกษา 2531-2534 เพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2530 เพียง 40 คน แสดงให้เห็นเจตนาของมหาวิทยาลัยศรีปทุมที่ต้องการเน้นคุณภาพของบัณฑิตที่ผลิตมากกว่า ปริมาณ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงจำนวนนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมกำหนดรับเข้าใหม่ ในปีการศึกษา 2530-2534 ดังกล่าวในส่วนที่จำแนกตามภาคปกติและภาคค่ำได้แสดงไว้ในภาพประกอบ 15 และในส่วนที่จำแนกตามระดับการศึกษาปริญญาโท ปริญญาตรี และ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงได้แสดงไว้ในภาพประกอบ 16

จำนวนนักศึกษา(ร้อยละ)

ภาพประกอบ 15 กราฟแสดงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงจำนวนนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีปทุม
กำหนดรับเข้าใหม่ในปีการศึกษา 2530-2534 จำแนกตามภาคปฏิบัติและภาคคำ
ที่มา : คำขออนุญาตเปลี่ยนแปลงประเภทเป็นมหาวิทยาลัย โครงการ/แผนงานในช่วง 5 ปี
ข้างหน้า (ปี 2530-2534) (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 12)

จำนวนนักศึกษา(ร้อยละ)

ภาพประกอบ 16 กราฟแสดงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงจำนวนนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีปทุม
กำหนดรับเข้าใหม่ในปีการศึกษา 2530-2534 จำแนกตามระดับการศึกษา

ที่มา : คำขออนุญาตเปลี่ยนประเภทเป็นมหาวิทยาลัย โครงการ/แผนงานในช่วง 5 ปี
ข้างหน้า (ปี 2530-2534) (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 12)

การเงิน

มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีโครงการปรับปรุงการบริหารงานด้านการเงินให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยจัดการบริหารให้มีรายรับสูงกว่ารายจ่าย และให้อัตรากผลตอบแทนต่อการลงทุนเพิ่มมากขึ้น เพื่อสร้างความมั่นคงให้เกิดขึ้นในการดำเนินงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา และเพื่อให้สามารถขยายการศึกษาต่อไปได้ในอนาคต มหาวิทยาลัยศรีปทุม จัดเก็บค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมทุกประเภทในอัตราที่ได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัย โดยมุ่งให้ผู้ศึกษาเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 108) ประมาณการจัดเก็บค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม ปีการศึกษา 2530-2534 จำแนกตามหลักสูตรปริญญาโท ปริญญาตรี และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ดังได้แสดงไว้ในตาราง 17

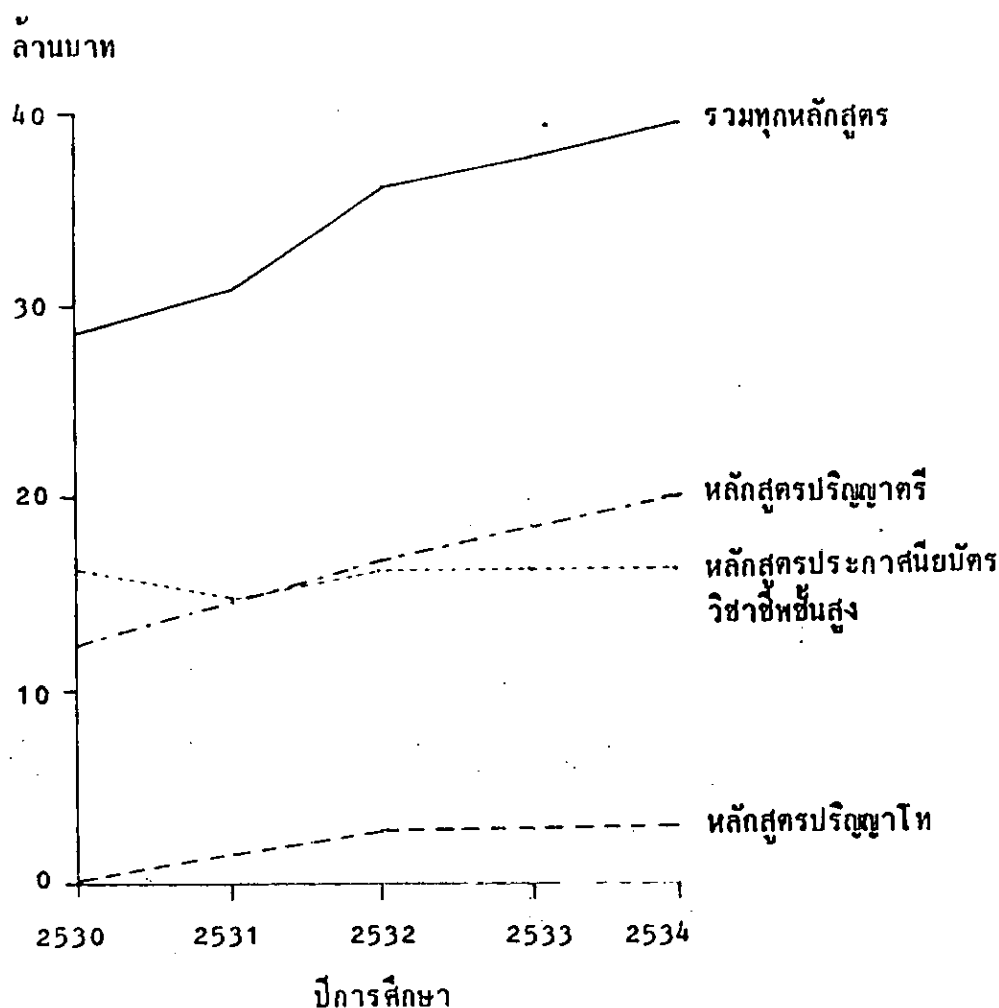
ตาราง 17 ประมาณการจัดเก็บค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมของ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2530-2534 จำแนกตามหลักสูตร

หลักสูตร	ปีการศึกษา				
	2530	2531	2532	2533	2534
ปริญญาโท	-	1,440,000	2,880,000	2,880,000	2,880,000
ปริญญาตรี	12,311,400	14,686,400	16,972,100	18,625,050	20,310,500
ปวส.	16,344,100	14,780,700	16,254,500	16,254,500	16,254,500
รวม	28,655,500	30,907,100	36,106,500	37,759,550	39,445,000

ที่มา : คำขออนุญาตเปลี่ยนประเภทเป็นมหาวิทยาลัย โครงการ/แผนงานในช่วง 5 ปี
ข้างหน้า (ปี 2530-2534) (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 108-114)

จากตาราง 17 แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยศรีปทุมมีโครงการจกเก็บค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมในปีการศึกษา 2530-2534 เป็นเงิน 28,655,500 บาท, 30,907,100 บาท, 36,106,500 บาท, 37,759,550 บาทและ 39,445,000 บาท ตามลำดับ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับปีการศึกษา 2530 แล้วในปีการศึกษา 2531-2534 มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีรายได้เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 7.86, 26.00, 31.77 และ 37.65 ตามลำดับ โดยจกเก็บค่าเล่าเรียน ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมหลักสูตรปริญญาโทในปีการศึกษา 2531 รวมเป็นเงิน 1,440,000 บาท ปีการศึกษา 2532-2534 จกเก็บเพิ่มขึ้นเท่าตัว ของปีการศึกษา 2531 เป็นเงินปีละ 2,880,000 บาท หลักสูตรปริญญาตรีจกเก็บในปีการศึกษา 2530-2534 รวมเป็นเงินปีละ 12,311,400 บาท, 14,686,400 บาท 16,972,100 บาท, 18,625,050 บาท และ 20,310,500 บาทตามลำดับ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับปีการศึกษา 2530 แล้วในปีการศึกษา 2531-2534 มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีรายได้จากการจกเก็บค่าเล่าเรียน ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมหลักสูตรปริญญาตรีเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 19.29, 37.86, 51.28 และ 64.97 ตามลำดับ มหาวิทยาลัยศรีปทุมจกเก็บค่าเล่าเรียน ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในปีการศึกษา 2530-2531 รวมเป็นเงินปีละ 16,344,100 บาทและ 14,780,700 บาทตามลำดับ ปีการศึกษา 2532-2534 จกเก็บปีละ 16,254,500 บาทเท่ากัน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับปีการศึกษา 2530 แล้วในปีการศึกษา 2531 จกเก็บลดลงร้อยละ 10.43 ปีการศึกษา 2532-2534 จกเก็บลดลงร้อยละ 0.55 เมื่อนำประมาณการจกเก็บค่าเล่าเรียน ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมในตาราง 17 เปรียบเทียบกับจำนวนนักศึกษาในตาราง 16 แล้วจะเห็นว่ามหาวิทยาลัยศรีปทุมมีแนวโน้มขึ้นค่าเล่าเรียน ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมในหลักสูตรปริญญาตรีตั้งแต่ปีการศึกษา 2531-2534 สูงกว่าปีการศึกษา 2530 คิดเป็นร้อยละ 19.29, 37.85, 51.28 และ 64.97 ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากมีประมาณการจกเก็บค่าเล่าเรียน ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมในระดับปริญญาตรีเพิ่มสูงขึ้นในขณะที่จำนวนนักศึกษาในระดับปริญญาตรีในปีการศึกษาเดียวกันไม่ได้เพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงประมาณการจกเก็บค่าเล่าเรียน ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมดังกล่าวแสดงไว้

ในภาพประกอบ 17

ภาพประกอบ 17 กราฟแสดงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงประมาณการจกเก็บค่าเล่าเรียน
ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2530-2534

จำแนกตามหลักสูตรปริญญาโท ปริญญาตรี และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ที่มา : คำขออนุญาตเปลี่ยนแปลงประเภทเป็นมหาวิทยาลัย โครงการ/แผนงานในช่วง 5 ปี
ข้างหน้า (ปี 2530-2534) (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 108-114)

อาคารสถานที่

มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีนโยบายให้ความสำคัญทางด้านการใช้สอยอาคารสถานที่มากขึ้น โดยกำหนดให้ขยายห้องสมุดให้กว้างขวางขึ้น มีจำนวนที่นั่งมากขึ้น พร้อมกับจัดหาหนังสือให้มีจำนวนมากขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา และเพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับภารกิจหลัก 4 ด้านของมหาวิทยาลัยได้ดำเนินไปจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี มหาวิทยาลัยศรีปทุมกำหนดให้ปรับปรุงการบริหารอาคารสถานที่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ให้มีการใช้สอยอาคารสถานที่อย่างเต็มที่และเหมาะสมกว่าเดิม ในปีการศึกษา 2530 มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีโครงการปรับปรุงขึ้น 4 อาคาร 5 ให้เป็นสำนักงานและห้องเรียนของบัณฑิตวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2531-2534 มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีโครงการก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์ 12 ชั้น บนเนื้อที่ 3,507.5 ตารางเมตร ประกอบด้วยห้องเรียนรวมวิชาพื้นฐาน ห้องสัมมนา ห้องประชุมใหญ่ และสโมสรนักศึกษา (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 83-85) การที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีโครงการปรับปรุงขยายอาคารสถานที่ที่มีอยู่ และมีโครงการก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์ขนาดใหญ่ขึ้นเพิ่มเติมพร้อมกับกำหนดให้มีการใช้สอยอาคารสถานที่อย่างเหมาะสม แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยศรีปทุมได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาการสอนและการผลิตบัณฑิตที่อาคารสถานที่มากขึ้นกว่าเดิม

แนวโน้มของการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีปทุมด้านการวิจัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุมได้พยายามเพิ่มบทบาทของมหาวิทยาลัยทั้งในด้านการดำเนินการวิจัย การสนับสนุนส่งเสริมการวิจัย และการเผยแพร่ความรู้และผลงานการวิจัยให้แพร่หลายกว้างขวางยิ่งขึ้น โดยเน้นให้จัดทำการวิจัยเพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาสถาบัน พัฒนาสังคม และพัฒนาวงการธุรกิจมากกว่าการจัดทำการวิจัยเพียงเพื่อเป็นผลงานทางวิชาการ แนวโน้มของการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีปทุมด้านการวิจัยคู่ได้จากโครงการจัดหาบุคลากรประจำสำนักวิจัย และการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการวิจัยเพิ่มขึ้นที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมกำหนดไว้

การจัดหาบุคลากรประจำสำนักวิจัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุมกำหนดให้มีการพัฒนาด้านการวิจัยโดยการจัดหาบุคลากรประจำสำนักวิจัยเพิ่มขึ้นในปีการศึกษา 2530-2534 เป็นลำดับเพื่อให้การบริหารงานของสำนักวิจัยทั้งในด้านข้อมูลการดำเนินงานวิจัยของมหาวิทยาลัย การส่งเสริมงานวิจัย และการเผยแพร่ความรู้และผลการวิจัยได้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 120-123) จำนวนบุคลากรประจำสำนักวิจัยที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมกำหนดให้มีในปีการศึกษา 2530-2534 จำแนกตามตำแหน่ง ได้แสดงไว้ในตาราง 18

ตาราง 18 จำนวนบุคลากรประจำสำนักวิจัยที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมกำหนดให้มีในปีการศึกษา 2530-2534 จำแนกตามตำแหน่ง

ตำแหน่ง	ปีการศึกษา				
	2530	2531	2532	2533	2534
ผู้อำนวยการสำนักวิจัย	1	1	1	1	1
นักวิจัย	3	3	4	5	6
เจ้าหน้าที่	1	1	1	1	1
รวม	5	5	6	7	8

ที่มา : คำขออนุญาตเปลี่ยนแปลงประเภทเป็นมหาวิทยาลัย โครงการ/แผนงานในช่วง 5 ปีข้างหน้า (ปี 2530-2534) (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 123)

จากตาราง 18 แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยศรีปทุมกำหนดให้มีตำแหน่งบุคลากรประจำสำนักวิจัยรวม 3 ตำแหน่ง คือ ผู้อำนวยการสำนักวิจัย นักวิจัย และเจ้าหน้าที่

ในปีการศึกษา 2530-2531 มีนักวิจัยรวม 3 คน ในปีการศึกษา 2532-2534 มีนักวิจัยเพิ่มขึ้นทุกปีละ 1 คน ดังนั้นในปีการศึกษา 2534 จะมีนักวิจัยถึง 6 คน เนื่องจากงานวิจัยเป็นพื้นฐานของการพัฒนาการบริหารสถาบันและการเรียนการสอนให้ไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ การที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมกำหนดให้เพิ่มจำนวนนักวิจัยดังกล่าวเป็นการเพิ่มศักยภาพในการผลิตผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยศรีปทุมให้กว้างขวางขึ้นซึ่งเป็นประโยชน์กับมหาวิทยาลัยศรีปทุมในการพัฒนาสถาบันและการเรียนการสอนให้ไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการโดยตรง

การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการวิจัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีนโยบายจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการวิจัยเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ในปีการศึกษา 2530-2534 เพื่อให้การดำเนินงานด้านการบริหารสำนักวิจัยมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเพื่อสนับสนุนการวิจัยให้เป็นไปอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น (วิทยาลัยศรีปทุม.

2530 ค : 120-123) จำนวนเงินงบประมาณสนับสนุนการวิจัยของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2530-2534 ได้แสดงไว้ในตาราง 19

ตาราง 19 จำนวนเงินงบประมาณสนับสนุนการวิจัยของมหาวิทยาลัยศรีปทุมปีการศึกษา 2530-2534

ปีการศึกษา	2530	2531	2532	2533	2534
จำนวนเงิน	400,000	500,000	600,000	700,000	800,000

ที่มา : คำขออนุญาตเปลี่ยนแปลงประเภทเป็นมหาวิทยาลัย โครงการ/แผนงานในช่วง 5 ปี ข้างหน้า (ปี 2530-2534) (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 123)

จากข้อมูลในตาราง 19 แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยศรีปทุมกำหนดให้จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการวิจัยในปีการศึกษา 2530-2534 เพิ่มขึ้นทุกปีปีละ 100,000 บาท จากจำนวนเงิน 400,000 บาทในปีการศึกษา 2530 เป็น 800,000 บาทในปีการศึกษา 2534 นับว่าสัมพันธ์กับการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักวิจัยตามตาราง 18 จำนวนเงินที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวจะเป็นสิ่งช่วยให้การดำเนินการกิจด้านการวิจัยเป็นไปได้อย่างสะดวกและกว้างขวางขึ้น

แนวโน้มของการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีปทุมด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม

มหาวิทยาลัยศรีปทุมได้ให้ความสำคัญต่อการกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคมตลอดมา เห็นได้จากการจัดตั้งสำนักงานช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายและคดี จัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมและบริการทางวิชาการ จัดให้มีการออกคำขอสาพัฒนาชนบท จัดให้ทุนการศึกษาทั้งในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา และจัดให้บริการทางวิชาการแก่สังคมในรูปของการจัดอบรม สัมมนา และจัดนิทรรศการทางวิชาการอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 149-172) มีแนวโน้มว่ามหาวิทยาลัยศรีปทุมได้ให้ความสำคัญต่อการดำเนินงานกิจกรรมเหล่านี้มากยิ่งขึ้นในอนาคต เห็นได้จากโครงการจัดหาบุคลากรประจำศูนย์ฝึกอบรมและบริการทางวิชาการ กับโครงการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์ฝึกอบรมและบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยศรีปทุมเพิ่มขึ้น

การจัดหาบุคลากรประจำศูนย์ฝึกอบรมและบริการทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีปทุมกำหนดให้มีบุคลากรประจำศูนย์ฝึกอบรมและบริการทางวิชาการเพิ่มขึ้นในปีการศึกษา 2530-2534 เพื่อให้การดำเนินงานของศูนย์ฝึกอบรมและบริการทางวิชาการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและกว้างขวางยิ่งขึ้น (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 150) จำนวนบุคลากรประจำศูนย์ฝึกอบรมและบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยศรีปทุมในปีการศึกษา 2530-2534 ได้แสดงไว้ในตาราง 20

ตาราง 20 จำนวนบุคลากรประจำศูนย์ฝึกอบรมและบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัย
ศรีปทุมประจำปีการศึกษา 2530-2534 จำแนกตามประเภทบุคลากร

ประเภทบุคลากร	ปีการศึกษา				
	2530	2531	2532	2533	2534
หัวหน้าศูนย์ฝึกอบรมและบริการทางวิชาการ	1	1	1	1	1
อาจารย์ประจำศูนย์	2	2	2	2	2
เจ้าหน้าที่ธุรการ	1	1	1	2	2
พนักงานดูแลสถานที่	1	1	1	1	1
รวม	5	5	5	6	6

ที่มา : คำขออนุญาตเปลี่ยนประเภทเป็นมหาวิทยาลัย โครงการ/แผนงานในช่วง 5 ปี
ข้างหน้า (ปี 2530-2534) (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 152)

จากข้อมูลในตาราง 20 ชี้ให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยศรีปทุมได้สนับสนุนการบริการทางวิชาการแก่สังคม โดยจัดให้มีบุคลากรประจำศูนย์ฝึกอบรมและบริการทางวิชาการในปีการศึกษา 2530-2532 เป็นจำนวนปีละ 5 คนและจัดให้มีเจ้าหน้าที่ธุรการเพิ่มขึ้นในปีการศึกษา 2533-2534 อีก 1 คนเป็นปีละ 6 คน

การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์ฝึกอบรมและบริการทางวิชาการ นอกจากมหาวิทยาลัยศรีปทุมกำหนดให้จัดสรรงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานกิจกรรมการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมของสำนักงานช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย และคดี การออกคำขออาสาพัฒนาชนบท การให้ทุนการศึกษา การจัดฝึกอบรม สัมมนาและการจัดนิทรรศการทางวิชาการเป็นประจำปีแล้วยังจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงาน

งานของศูนย์ฝึกอบรมและบริการทางวิชาการด้วยเพื่อให้ศูนย์ฝึกอบรมและบริการทางวิชาการสามารถดำเนินกิจกรรมการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพและกว้างขวางยิ่งขึ้น (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 150-154) จำนวนเงินงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์ฝึกอบรมและบริการทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2530-2534 ได้แสดงไว้ในตาราง 21

ตาราง 21 จำนวนเงินงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์ฝึกอบรมและบริการทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2530-2534

ปีการศึกษา	2530	2531	2532	2533	2534
จำนวนเงิน	51,500	58,000	60,000	67,000	80,000

ที่มา : คำขออนุญาตเปลี่ยนแปลงประเภทเป็นมหาวิทยาลัย โครงการ/แผนงานในช่วง 5 ปี ข้างหน้า (ปี 2530-2534) (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 153)

จากข้อมูลในตาราง 21 ชี้ให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยศรีปทุมได้กำหนดให้จัดสรรงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์ฝึกอบรมและบริการทางวิชาการในปีการศึกษา 2530-2534 เป็นจำนวนเงินเพิ่มขึ้นทุกปี คือ 51,500 บาท, 58,000 บาท, 60,000 บาท, 67,000 บาทและ 80,000 บาทตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบจำนวนเงินที่ได้รับจากการจัดสรรในปีการศึกษา 2531-2534 กับปีการศึกษา 2530 แล้วจะเห็นว่าจำนวนเงินที่ได้รับจัดสรรในปีการศึกษา 2531-2534 สูงกว่าที่ได้รับจัดสรรในปีการศึกษา 2530 คิดเป็นร้อยละ 12.62, 16.50, 30.09 และ 55.33 ตามลำดับซึ่งเป็นจำนวนเงินที่นับว่าเหมาะสมกับการดำเนินงานให้บริการทางวิชาการแก่สังคมของศูนย์ฝึกอบรมและบริการทางวิชาการแล้วเนื่องจากในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมประเภทการจัดฝึกอบรม

การจัดสัมมนา การจัดประชุมนั้น ศูนย์มีกอบรมและบริการทางวิชาการสามารถเรียกเก็บค่าลงทะเบียนเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานได้ส่วนหนึ่งอยู่แล้ว

แนวโน้มของการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีปทุมด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

มหาวิทยาลัยศรีปทุมได้ให้ความสำคัญต่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติซึ่งเป็นการกิจหลักประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเสมอมา แนวโน้มของการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีปทุมด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติเห็นได้ชัดจากการจัดตั้งศูนย์ศิลปวัฒนธรรมขึ้นเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินกิจกรรมด้านการส่งเสริมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ และการกำหนดโครงการส่งเสริมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้ดำเนินการในปีการศึกษา 2530-2534 รวม 6 โครงการ คือ โครงการส่งเสริมดนตรีไทย โครงการส่งเสริมการแสดงศิลปพื้นเมืองของภาคต่างๆ โครงการส่งเสริมทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา โครงการส่งเสริมเผยแพร่ชีวประวัติบุคคลสำคัญทางศิลปวัฒนธรรม โครงการส่งเสริมโบราณสถานและโบราณวัตถุ และโครงการส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณีไทย กับการที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมกำหนดให้จัดสรรงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเพื่อให้ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและกว้างขวางยิ่งขึ้น (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 174-176) จำนวนเงินงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานศูนย์ศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2530-2534 ได้แสดงไว้ในตาราง 22

ตาราง 22 จำนวนเงินงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานศูนย์ศิลปวัฒนธรรมของ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2530-2534

ปีการศึกษา	2530	2531	2532	2533	2534
จำนวนเงิน	140,000	130,000	135,000	145,000	160,000

ที่มา : คำขออนุญาตเปลี่ยนแปลงประเภทเป็นมหาวิทยาลัย โครงการ/แผนงานในช่วง 5 ปี
ข้างหน้า (ปี 2530-2534) (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 176)

จากข้อมูลในตาราง 22 งบประมาณที่ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมได้รับมีลักษณะลดลงใน
ปีการศึกษา 2531-2532 และเพิ่มขึ้นในปีการศึกษา 2533-2534 การเปลี่ยนแปลงของ
วงเงินงบประมาณขึ้นอยู่กับข้อกำหนดรายจ่ายเพื่อการดำเนินงานตามโครงการส่งเสริม
และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยศรีปทุมทั้ง 6 โครงการข้างต้น ดังนั้นจึงมี
แนวโน้มว่าศูนย์ศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยศรีปทุมจะสามารถดำเนินการกิจกานการ
ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติตามโครงการดังกล่าวภายใต้วงเงินงบประมาณที่ได้รับ
อย่างมีประสิทธิภาพ

วิเคราะห์แนวโน้มของการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีปทุม

การวิเคราะห์แนวโน้มของการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีปทุม ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ด้าน คือ การสอนและการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

แนวโน้มของการพัฒนาการสอนและการผลิตบัณฑิต

เป้าหมายในการจัดการศึกษา

เมื่อนำเอาเป้าหมายในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีปทุมคือ "มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีปณิธานมุ่งปฏิบัติภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในด้านการสอนและการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงรักษาไว้ซึ่งศิลปะและวัฒนธรรมอันดีงามของชาติเพื่อยังประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม" (วิทยาลัยศรีปทุม. 2530 ค : 6) มาวิเคราะห์จะเห็นว่าเป้าหมายในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีปทุมสอดคล้องกับเป้าหมายในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มีลักษณะสากลตามหลักการอุดมศึกษา 3 ประการ คือ ประการที่ 1 มุ่งบุกเบิก แสวงหา บำรุงรักษา และถ่ายทอดความรู้เพื่อสร้างสรรค์บรรณความรู้ความก้าวหน้าและความเป็นเลิศทางวิชาการ ประการที่ 2 ใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยถือว่ามหาวิทยาลัยเป็นแหล่งวิชาการชั้นสูงที่เอื้ออำนวยประโยชน์ต่อความเจริญของมนุษยชาติ ประการที่ 3 ทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม (วิจิตร ศรีสุวาน. 2518 : 10-11) ประกอบกับการที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมจัดการศึกษาสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล ความต้องการของตลาดแรงงาน กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และศักยภาพในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีปทุมเอง จึงกล่าวได้ว่ามหาวิทยาลัยศรีปทุมได้กำหนดเป้าหมายในการจัดการศึกษาถูกต้อง และมีแนวโน้มว่ามหาวิทยาลัยศรีปทุมสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณสมบัติตรงตามที่สังคมต้องการได้

การบริหาร

มหาวิทยาลัยศรีปทุมจัดระบบการบริหารสอดคล้องกับการบริหารมหาวิทยาลัยตามหลักการอุดมศึกษา คือ จัดในรูปแบบไม่เป็นระบบราชการ เน้นการบริหารงานบุคคลที่สามารถจูงใจให้บุคคลที่มีคุณวุฒิเหมาะสมทั้งด้านความรู้ ความสามารถ ความตั้งใจ บุคลิกภาพ ความประพฤติ และมีความศรัทธาที่จะทำงานทางด้านวิชาการเข้ามาทำงานในมหาวิทยาลัย โดยมุ่งส่งเสริมให้บุคลากรได้ใช้ความรู้ความสามารถปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ ให้ได้เงินเดือนและผลประโยชน์สูงสุด ในขณะที่เกี่ยวข้องกับมีนโยบายขจัดผู้ที่ไม่เหมาะสมทั้งในตำแหน่งวิชาการและธุรการออกจากมหาวิทยาลัยด้วย (วิจิตร ศรีสอาน. 2518 : 57) มหาวิทยาลัยศรีปทุมจึงมีแนวโน้มที่ดีในการพัฒนาการบริหารตามทิศทางที่กำหนดและมีความเป็นไปได้สูงสามารถเอื้ออำนวยให้การเรียนการสอนและการผลิตบัณฑิตเป็นไปอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ

หลักสูตรและการเรียนการสอน

หลักสูตรและการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยศรีปทุมได้รับการปรับปรุงให้สอดคล้องกับหลักการอุดมศึกษาคือเป็นไปเพื่อการพัฒนาบุคลิกภาพและคุณภาพของคน และเพื่อพัฒนากำลังคนให้มีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ (วิจิตร ศรีสอาน. 2518 : 20) และสอดคล้องกับความต้องการของสังคมเป็นระยะๆ คือ มีโครงการขยายระดับการศึกษาโดยเปิดสอนหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต มีการขยายสาขาวิชา โดยเปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจในระดับปริญญาตรีเพิ่มขึ้นอีก 2 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กับมีโครงการจัดตั้งคณะศิลปศาสตร์และคณะนิเทศศาสตร์เพิ่มขึ้นใหม่อีก 2 คณะ ซึ่งโครงการปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอนข้างต้นมีข้อสังเกต คือ การเปิดสอนหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิตมีแนวโน้มความเป็นไปได้สูงที่จะเปิดสอนได้สำเร็จ เนื่องจากเป็นหลักสูตรที่ต่อเนื่องจากหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิตที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมเปิดสอนอยู่แล้ว ทั้งยังเป็นหลักสูตรที่ไม่ต้องลงทุนด้านเครื่องมือและอุปกรณ์การศึกษาที่มีราคาแพง ไม่จำเป็นต้องมีห้องปฏิบัติการหรือต้องใช้เทคโนโลยีที่ยุ่งยากซับซ้อน สามารถใช้อาคารสถานที่ห้องเรียน

อุปกรณ์การศึกษาและอาจารย์ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีอยู่แล้วได้ และมหาวิทยาลัยศรีปทุมยังสามารถสรรหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์มาเป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับนี้ได้ไม่ยากนัก การเปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจนั้นแม้ว่าคอมพิวเตอร์พร้อมอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ในการศึกษาที่จำเป็นต้องใช้มีราคาค่อนข้างสูง แต่เนื่องจากประเทศไทยกำลังเจริญก้าวหน้าทางอุตสาหกรรมและธุรกิจ มีการประกอบกิจการอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น มีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ทั้งในทางอุตสาหกรรมและธุรกิจแพร่หลายยิ่งขึ้น ระดับการแข่งขันในค่านธุรกิจและอุตสาหกรรมก็มีแนวโน้มสูงขึ้นและรุนแรงขึ้นเป็นลำดับก่อให้เกิดความจำเป็นต้องมีการรวบรวมจัดเก็บข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริงให้มากที่สุด มีการใช้ข้อมูลที่ถูกต้อง รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์และประหยัด ซึ่งในกรณีนี้จำเป็นต้องมีการศึกษาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม และวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ การเปิดคณะศิลปศาสตร์เพื่อกำหนดการสอนระดับปริญญาตรี ภาควิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว ภาควิชาภาษาอังกฤษ และภาควิชาเลขานุการ มีแนวโน้มว่ามีผู้สนใจเข้าศึกษาในภาควิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยวมากที่สุดเนื่องจากประเทศไทยเป็นที่นิยมท่องเที่ยวของชาวต่างประเทศมากยิ่งขึ้น ประกอบกับรัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างแน่นชัค ต้องมีการปรับปรุงและขยายกิจการค่านการโรงแรมและการท่องเที่ยวกว้างขวางออกไปอีก ในขณะเดียวกันก็มีความจำเป็นต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดีในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น และมีความจำเป็นต้องใช้เลขานุการเพิ่มขึ้นด้วย ดังนั้น การที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีโครงการ เปิดคณะศิลปศาสตร์เพื่อกำหนดการสอน 3 ภาควิชาดังกล่าวจึงนับได้ว่าสอดคล้องกับแนวโน้มความต้องการบุคลากรค่านนี้ที่เพิ่มสูงขึ้นในอนาคต การเปิดคณะนิเทศศาสตร์เพื่อกำหนดการสอนระดับปริญญาตรี ภาควิชาการโฆษณาและภาควิชาการประชาสัมพันธ์ มีแนวโน้มได้รับความนิยมเนื่องจากประเทศไทยกำลังปรับตัวเป็นประเทศสังคมข่าวสาร มีการตื่นตัวทางค่านการโฆษณา การประชาสัมพันธ์ การหนังสือพิมพ์ การจึการรายการวิทยุและโทรทัศน์ และการแสดงอย่างกว้างขวาง ในส่วนของทางราชการก็มีการขยายงานค่านการประชาสัมพันธ์ออกไปมาก มีการสนับสนุนการท่องเที่ยว การส่ง

สินค้าออก การขยายเครือข่ายโทรทัศน์เหล่านี้ทำให้ตลาดแรงงานมีความต้องการบุคลากร
 ด้านนี้มากและมีแนวโน้มความต้องการเพิ่มสูงขึ้นในอนาคต การเปิดคณะนิเทศศาสตร์จึง
 สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานโดยตรง จากการปรับปรุงหลักสูตรและการ
 เรียนการสอนเป็นระยะๆ มีการขยายระดับการศึกษา การขยายสาขาวิชา และการจัดตั้ง
 คณะใหม่เพิ่มขึ้นในอนาคตดังกล่าว ชี้ให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยศรีปทุมได้ให้ความสำคัญต่อการ
 พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนมาก หลักสูตรและการเรียนการสอนจึงมีแนวโน้มว่า
 จะได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมอย่างไม่หยุดยั้ง

อาจารย์

การที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมพยายามดำเนินการจัดให้มีสัดส่วนอาจารย์ประจำวุฒิ
 ปริญญาเอก : ปริญญาโท : ปริญญาตรี เท่ากับเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดไว้ในแผน
 พัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525-2529 คือ 2.5 : 5.5 : 2.0
 นั้นคงสำเร็จได้ยากในระยะเวลาอันสั้น สาเหตุสำคัญอาจเนื่องมาจากปัญหาต่อไปนี้ข้อใด
 ข้อหนึ่งหรือหลายข้อรวมกัน คือ การขาดแคลนบุคลากรผู้ทรงคุณวุฒิมีความสามารถและมี
 ประสบการณ์เหมาะสมแก่การเป็นอาจารย์ในบางสาขาวิชา การที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน
 บางแห่งจ่ายค่าตอบแทนให้แก่ผู้เป็นอาจารย์ในระดับเดียวกันสูงกว่าและมีหลักประกันอนาคต
 การทำงานที่จูงใจดีกว่า มีหนทางก้าวหน้าในการประกอบอาชีพเป็นที่พึงพอใจของผู้ที่เป็น
 อาจารย์มากกว่า และการที่บุคคลผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมแก่การเป็นอาจารย์ไม่ประสงค์ที่จะ
 เป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเนื่องจากความรู้สึกไม่เท่าเทียมกันในศักดิ์ศรี เมื่อ
 เปรียบเทียบกับการเป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และความรู้สึกไม่เท่าเทียมกัน
 ในรายได้เมื่อเปรียบเทียบกับการประกอบอาชีพอื่นที่ตนสามารถทำรายได้สูงกว่าการเป็น
 อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ดังนั้น จึงมีแนวโน้มว่ามหาวิทยาลัยศรีปทุมจำเป็นต้อง
 พิจารณาพัฒนาอาจารย์ตามหลักการอุดมศึกษา คือ ให้อาจารย์ได้รับค่าตอบแทนและ
 สิทธิประโยชน์ตามตำแหน่ง มีโอกาสก้าวหน้าเป็นลำดับตามอายุการปฏิบัติงาน ได้รับ
 ผลประโยชน์จากการดิ้นรนคว้าวิจัยที่สมควรแก่ความสามารถ ได้รับการยอมรับนับถือยกย่อง

เป็นพิเศษด้วยการดำเนินการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์หรือเครื่องหมายเชิดชูเกียรติ และได้รับสิทธิประโยชน์อื่นๆ ที่พึงมีพึงได้ตามผลงานที่ปรากฏ

นักศึกษา

การรับนักศึกษาเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยตามหลักการอุดมศึกษาต้องรับนักศึกษาเป็นจำนวนที่ได้สัดส่วนกับจำนวนอาจารย์ประจำคือไม่เกิน 30 คนต่ออาจารย์ประจำ 1 คนในปีแรกที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการจัดการศึกษาลักษณะมหาวิทยาลัย (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2520 : 93) และไม่เกิน 20 คนต่ออาจารย์ประจำ 1 คนภายในเวลา 5 ปีนับจากวันที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการจัดการศึกษาลักษณะมหาวิทยาลัย (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2528 : 14-16) ดังนั้นการที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีโครงการรับนักศึกษาไม่เกินกว่าจำนวนที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดคือ 2,440 คนในปีการศึกษา 2530 และปีละ 2,480 คนในปีการศึกษา 2531-2534 โดยมีโครงการปรับปรุงวิธีการคัดเลือกนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยให้เหมาะสมยิ่งขึ้นเพื่อให้ได้นักศึกษาที่สามารถศึกษาในแต่ละสาขาวิชาที่ต้องการจนสำเร็จโดยไม่ต้องหันสภาพการเป็นนักศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษา จึงสอดคล้องกับหลักการอุดมศึกษาข้างต้น การที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีโครงการรับนักศึกษาในจำนวนไม่เกินกว่าที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดทั้งกล่าวในขณะเดียวกันก็มีโครงการเพิ่มอาจารย์ประจำทั้งในด้านจำนวนและระดับคุณวุฒิ นอกจากเป็นการปฏิบัติสอดคล้องกับระเบียบข้อบังคับของทบวงมหาวิทยาลัยแล้วยังเป็นการช่วยให้นักศึกษามีโอกาสสำเร็จการศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณสมบัติตรงตามที่สังคมต้องการได้มากกว่าการรับนักศึกษาเป็นจำนวนมากเกินไปจนไม่สัมพันธ์กับจำนวนอาจารย์ผู้สอน จำนวนอาคารสถานที่และอุปกรณ์การศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมมียู่ จึงถือได้ว่ามหาวิทยาลัยศรีปทุมมีแนวโน้มในการพัฒนาการสอนและการผลิตบัณฑิตในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาถูกต้อง

การเงิน

การบริหารการเงินของมหาวิทยาลัยศรีปทุมเป็นไปตามหลักการอุดมศึกษาคือมีการกำหนดคนนโยบาย ระบบ ระเบียบ และข้อบังคับทางการเงินให้มีความคล่องตัวมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อาศัยวิธีการจัดหางบประมาณในรูปรายโครงการและมีระบบการตรวจสอบรายรับและการใช้จ่ายเงินที่รัดกุมเพื่อให้การใช้จ่ายเงินเกิดประโยชน์สูงสุด (วิจิตร ศรีสอน. 2518 : 57) โดยอาศัยหลักการบริหารการเงินดังกล่าวผู้บริหารการเงินมหาวิทยาลัยศรีปทุมเคยบริหารการเงินวิทยาลัยศรีปทุมสำเร็จด้วยดีมีรายรับมากกว่ารายจ่ายโดยตลอดตั้งแต่ปีการศึกษา 2515-2529 ดังนั้นโดยอาศัยหลักการบริหารและผู้บริหารการเงินชุดเดียวกันประกอบกับประสบการณ์ดังกล่าวจึงมีเหตุผลเชื่อได้ว่าการบริหารการเงินของมหาวิทยาลัยศรีปทุมจะประสบผลสำเร็จด้วยดีมีประสิทธิภาพเช่นเดียวกัน ในด้านรายได้ของมหาวิทยาลัยศรีปทุมนั้น จากการวิเคราะห์สถานการณ์เกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจของประเทศคือการขึ้นอัตราเงินเฟ้อขึ้นราชการและลูกจ้างของทางราชการ การขึ้นค่าจ้างแรงงานขึ้นค่า ภาวะที่ราคาสินค้าโดยทั่วไปมีแนวโน้มสูงขึ้น และภาวะค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยที่สูงขึ้นเป็นลำดับ จึงมีแนวโน้มว่ามหาวิทยาลัยศรีปทุมจำเป็นต้องขึ้นค่าเล่าเรียน ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมของมหาวิทยาลัยในอนาคตอันใกล้

อาคารสถานที่

มหาวิทยาลัยศรีปทุมดำเนินการบริหารอาคารสถานที่ตามหลักการอุดมศึกษา คือ จัดใช้ประโยชน์อาคารสถานที่ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการก่อสร้างอาคารสถานที่นั้นๆ อย่างได้ประโยชน์สูงสุด จัดรักษาความสะอาดบริเวณสถาบัน จัดป้องกันโจรกรรม อัคคีภัย วินาศภัย และสาธารณภัย จัดให้มีการบำรุงรักษาเชิงป้องกันอาคารสถานที่ ดูแลปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกประจำอาคารสถานที่รวมทั้งเครื่องสันทนาการให้อยู่ในสภาพพร้อมให้บริการได้อย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ จัดพัฒนาบำรุงรักษาปฏิบัติการของอาคารเครื่องกล จัดให้มีระบบการใช้ดูแลบำรุงรักษาและจอบเก็บยานยนต์พาหนะ มีระบบการจราจรและที่จอดรถที่สะดวกปลอดภัยและสัมพันธ์กับการขนส่ง

มวลชนสาธารณะ การชกชยะมูลฝอย บริการไปรษณีย์ การระบายน้ำ มีระบบการสื่อสาร ข้อมูลที่ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ จักให้มีระบบเตือนภัย และมีแผนปฏิบัติเพื่อกรณีฉุกเฉิน จากอค์ลัถยที่สามารถปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ได้อย่างทันท่วงที การดำเนินงานบริหารอาคารสถานที่ดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นมหาวิทยาลัยศรีปทุมยังจัดให้มีการพัฒนาอาคารสถานที่ทั้งระยะสั้นและระยะยาว ในระยะสั้นภายในปีการศึกษา 2530 มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีโครงการขยายห้องสมุดให้กว้างขวางขึ้น เพิ่มจำนวนที่นั่งในห้องสมุด และจัดหาหนังสือที่เหมาะสมให้มากขึ้น ปรับปรุงอาคารเพื่อใช้เป็นสำนักงานและห้องเรียนของบัณฑิตวิทยาลัย ในระยะยาวมีโครงการก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์สูงถึง 12 ชั้น ภายในปีการศึกษา 2534 ซึ่งจากการวิเคราะห์การก่อสร้างอาคารสูงถึง 12 ชั้นมีแนวโน้มเป็นไปได้โดยยากเนื่องจากสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยศรีปทุมอยู่ใกล้ท่าอากาศยานกรุงเทพ กองบัญชาการกองทัพอากาศ และหน่วยราชการทางทหารหลายหน่วย การก่อสร้างอาคารสูงๆ อาจขัดต่อความปลอดภัยด้านการบิน เหตุผลทางยุทธศาสตร์ และการรักษาความลับทางการทหาร ดังนั้นมหาวิทยาลัยศรีปทุมอาจจำเป็นต้องพิจารณาทบทวนโครงการก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์ 12 ชั้นใหม่ให้มีความสูงของตัวอาคารอยู่ในขอบเขตที่ทางราชการสามารถอนุญาตให้ทำการก่อสร้างได้ตามกฎหมาย

แนวโน้มของการพัฒนาการวิจัย

การวิจัยคือการศึกษาค้นคว้าชั้นสูง เป็นหน้าที่สำคัญของมหาวิทยาลัยที่ทำให้มหาวิทยาลัยแตกต่างจากสถาบันการศึกษาระดับอื่น คณาจารย์และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยต้องมีเสรีภาพในการหาความรู้และความจริงโดยการวิจัยค้นคว้า มหาวิทยาลัยต้องดำเนินการกิจการวิจัยควบคู่ไปกับการสอน การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมของชาติ (วิจิตร ศรีสอาน. 2518 : 28-53) การวิจัยทางอุดมศึกษาคือการค้นคว้าหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตัวระบบการศึกษาและส่วนที่เกี่ยวข้องของระบบการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยมีเป้าหมายเพื่อนำความรู้ความเข้าใจนั้นไปประยุกต์ใช้พัฒนาระบบการศึกษาในระดับอุดมศึกษาและในส่วนที่เกี่ยวข้องให้ได้พัฒนาสูงขึ้น (ประกอบ คุปรัตน์. 2530 : 28) อุปสรรคในการวิจัยทางอุดมศึกษาที่สำคัญคือ

บุคลากรผู้ทำวิจัยได้แก่อาจารย์ส่วนมากไม่มีทุนไม่มีเวลาและอุปกรณ์ในการวิจัยเพียงพอ มีงานสอนงานบริหารและงานบริการล้นมือ มีความรู้และประสบการณ์ในการวิจัยน้อย ส่วนน้อยไม่ชอบงานวิจัย ไม่สนใจ และไม่คิดที่จะวิจัยเพราะยังไม่มีเวลาจำเป็นบังคับ

(รพี สุวรรณชัย. 2521 : 24) แม้ว่ามหาวิทยาลัยศรีปทุมพยายามพัฒนาการวิจัยของมหาวิทยาลัยโดยการเพิ่มบทบาททั้งในด้านการดำเนินการวิจัยโดยการจัดทุนสนับสนุน ส่งเสริมการวิจัย จัดฝึกอบรมอาจารย์ให้มีความรู้ในการวิจัย และในด้านการเผยแพร่ความรู้และผลงานวิจัยให้กว้างขวางโดยมีโครงการจัดหาบุคลากรประจำสำนักวิจัยและจัดสรรงบประมาณให้สำนักวิจัยในปีการศึกษา 2530-2534 เพิ่มขึ้นก็ตาม การพัฒนางานวิจัยของมหาวิทยาลัยศรีปทุมก็ยังมีแนวโน้มที่จะสำเร็จได้ยากภายในช่วง 5 ปีแรกของการดำเนินงานจัดการศึกษาลักษณะมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยศรีปทุมคือในช่วงปีการศึกษา 2530-2534 เนื่องจากเหตุผลคือมีอาจารย์สนใจการทำวิจัยน้อยในช่วงปีการศึกษา 2526-2530 มีผลงานวิจัยโดยอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยศรีปทุมเพียง 2 เรื่อง เท่านั้น อาจารย์ประจำส่วนหนึ่งมีงานสอนล้นมือส่วนใหญ่มีความรู้และประสบการณ์ในการวิจัยน้อย การพัฒนางานวิจัยของมหาวิทยาลัยศรีปทุมมีแนวโน้มความเป็นไปได้ที่จะได้รับความสำเร็จสูงขึ้นเมื่อมีการเพิ่มสิ่งตอบแทนที่เป็นแรงจูงใจให้อาจารย์ประจำสนใจทำวิจัยเพิ่มขึ้น ลักษณะในการสอนของอาจารย์ประจำลงให้มีเวลาพอเหมาะแก่การทำวิจัยได้โดยสะดวก จัดพัฒนาอาจารย์ส่วนที่ยังมีความรู้และประสบการณ์ในการวิจัยน้อยให้มีความรู้ความเข้าใจในงานวิจัยเพิ่มขึ้นอย่างน้อยให้เพียงพอที่จะดำเนินงานวิจัยอย่างง่าย ๆ ได้ก่อนที่จะเร่งรัดดำเนินงานวิจัยของมหาวิทยาลัยโดยส่วนรวมต่อไป

แนวโน้มของการพัฒนาการบริการทางวิชาการแก่สังคม

การที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมให้บริการทางวิชาการแก่สังคมผ่านทางสำนักงานช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายและคดี ศูนย์ฝึกอบรมและบริการทางวิชาการ การออกค่ายอาสาพัฒนาชนบท การให้ทุนการศึกษา การจัดฝึกอบรม สัมมนา และนิทรรศการทางวิชาการนั้น มีแนวโน้มว่ามหาวิทยาลัยศรีปทุมสามารถดำเนินการต่อไปได้ตัวอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง และสามารถพัฒนาให้เชื่อมโยงกับการเรียนการสอนและการผลิตบัณฑิต

การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติควบคู่กันไปเพื่อประโยชน์อันพึงบังเกิด แก่สังคมส่วนรวมได้ด้วย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคมผ่านทางสำนักงานช่วยเหลือ ประชาชนทางกฎหมายและคดี การให้ทุนการศึกษา และการจัดนิทรรศการทางวิชาการ มีแนวโน้มเป็นการให้บริการโดยไม่คิดค่าตอบแทน การออกค่ายอาสาพัฒนาชนบทมีแนวโน้มเป็นการให้บริการแบบทางท้องถิ่นชนบทที่รับบริการสมทบค่าใช้จ่ายบางส่วนเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ท้องถิ่นที่ได้รับการช่วยเหลือมีส่วนร่วมในการพัฒนาและเห็นคุณค่าของการ ช่วยตนเอง ส่วนการจัดฝึกอบรมและสัมมนาโดยศูนย์ฝึกอบรมและบริการทางวิชาการ นั้นยังคงมีการเรียกเก็บค่าลงทะเบียนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายส่วนหนึ่งในการดำเนินงานต่อไป

แนวโน้มของการพัฒนาการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

มหาวิทยาลัยศรีปทุมดำเนินการกิจงานนี้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมตามหลักการอุดมศึกษา คือ จักให้มีการถ่ายทอด การทำนุบำรุง และธำรงไว้ซึ่งศิลปะ วัฒนธรรม ชนบธรรมเนียม ประเพณีอันเป็นเอกลักษณ์ที่ถึงงามของ ชาติ มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคนให้มีความรู้ ความเข้าใจ และเห็นคุณค่าของวิทยาการ ศิลปะ และวัฒนธรรม มีจิตใจสมบูรณ์ด้วยคุณธรรมและจริยธรรม สามารถดำเนินชีวิต อย่างมีคุณค่าต่อบุคคลและสังคม (วัลลภา สุณาลัย. ม.ป.ป. : 7-9) โดยมหา- วิทยาลัยศรีปทุมได้จัดตั้งศูนย์ศิลปวัฒนธรรมขึ้นให้เป็นหน่วยงานรับผิดชอบการดำเนินงาน ตามภารกิจดังกล่าว พร้อมกับจัดบุคลากรและงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานให้ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมทุกปี การดำเนินงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติตามโครงการ ส่งเสริมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในปีการศึกษา 2530-2534 ที่มหาวิทยาลัยศรีปทุม กำหนดไว้รวม 6 โครงการมีแนวโน้มได้รับความสำเร็จด้วยดีและมีแนวโน้มที่จะพัฒนา โครงการดังกล่าวนี้เป็นเครื่องหล่อหลอมให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณสมบัติตรงตามที่สังคม ต้องการ ถึงพร้อมด้วยความรู้ในวิชาการ มีคุณธรรมและจริยธรรม สามารถเป็นผู้นำชุมชน ในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอันถึงงามของชาติ และสามารถอยู่ร่วมในสังคมได้อย่าง เป็นสุขในอนาคต

บทที่ 6

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่องสถานภาพและบทบาทของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาสถานภาพและบทบาทการสอนและการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ กับแนวโน้มของการพัฒนา มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยอาศัยการศึกษาสถานภาพและบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กับแนวโน้มของการพัฒนามหาวิทยาลัยเอกชนเป็นแนวทาง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงพรรณนา โดยรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ และข้อมูลทุติยภูมิจากหน่วยงานของวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ทบวงมหาวิทยาลัย ห้องสมุดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และห้องสมุดมหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒ ประสานมิตร

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการขั้นตอน ดังนี้

1. จำแนกข้อมูลที่รวบรวมได้ออกเป็นหมวดการสอนและการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

2. นำเสนอข้อมูลแต่ละหมวดเป็นรายงานในรูปคำบรรยาย มีแผนภูมิ ตาราง และกราฟประกอบ

3. วิเคราะห์สรุป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ปรากฏผลดังนี้

1. สถานภาพของมหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีสถานภาพเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนลักษณะมหาวิทยาลัยตามกฎหมายพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2530 สามารถดำเนินการให้การศึกษาใน ด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงหลายสาขาวิชาหรือหลายกลุ่มสาขาวิชาเพื่อให้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกและประกาศนียบัตรบัณฑิต โดยมีภารกิจด้านการสอนและการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมของชาติอันเป็นหน้าที่หลักของมหาวิทยาลัยที่มีลักษณะสากลอย่างครบถ้วน ผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยศรีปทุมมีศักดิ์และสิทธิ์เช่นเดียวกับผู้สำเร็จการศึกษา จากมหาวิทยาลัยของรัฐทุกประการ

2. บทบาทของมหาวิทยาลัยศรีปทุม (6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2530-31 ธันวาคม พ.ศ. 2530) พบว่ามหาวิทยาลัยศรีปทุมมีบทบาทให้ความสำคัญแก่ภารกิจด้านการสอนและการผลิตบัณฑิตเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือการบริการทางวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมของชาติ และการวิจัย ตามลำดับ

2.1 ด้านการสอนและการผลิตบัณฑิต

2.1.1 มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีเป้าหมายในการจัดการศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิต และผู้สำเร็จการศึกษาทุกสาขาวิชาที่เปิดสอนให้มีคุณสมบัติตรงตามที่สังคมต้องการเพื่อออกไปรับใช้สังคมและเสริมสร้างเศรษฐกิจของชาติให้เจริญก้าวหน้า

2.1.2 มหาวิทยาลัยศรีปทุมจัดการบริหารภายในเป็นไปตามที่พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 และกฎทบวงฉบับต่างๆ กำหนด

2.1.3 ในปีการศึกษา 2530 มหาวิทยาลัยศรีปทุมเปิดสอนระดับประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาตรี และปริญญาโท รวม 4 คณะกับ 1 ภาควิชา คือ คณะนิติศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย(เทียบเท่าคณะ) และภาควิชาพื้นฐาน โดยเปิดสอนรวมทั้งสิ้น 14 สาขาวิชา

2.1.4 สัดส่วนจำนวนอาจารย์ประจำคุณวุฒิปริญญาเอก : ปริญญาโท : ปริญญาตรี เท่ากับ 2.0 : 8.8 : 17.8 ยังไม่ถึงเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525-2529 คือ 2.5 : 5.5 : 2.0

2.1.5 อัตราส่วนระหว่างจำนวนนักศึกษาต่อจำนวนอาจารย์ประจำยังอยู่ในเกณฑ์ 30 : 1 ในปี พ.ศ. 2530

2.1.6 ด้านการเงินพบว่ามหาวิทยาลัยศรีปทุมมีรายรับสูงกว่ารายจ่าย เพราะรับช่วงด้านการเงินทั้งหมดมาจากวิทยาลัยศรีปทุมที่มีรายรับสูงกว่ารายจ่ายอยู่แล้ว

2.1.7 มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีพื้นที่ห้องบรรยาย ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด โรงอาหาร และห้องผู้สอนรวมกันแล้วยังต่ำกว่าที่ควรมีตามเกณฑ์มาตรฐานกลางเกี่ยวกับอาคารสถานที่ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดเป็นแนวทางในการพิจารณาโครงการของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 4 พ.ศ. 2520-2524 คิดเป็นร้อยละ 75

2.2 ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีสำนักงานช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายและคดีทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำและว่าความแตกต่างให้แก่ประชาชนที่ประสบปัญหาทางกฎหมายและคดีโดยไม่คิดค่าตอบแทน กับมีศูนย์ฝึกอบรมและบริการทางวิชาการทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางประสานงานกับหน่วยงานอื่นในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม มหาวิทยาลัยศรีปทุมจัดให้มีการบริการทางวิชาการแก่สังคมทั้งในรูปให้บริการถึงตัวผู้รับและในรูปให้บริการอยู่กับที่อย่างกว้างขวางต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพในขอบเขตจำกัดเท่าที่ทรัพยากรพึงอำนวย

2.3 ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีศูนย์ศิลปวัฒนธรรมทำหน้าที่รับผิดชอบภารกิจทางด้านการทํานุบำรุงสงวนรักษาและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์อันดั้งเดิมของชาติ โดยจัดให้มีโครงการหลักเพื่อคํานึงงานตามภารกิจทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติรวม 6 โครงการ คือ โครงการส่งเสริมดนตรีไทย โครงการส่งเสริมการแสดงศิลปพื้นเมืองของภาคต่างๆ โครงการส่งเสริมทํานุบำรุงพระพุทธศาสนา โครงการส่งเสริมเผยแพร่ชีวประวัติบุคคลสำคัญทางศิลปวัฒนธรรม โครงการส่งเสริมโบราณสถานและโบราณวัตถุ และโครงการส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณีไทย โดยได้กำหนดให้มีการคํานึงงานในทุกโครงการเป็นการต่อเนื่องทุกปี

2.4 ด้านการวิจัย มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีสำนักวิจัยทำหน้าที่รับผิดชอบงานทางด้านข้อมูล การคํานึงงานวิจัย การส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ด้านการวิจัย การส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุมยังมีบทบาทในด้านการวิจัยน้อยมาก

3. แนวโน้มของการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีปทุม จากการวิเคราะห์โครงการที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมกำหนดการคํานึงงานในช่วงปีการศึกษา 2530-2534 ซึ่งให้เห็นแนวโน้มและทิศทางของการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีปทุมเกี่ยวกับการกิจหลัก 4 ด้าน คือ การสอนและการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

3.1 การสอนและการผลิตบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีโครงการยึดถือเป็นปณิธานในการจัดการศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิตและผู้สำเร็จการศึกษาทุกสาขาวิชาที่เปิดสอนให้มีคุณสมบัติตรงตามที่สังคมต้องการออกไปรับใช้สังคมและเสริมสร้างเศรษฐกิจของชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไป มีโครงการจัดตั้งคณะศิลปศาสตร์เพื่อเปิดสอนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตและคณะนิเทศศาสตร์เพื่อเปิดสอนหลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิตเพิ่มขึ้นอีก 2 คณะ พัฒนาคณาจารย์ให้มีคุณวุฒิและประสบการณ์สูงขึ้นโดยมีเป้าหมายให้มีอาจารย์วุฒิปริญญาเอก : ปริญญาโท : ปริญญาตรีได้สัดส่วนเท่ากับเกณฑ์ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดไว้ในแผนพัฒนา

การศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525-2529 คือ 2.5 : 5.5 : 2.0

เปิดรับนักศึกษาทุกสาขาวิชาในปีการศึกษา 2531-2534 ปีละประมาณ 2,480 คน จัดเก็บค่าเล่าเรียน ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมทุกประเภทในอัตราที่ได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัยโดยมุ่งให้ผู้ศึกษาเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ ปรับปรุงชั้น 4 อาคาร 5 เพื่อใช้เป็นสำนักงานและห้องเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2530 และก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์ 12 ชั้นบนพื้นที่ 3,507.5 ตารางเมตรประกอบด้วยห้องเรียนรวมวิชาพื้นฐาน ห้องสัมมนา ห้องประชุมใหญ่ และสโมสรนักศึกษาในปีการศึกษา 2532-2534

3.2 การวิจัย มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีโครงการเพิ่มบทบาทในการวิจัยให้มากขึ้น เน้นการทำวิจัยเพื่อนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ประโยชน์ในการพัฒนามหาวิทยาลัย การเรียนการสอน สังคม และวงการธุรกิจตามลำดับ โดยจัดหานักวิจัยประจำสำนักวิจัยให้มากขึ้น จัดสรรงบประมาณและจัดหาทุนเพื่อการวิจัยให้มากขึ้นด้วย

3.3 การบริการทางวิชาการแก่สังคม มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีโครงการปรับปรุงกิจกรรมการออกค่ายอาสาพัฒนาชนบท การช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายและคดี การบริการทางวิชาการแก่สังคมในรูปของการฝึกอบรม สัมมนา และจัดนิทรรศการทางวิชาการให้เหมาะสมและกว้างขวางยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีโครงการใช้ศูนย์ฝึกอบรมและบริการทางวิชาการเป็นศูนย์การจัดบริการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ให้คำปรึกษาแนะนำทางวิชาการแก่ประชาชนโดยไม่คิดมูลค่า และให้เป็นศูนย์การแลกเปลี่ยนความรู้ ทัศนคติ และประสบการณ์ระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุมกับบุคคลภายนอกด้วย

3.4 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ มหาวิทยาลัยศรีปทุมกำหนดกิจกรรมหลักในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติที่ต้องดำเนินการในปีการศึกษา 2530-2534 ต่อเนื่องกันทุกปีรวม 6 โครงการ คือ โครงการส่งเสริมดนตรีไทย โครงการส่งเสริมการแสดงศิลปพื้นเมืองของภาคต่างๆ โครงการส่งเสริมทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา โครงการส่งเสริมเผยแพร่ชีวประวัติบุคคลสำคัญทางศิลปวัฒนธรรม โครงการส่งเสริมโบราณสถานและโบราณวัตถุ และโครงการส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณีไทย พร้อมกับมีโครงการ

จัดสรรงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมให้มากขึ้นด้วย เพื่อให้ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมสามารถดำเนินงานตามภารกิจที่ได้รับผิดชอบได้อย่างกว้างขวางและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อภิปรายผล

1. การที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีสถานภาพเป็นสถาบันอุดมศึกษา เอกชนลักษณะมหาวิทยาลัยโดยได้รับอนุญาตจากทบวงมหาวิทยาลัยให้เปลี่ยนประเภทจากวิทยาลัยศรีปทุมเป็นมหาวิทยาลัยศรีปทุมได้นั้น แสดงว่ามหาวิทยาลัยศรีปทุมได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดเดิมโดยครบถ้วนแล้ว มีโครงการและแผนงานที่ชัดเจนในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา บุคลากร และเงินทุนที่จะช่วยสนับสนุนโครงการและแผนงานให้ดำเนินไปได้โดยสมบูรณ์ มีขีดความสามารถที่จะทำหน้าที่ในด้านการสอนและการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการ แก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

2. บทบาทของมหาวิทยาลัยศรีปทุม (6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2530-31 ธันวาคม พ.ศ. 2530)

2.1 บทบาททางด้านการสอนและการผลิตบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุมได้ให้ความสำคัญทางด้านการสอนและการผลิตบัณฑิตเป็นอันดับหนึ่ง เพราะภารกิจด้านการสอนและการผลิตบัณฑิตเป็นภารกิจหลักที่ต้องดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายภายในกำหนดเวลาตามหลักสูตร จากผลการวิจัยบทบาทด้านการสอนและการผลิตบัณฑิตมีข้อสังเกตอยู่ 4 ประการ

2.1.1 สัดส่วนระหว่างจำนวนนักศึกษาต่อจำนวนอาจารย์ประจำยังอยู่ในขั้นต่ำของเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดคือ 30 : 1 เนื่องจากนักศึกษามีจำนวนเพิ่มขึ้นมากในขณะที่จำนวนอาจารย์เพิ่มขึ้นน้อย

2.1.2 อาจารย์ประจำมีส่วนคุณวุฒิต่ำกว่าเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด คือมีส่วนจำนวนอาจารย์ประจำคุณวุฒิปริญญาเอก : ปริญญาโท : ปริญญาตรี

เท่ากับ 2.0 : 8.8 : 17.8 ในขณะที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดไว้เท่ากับ 2.5 : 5.5 : 2.0 โดยเฉพาะมีอาจารย์ประจำคุณวุฒิปริญญาตรีเป็นจำนวนมากกว่าเกณฑ์ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดถึง 8.9 เท่า การที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีสัดส่วนคุณวุฒิจากอาจารย์ประจำตัวอาจเป็นเพราะอัตราค่าจ้างและผลประโยชน์ตอบแทนที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมให้แก่อาจารย์ประจำยังไม่เหมาะสม

2.1.3 มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีจำนวนพื้นที่ของอาคารสถานที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานกลางเกี่ยวกับอาคารสถานที่ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดคิดเป็นร้อยละ 75 เป็นเพราะมีจำนวนนักศึกษาเพิ่มขึ้นในขณะที่จำนวนอาคารสถานที่ไม่ได้เพิ่มขึ้นเป็นสัดส่วนกัน

2.1.4 บทบาททางด้านการสอนและการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีปทุมเพียงถึงเกณฑ์ขั้นต่ำที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดเท่านั้น

2.2 บทบาททางด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม มหาวิทยาลัยศรีปทุมให้ความสำคัญทางด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคมรองลงมาจากด้านการสอนและการผลิตบัณฑิต เป็นเพราะมหาวิทยาลัยศรีปทุมมีบุคลากรพร้อมที่จะให้บริการได้ทันทีโดยไม่ต้องลงทุนค่าใช้จ่ายเพิ่ม

2.3 บทบาททางด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ เป็นบทบาทที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมให้ความสำคัญรองลงมาจากด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม เพราะต้องใช้เงินทุนและเวลาในการพัฒนาเป็นอย่างมาก ต้องมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีอาคารสถานที่เป็นส่วนสำคัญ โดยเฉพาะ ต้องการศิลปวัตถุสำหรับประกอบการศึกษาและแสดงจำนวนมาก ทั้งผลการดำเนินงานไม่อาจเห็นผลได้ชัดเจนในระยะเวลาอันสั้น ดังนั้นบทบาทในการดำเนินงานในขณะนี้จึงยังไม่เด่นเท่าที่ควร

2.4 บทบาทด้านการวิจัย มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีบทบาททางด้านการวิจัยน้อยมาก จากผลของการวิจัยพบว่าอาจารย์ประจำมีภาระด้านการสอนมากและส่วนใหญ่ยังขาดความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัย ถึงแม้ว่ามหาวิทยาลัยศรีปทุมจะสนับสนุนโดยให้ทุนอุดหนุนการวิจัยปีละเป็นจำนวนมากก็ตาม ก็ยังมีอาจารย์สนใจที่จะทำวิจัยน้อยมาก

3. แนวโน้มของการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีปทุม

3.1 ด้านการสอนและการผลิตบัณฑิต มีแนวโน้มที่จะเปิดคณะศิลปศาสตร์และคณะนิเทศศาสตร์เพิ่มขึ้นอีก 2 คณะ พร้อมกับเปิดสอนสาขาวิชาใหม่ๆ เพิ่มขึ้นในคณะบริหารธุรกิจและคณะวิศวกรรมศาสตร์ ขยายการศึกษาถึงระดับปริญญาโทในคณะนิติศาสตร์ และมีแนวโน้มที่จะจัดการด้านการสอนและการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพได้มาตรฐานทัดเทียมหรือสูงกว่ามหาวิทยาลัยของรัฐ เพื่อเป็นการแข่งขันกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอื่นที่เปิดสอนในระดับและสาขาวิชาเดียวกัน

3.2 ด้านการวิจัย มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีแนวโน้มว่าจะสามารถพัฒนาด้านการวิจัยได้ค่อนข้างช้า เนื่องจากมีนักวิจัยเป็นจำนวนน้อย และมีอาจารย์ประจำที่สนใจการทำวิจัยน้อยมาก อาจารย์ส่วนใหญ่ยังขาดความรู้และประสบการณ์ในการวิจัย ประกอบกับมีภาระในการสอนมาก

3.3 ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม มีแนวโน้มว่ามหาวิทยาลัยศรีปทุมสามารถดำเนินการต่อไปได้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง และสามารถพัฒนาให้เชื่อมโยงกับการสอนและการผลิตบัณฑิต การวิจัย การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติควบคู่กันไป เพราะมหาวิทยาลัยศรีปทุมได้จัดบุคลากรประจำหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพร้อมให้บริการอยู่แล้ว และได้จัดสรรงบประมาณเพื่อการนี้ไว้ทุกปี

3.4 ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ การดำเนินงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติตามโครงการส่งเสริมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในปีการศึกษา 2530-2534 ที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้รวม 6 โครงการ มีแนวโน้มประสบความสำเร็จสูง สามารถพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณสมบัติตรงตามที่สังคมต้องการ ถึงพร้อมด้วยความรู้ในวิชาการ มีคุณธรรมและจริยธรรม เป็นผู้รู้จักทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ เนื่องจากมหาวิทยาลัยศรีปทุมได้กำหนดแผนงาน บุคลากร และงบประมาณไว้อย่างเหมาะสมแล้ว ซึ่งสามารถดำเนินการในแต่ละโครงการได้ทันที

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ด้านการสอนและการผลิตบัณฑิต

1.1 มหาวิทยาลัยศรีปทุมควรมุ่งมั่นจัดการศึกษาให้มีคุณภาพสูง และธำรงรักษาให้ได้มาตรฐานอยู่ตลอดเวลา

1.2 ควรพัฒนาผู้บริหาร ผนวจารย์ และบุคลากรให้สามารถปฏิบัติงานตามหน้าที่อย่างไคลผลและมีประสิทธิภาพสูง

1.3 ควรปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยเฉพาะในระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโทให้กว้างขวาง ทันต่อความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสอดคล้องกับความต้องการของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลสมัย

1.4 ควรปรับสัดส่วนจำนวนของอาจารย์ประจำคุณวุฒิปริญญาเอก : ปริญญาโท : ปริญญาตรี ให้ได้สัดส่วนตามเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดคือ 2.5 : 5.5 : 2.0 หรือตามเกณฑ์ยูเนสโกกำหนดคือ 3 : 5 : 2

1.5 ควรปรับสัดส่วนจำนวนนักศึกษาต่อจำนวนอาจารย์ประจำจาก 30 : 1 เป็น 20 : 1 ให้ได้ภายใน 5 ปีตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

1.6 ควรพัฒนาคำอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์เพื่อประโยชน์ต่อการเรียนการสอนให้เพียงพอ ในคำอาคารนั้นจำเป็นต้องลงทุนเป็นจำนวนมากจึงควรได้สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อการใช้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย

2. ด้านการวิจัย มหาวิทยาลัยศรีปทุมควรส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ประจำได้มีโอกาสทำวิจัยเพิ่มขึ้น โดยการจัดฝึกอบรมอาจารย์ที่ยังมีความรู้และประสบการณ์ในการวิจัยน้อย ลดภาระในการสอนให้แก่อาจารย์ที่สามารถทำวิจัยได้ และสร้างแรงจูงใจโดยการเพิ่มสิ่งตอบแทนให้อาจารย์ที่สนใจจะทำวิจัยเพิ่มขึ้น

3. ด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม มหาวิทยาลัยศรีปทุมควรพิจารณาให้บริการทางวิชาการแก่กลุ่มของเกษตรกรซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศด้วย

โดยการศึกษาความต้องการของเกษตรกรและคหวิธียุคควิชาการที่มีอยู่แล้วให้เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรให้มากที่สุดทั้งในด้านการประกอบอาชีพและการยกระดับคุณภาพชีวิต เช่น คณะนิติศาสตร์ให้ความรู้ทางกฎหมายที่เกษตรกรควรทราบผ่านทางสำนักงานช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายและคดี คณะวิศวกรรมศาสตร์ศึกษาค้นคว้าเทคโนโลยีและเครื่องทุ่นแรงที่เหมาะสมแก่การประกอบอาชีพ ให้ความรู้ในการบำรุงรักษาการใช้และการดูแลเครื่องจักร เครื่องยนต์ที่ใช้ในการเกษตร คณะบริหารธุรกิจศึกษาระบบค่าเงินธุรกิจที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมแก่กลุ่มเกษตรกรในแต่ละสาขาอาชีพ จักกระบบการรับข่าวสารความเคลื่อนไหวของราคาสินค้าที่เป็นวัสดุการผลิตทางการเกษตรและราคาผลิตภัณฑ์ที่ต้องรวดเร็ว ให้แนวคิดที่ถูกต้องในการตัดสินใจการผลิตทางการเกษตร การบริการทางวิชาการแก่กลุ่มของเกษตรกรนี้ควรดำเนินการโดยร่วมมือกับหน่วยราชการในท้องถิ่นที่ใกล้ชิดทำงานและสัมผัสกับเกษตรกรแต่ละกลุ่มสาขาอาชีพมานาน มีความเข้าใจปัญหาความต้องการและสภาพความเป็นอยู่ของเกษตรกรเป็นอย่างดี

4. **ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ** มหาวิทยาลัยศรีปทุมควรจัดประชาสัมพันธ์กิจกรรมการดำเนินงานตามโครงการส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยทั้ง 6 โครงการทางสื่อมวลชนให้แพร่หลายอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง และควรพิจารณาโครงการส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเพื่อดำเนินการตามภารกิจ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติเพิ่มขึ้นต่อไปอีก

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ในการวิจัยสถานภาพและบทบาทของมหาวิทยาลัยศรีปทุมพบว่ามหาวิทยาลัยดำเนินบทบาททางด้านการสอนและการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ อยู่ในเกณฑ์ปานกลางที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด จึงควรมีการประเมินติดตามผลการดำเนินงานตามโครงการและแผนงานที่กำหนด จะดำเนินการในช่วงปี พ.ศ. 2530-2534 ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- " กฎทบทวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2525) ออกตามความในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน พ.ศ. 2522 " ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 99 ตอนที่ 119
(ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 26 สิงหาคม พ.ศ. 2525
- " กฎทบทวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2525) ออกตามความในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน พ.ศ. 2522 " ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 99 ตอนที่ 148
(ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2525
- " กฎทบทวง ฉบับที่ 15 (พ.ศ. 2527) ออกตามความในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน พ.ศ. 2522 " ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 101 ตอนที่ 122
(ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2527
- กองบัญชาการทหารสูงสุด แนวคำบรรยายการปฏิบัติการจิตวิทยาในการปลูกฝังอุดมการณ์
ของศูนย์กิจการพลเรือน ศูนย์ปฏิบัติการกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน
2529, 55 หน้า อักสำเนา
- เกษม สุวรรณกุล บทความเรื่อง มหาวิทยาลัยไทยกับการพัฒนาและทิศทางของ
มหาวิทยาลัยกับระบบราชการ นำเสนอต่อที่ประชุมอธิการบดี ประจำปี 2526
ณ โรงแรมราม่า ที่ประชุมอธิการบดี 2526, 16 หน้า
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศาสตร์อุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาสถาบัน การประชุมวิชาการ
จัดโดยภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 30 มิถุนายน-
3 กรกฎาคม พ.ศ. 2530 ณ อาคารวิทย์พัฒนา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2530, 315 หน้า อักสำเนา
- เจริญ คันธวงศ์ ปรัชญาและบทบาทของอุดมศึกษา การอบรมปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน 1-4 กรกฎาคม พ.ศ. 2530 ณ ห้องสัมมนา
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย 2530,
9 หน้า อักสำเนา

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ " บทนำ " วารสารการศึกษาแห่งชาติ 4 : 1-2 เมษายน-
พฤษภาคม 2529

เชียงใหม่, มหาวิทยาลัย รายงานประจำปี 2529 เชียงใหม่ บุญไชยการพิมพ์
2529, 136 หน้า

เทคโนโลยีสังคม(เกริก), สถาบัน ระเบียบการ หลักสูตร 2530 สถาบันเทคโนโลยี
สังคม(เกริก) 2530, 264 หน้า

ประกอบ คูปรรัตน์ " งานวิจัยทางอุดมศึกษาและแนวโน้ม " ใน ศาสตร์อุดมศึกษาเพื่อ
การพัฒนาสถาบัน หน้า 27-37 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2530

ประทีรพรรณ โพธิ์กระจำจ บทบาทในด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ
แก่สังคม และการถ่ายทอดรักษาศิลปวัฒนธรรมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2521, 187 หน้า
อัครสำเนา

ประยูร ศรีประสาธน์ " ทิศทางอุดมศึกษาในอนาคต " วารสารการศึกษาแห่งชาติ
4 : 42-57 เมษายน-พฤษภาคม 2529

" พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 " ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 96
ตอนที่ 63 (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 27 เมษายน พ.ศ. 2522

มหาวิทยาลัย, ทบวง รายงานสถานภาพวิทยาลัยเอกชน ปีการศึกษา 2513-2519
ห้างหุ้นส่วนจำกัด เกษมการพิมพ์ 2520, 242 หน้า

———— รายงานการสัมมนา เรื่องการวางแผนพัฒนาการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน ระยะที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529) วันที่ 21-22 พฤศจิกายน
พ.ศ. 2524, ณ โรงแรมรถไฟ จังหวัดเชียงใหม่ ทบวงมหาวิทยาลัย
2524, 96 หน้า

———— " มติของที่ประชุมคณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน " อุดมศึกษา
96 : 14-16 กุมภาพันธ์ 2528

มหาวิทยาลัย, ทบวง รายงานประจำปี 2529 โรงพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
วิทยาเขตพระนครเหนือ 2529 ก, 36 หน้า

———— แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534)
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์ 2529 ข, 185 หน้า

———— รายงานประจำปี 2530 โรงพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
วิทยาเขตพระนครเหนือ 2530, 57 หน้า

———— รายงานประจำปี 2531 โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
2531, 70 หน้า

———— รายงานสรุปการประมวลผล เรื่องภาวะการหางานทำของบัณฑิต รุ่นปี
2529-2530 สำนักพิมพ์ประกายพรึก 2532, 262 หน้า

มหาวิทยาลัย, ทบวง กองแผนงาน สารสนเทศเกี่ยวกับทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ
สิงหาคม 2518, 189 หน้า

มหาวิทยาลัย, ทบวง สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ประมวลงานวิจัย
สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย 2530, 32 หน้า

รพี สุวรรณชัย อาจารย์มหาวิทยาลัยในประเทศไทย : บทบาทจริง บทบาทคาดหวัง
และความเครียดในบทบาท สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
2521, 86 หน้า อักสำเนา

รังสิต, วิทยาลัย ระเบียบการศึกษา ปี 2529 วิทยาลัยรังสิต 2529, 96 หน้า

วัลลภา ศุนาลัย การอุดมศึกษา ม.ป.ท. ม.ป.ป., 12 หน้า

วิจิตร ศรีสอาน หลักการอุดมศึกษา วัฒนาพานิช 2518, 87 หน้า

ศรีปทุม, มหาวิทยาลัย พิธีเปิดป้ายนามมหาวิทยาลัยศรีปทุม วันอังคารที่ 29 ธันวาคม
พ.ศ. 2530 มหาวิทยาลัยศรีปทุม 2530, 61 หน้า

———— " สัมภาษณ์ อาจารย์รัชนิพร พุคยาภรณ์ อธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีปทุม "
วารสารมหาวิทยาลัยศรีปทุม 1 : 14-17 สิงหาคม 2531

ศรีปทุม, วิทยาลัย คู่มือและหลักสูตร 2525-2526 วิทยาลัยศรีปทุม 2525,
292 หน้า

———— พิธีประสาทปริญญาบัตร อนุปริญญา และประกาศนียบัตร วิทยาลัยศรีปทุม
2529, 94 หน้า

———— พิธีเปิดวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี วันอาทิตย์ที่ 19 กรกฎาคม
พ.ศ. 2530 วิทยาลัยศรีปทุม 2530 ก, 32 หน้า

———— คู่มือและหลักสูตร ปีการศึกษา 2530 พิมพ์สาย 2530 ข, 336 หน้า

———— คำขออนุญาตเปลี่ยนประเภทเป็นมหาวิทยาลัย โครงการ/แผนงานในช่วง
5 ปีข้างหน้า (ปี 2530-2534) นพิตการพิมพ์ 2530 ค, 201 หน้า

———— โครงการปรับสภาพเป็นมหาวิทยาลัย ฉบับย่อ วิทยาลัยศรีปทุม 2530 ง,
81 หน้า

สมหมาย จันทรเรือง การศึกษาเข้าประสงค์ของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2529, 244 หน้า
อัครสำเนา

สุข พุคยาภรณ์ 6 รอบฉลองชัย ดร.สุข พุคยาภรณ์ 12 มกราคม 2531 เทพรัตน
การพิมพ์ 2530, 82 หน้า

หอการค้าไทย, มหาวิทยาลัย รายงานประจำปี ปีการศึกษา 2528 มหาวิทยาลัย
หอการค้าไทย 2529, 82 หน้า

อาทร ชนเห็นชอบ นโยบายหลักของทบวงมหาวิทยาลัยที่มีต่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
เอกสารประกอบคำบรรยายในการประชุมผู้แทนทบวงในสภาสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน วันที่ 24 พฤษภาคม พ.ศ. 2527 ณ ทบวงมหาวิทยาลัย
ทบวงมหาวิทยาลัย 2527 ก, 16 หน้า

อาทร ชนเห็นชอบ นโยบายหลักของทบวงมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการรับรองวิทยฐานะ
และมาตรฐานการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เอกสารประกอบคำบรรยาย
ในการสัมมนาเรื่องการรับรองวิทยฐานะและมาตรฐานการศึกษาของสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชน จัดโดยกองสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทบวงมหาวิทยาลัย
ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 28-29 พฤษภาคม พ.ศ. 2527 ทบวงมหาวิทยาลัย
2527 ช, 18 หน้า

การพัฒนารูปแบบ

ภาคผนวก ก

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง การขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดของวิทยาลัยเอกชน

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง การขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงชื่อทำเนียบของวิทยาลัยเอกชน

" ตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๕
ระบุว่า "การแก้ไขเพิ่มเติมชื่อทำเนียบของวิทยาลัยเอกชนภายหลังที่ได้มีใบอนุญาต
ตามมาตรา ๖ แล้ว ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ
วิทยาลัยเอกชน"

อาศัยอำนาจตามความในมาตราดังกล่าว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการวิทยาลัยเอกชน อนุญาตให้วิทยาลัยไทยสุริยะแก้ไขเปลี่ยนแปลง
ชื่อในชื่อทำเนียบและในเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจการวิทยาลัย เป็น "วิทยาลัยศรีปทุม"
ใช้ชื่อภาษาไทยว่า วทป. ใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า Sripatum College และใช้ชื่อ
ในภาษาอังกฤษว่า SPC ได้.

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๑๕

วิจิตร ติง

(นายสุรัตน์ อธิการ)

อธิการกระทรวงศึกษาธิการ

ผู้รับอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ภาคผนวก ข

ใบอนุญาตให้เปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ใบอนุญาต
ให้เปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

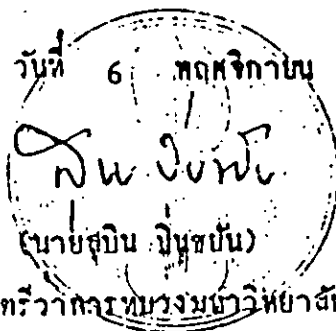
ที่ 2 /2530

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 9 และมาตรา 25(2) แห่งพระราชบัญญัติ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของ
คณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน อนุญาตให้วิทยาลัยศรีปทุม ซึ่งตั้งอยู่ ณ เลขที่ 61
หมู่ 4 ถนนเทศบาลโยธิน แขวงจตุจักร เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร เปลี่ยนประเภท
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน เป็น มหาวิทยาลัย

ชื่อ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ซึ่งนี้ ตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 6 พฤศจิกายน 2530

รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

พระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕
เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๑๒

พระราชบัญญัติ

วิทยาลัยเอกชน

พ.ศ. ๒๕๑๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๒

เป็นปีที่ ๒๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิทยาลัยเอกชน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
วิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒”

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๖

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๑๒

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะมีข้อความแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“วิทยาลัยเอกชน” หมายความว่า สถาบัน สถานศึกษา หรือสถานที่ที่บุคคลจัดการให้การศึกษาชั้นอุดมศึกษาแก่นักศึกษาเกินกว่าเจ็ดคนขึ้นไป

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้นำทุนมาจัดตั้งวิทยาลัยเอกชน และได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งวิทยาลัยเอกชน

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการวิทยาลัยเอกชน

“นักศึกษา” หมายความว่า ผู้ซึ่งเข้ารับการศึกษาศึกษาในวิทยาลัยเอกชน มีความรู้สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือมีความรู้ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบเท่า

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและข้าราชการสังกัดสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๗

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๑๒

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) มหาวิทยาลัยที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัย

(๒) วิทยาลัยที่จัดตั้งขึ้นโดยกระทรวง ทบวง กรม

(๓) วิทยาลัยที่จัดตั้งขึ้นโดยคณะสงฆ์

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกกฎกระทรวงกำหนดกิจการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดตั้งวิทยาลัยเอกชน

มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งวิทยาลัยเอกชน เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งวิทยาลัยเอกชนจากรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการวิทยาลัยเอกชน

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๘

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๖๒

การขออนุญาต และการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
เงื่อนไข และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการขออนุญาตนั้น ให้ยื่นข้อกำหนดที่มีรายการถูกต้อง
ตามมาตรา ๘

ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรจะสั่งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขเพิ่มเติม
ข้อกำหนดก่อนออกใบอนุญาตก็ได้

มาตรา ๘ วิทยาลัยเอกชนต้องมีข้อกำหนด ข้อกำหนดนั้น
อย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ
- (๒) วัตถุประสงค์เพื่อให้การศึกษาระดับอุดมศึกษาในสาขา
วิชาใดบ้าง
- (๓) ที่ตั้งและแผนผังแสดงบริเวณและอาคาร
- (๔) จำนวนเงินทุนประเดิมและทรัพย์สินที่จะใช้ในการ
จัดตั้ง
- (๕) โครงการจัดการศึกษา
- (๖) หลักสูตรวิชาที่จะสอนในวิทยาลัยเอกชน อุปกรณ์
การศึกษาและวิธีการวัดผลการศึกษา
- (๗) ระยะเวลาการศึกษา

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๑๒

(๘) วิธีการรับนักศึกษาและให้นักศึกษาออก อัตรา
ค่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม

(๙) การกำหนดเครื่องแบบ การแต่งเครื่องแบบของ
นักศึกษา และการกำหนดเครื่องหมายของวิทยาลัยเอกชน

(๑๐) ชื่อและอักษรย่อและหลักเกณฑ์การให้ ประกาศ
นียบัตร อนุปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง หรือปริญญา

(๑๑) โครงการจัดหาผู้สอน

(๑๒) การกำหนดตำแหน่งและคุณสมบัติทางวิชาการของ
ผู้สอน อัตราค่าสอน เงินเดือนผู้สอน หลักเกณฑ์การจ้างและ
เลิกจ้างผู้สอน และการสงเคราะห์ผู้สอน

(๑๓) โครงการใช้จ่ายเงินทุนหรือทรัพย์สินเพื่อจัดตั้ง

(๑๔) โครงการขอความช่วยเหลือทางวิชาการหรือทาง
การเงินจากสถาบันในประเทศหรือต่างประเทศ ถ้ามี

(๑๕) รายการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อกำหนดของวิทยาลัยเอกชน
ภายหลังที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ แล้ว ต้องได้รับอนุญาต
จากรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการวิทยาลัย
เอกชน

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๐
เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๑๒

หมวด ๒

คณะกรรมการวิทยาลัยเอกชน

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการวิทยาลัยเอกชนคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการสองคน ผู้แทนสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติสองคน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ และให้เลือกกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ให้สำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติทำหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการวิทยาลัยเอกชน

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการวิทยาลัยเอกชนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาให้ความเห็นชอบในเรื่องต่างๆ ที่พระราชบัญญัติกำหนดให้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการวิทยาลัยเอกชน

(๒) ให้ความเห็นตามมาตรา ๓๔ (๖) และมาตรา ๔๕ (๖)

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๑

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๑๒

(๓) ให้ความเห็นหรือคำแนะนำในการออกกฎกระทรวง ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวกับวิทยาลัยเอกชน

มาตรา ๑๑ กรรมการวิทยาลัยเอกชนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่ง อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตาม มาตรา ๑๑ กรรมการวิทยาลัยเอกชนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

เมื่อกรรมการวิทยาลัยเอกชนพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทน ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งแทนให้อยู่ในตำแหน่งตามวาระของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๓ การประชุมคณะกรรมการวิทยาลัยเอกชนต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๒

เล่ม ๔๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๔๒

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก
 กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้า
 คะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีก
 เสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

หมวด ๓

ฐานะของวิทยาลัยเอกชน

มาตรา ๑๔ ให้วิทยาลัยเอกชนที่ได้จัดตั้งขึ้นตามพระราช
 บัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล

การอนุญาตให้จัดตั้ง และการเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้ง
 วิทยาลัยเอกชน ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๕ วิทยาลัยเอกชนอาจตั้งสาขาได้ การจัดตั้ง
 วิทยาลัยเอกชนสาขาให้นำมาตรา ๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

วิทยาลัยเอกชนสาขาต้องดำเนินการภายใต้ความรับผิดชอบ
 ของคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชนตามมาตรา ๒๕ แต่อาจ
 มีผู้อำนวยการวิทยาลัยเอกชนสาขา ซึ่งคณะกรรมการบริหาร
 วิทยาลัยเอกชนแต่งตั้งเพื่อบริหารกิจการได้

มาตรา ๑๖ ให้วิทยาลัยเอกชนมีอำนาจให้ประกาศนียบัตร
 ในสาขาวิชาที่มีการศึกษาในวิทยาลัยเอกชนแก่นักศึกษาซึ่งสำเร็จ
 ตามหลักสูตร

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๓

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๑๒

วิทยาลัยเอกชนจะให้อนุปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง หรือปริญญา ในสาขาวิชาที่มีการศึกษาในวิทยาลัยเอกชนได้ เมื่อได้รับใบรับรองมาตรฐานการศึกษาจากสำนักงานสภาการศึกษา แห่งชาติโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารสภาการศึกษาแห่งชาติ

การให้ประกาศนียบัตรตามวรรคหนึ่ง หรือการให้อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นสูง หรือปริญญาตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ระบุไว้ในข้อกำหนด

มาตรา ๑๗ ทุนของวิทยาลัยเอกชนประกอบด้วย เงินทุน ประเดิมและทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนดและเงินทุนหรือทรัพย์สินที่ได้มาในภายหลัง

มาตรา ๑๘ ให้วิทยาลัยเอกชนจัดสรรทุนตามมาตรา ๑๗ ออกเป็นกองทุนประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) กองทุนทั่วไป
- (๒) กองทุนทรัพย์สินถาวร
- (๓) กองทุนวิจัยและห้องสมุด
- (๔) กองทุนสงเคราะห์
- (๕) กองทุนอื่นตามที่รัฐมนตรีอนุญาต

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๔

เล่ม ๔๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๑๖

มาตรา ๑๕ กองทุนทั่วไปได้แก่

(๑) เงินหรือทรัพย์สินที่คณะกรรมการบริหารวิทยาลัย
เอกชนจัดสรรจากเงินทุนประเดิม และทรัพย์สินของวิทยาลัย
เอกชนตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด

(๒) รายได้ตามมาตรา ๒๔ (๑) และ (๓)

(๓) เงินที่คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชนจัดสรร
นามมาตรา ๕๓ วรรคสอง

(๔) ดอกผลของกองทุนทั่วไป

กองทุนทั่วไปตามวรรคหนึ่งให้ใช้ในการดำเนินกิจการของ
วิทยาลัยเอกชน

มาตรา ๒๐ กองทุนทรัพย์สินถาวรได้แก่

(๑) เงินหรือทรัพย์สินที่คณะกรรมการบริหารวิทยาลัย
เอกชนจัดสรรจากเงินทุนประเดิม และทรัพย์สินของวิทยาลัย
เอกชนตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่คณะกรรมการบริหารวิทยาลัย
เอกชนจัดสรรจากรายได้ตามวัตถุประสงค์ที่มีผู้ให้ตามมาตรา
๒๔ (๒)

(๓) เงินที่คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชนจัดสรร
ตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๕

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๑๒

(๕) ดอกผลของกองทุนทรัพย์สินถาวร

กองทุนทรัพย์สินถาวรตามวรรคหนึ่งให้ใช้เฉพาะการ
เพิ่มเติมหรือปรับปรุงที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างของวิทยาลัยเอกชน

มาตรา ๒๑ กองทุนวิจัยและห้องสมุดได้แก่

(๑) เงินหรือทรัพย์สินที่คณะกรรมการบริหารวิทยาลัย
เอกชนจัดสรรจากเงินทุนประเดิม และทรัพย์สินของวิทยาลัย
เอกชนที่ระบุไว้ในข้อกำหนด

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่คณะกรรมการบริหารวิทยาลัย
เอกชนจัดสรรจากรายได้ตามวัตถุประสงค์ที่มีผู้ให้ตามมาตรา
๒๔ (๒)

(๓) เงินที่คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชนจัดสรร
ตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง

(๔) ดอกผลของกองทุนวิจัยและห้องสมุด

กองทุนวิจัยและห้องสมุดตามวรรคหนึ่งให้ใช้เกี่ยวกับการ
วิจัยและการจัดซื้อตำราสำหรับห้องสมุด

มาตรา ๒๒ กองทุนสงเคราะห์ได้แก่

(๑) เงินหรือทรัพย์สินที่คณะกรรมการบริหารวิทยาลัย
เอกชนจัดสรรจากเงินทุนประเดิม และทรัพย์สินของวิทยาลัย
เอกชนตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๖

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๘ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๔๒

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชนจัดสรรจากรายได้ตามวัตถุประสงค์ที่มีผู้ให้ตามมาตรา ๒๔ (๒)

(๓) เงินที่คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชนจัดสรรตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง

(๔) ดอกผลของกองทุนสงเคราะห์

กองทุนสงเคราะห์ตามวรรคหนึ่งให้ใช้เกี่ยวกับการให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาหรือผู้สอนประจำ หรือการจัดให้มีเงินบำเหน็จบำนาญแก่ผู้สอนประจำ พนักงาน หรือลูกจ้างของวิทยาลัยเอกชน และการสงเคราะห์อื่น แก่ผู้สอนประจำ พนักงาน หรือลูกจ้างของวิทยาลัยเอกชนและครอบครัว ทั้งนี้ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชนกำหนด

มาตรา ๒๓ เมื่อเห็นสมควร รัฐมนตรีอาจอนุญาตให้จัดตั้งกองทุนเพิ่มขึ้นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการของวิทยาลัยเอกชน โดยให้จัดสรรจากรายได้ที่สูงกว่ารายจ่ายประจำปีของกองทุนทั่วไปที่กันไว้ร้อยละหกสิบตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๔ วิทยาลัยเอกชนมีรายได้ดังนี้

(๑) ค่าเรียน ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียม

(๒) เงินและทรัพย์สินอื่นที่มีผู้ให้แก่วิทยาลัยเอกชน

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๗

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๑๒

(๓). รายได้ที่เกี่ยวข้องกับการให้การศึกษาของวิทยาลัยเอกชน
และรายได้อื่นของวิทยาลัยเอกชน

หมวด ๔

การบริหารวิทยาลัยเอกชน

มาตรา ๒๕ ให้วิทยาลัยเอกชนมีคณะกรรมการบริหาร
วิทยาลัยเอกชนคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้ซึ่งผู้รับใบอนุญาต
แต่งตั้งโดยได้รับกรรมเห็นชอบจากรัฐมนตรี มีจำนวนไม่น้อยกว่า
สี่คนแต่ไม่เกินแปดคน และผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการหนึ่งคน
เป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธาน

ให้อำนาจการวิทยาลัยเอกชนเป็นเลขานุการคณะกรรมการ
บริหารวิทยาลัยเอกชน

มาตรา ๒๖ กรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชนซึ่งผู้รับใบ
อนุญาตแต่งตั้งต้องไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือ
บกพร่องในศีลธรรมอันดี

กรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชนซึ่งผู้รับใบอนุญาตแต่งตั้ง
จำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๘

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๑๖

ผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาอาจได้รับแต่งตั้งตาม
มาตรา ๒๕ ให้เป็นกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชนได้ แต่ต้อง
เป็นผู้มีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่งและ
วรรคสอง

มาตรา ๒๗ คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชนมีอำนาจ
หน้าที่บริหารและควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของวิทยาลัยเอกชน
ตามพระราชบัญญัตินี้ อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (๑) วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานในวิทยาลัย
เอกชน
- (๒) จัดสรรทุนออกเป็นกองทุนประเภทต่าง ๆ และวาง
ระเบียบการใช้จ่ายเงินของกองทุน
- (๓) พิจารณาปรับปรุงหลักสูตรวิชาและอุปกรณ์การ
ศึกษา
- (๔) พิจารณาจัดตั้ง รวม และเลิกล้มคณะหรือภาควิชา
- (๕) แต่งตั้งและถอดถอนผู้อำนวยการและผู้สอน
- (๖) รายงานผลการสอนตามหลักสูตรของวิทยาลัย
เอกชนต่อสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๕

เล่ม ๔๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๑๒

(๙) พิจารณาหาวิธีที่จะทำให้การศึกษา การวิจัย และการฝึกอบรมของวิทยาลัยเอกชนให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

(๑๐) อนุมัติการให้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง หรือปริญญา

(๑๑) อนุมัติงบดุล งบการเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ ประจำปี

(๑๒) ดำเนินกิจการอื่นอันเป็นปกติธุระที่วิทยาลัยเอกชนพึงกระทำ

มาตรา ๒๔ กรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชนซึ่งผู้รับใบอนุญาตแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการอีกได้

มาตรา ๒๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตาม มาตรา ๒๔ กรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชนซึ่งผู้รับใบอนุญาตแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีสั่งให้ออกเมื่อเห็นว่าขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๖

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๐

เล่ม ๔๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๒๖

(๔) เมื่อรัฐมนตรีตั้งคณะกรรมการควบคุมวิทยาลัย
เอกชนตามมาตรา ๒๖ วรรคสอง

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ผู้รับใบอนุญาต
แต่งตั้งผู้อื่นโดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีเป็นกรรมการ
แทน ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งแทนให้อยู่ในตำแหน่งตามวาระของ
ซึ่งตนแทน

มาตรา ๓๐ การประชุมคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย
เอกชนต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของ
กรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการบริหารวิทยาลัย
เอกชนที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่
ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชนคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งใน
การลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุม
ออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๓๑ ให้คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชนเป็น
แทนของวิทยาลัยเอกชนในกิจการอันเกี่ยวกับบุคคลภายนอก

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๑

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๑๒

เพื่อการคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชนจะมอบหมายให้
กรรมการคนหนึ่งหรือหลายคน หรือผู้อำนวยการทำการแทนก็ได้

มาตรา ๓๒ ให้วิทยาลัยเอกชนมีผู้อำนวยการคนหนึ่ง มี
หน้าที่ดำเนินกิจการของวิทยาลัยเอกชนตามพระราชบัญญัตินี้
และตามระเบียบหรือมติที่คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชน
กำหนด หรือมอบหมายและรับผิดชอบต่อคณะกรรมการบริหาร
วิทยาลัยเอกชนในการดำเนินกิจการนั้น

มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้ช่วยการ เว้นแต่จะได้
รับแต่งตั้งจากคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชน และได้รับ
ใบอนุญาตให้เป็นผู้ช่วยการจากรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบ
ของคณะกรรมการวิทยาลัยเอกชน

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
เงื่อนไขและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๔ ผู้อำนวยการต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มี
ลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์
- (๒) มีความรู้สอบลได้ปริญญาตรี และเป็นหรือเคย
เป็นศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยมาแล้ว หรือมีความรู้สอบลได้
ไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๒

เล่ม ๔๖ ตอนที่ ๔๘ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๒๖

(๓) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่อง
ในศีลธรรมอันดี

(๔) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๕) ไม่เป็นผู้เคยถูกออกจากการเพราะมีความผิด เว้น
แต่รัฐมนตรีเห็นว่าความผิดนั้นไม่ขัดต่อการเป็นผู้อำนวยการ

(๖) ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด
ให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่คณะกรรมการวิทยาลัยเอกชนเห็นว่า
ไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือความผิดลหุโทษ
หรือความผิดที่กระทำโดยประมาท

มาตรา ๓๕ ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นกรรมการบริหารวิทยาลัย
เอกชนและผู้อำนวยการในขณะเดียวกัน

มาตรา ๓๖ ผู้อำนวยการต้องทำงานประจำอยู่ที่วิทยาลัย
เอกชนตลอดเวลาที่มีการสอนในวิทยาลัยเอกชน เว้นแต่จะมี
เหตุสมควร

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ผู้อำนวยการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่
ได้ด้วยเหตุหนึ่งเหตุใดเป็นการชั่วคราว ให้คณะกรรมการบริหาร
วิทยาลัยเอกชนแต่งตั้งผู้ที่สมควรซึ่งทำงานในวิทยาลัยเอกชน
และมีใช้กรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชน ซึ่งมีคุณสมบัติและ

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๓

ฉบับ ๑๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๓๒

ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕(๑) (๓) (๔) (๕) และ

(๖) เป็นผู้รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการ

ให้ผู้รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการมีอำนาจหน้าที่และ
ความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้อำนวยการทุกประการมาตรา ๓๘ ผู้อำนวยการต้องจัดให้นักศึกษาได้รับการศึกษา
ตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด และต้องรักษาไว้ซึ่งความสงบ
เรียบร้อยตลอดเวลาที่มึนักศึกษาอยู่ในบริเวณวิทยาลัยเอกชนมาตรา ๓๙ ผู้อำนวยการต้องสอดส่องและระมัดระวังมิให้
มีการดำเนินการอันเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัย
ของประเทศ หรือความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของ
ประชาชน ในบริเวณวิทยาลัยเอกชนมาตรา ๔๐ ผู้อำนวยการต้องจัดให้มีทะเบียนผู้สอนและ
ทะเบียนนักศึกษาตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดมาตรา ๔๑ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีการศึกษา ผู้
ผู้อำนวยการต้องส่งรายงานประจำปีการศึกษาของปีที่สิ้นสุดตาม
แบบที่รัฐมนตรีกำหนดให้รัฐมนตรีทราบมาตรา ๔๒ กิจการของวิทยาลัยเอกชนดังต่อไปนี้ต้องได้
รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ
วิทยาลัยเอกชน

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๔

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๘ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๒๕

(๑) การรับความช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์การศึกษา หรือประโยชน์อื่นใดจากสถาบันการศึกษาหรือบุคคลใดเป็นจำนวนเงินหรือมูลค่าเกินกว่าหนึ่งแสนบาท

(๒) การรับความช่วยเหลือทางวิชาการจากสถาบันการศึกษาหรือบุคคลใด

(๓) การเข้าสมทบหรือรับสมทบสถาบันการศึกษาในประเทศหรือต่างประเทศ

(๔) การกู้เงินเกินกว่าครั้งละหนึ่งล้านบาท

(๕) การซื้อหรือจำหน่ายทรัพย์สินที่มีราคาเกินกว่าหนึ่งล้านบาท

(๖) การขอโอนเงินของกองทุนประเภทหนึ่งไปใช้ประเภทหนึ่ง

มาตรา ๕๓ ห้ามมิให้วิทยาลัยเอกชนได้รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากผู้หนึ่งผู้ใดซึ่งการรับนั้นอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ หรือขัดต่อวัฒนธรรมหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

มาตรา ๕๔ ถ้าวิทยาลัยเอกชนต้องหยุดสอน นอกจากการหยุดตามปกติ ผู้อำนวยการต้องแจ้งเป็นหนังสือให้รัฐมนตรีทราบภายในสามวันนับแต่วันหยุดสอน

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๕

ฉบับ ๑๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๑๒

มาตรา ๔๕ ให้วิทยาลัยเอกชนจัดพิมพ์หนังสือ ระเบียบ
การประจำปีของวิทยาลัยเอกชนสำหรับแจกหรือจำหน่ายให้แก่
นักศึกษาในราคาที่สมควรก่อนเปิดปีการศึกษาแต่ละปี

ในหนังสือระเบียบการประจำปีนั้นอย่างน้อยต้องมีข้อความ
ดังต่อไปนี้

(๑) วันเปิด ปีการศึกษา และวันหยุดของวิทยาลัย
เอกชน

(๒) วิชาที่สอนและหน่วยกิตการสอน

(๓) รายชื่อและคุณสมบัติของผู้สอน

(๔) หนังสือที่วิทยาลัยเอกชนแนะนำสำหรับแต่ละวิชา
ตามสมควร

(๕) กำหนดวันวัดผลการศึกษาประจำปี วันวัดผล
การศึกษาประจำปี และวันประกาศผลการวัดผลการศึกษา

(๖) อัตราค่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม

(๗) ข้อกำหนด ระเบียบ และข้อบังคับของวิทยาลัย
เอกชนที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๖
เล่ม ๔๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๑๖

หมวด ๕

ผู้สอน

มาตรา ๔๖ ผู้สอนในวิทยาลัยเอกชนมีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้สอนประจำ

(๒) ผู้สอนพิเศษ

มาตรา ๔๗ ผู้สอนพิเศษได้แก่

(๑) ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
หรืออาจารย์ในมหาวิทยาลัย

(๒) ผู้ซึ่งคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชนเชิญมา
สอน

มาตรา ๔๘ ก่อนแต่งตั้งผู้สอนประจำ หรือผู้สอนพิเศษ
ตามมาตรา ๔๗ (๒) ให้ผู้อำนวยการยื่นคำขอตามแบบที่
รัฐมนตรีกำหนดต่อรัฐมนตรี เมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีแล้ว
จึงจะแต่งตั้งให้เป็นผู้สอนได้

การอนุญาตของรัฐมนตรีดังกล่าวนี้ให้ใช้กับวิทยาลัยเอกชน
อื่นได้ด้วย

มาตรา ๔๙ ผู้สอนในวิทยาลัยเอกชนต้องมีคุณสมบัติและ
ไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๗

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๑๒

(๑) มีความรู้สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือมีความรู้ความชำนาญเป็นพิเศษในวิชาหนึ่งวิชาใด

(๒) ไม่เป็นโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(๓) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๔) ไม่เป็นผู้ผิดไฟหรือเลื่อมใสในลัทธิที่เป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ หรือขัดต่อระบอบการปกครองตามรัฐธรรมนูญ

(๕) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๖) ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่คณะกรรมการวิทยาลัยเอกชนเห็นว่าไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือความผิดลหุโทษ หรือความผิดที่กระทำโดยประมาท

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นสมควร อาจกำหนดให้วิทยาลัยเอกชนจัดให้ผู้สอนประจำสาขาวิชาไม่น้อยกว่าจำนวนที่รัฐมนตรีกำหนดก็ได้

ผู้สอนประจำจะเป็นผู้สอนประจำเกินกว่าหนึ่งวิทยาลัยไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๘

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา

๖ มีนาคม ๒๕๐๖

หมวด ๖

ครูวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะ

มาตรา ๕๑ วิทยาลัยเอกชนอาจจัดให้มีครูวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง และปริญญา ตามที่ระบุในข้อกำหนดได้

ในข้อกำหนดนั้นให้ระบุลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะซึ่งจัดให้มีขึ้นนั้นด้วย

หมวด ๗

การบัญชี

มาตรา ๕๒ ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำบัญชีของวิทยาลัยเอกชนให้ถูกต้องตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด และในการลงรายการในบัญชีต้องแสดงรายการเกี่ยวกับการรับและจ่ายเงินและสินทรัพย์กับหนี้สินตามความเป็นจริง และแยกตามประเภทของงานพร้อมด้วยข้อความอันเป็นเหตุที่มาของรายการนั้น

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๕

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๑๒

มาตรา ๕๓ เมื่อปรากฏว่ากองทุนทั่วไปมีรายได้สูงกว่ารายจ่ายประจำปี ให้คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชนจัดสรรเงินรายได้ในส่วนที่สูงกว่ารายจ่ายให้แก่กองทุนประเภทอื่น นอกจากกองทุนทั่วไป รวมกันให้อัตราไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบของรายได้ที่สูงกว่ารายจ่ายประจำปี

เงินที่เหลือจากการจัดสรรตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชนอาจจัดสรรให้แก่ผู้รับใบอนุญาตได้ในอัตราไม่เกินร้อยละสิบห้าของส่วนของสินทรัพย์ในกองทุนประเภทต่าง ๆ รวมกัน หลังจากหักหนี้สินแล้ว ถ้ายังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใดให้จัดส่งให้แก่กองทุนทั่วไป

มาตรา ๕๔ ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำบัญชีและงบการเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ ประจำปีตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด เมื่อผู้สอบบัญชีตามมาตรา ๕๕ ตรวจสอบแล้วให้นำเสนอต่อคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชนภายในสี่เดือนนับแต่วันสิ้นเดือนมีนาคมของทุกปี

เมื่อคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชนได้อนุมัติงบดุลและงบการเงินเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๐

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๖๖

ประจำปีแล้ว ให้ส่งสำเนาบต่าง ๆ ไปยังรัฐมนตรีภายในสิบห้า
วันนับแต่วันอนุมัติ

มาตรา ๕๕ ให้คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชน
แต่งตั้งผู้สอบบัญชีรับอนุญาตเป็นผู้สอบบัญชีวิทยาลัยเอกชน
ทุกปี

มาตรา ๕๖ ให้ผู้สอบบัญชีวิทยาลัยเอกชนมีอำนาจตรวจ
สอบสมุดบัญชีเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ของวิทยาลัยเอกชน
รวมทั้งขอข้อความและคำชี้แจงจากกรรมการบริหารวิทยาลัย
เอกชน ผู้อำนวยการหรือลูกจ้างของวิทยาลัยเอกชน

มาตรา ๕๗ ให้ผู้สอบบัญชีวิทยาลัยเอกชนรายงานผลการ
การตรวจสอบต่อคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชนว่า
วิทยาลัยเอกชนนั้นได้จัดทำบัญชีงบดุลและงบการเปลี่ยนแปลง
การเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ ประจำปี ตามแบบที่รัฐมนตรี
กำหนด และการรับจ่ายในกองทุนประเภทต่าง ๆ ได้เป็นไป
ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

ผู้สอบบัญชีวิทยาลัยเอกชนต้องแถลงในรายงานเช่นนั้น
ด้วยว่าตนเห็นว่างบดุลได้ทำโดยถูกต้องแล้วหรือเห็นว่าสำแดงให้เกิน
ฐานะของวิทยาลัยเอกชน และงบการเปลี่ยนแปลงการเงินของ

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๑

เล่ม ๔๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๑๒

กองทุนประเภทต่างๆ สำแดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของ
กองทุนนั้น ๆ ที่เป็นอยู่ตามจริงตามที่ควรหรือไม่

หมวด ๘

การควบคุมวิทยาลัยเอกชนและการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๕๔ ชื่อของวิทยาลัยเอกชนต้องเป็นอักษรไทย
และต้องใช้คำว่า “วิทยาลัย” ไว้หน้าชื่อ ถ้าจะใช้ชื่อเป็นอักษร
ต่างประเทศด้วยต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี โดยความเห็น
ชอบของคณะกรรมการวิทยาลัยเอกชน

มาตรา ๕๕ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งดำเนินกิจการโรงเรียนนอก
จากโรงเรียนของกระทรวง ทบวง กรม ใช้คำว่า “วิทยาลัย”
นำหน้าชื่อในดวงตรา บ้ายชื่อ ขั้บงักบั ระเบียบ จดหมาย
หรือเอกสารอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการ

มาตรา ๖๐ สำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติโดยความเห็น
ชอบของคณะกรรมการบริหารสภาการศึกษาแห่งชาติอาจเพิก
ถอนใบรับรองมาตรฐานการศึกษาของวิทยาลัยเอกชนได้เมื่อเห็น
ว่าการศึกษาของวิทยาลัยเอกชนเสื่อมลงกว่ามาตรฐานการศึกษา
ที่ได้รับการรับรองไว้

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๒

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๐๖

การเพิกถอนใบรับรองมาตรฐานการศึกษาให้ทำได้ภายหลังที่ได้มีคำเตือนเป็นหนังสือให้วิทยาลัยเอกชนปรับปรุงมาตรฐานการศึกษาให้สู่ระดับตามที่ได้รับการรับรองไว้ภายในกำหนดเวลาอันสมควรแล้ว แต่วิทยาลัยเอกชนนั้นมิได้ปฏิบัติตามคำเตือนภายในกำหนดเวลานั้น

มาตรา ๖๑ ในกรณีที่สถานที่หรือบริเวณที่ตั้งวิทยาลัยเอกชนไม่มั่นคงแข็งแรงอาจเกิดภัยอันตรายใด ๆ หรือมีสภาพที่ไม่ปลอดภัยหรืออนามัยของนักศึกษาหรือมีเหตุอันอาจเกิดอันตรายแก่นักศึกษา ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้อำนาจการดำเนินการแก้ไขปรับปรุงให้เสร็จภายในกำหนดเวลาอันสมควร หรือเมื่อเห็นเป็นการจำเป็นจะสั่งให้วิทยาลัยเอกชนหยุดทำการสอนในระหว่างเวลาที่ต้องดำเนินการแก้ไขปรับปรุงหรือจนกว่าจะเห็นว่าเหตุที่สั่งให้หยุดทำการสอนนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้วก็ได้

มาตรา ๖๒ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาต กรรมการบริหาร วิทยาลัยเอกชน ผู้อำนวยการ ผู้สอน พนักงานหรือลูกจ้างของวิทยาลัยเอกชน ใช้หรือยอมให้ผู้อื่นใช้สถานที่ ชื่อ หรือเครื่องหมายของวิทยาลัยเอกชนเพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมาย

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๓

๒๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๑๒

การขัดต่อศีลธรรมอันดี หรือความสงบเรียบร้อยของ
 บ้าน หรือการอันไม่สมควรแก่กิจการของวิทยาลัยเอกชน

มาตรา ๖๓ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในวิทยาลัย
 เอกชนในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจตราควบคุมให้การปฏิบัติ
 ของวิทยาลัยเอกชนเป็นไปตามข้อกำหนดและตามพระราช
 บัญญัติ

ในการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่ต้อง
 ปฏิบัติตามคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับร้องขอ
 ปฏิบัติตามพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐ
 ราชการกำหนด

ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้
 ผู้เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวก หรือช่วยเหลือตามสมควร
 เพื่อให้สำเร็จแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามท้องร้องขอ

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะเลิกดำเนิน
 กิจการวิทยาลัยเอกชน หรือเปลี่ยนชื่อผู้รับใบอนุญาต ให้แจ้ง
 สำนักงานพร้อมทั้งรายละเอียดของการเลิกหรือการเปลี่ยนชื่อ
 เป็นที่รู้แก่สาธารณชนก่อนระยะเวลาสิ้นสุดการศึกษาประจำปี ไม่น้อย
 กว่าเก้าสิบวัน

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๔

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๑๒

เมื่อได้รับหนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้รัฐมนตรีสั่งให้คณะกรรมการวิทยาลัยเอกชนพิจารณาให้ความเห็นว่า ควรจะเลิกกิจการหรือเปลี่ยนชื่อผู้รับใบอนุญาตได้เมื่อใดหรือไม่ ภายใต้งบเงื่อนไขและวิธีการอย่างใด ทั้งนี้โดยพิจารณาถึงประโยชน์ของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่

ในการนี้คณะกรรมการวิทยาลัยเอกชนจะเรียกผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับวิทยาลัยเอกชนมาชี้แจงข้อเท็จจริง และแสดงความเห็นด้วยก็ได้

เมื่อรัฐมนตรีได้รับความเห็นของคณะกรรมการวิทยาลัยเอกชนแล้ว ให้รัฐมนตรีพิจารณาสั่งการตามที่รัฐมนตรีเห็นสมควร ในกรณีที่สั่งให้เลิกกิจการก็ให้สั่งให้ดำเนินการชำระบัญชีได้ตามระยะเวลาที่รัฐมนตรีกำหนด

การชำระบัญชานั้นให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยการชำระบัญชีบริษัทจำกัดมาใช้บังคับ โดยอนุโลม

มาตรา ๖๕ เมื่อได้ชำระบัญชีแล้ว ถ้ามีทรัพย์สินเหลืออยู่ ให้ทำใ้คนแก่ผู้รับใบอนุญาต

มาตรา ๖๖ เมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๕

เล่ม ๔๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๑๒

(๑) วิทยาลัยเอกชนไม่มีทุนพอจะดำเนินการต่อไปหรือมีหนี้สินเกินกว่าทรัพย์สิน หรือมีฐานะการเงินไม่มั่นคงอันอาจเกิดความเสียหายแก่วิทยาลัยเอกชน

(๒) วิทยาลัยเอกชนฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ กฎกระทรวง เงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด หรือประกาศ ออกหรือกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัติ ทั้งนี้เมื่ออาจทำให้เกิดความเสียหายแก่วิทยาลัยเอกชน หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรีซึ่งสั่งการตาม มาตรา ๖๔ วรรคสี่

(๓) วิทยาลัยเอกชนหยุดการสอนเกินกว่าหกสิบวันติดต่อกันเว้นแต่การหยุดการสอนตามข้อกำหนด

(๔) คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชน กรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชน ผู้อำนวยการ ผู้สอนในวิทยาลัยเอกชน หรือนักศึกษาของวิทยาลัยเอกชน ดำเนินการอันเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๖

เล่ม ๔๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๒๖

ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอุดมศึกษา
 เอกชนมีอำนาจสั่งให้วิทยาลัยเอกชนอยู่ในความควบคุมของ
 กระทรวงศึกษาธิการ และให้รัฐมนตรีตั้งคณะกรรมการควบคุม
 วิทยาลัยเอกชนขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินห้าคน ทำหน้าที่
 แทนคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชน และให้ประกาศ
 ควบคุมวิทยาลัยเอกชนในหนังสือพิมพ์รายวันมีระยะเวลาไม่
 กว่าสามวัน

มาตรา ๖๗ เมื่อรัฐมนตรีได้แจ้งคำสั่งควบคุมแก่วิทยาลัย
 เอกชนใด ห้ามมิให้กรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชน ผู้อำนวยการ
 ผู้สอน และพนักงานหรือลูกจ้างของวิทยาลัยเอกชนปฏิบัติหน้าที่
 ในวิทยาลัยเอกชนนั้นต่อไป เว้นแต่คณะกรรมการควบคุม
 วิทยาลัยเอกชนจะได้มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป และให้
 กรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชน ผู้อำนวยการ ผู้สอน และ
 พนักงานหรือลูกจ้างของวิทยาลัยเอกชน จัดการอันสมควรเพื่อ
 รักษาความสงบเรียบร้อยในวิทยาลัยเอกชน ดูแลรักษาทรัพย์สิน
 ของวิทยาลัยเอกชน และส่งมอบทรัพย์สินพร้อมด้วยสมุดบัญชี
 เอกสารและสิ่งอื่นอันเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของวิทยาลัย
 เอกชน ให้แก่คณะกรรมการควบคุมวิทยาลัยเอกชนโดยมีก

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๗

ตอนที่ ๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๑๒

มาตรา ๖๔ ให้กรรมการควบคุมวิทยาลัยเอกชนเป็น
พนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๖๕ เมื่อคณะกรรมการควบคุมวิทยาลัยเอกชนเห็น
ว่าวิทยาลัยเอกชนที่ถูกควบคุมสมควรจะดำเนินกิจการของตนเอง
ต่อไป หรือเมื่อผู้รับใบอนุญาตร้องขอต่อคณะกรรมการ
ควบคุมวิทยาลัยเอกชน ให้คณะกรรมการควบคุมวิทยาลัย
เอกชนรายงานให้รัฐมนตรีทราบ ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรก็ให้สั่ง
ให้เลิกควบคุม และให้ประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันมีระยะ
ไม่น้อยกว่าสามวัน และให้คณะกรรมการควบคุมวิทยาลัย
เอกชนส่งมอบงาน ทรัพย์สินของวิทยาลัยเอกชนให้แก่คณะ
กรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชน

มาตรา ๖๖ เมื่อคณะกรรมการควบคุมวิทยาลัยเอกชนเห็น
ว่าวิทยาลัยเอกชนที่ถูกควบคุมไม่อาจดำเนินกิจการต่อไปได้
หรือไม่ควรให้ดำเนินกิจการต่อไป และมีเหตุสมควรเพิกถอน
ใบอนุญาตให้จัดตั้งวิทยาลัยเอกชน ให้รายงานให้รัฐมนตรีทราบ
ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรให้สั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งวิทยาลัย
เอกชนนั้น ก็ให้สั่งเพิกถอนได้โดยความเห็นชอบของคณะ
กรรมการวิทยาลัยเอกชน

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๘

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๑๒

มาตรา ๓๑ เมื่อรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้ง
วิทยาลัยเอกชน ให้ดำเนินการชำระบัญชี และให้คณะกรรมการ
ควบคุมวิทยาลัยเอกชนแต่งตั้งผู้ชำระบัญชี ให้นำมาตรา ๖๔
วรรคห้า และมาตรา ๖๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ ถ้าใช้จ่ายในการดำเนินงานระหว่างการควบคุม
หรือชำระบัญชีในวิทยาลัยเอกชน ให้จ่ายจากทรัพย์สินของ
วิทยาลัยเอกชนนั้น

คณะกรรมการควบคุมวิทยาลัยเอกชนอาจได้รับเงินค่า
ตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่รัฐมนตรีกำหนด โดยจ่ายจาก
ทรัพย์สินของวิทยาลัยเอกชนนั้น

มาตรา ๓๓ เมื่อปรากฏว่า ผู้อำนวยการหรือผู้สอน
วิทยาลัยเอกชน

(๑) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตาม
มาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๔๕

(๒) ทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้หรือข้อกำหนดของ
วิทยาลัยเอกชน

(๓) ดำเนินกิจการวิทยาลัยเอกชนเป็นภัยต่อความมั่นคง
หรือความปลอดภัยของประเทศ หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อย
หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๕

เล่ม ๔๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๑๒

๘๔ รัฐมนตรีอาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้อำนวยการหรือการ
อนุญาตเป็นผู้สอนวิทยาลัยเอกชนได้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการวิทยาลัยเอกชน

๘๕ ผู้ที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรือเพิกถอนการ
อนุญาตตามมาตรา ๘๓ จะขอรับอนุญาตใหม่อีกได้เมื่อพ้น
กำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกระงับใบอนุญาตหรือเพิกถอนการ
อนุญาต

๘๖ การอนุญาตหรือไม่อนุญาตนั้น รัฐมนตรีจะสั่งอนุญาตหรือไม่
อนุญาตก็ได้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการวิทยาลัย
เอกชน

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

๘๗ มาตรา ๘๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
หนึ่งหมื่นบาท

๘๘ มาตรา ๘๖ ผู้ใดเป็นกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชนโดย
ไม่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๕ ต้องระวาง
โทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

๘๙ มาตรา ๘๗ ผู้ใดเป็นผู้อำนวยการโดยไม่ได้รับใบอนุญาต
ตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๐

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๑๒

มาตรา ๘๘ กรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชนหรือผู้อำนวยการผู้ใดยินยอมให้ผู้ใดสอนในวิทยาลัยเอกชนโดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๘๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๔๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๙๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๓ วรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๒ กรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชน ผู้อำนวยการผู้สอน พนักงานหรือลูกจ้างของวิทยาลัยเอกชนผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๙๓ ให้ผู้ซึ่งใช้คำว่า “วิทยาลัย” ไว้หน้าชื่อในการดำเนินการกิจการโรงเรียนหรือนำหน้าชื่อในดวงตรา บ้ายชื่อ บัญชี บัญชี ระเบียบ จดหมาย หรือเอกสารอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับ

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๑

เล่ม ๔๖ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๖ มีนาคม ๒๕๑๒

การดำเนินการโรงเรียนอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้
บังคับ เลิกใช้คำดังกล่าวภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราช
บัญญัตินี้ใช้บังคับ และภายในระยะเวลาดังกล่าวนั้นมิให้นำ
มาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๕ มาใช้บังคับแก่ผู้นั้น

สำหรับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:—เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดย
ที่เห็นสมควรส่งเสริมให้เอกชนจัดตั้งสถานอุดมศึกษา เพื่อดำเนินการ
ศึกษาชั้นอุดมศึกษาได้ภายในขอบเขตที่กฎหมายบัญญัติ และเพื่อให้
การศึกษานี้อุดมศึกษาที่เอกชนจัดตั้งขึ้นนี้ มีประสิทธิภาพและสอดคล้อง
กับแผนการศึกษาแห่งชาติ จึงสมควรตรากฎหมายว่าด้วยวิทยาลัย
เอกชน

ภาคผนวก ง
ใบอนุญาตให้จัดตั้งวิทยาลัยไทยสุริยะ

ภาคผนวก จ

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216

(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน)

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

ณ ๘๕ ตอนที่ ๑๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ กันยายน ๒๕๑๕

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๒๑๖

โดยที่คณะปฏิวัติมีนโยบายที่จะปรับปรุงระเบียบบริหาร
ราชการของประเทศให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยกำหนดจำนวน
กระทรวงและทบวงเสียใหม่ ให้สอดคล้องกับนโยบายของ
คณะปฏิวัติ และจัดแบ่งกรมหรือสำนักงานในกระทรวงหรือ
ทบวง ให้ตรงตามลักษณะและความเหมาะสมของงาน และ
เพื่อประโยชน์ในการประสานงานระหว่างกรมหรือสำนักงาน
คณะรัฐมนตรีมอบหมายราชการซึ่งปฏิบัติงานอย่างเดียวกันหรือ
เกี่ยวข้องกัน โดยรวมไว้ในกรมหรือสำนักงานเดียวกัน อันจะ
ส่งผลให้การบริหารราชการเป็นไปโดยประหยัดและรวดเร็ว
ในการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด กับจัดปัญหาทางงานซ้ำและ
ซ้อนกัน หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๖ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๔๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ กันยายน ๒๕๑๔

๒๕๐๘ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๘ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๙
 (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๑๑ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๑๒ และ
 (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๑๔

(๒) พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
 พ.ศ. ๒๕๐๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๗
 (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๘ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๐ (ฉบับ
 ที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๑ และ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๔

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่บัญญัติ
 ไว้แล้วในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้ง
 กับประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ให้ใช้ประกาศของคณะปฏิ
 วิวัติฉบับนี้แทน

ข้อ ๒ ให้มีกระทรวงและส่วนราชการที่มีฐานะเป็น
 กระทรวงดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักนายกรัฐมนตรี
- (๒) กระทรวงกลาโหม
- (๓) กระทรวงการคลัง
- (๔) กระทรวงการต่างประเทศ
- (๕) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- (๖) กระทรวงคมนาคม

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

ฉบับ ๘๕ ตอนที่ ๑๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ กันยายน ๒๕๑๕

- (๑) กระทรวงพาณิชย์
- (๒) กระทรวงมหาดไทย
- (๓) กระทรวงยุติธรรม
- (๔) กระทรวงศึกษาธิการ
- (๕) กระทรวงสาธารณสุข
- (๖) กระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๖
เล่ม ๑๔ ตอนที่ ๑๔๕ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ กันยายน ๒๕๑๑

๑๓๖

หมวด ๑๐

กระทรวงศึกษาธิการ

ข้อ ๒๓ กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ
ศึกษา อบรม และ การ วัฒนธรรม

ข้อ ๒๔ กระทรวงศึกษาธิการมีส่วนราชการดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมการศึกษานอกโรงเรียน
- (๔) กรมการศึกษานอกโรงเรียน
- (๕) กรมพลศึกษา

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๓

๑) ๕๕ ตอนที่ ๑๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ กันยายน ๒๕๑๕

- (๖) กรมวิชาการ
- (๗) กรมศิลปากร
- (๘) กรมสามัญศึกษา
- (๙) กรมอาชีวศึกษา
- (๑๐) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
- (๑๑) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
- (๑๒) วิทยาลัยการศึกษานานาชาติ

ฯลฯ

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๖

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๔๕ ราชกิจจานุเบกษา, ๒๕ กันยายน ๒๕๔๕

ฯ

ข้อ ๑๕ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้ง
แต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

จอมพล ถ. พิบูลสงคราม

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

ภาคผนวก จ

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 217

(เฉพาะส่วนการโอนอำนาจหน้าที่ให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน)

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๗

ฉบับ ๘๘ ตอนที่ ๑๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ กันยายน ๒๕๑๕

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๒๑๗

โดยที่ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ว่าด้วยการ
ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ให้จัดตั้งทบวงและกรมขึ้นใหม่
ในกรมสองกรมเป็นกรมเดียว โอนกรมจากกระทรวงหนึ่ง
ไปสังกัดอีกกระทรวงหนึ่ง และโอนกองหรือหน่วยงานในกรม
หนึ่งไปสังกัดอีกกรมหนึ่ง รวมทั้งได้เปลี่ยนชื่อบางกระทรวง
และบางกรม และโดยที่กระทรวง ทบวง กรม มีฐานะเป็นนิติ
บุคคล และมีกฎหมายกำหนดอำนาจหน้าที่รวมทั้งงบประมาณ
สำหรับแต่ละกระทรวง ทบวง กรม จึงจำเป็นต้องมีกฎหมาย
ว่าด้วยการโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ
และเงินงบประมาณของกระทรวง ทบวง กรม เดิมไป
ของกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งได้ปรับปรุงใหม่ หัวหน้า
คณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

๗๑๙

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๘
 เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ กันยายน ๒๕๑๔

ฯลฯ

กระทรวงศึกษาธิการ

ฯลฯ

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๒

เล่ม ๔๕ ตอนที่ ๑๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ กันยายน ๒๕๔๘

๑๐๑

ข้อ ๕๗ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการของ
 สำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี และ
 บรรดาอำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรี ในส่วนที่เกี่ยวกับกา
 ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ ซึ่งสำนักงานสภ
 การศึกษาแห่งชาติเป็นเจ้าหน้าที่ และอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่
 สำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี ทั้ง
 เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับวิทยาลัยเอกชน ไปเป็นของสำนักงาน
 คณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ หรือของ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ หรือเจ้าหน้าที่สำนักงาน
 คณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ แล้วแต่
 กรณี

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๓

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ กันยายน ๒๕๑๕

ข้อ ๕๔ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการของ กรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และบรรดาอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่กรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ทั้งโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกองโรงเรียนราษฎร์ ไปเป็นของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ หรือของเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕๕ ให้โอนบรรดากิจการทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกองโรงเรียนราษฎร์ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ

ฯลฯ

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๒

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ กันยายน ๒๕๐๐

ฯ

การรักษาการ

ข้อ ๘๓ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย
ของรัฐบาล รักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับ

วันใช้บังคับ

ข้อ ๘๔ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้ง
วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๕ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๐๐

จอมพล ถ. กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

ภาคผนวก ช

พระราชบัญญัติ

โอนกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

พ.ศ. 2517

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๓
เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ มิถุนายน ๒๕๑๗

พระราชบัญญัติ

โอนกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงศึกษาธิการ
ไปเป็นของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

พ.ศ. ๒๕๑๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๗

เป็นปีที่ ๒๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน
หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของส่วนราชการ
และเจ้าหน้าที่ซึ่งสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของส่วน
ราชการและเจ้าหน้าที่ซึ่งสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๔

เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ มิถุนายน ๒๕๑๖

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ พ.ศ. ๒๕๑๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับวิทยาลัยเอกชน ไปเป็นของสำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับวิทยาลัยเอกชน ไปเป็นของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ หรือของเจ้าหน้าที่สำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ แล้วแต่กรณี

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๕

เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ มิถุนายน ๒๕๑๗

มาตรา ๔ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการของ
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ในกระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และเจ้าหน้าที่วิทยาลัยวิชา
การศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยวิทยาลัยวิชาการศึกษา ไปเป็น
ของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหา-
วิทยาลัยของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการของ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ในกระทรวงศึกษาธิการ ไป
เป็นของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ในทบวงมหาวิทยาลัย
ของรัฐ

ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และเจ้าหน้าที่สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้า ในกระทรวงศึกษาธิการ ตามกฎหมาย
ว่าด้วยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ไปเป็นของทบวง
มหาวิทยาลัยของรัฐ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ
หรือเจ้าหน้าที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ในทบวงมหา
วิทยาลัยของรัฐ แล้วแต่กรณี

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๖

เล่ม ๔๑ ตอนที่ ๑๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ มิถุนายน ๒๕๑๗

มาตรา ๖ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของมหาวิทยาลัยวิชาการศึกษา ใน กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

มาตรา ๗ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ในกระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

มาตรา ๘ ให้ถือว่าบรรดากฎกระทรวงที่ออกตามความใน กฎหมายว่าด้วยวิทยาลัยเอกชนเป็นกฎทบวงที่ออกตามกฎหมาย ดังกล่าว

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐรักษาการตามพระราช บัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๗

เล่ม ๔๑ ตอนที่ ๑๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ มิถุนายน ๒๕๑๗

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ เป็นการสมควรโอนอำนาจหน้าที่การควบคุมวิทยาลัยเอกชน ซึ่งเป็นของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ และ ของกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและ เจ้าหน้าที่กระทรวงศึกษาธิการตามกฎหมายว่าด้วยวิทยาลัยเอกชน ไป เป็นของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ของรัฐหรือสำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ แล้วแต่กรณี และโดยที่ได้มีกฎหมายให้ยกฐานะวิทยาลัยวิชาการศึกษา ในกระทรวง ศึกษาธิการ ขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในทบวงมหาวิทยาลัย ของรัฐและให้โอนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ในกระทรวง ศึกษาธิการ ไปสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ในการนี้จำเป็นต้องโอน บรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงิน งบประมาณของวิทยาลัยวิชาการศึกษา และของสถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้า ไปเป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และของ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ตามลำดับ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ภาคผนวก ช

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522

ฉบับพิเศษ หน้า ๑
 เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

พระราชบัญญัติ
 สถาบันอุดมศึกษาเอกชน
 พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
 ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๒
 เป็นปีที่ ๓๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
 ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิทยาลัยเอกชน
 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
 คำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา
 ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถาบัน
 อุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๒”

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ เมษายน ๒๕๒๕

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นที่มีบัญญัติไว้แล้วโดยพระราชบัญญัติหรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ให้วิทยาลัยเอกชนซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัติและคงมีสภาพเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถาบันอุดมศึกษาเอกชน” หมายความว่า มหาวิทยาลัย สถาบันวิทยาลัยหรือสถานใดที่บุคคลจัดให้การศึกษาชั้นอุดมศึกษาแก่นักศึกษาทุกผลัดรวมกันเกินเจ็ดคนขึ้นไป

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้นำทุนมาจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

“คณะกรรมการสถาบัน” หมายความว่า คณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

“กรรมการสถาบัน” หมายความว่า กรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

“สภาสถาบัน” หมายความว่า สภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

“กรรมการสภาสถาบัน” หมายความว่า กรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

“ผู้บริหารสภาสถาบัน” หมายความว่า อธิการบดี อธิการ หรือผู้อำนวยการสภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

“นักศึกษา” หมายความว่า ผู้มีความรู้สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือมีความรู้ตามกระทรวงศึกษาธิการเทียบเท่า ซึ่งเข้ารับการศึกษาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้มีให้ใช้บังคับแก่

(๑) มหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษานั้น

(๒) วิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่จัดตั้งขึ้นโดยกระทรวงทบวง กรม

(๓) วิทยาลัยที่จัดตั้งขึ้นโดยคณะสงฆ์ เพื่อการศึกษาของสงฆ์โดยเฉพาะ

(๔) สถาบันอุดมศึกษาที่จัดตั้งขึ้นตามสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ หรือรัฐบาลต่างประเทศ

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๖๓

ราชกิจจานุเบกษา

๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยรักษาการตามพระราชบัญญัติ^๕ และมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎทบวงกำหนดกิจการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ^๕

กฎทบวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดตั้งและเปิดดำเนินการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๘ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษา ส่งเสริมวิทยาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมยังชาติ

มาตรา ๙ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีสามประเภท คือ

(๑) มหาวิทยาลัย

(๒) สถาบัน

(๓) วิทยาลัย

ลักษณะของมหาวิทยาลัย สถาบัน และวิทยาลัย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

การขอใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และการ
ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา ๑๑ ผู้รับใบอนุญาตจะต้องเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดิน
ที่จะใช้เพื่อจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยต้องมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า
จำนวนที่กำหนดในกฎทบวง

ผู้รับใบอนุญาตต้องโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินตามวรรคหนึ่ง โดยปลอด
จากการติดพันใด ๆ ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น ภายในหนึ่งเดือน
นับแต่วันได้รับใบอนุญาต เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็น และรัฐมนตรีอนุญาตให้
ขยายเวลาออกไปตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามวรรคสอง ให้รัฐมนตรี
อำนาจเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้

มาตรา ๑๒ ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ได้จัดตั้งตามพระราช
บัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล

การออกและการเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๓ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องมีข้อกำหนด และข้อ
กำหนดนี้อย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ
- (๒) วัตถุประสงค์
- (๓) ทิศทางและแผนผังแสดงบริเวณและอาคาร

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๖๓

ราชกิจจานุเบกษา

๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

(๔) จำนวนเงินทุนประเดิม ทรัพย์สินที่จะใช้ในการจัดตั้ง และ
โครงการใช้จ่าย

(๕) อัตราค่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม

(๖) โครงการจัดการศึกษา รวมทั้งหลักสูตร การสอน อุปกรณ์
การศึกษาและการวัดผลการศึกษา

(๗) วิธีการรับนักศึกษาและให้นักศึกษาออก

(๘) การกำหนดเครื่องแบบ การแต่งเครื่องแบบของนักศึกษา
และการกำหนดเครื่องหมายของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๙) โครงการจัดหาคณาจารย์และเจ้าหน้าที่

(๑๐) การกำหนดตำแหน่งและคุณสมบัติทางวิชาการของคณาจารย์
และเจ้าหน้าที่ อัตราค่าสอน เงินเดือน หลักเกณฑ์การจ้าง เลิกจ้าง และ
สวัสดิการของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่

(๑๑) รายการอื่นตามที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา ๑๔ ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตาม
มาตรา ๑๓ และการแก้ไขเพิ่มเติมข้อกำหนดดังกล่าวภายหลังที่ได้รับ
ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๐ แล้วต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำ
แนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

มาตรา ๑๕ ผู้รับใบอนุญาตจะเปิดดำเนินการสถาบันอุดมศึกษา
เอกชนในสาขาวิชาใดก็ได้ เมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำ
ของคณะกรรมการสถาบัน

การขออนุญาตและการอนุญาตเปิดดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้
เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบวง

ฉบับพิเศษ หน้า ๗

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

มาตรา ๑๖ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจแบ่งส่วนงานดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานบริหาร
- (๒) คณะ
- (๓) บัณฑิตวิทยาลัย
- (๔) สถาบันเพื่อการวิจัย สำนัก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น เพื่อส่งเสริมวิชาการ

สำนักงานบริหาร อาจแบ่งส่วนงานภายในได้ตามความเหมาะสม

คณะ อาจแบ่งส่วนงานเป็นภาควิชาและสำนักงานเลขานุการ

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน สำนัก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น

อาจแบ่งส่วนงานเป็นฝ่ายและสำนักงานเลขานุการ

มาตรา ๑๗ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจจัดตั้งวิทยาเขตสาขาได้ และให้นำมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

วิทยาเขตสาขาคือดำเนินการภายใต้ความรับผิดชอบของสภาสถาบันตามมาตรา ๒๘ โดยจะมีผู้บริหารวิทยาเขตสาขาซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้งเพื่อบริหารงานของวิทยาเขตสาขาก็ได้

มาตรา ๑๘ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องใช้ชื่อเป็นอักษรไทย และต้องใช้คำว่า “มหาวิทยาลัย” “สถาบัน” หรือ “วิทยาลัย” แล้วแต่กรณี นำหน้าชื่อ

ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะใช้ชื่อเป็นอักษรต่างประเทศด้วย ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ เมษายน ๒๕๒๒

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้บุคคลใดซึ่งมิใช่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้คำว่า “มหาวิทยาลัย” “สถาบัน” หรือ “วิทยาลัย” นำหน้าชื่อ ในดวงตราป้ายชื่อ ข้อบังคับ ระเบียบ จดหมาย หรือเอกสารอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการ

หมวด ๒

คณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๒๐ ให้มีคณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและบุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีก ไม่น้อยกว่าเจ็ดคน แต่ไม่เกินสิบสองคน เป็นกรรมการ

บุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ไม่น้อยกว่าสามคน ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคธุรกิจเอกชน

ให้คณะกรรมการสถาบันเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นรองประธานกรรมการ

ให้ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นกรรมการและเลขานุการหนึ่งคน และกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการหนึ่งคน

มาตรา ๒๑ กรรมการสถาบันซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

ฉบับ ๕๖ ตอนที่ ๖๓

ราชกิจจานุเบกษา

๒๓ เมษายน ๒๕๒๒

ในกรณีที่กรรมการแต่งตั้งกรรมการสถาบันในระหว่างที่กรรมการสถาบันซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งแทนหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลือของกรรมการสถาบันซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

กรรมการสถาบันซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๒๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๑ กรรมการสถาบันซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

เมื่อกรรมการสถาบันซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการสถาบันแทนได้

มาตรา ๒๓ ประธานกรรมการเป็นผู้เรียกประชุมกรรมการสถาบัน

การประชุมคณะกรรมการสถาบันต้องมีกรรมการสถาบันมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสถาบันทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการสถาบันซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการสถาบันคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๐

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๖๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

กรรมการสถาบันคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน
คะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียง
หนึ่งเป็นเสียงขาด

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้
ให้รองประธานกรรมการรักษาการแทน ถ้าประธานกรรมการและรอง
ประธานกรรมการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการและเลขานุการเป็น
ผู้เรียกประชุมกรรมการเพื่อให้ที่ประชุมเลือกกรรมการสถาบันคนหนึ่งเป็น
ผู้รักษาการแทน

มาตรา ๒๕ คณะกรรมการสถาบันมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาให้ความเห็นชอบในเรื่องต่างๆ ที่พระราชบัญญัติ
กำหนดให้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถาบัน

(๒) ให้ความเห็นหรือคำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎหมาย
ตามพระราชบัญญัติ และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการรับรองมาตรฐานกา
รศึกษาและวิทยฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้สอดคล้องกับ
มาตรฐานการศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

(๔) พิจารณาหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่
ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

(๕) พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการแต่งตั้งผู้บริหาร
สถาบันและคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๖) พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการเสนอไปรษณูปกติ
ศักดิ์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๑

ฉบับ ๕๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสถาบัน

มาตรา ๒๖ ให้สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยทำหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการสถาบัน

มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการสถาบันจะแต่งตั้งคณะกรรมการประจำเฉพาะกิจหรือคณะอนุกรรมการเพื่อให้กระทำการใด ๆ ตามที่มอบหมาย หรือเรียกบุคคลใด ๆ เข้ามาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็นก็ได้

ให้นำมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการประจำเฉพาะกิจและคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

เมื่อคณะกรรมการประจำเฉพาะกิจหรือคณะอนุกรรมการได้กระทำการไปแล้วตามวรรคหนึ่ง ต้องรายงานให้คณะกรรมการสถาบันทราบด้วย

หมวด ๓

การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๒๘ ให้สภาสถาบันประกอบด้วย

(๑) ผู้บริหารสถาบันเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

(๒) กรรมการ ไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินสิบเอ็ดคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิโดยคำแนะนำของผู้รับใบอนุญาต

(๓) กรรมการไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนตาม (๑) และ (๒) รวมกันซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๒

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ เมษายน ๒๕๒๒

ให้สภาสถาบันเลือกกรรมการสภาสถาบันคนหนึ่งซึ่งมิใช่กรรมการ โดยตำแหน่งตาม (๑) เป็นนายกสภาสถาบัน และกรรมการสภาสถาบัน อีกคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภาสถาบัน เพื่อกำหนดที่นายกสภาสถาบันเมื่อนายกสภาสถาบันไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบัน

ให้สภาสถาบันแต่งตั้งคณาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนคนหนึ่งเป็นเลขานุการ โดยคำแนะนำของผู้บริหารสถาบัน

มาตรา ๒๕ กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๔ (๒) จำนวนไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งต้องมีสัญชาติไทย

กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๔ (๒) หรือ (๓) ต้องไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

ผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาอาจได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๔ (๒) หรือ (๓) ได้ แต่ต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทยและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคสอง

มาตรา ๓๐ กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๔ (๒) หรือ (๓) อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และให้นับมาตรา ๒๐ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๑ นอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๐ กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๔ (๒) หรือ (๓) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๓

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ เมษายน ๒๕๒๒

(๓) รัฐมนตรีสั่งให้ออกเมื่อเห็นว่าขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๘

(๔) รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษา
เอกชนตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง

เมื่อกรรมการสภาสถาบันพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรี
โดยคำแนะนำของผู้รับใบอนุญาตหรือคณะกรรมการสถาบัน แล้วแต่กรณี
อาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการสภาสถาบันแทนได้

มาตรา ๓๒ การประชุมสภาสถาบันให้นำมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับ
โดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ สภาสถาบันมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุม
ดูแลกิจการทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้
รวมถึง

(๑) วางระเบียบและข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินงานในสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชน รวมทั้งจะให้มีข้อบังคับว่าด้วยเครื่องแบบ เครื่องหมาย
และเครื่องแต่งกายนักศึกษาด้วยก็ได้

(๒) จัดสรรทุนออกเป็นกองทุนประเภทต่าง ๆ และวางระเบียบ
การใช้จ่ายเงินของกองทุน

(๓) พิจารณาปรับปรุงหลักสูตรการสอนและอุปกรณ์การศึกษา

(๔) พิจารณาการจัดตั้ง ยุบ รวม และเลิกคณะ บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบัน สำนักหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น และภาควิชา

(๕) พิจารณาการจัดตั้ง ยุบ รวม และเลิกวิทยาเขตสาขา

(๖) แต่งตั้งและถอดถอนผู้บริหารสถาบันด้วยความเห็นชอบของ
คณะกรรมการสถาบัน

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๔

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

(๗) อนุมัติการให้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาหรือประกาศนียบัตรบัณฑิต

(๘) อนุมัติงบดุล งบการเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ ประจำปี

(๙) พิจารณาเสนอการให้ปริญญาเกียรตินิยมแก่บุคคลผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อขอรับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถาบัน

(๑๐) พิจารณาหาวิธีที่จะทำให้การศึกษา การวิจัย และการฝึกอบรมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเจริญยิ่งขึ้น

(๑๑) วิจัยสั่งการในเรื่องอื่นใดที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้นี้ โดยเฉพาะ

มาตรา ๓๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ สภาสถาบันจะแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการเพื่อให้กระทำการใด ๆ ตามที่มอบหมายก็ได้ และให้นำมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๗ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีผู้บริหารสถาบันคนหนึ่งเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและมติที่สภาสถาบันกำหนดหรือมอบหมาย และจะมียกผู้บริหารสถาบันคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้บริหารสถาบันมอบหมาย

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

ฉบับ ๕๖ ตอนที่ ๖๓

ราชกิจจานุเบกษา

๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

รองผู้บริหารสถาบันต้องมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้บริหารสถาบัน
และให้ผู้บริหารสถาบันเป็นผู้เสนอแต่งตั้งและถอดถอนรองผู้บริหารสถาบัน
ต่อสภาสถาบัน

เมื่อผู้บริหารสถาบันพ้นจากตำแหน่งให้รองผู้บริหารสถาบันพ้นจาก
ตำแหน่งด้วย

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่ผู้บริหารสถาบันไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้
ให้รองผู้บริหารสถาบันรักษาการแทน ถ้ามีรองผู้บริหารสถาบันหลายคน
ให้รองผู้บริหารสถาบันซึ่งผู้บริหารสถาบันมอบหมายรักษาการแทน ถ้าผู้
บริหารสถาบันไม่ได้มอบหมาย ให้รองผู้บริหารสถาบันซึ่งมีอาวุโสรักษา
การแทน

ในกรณีที่ไม่มีรองผู้บริหารสถาบัน ให้สภาสถาบันแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติ
และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔ เป็นผู้รักษาการแทน

ให้ผู้รักษาการแทนผู้บริหารสถาบันมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ
เช่นเดียวกับผู้บริหารสถาบันทุกประการ

มาตรา ๓๗ ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้บริหารสถาบัน เว้นแต่ได้รับแต่งตั้ง
จากสภาสถาบันและได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะ
กรรมการสถาบัน

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๘ ผู้บริหารสถาบันต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ
ต้องห้ามดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๖

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ เมษายน ๒๕๒๖

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปี
- (๒) มีความรู้สอบไล่ได้ปริญญาตรี และเป็นหรือเคยเป็นศาสตราจารย์มาแล้ว หรือมีความรู้สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า
- (๓) ไม่เป็นผู้หรือเคยมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (๔) ไม่เป็นผู้ฉกฉวยหรือฉ้อโกงไม่สมประกอบ
- (๕) ไม่เป็นผู้เคยถูกออกจากการหรือราชการเพราะมีความผิด เว้นแต่รัฐมนตรีเห็นว่าความผิดนั้นไม่ขัดต่อการเป็นผู้บริหารสถาบัน
- (๖) ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือโดยคำสั่งที่ขอมด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่คณะกรรมการสถาบันเห็นว่าไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๓๕ ผู้บริหารสถาบันมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ควบคุมดูแลกิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับและข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- (๒) พิจารณาแต่งตั้งคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- (๓) จัดทำทะเบียนคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา ตามแบบที่กำหนดในกฎทบวง

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๗

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

(๔) ควบคุมการเงิน การพัสดุ สถานที่และทรัพย์สินอื่นของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๕) เป็นผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกิจการทั่วไป

(๖) จัดทำรายงานประจำปีและรายงานอื่น ๆ ตามที่สภาสถาบันหรือรัฐมนตรีกำหนด

(๗) รักษาวินัย และระมัดระวังมิให้มีการดำเนินการอันเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ หรือความสงบเรียบร้อย วัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนในบริเวณสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบ ข้อบังคับ และข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หน้าที่ที่สภาสถาบันมอบหมายและที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๙) ดำเนินกิจการอื่นอันเป็นปกติธุระที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนพึงกระทำ

มาตรา ๔๐ การจัดให้มีคณะกรรมการประจำคณะและการจัดระบบบริหารงานในคณะบัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน สำนักหรือหน่วยงานย่อยอย่างอื่น ให้เป็นไปตามระเบียบหรือข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๔๑ คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๘

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

(๑) ศาสตราจารย์ ซึ่งอาจเป็นศาสตราจารย์ประจำหรือศาสตราจารย์พิเศษ

(๒) รองศาสตราจารย์

(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๔) อาจารย์ ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ

มาตรา ๔๒ อาจารย์ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีความรู้สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือความรู้ความชำนาญพิเศษในวิชาใดวิชาหนึ่ง

(๒) ไม่เป็นโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(๓) ไม่เป็นผู้มีหรือเคยมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๔) ไม่เป็นผู้ถูกไฟหรือเลื่อมใสในลัทธิที่เป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศหรือขัดต่อระบอบการปกครองตามรัฐธรรมนูญ

(๕) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๖) ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือโดยคำสั่งที่ชอด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่คณะกรรมการสถาบันเห็นว่าไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ เมษายน ๒๕๒๒

มาตรา ๔๓ นอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๒ แล้ว คุณสมบัติหลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎทบวง

ทั้งนี้ คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ดังกล่าว จะต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้สำหรับการแต่งตั้งบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าว ในมหาวิทยาลัยของรัฐ

มาตรา ๔๔ ก่อนแต่งตั้งบุคคลใดเป็นคณาจารย์ ให้ผู้บริหารสถาบันยื่นคำขอตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด เมื่อได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันแล้ว จึงจะแต่งตั้งให้บุคคลนั้นเป็นคณาจารย์ได้

ในระหว่างรอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจมอบหมายให้บุคคลดังกล่าวในวรรคหนึ่งสอนเป็นการชั่วคราวได้ไม่เกินหกเดือนนับแต่วันเริ่มจ้าง

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่มีความจำเป็น สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจประกอบปฏิบัติการด้วยก็ได้

ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นครูปฏิบัติการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นสมควร อาจกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัดให้มีคณาจารย์ประจำสาขาวิชา ไม่น้อยกว่าจำนวนที่รัฐมนตรีกำหนดก็ได้

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๐

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๖๓

ราชกิจจานุเบกษา

๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

บุคคลใดจะเป็นคณาจารย์ประจำถิ่นหนึ่งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะ
กรรมการสถาบัน

หมวด ๔

ประกาศนียบัตร ปริญญา และเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๔๑ ปริญญามีสามชั้น คือ

เอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.

โท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.

ตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะทำการสอนเพื่อให้ปริญญาชั้นใด ใน
สาขาวิชาใดได้เมื่อรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันได้
รับรองวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นแล้ว

การขอให้รับรองและการรับรองวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๒ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะให้ประกาศนียบัตร
อนุปริญญา ปริญญา หรือประกาศนียบัตรบัณฑิต ในสาขาวิชาที่มีการ
ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ เมื่อรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ
คณะกรรมการสถาบันได้รับรองมาตรฐานการศึกษาในสาขาวิชาที่มีการสอน
นั้น

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๑

๓๓ ๘๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

การขอให้รับรองและการรับรองมาตรฐานการศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบวง

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะให้ใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา ๔๘ สถานบันโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานบันอาจวางข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่งหรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองได้

มาตรา ๕๐ สถานบันโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานบันอาจวางข้อบังคับกำหนดให้สถานบันอุดมศึกษาเอกชนมีประกาศนียบัตร อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรบัณฑิตในวิชาใดได้ดังต่อไปนี้

- (๑) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา
- (๒) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาคณะหลักสูตรในสาขาวิชาใดที่ยังไม่ถึงชั้นปริญญา หรือผู้ที่สอบไล่ได้ครบทุกลักษณะวิชาตามหลักสูตรปริญญาตรีแต่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี แต่ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดในกฎทบวง

- (๓) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในวิชาใดภายหลังที่ได้ปริญญาแล้ว

มาตรา ๕๑ สถานบันอุดมศึกษาเอกชนโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานบันมีอำนาจให้ปริญญาเกียรตินิยมแก่บุคคลซึ่งสถานบันอุดมศึกษาเอกชนเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๒

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

ปริญญาดังกล่าวแก่กรรมการสภาสถาบัน คณาจารย์ประจำ หรือเจ้าหน้าที่
ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นไม่ได้

ชั้น สาขาของปริญญา และวิธีการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็น
ไปตามที่กำหนดในกฎทบวง

มาตรา ๕๒ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะจัดให้มีครุวิทยฐานะ
และเข็มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับประกาศ
นียบัตร อนุปริญญา ปริญญาและประกาศนียบัตรบัณฑิต ตามที่ระบุใน
ข้อกำหนดได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครุ
วิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎทบวง

ครุวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะจะใช้ในโอกาสใดโดยมีเงื่อนไข
อย่างไรให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภาสถาบัน

หมวด ๕

ทรัพย์สินและการบัญชี

มาตรา ๕๓ ทุนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนประกอบด้วย เงินทุน
ประเดิมและทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด และเงินทุนหรือ
ทรัพย์สินที่ได้มาภายหลัง

มาตรา ๕๔ ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัดสรรทุนตามมาตรา ๕๓
เป็นกองทุนประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๓

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

- (๑) กองทุนทั่วไป
- (๒) กองทุนทรัพย์สินถาวร
- (๓) กองทุนวิจัยและห้องสมุด
- (๔) กองทุนสงเคราะห์
- (๕) กองทุนอื่นตามที่รัฐมนตรีอนุญาต

มาตรา ๕๕ กองทุนทั่วไปได้แก่

(๑) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากเงินทุนประเดิม และทรัพย์สินของสภานันอุดมศึกษาเอกชนตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด

(๒) รายได้ตามมาตรา ๖๐ (๑) และ (๓)

(๓) เงินที่สภาสถาบันจัดสรรตามมาตรา ๖๑ วรรคสอง

(๔) ดอกผลของกองทุนทั่วไป

กองทุนทั่วไปให้ใช้ในการดำเนินกิจการของสภานันอุดมศึกษา

เอกชน

มาตรา ๕๖ กองทุนทรัพย์สินถาวรได้แก่

(๑) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากเงินทุนประเดิม และทรัพย์สินของสภานันอุดมศึกษาเอกชนตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากรายได้ตามวัตถุประสงค์ที่ให้มีตามมาตรา ๖๐ (๒)

(๓) เงินที่สภาสถาบันจัดสรรตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง

(๔) ดอกผลของกองทุนทรัพย์สินถาวร

กองทุนทรัพย์สินถาวรให้ใช้ในการเพิ่มเติมหรือปรับปรุงที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างของสภานันอุดมศึกษาเอกชน

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๔

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ เมษายน ๒๕๒๖

มาตรา ๕๗ กองทุนวิจัยและห้องสมุดได้แก่

(๑) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากเงินทุนประเดิม และทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากรายได้ตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖๐ (๒)

(๓) เงินที่สภาสถาบันจัดสรรตามมาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง

(๔) ดอกผลของกองทุนวิจัยและห้องสมุด

กองทุนวิจัยและห้องสมุดให้ใช้ในการวิจัยและการจัดซื้อตำราสำหรับห้องสมุด

มาตรา ๕๘ กองทุนสงเคราะห์ได้แก่

(๑) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากเงินทุนประเดิม และทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากรายได้ตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖๐ (๒)

(๓) เงินที่สภาสถาบันจัดสรรตามมาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง

(๔) ดอกผลของกองทุนสงเคราะห์

กองทุนสงเคราะห์ให้ใช้ในการให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาหรือคณาจารย์ประจำหรือการจัดให้มีบำเหน็จบำนาญแก่คณาจารย์ประจำ เจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และการสงเคราะห์อื่นแก่คณาจารย์ประจำ เจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและครอบครัว ทั้งนี้ ตามข้อบังคับของสภาสถาบัน

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๕

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

มาตรา ๕๕ เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรอาจอนุญาตให้จัดตั้งกองทุน
เพิ่มขึ้นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
โดยให้จัดสรรจากรายได้ที่สูงกว่ารายจ่ายประจำปีของกองทุนทั่วไปที่กัน
ไว้ร้อยละสิบตามมาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๖๐ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (๑) ค่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม
- (๒) เงินและทรัพย์สินอื่นที่มามีให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- (๓) รายได้ที่เกี่ยวข้องกับการให้การศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน และรายได้อื่นของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๖๑ เมื่อปรากฏว่ากองทุนทั่วไปมีรายได้สูงกว่ารายจ่าย
ประจำปีให้สภาสถาบันจัดสรรเงินรายได้ส่วนที่สูงกว่ารายจ่ายให้แก่
กองทุนประเภทอื่นนอกจากกองทุนทั่วไปรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละสิบ
ของรายได้ที่สูงกว่ารายจ่ายประจำปี

เงินที่เหลือจากการจัดสรรตามวรรคหนึ่ง สภาสถาบันอาจจัดสรร
ให้แก่ผู้รับใบอนุญาตได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของส่วนของสินทรัพย์ใน
กองทุนประเภทต่างๆ รวมกันหลังจากหักหนี้สินแล้ว ถ้ายังมีเงินเหลือ
อยู่อีกเท่าใดให้จัดส่งให้แก่กองทุนทั่วไป

มาตรา ๖๒ ให้ผู้บริหารสถาบันเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำบัญชี
งบดุลและงบการเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่างๆ ประจำปี
ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ถูกต้องตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด และ
ในการลงรายการในบัญชีต้องแสดงรายการเกี่ยวกับการรับและจ่ายเงิน

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๖

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๖๓

ราชกิจจานุเบกษา

๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

และสินทรัพย์กับหนี้สินตามความเป็นจริง และแยกตามประเภทของงาน
พร้อมด้วยข้อความอันเป็นเหตุที่มาของรายการนั้น

มาตรา ๖๓ ให้ผู้บริหารสถาบันเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดตั้งบุคคล
และงบการเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ ประจำปี ให้
สอบบัญชีตรวจสอบภายในเดือนมิถุนายนของทุกปี และเมื่อผู้สอบบัญชี
ตรวจสอบแล้ว ให้ผู้บริหารสถาบันนำเสนอต่อสภาสถาบันภายในเดือน
กรกฎาคมของทุกปี

เมื่อสภาสถาบันได้อนุมัติงบดุลและงบการเปลี่ยนแปลงการเงินของ
กองทุนทุกประเภทต่าง ๆ ประจำปีแล้ว ให้ผู้บริหารสถาบันส่งสำเนาไปยัง
รัฐมนตรีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่สภาสถาบันอนุมัติ

มาตรา ๖๔ ให้สภาสถาบันแต่งตั้งผู้สอบบัญชีรับอนุญาตเป็นผู้
สอบบัญชีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทุกปี

มาตรา ๖๕ ให้ผู้สอบบัญชีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีอำนาจ
ตรวจสอบบัญชีเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
รวมทั้งขอข้อความและคำชี้แจงจากกรรมการสภาสถาบัน ผู้บริหารสถาบัน
หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๖๖ ให้ผู้สอบบัญชีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนรายงานผล
ของการตรวจสอบต่อสภาสถาบันว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นได้จัด
ทำบัญชีงบดุลและงบการเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ
ประจำปีตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด และการรับจ่ายในกองทุนประเภท
ต่าง ๆ ได้เป็นไปถูกต้องตามพระราชบัญญัติหรือไม่

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๗

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

ผู้สอบบัญชีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องแถลงในรายงานเช่นนั้น
 ว่ายว่าตนเห็นว่าบุคคลได้ทำโดยถูกต้องควรฟังว่าสำแดงให้เห็นฐานะของ
 สถาบันอุดมศึกษาเอกชน และงบการเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุน
 ประเภทต่าง ๆ สำแดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของกองทุนนั้น ๆ ที่ขึ้นอยู่กับ
 ความจริงตามที่ควรหรือไม่

หมวด ๖

การควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๖๑ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในสถาบันอุดมศึกษา
 เอกชนเพื่อตรวจตราควบคุมให้การปฏิบัติของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็น
 ไปตามข้อกำหนดและตามพระราชบัญญัติ

ในการปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตร
 ประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดใน
 กฎหมาย

ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ซึ่ง
 เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกหรือช่วยเหลือตามสมควร หรือให้คำชี้แจง
 แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามทรวงขอ

มาตรา ๖๔ การกระทำได้ดังต่อไปนี้ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้อง
 ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๘

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๖๓

ราชกิจจานุเบกษา

๒๗ เมษายน ๒๕๒๖

(๑) การรับความช่วยเหลือทางการเงิน อุปถัมภ์การศึกษา หรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลใดเป็นจำนวนเงินหรือมูลค่าเกินครึ่งละห้านล้านบาท

(๒) การรับความช่วยเหลือทางวิชาการจากสถาบันการศึกษาหรือบุคคลใด

(๓) การเข้าสมทบสถาบันการศึกษาในประเทศหรือต่างประเทศ

(๔) การกู้ยืมเงินครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกันเกินร้อยละสิบห้าของมูลค่าของทรัพย์สินที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีอยู่ขณะนั้น ทั้งนี้ หนี้สินสะสมต้องไม่เกินมูลค่าแห่งทรัพย์สิน

(๕) การซื้อหรือจำหน่ายทรัพย์สินที่มีราคาเกินหนึ่งล้านบาท

(๖) การขอโอนเงินของกองทุนประเภทหนึ่งไปอีกประเภทหนึ่ง

มาตรา ๖๕ ห้ามมิให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนรับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลใด ซึ่งการรับนั้นอาจเป็นภัยต่อความมั่นคง หรือความปลอดภัยของประเทศหรือขัดต่อวัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

มาตรา ๖๖ ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องหยุดสอน นอกจากการหยุดตามปกติ ผู้บริหารสถาบันต้องแจ้งเป็นหนังสือให้รัฐมนตรีทราบภายในสามวันนับแต่วันหยุดสอน

มาตรา ๖๗ ในกรณีที่คณาจารย์ซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา ๕๔ พ้นสภาพจากการเป็นคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผู้บริหารสถาบันต้องแจ้งให้คณะกรรมการสถาบันทราบภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันพ้นสภาพ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๕

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

มาตรา ๗๒ ในกรณีที่ปรากฏว่าอาคารสถานที่หรือบริเวณที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีสภาพขัดต่อสุขภาพอนามัย หรือไม่มั่นคง หรือมีเหตุอันอาจเป็นอันตรายแก่นักศึกษา ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้บริหารสถาบันดำเนินการแก้ไขปรับปรุงให้เสร็จภายในกำหนดเวลาอันสมควร หรือเมื่อเห็นเป็นการจำเป็นจะสั่งให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนหยุดสอนในระหว่างเวลาที่ต้องดำเนินการแก้ไขปรับปรุงหรือจนกว่าจะเห็นว่าเหตุที่สั่งให้หยุดสอนนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้วก็ได้

มาตรา ๗๓ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาต กรรมการสภาสถาบันผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ใช้อำนาจหรือใช้อำนาจหรือเครื่องหมายของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน นอกเหนือไปจากที่ระบุไว้ในข้อกำหนด หรือใช้อำนาจหรือใช้อำนาจของสถาบันเพื่อการอื่นมิชอบด้วยกฎหมายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อย วัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือการอื่นไม่ควรแก่กิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๗๔ เมื่อปรากฏว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดได้รับอนุญาตให้เปิดสอนในสาขาวิชาใดแล้ว สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบวง หรือการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดเสื่อมลงจากมาตรฐานการศึกษาที่รับรองไว้ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันมีอำนาจสั่งการตามควรแก่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) เดือนเป็นหนังสือให้ปรับปรุงแก้ไขสิ่งต่าง ๆ ตามที่แจ้งไป ภายในเวลาที่กำหนดซึ่งต้องให้เวลาพอสมควร

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๐

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ เมษายน ๒๕๒๗

(๒) สั่งให้ตราบนักศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งหรือทุกสาขาวิชาเมื่อไม่ปฏิบัติตาม (๑)

(๓) เพิกถอนการรับรองมาตรฐานการศึกษา

(๔) เพิกถอนการรับรองวิทยฐานะ

(๕) เพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๑๕ เมื่อมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนไม่มีทุนพอจะดำเนินการต่อไป หรือมีหนี้สินเกินทรัพย์สินหรือมีฐานะการเงินไม่มั่นคงอันอาจเกิดความเสี่ยงภัยแก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๒) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎทรวง เงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด หรือประกาศที่ออกหรือกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในเมื่ออาจทำให้เกิดความเสี่ยงภัยแก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรีซึ่งสั่งการตามมาตรา ๘๕ วรรคสอง

(๓) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนหยุดสอนเกินสองเดือนติดต่อกัน เว้นแต่เป็นการหยุดสอนตามข้อกำหนด

(๔) สภาสถาบัน กรรมการสภาสถาบัน ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนดำเนินการอันเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ ความสงบเรียบร้อย วัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๑

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันมีอำนาจสั่งให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอยู่ในความควบคุมของทบวงมหาวิทยาลัย และให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนคณะหนึ่ง ประกอบด้วยกรรมการไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินสิบเอ็ดคนทำหน้าที่แทนสภาสถาบัน และให้ประกาศคำสั่งควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีกำหนดเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามวัน

มาตรา ๗๖ เมื่อรัฐมนตรีมีคำสั่งควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดแล้วห้ามมิให้กรรมการสภาสถาบัน ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นปฏิบัติหน้าที่ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นต่อไป เว้นแต่คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะได้มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป และให้กรรมการสภาสถาบัน ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัดการอันสมควรเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ดูแลรักษาทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและส่งมอบทรัพย์สินพร้อมด้วยสมุดบัญชี เอกสารและสิ่งอันอื่นเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้แก่คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยมิชักช้า

มาตรา ๗๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยไปปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในระหว่างเวลาที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอยู่ในความควบคุมของทบวงมหาวิทยาลัยได้ตามความจำเป็น โดยให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติ

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๒

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ เมษายน ๒๕๒๖

มาตรา ๑๘ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจอุทธรณ์คำสั่งควบคุมตัวรัฐมนตรีได้ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่ง และรัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เช่นคณะหนึ่งประกอบด้วยผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย และผู้ทรงคุณวุฒิในปัญหาที่เกี่ยวข้อง เป็นผู้พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อชขาด

มาตรา ๑๙ เมื่อคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ถูกควบคุมสมควรจะดำเนินกิจการของตนเองต่อไป หรือเมื่อผู้รับใบอนุญาตร้องขอจะดำเนินกิจการของตนเองต่อไปต่อคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนรายงานให้รัฐมนตรีทราบ ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรให้มีคำสั่งเลิกการควบคุม และประกาศคำสั่งเพิกถอนการควบคุมในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีกำหนดเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามวัน และให้คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่งมอบงานและทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้แก่สภาสถาบันโดยมิชักช้า

มาตรา ๒๐ เมื่อคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ถูกควบคุมไม่อาจดำเนินกิจการต่อไปได้ หรือไม่ควรให้ดำเนินกิจการต่อไป และมีเหตุสมควรเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้รายงานให้รัฐมนตรีทราบ ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรให้มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นได้โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๓

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ เมษายน ๒๕๒๒

มาตรา ๘๑ ในกรณีที่จะมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามมาตรา ๗๔ (๕) หรือมาตรา ๘๐ ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่งมอบเอกสารเกี่ยวกับผลการศึกษานักศึกษาทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นให้แก่ทบวงมหาวิทยาลัย

ให้ทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกหนังสือรับรองผลการศึกษานักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนดังกล่าวตามหลักฐานที่ได้รับมอบความบรรณหนึ่ง

มาตรา ๘๒ เมื่อรัฐมนตรีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามมาตรา ๗๔ (๕) หรือมาตรา ๘๐ ให้คณะกรรมการสถาบันหรือคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน แล้วแต่กรณี แต่งตั้งผู้ชำระบัญชีเพื่อชำระบัญชีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น และให้นำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจำกัดและบริษัทจำกัด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อได้ชำระบัญชีแล้ว ถ้ามีทรัพย์สินเหลืออยู่เท่าใด ให้คืนแก่ผู้รับใบอนุญาต

มาตรา ๘๓ ถ้าใช้จ่ายในการดำเนินงานระหว่างการควบคุมหรือชำระบัญชีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้จ่ายจากทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น

คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจได้รับเงินค่าตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่รัฐมนตรีกำหนด โดยจ่ายจากทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๔

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

มาตรา ๔๔ ให้กรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็น
เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๔๕ เมื่อปรากฏว่า ผู้บริหารสถาบันหรือคณาจารย์ใน
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๑) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔ มาตรา
๔๒ หรือมาตรา ๔๓ แล้วแต่กรณี

(๒) ผิดหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ (๓) หรือ (๖) มาตรา
๔๔ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ หรือมาตรา ๖๖ หรือ
ข้อบังคับหรือข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๓) ดำเนินกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในลักษณะที่อาจ
เป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ หรือขัดต่อความ
สงบเรียบร้อย วัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

รัฐมนตรีอาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้บริหารสถาบัน ใบอนุญาต
เป็นคณาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือการอนุญาตให้เป็นคณาจารย์
ประจำเกินหนึ่งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้โดยคำแนะนำของคณะ
กรรมการสถาบัน

มาตรา ๔๖ ผู้ใดถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรือเพิกถอนการ
อนุญาตตามมาตรา ๔๕ แล้ว จะขอรับใบอนุญาตหรือการอนุญาตใหม่
อีกได้เมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอน ใบอนุญาตหรือเพิกถอนการ
อนุญาต

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๕

ฉบับ ๕๖ ตอนที่ ๖๓

ราชกิจจานุเบกษา

๒๑ เมษายน ๒๕๒๒

หมวด ๑

การเลิกและการโอนกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะเลิกดำเนินการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งรายละเอียดในการขอเลิกรัฐมนตรีก่อนสิ้นปีการศึกษาไม่น้อยกว่าสามเดือน

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะโอนกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับการโอนและผู้รับโอนต่อรัฐมนตรี

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตาย ให้ผู้บริหารสถาบันด้วยความเห็นชอบของสภาสถาบันแจ้งขอผู้รับโอนต่อรัฐมนตรีพร้อมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับผู้รับโอนนั้น

มาตรา ๔๓ ในกรณีตามมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๒ ให้คณะกรรมการสถาบันมีอำนาจเรียกผู้รับใบอนุญาต ผู้รับโอน และผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมาชี้แจงข้อเท็จจริงและแสดงความเห็นได้

เมื่อรัฐมนตรีได้รับความเห็นของคณะกรรมการสถาบันแล้ว ให้รัฐมนตรีพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควร ในกรณีที่สั่งให้เลิกกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้นำมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๒

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ฉบับพิเศษ - หน้า ๓๖

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ เมษายน ๒๕๒๖

มาตรา ๕๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๘ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๔๘
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๓ ผู้ใดกระทำให้ตนเป็นกรรมการสถานบันโดยไม่ไ้
รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๘ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง หรือรับตำแหน่ง
ผู้บริหารสถานบันโดยท่อยู่ว่าตนขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตาม
มาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๕ ผู้บริหารสถานบันผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ (๓)
หรือ (๖) มาตรา ๔๔ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ หรือมาตรา ๖๒ ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๖ วรรคสี่ ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ สถานบันอุดมศึกษาเอกชนใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๘
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๕๘ สถานบันอุดมศึกษาเอกชนใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๘ ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๕๙ ในกรณีที่สถานบันอุดมศึกษาเอกชนใดกระทำความผิด
ตามมาตรา ๖๘ หรือมาตรา ๖๘ ให้ถือว่ากรรมการสถานบันและผู้บริหาร
สถานบันทุกคนต้องรับโทษตามทั้บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย เว้นแต่
จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดนั้น หรือได้
จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้นแล้ว

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๘

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๖๓

ราชกิจจานุเบกษา

๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

มาตรา ๑๐๐ ผู้รับใบอนุญาต กรรมการสภาสถาบัน ผู้บริหาร
สถาบัน คณะอาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนผู้ใดฝ่าฝืน
มาตรา ๙๓ หรือมาตรา ๙๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือ
ปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๑ ผู้ใดใช้ครุฑวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ เครื่องแบบ
เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดย
ไม่มีสิทธิ์ที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีประกาศนียบัตร
อนุปริญญา ปริญญา หรือประกาศนียบัตรบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษา
เอกชนโดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิ์ที่จะใช้
หรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับ
ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๐๒ ให้ผู้ซึ่งใช้คำว่า “สถาบัน” ไว้หน้าชื่อในการ
ดำเนินกิจการโรงเรียนหรือนำหน้าชื่อในดวงตรา บ้ายชื่อ ข้อมบัตร
ระเบียบ จดหมาย หรือเอกสารอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการ
โรงเรียนอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เลิกใช้คำดังกล่าว
ภายในสามเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และภายในระยะ
เวลาดังกล่าวนี้มิได้นำมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๓ ใบอนุญาตให้จัดตั้งวิทยาลัยเอกชนตามพระราช-
บัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งออกให้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติ
นี้ใช้บังคับ ให้มีผลบังคับต่อไปและให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๘

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

มาตรา ๑๐๔ ให้บรรดากฎกระทรวง ประกาศ คำสั่ง ระเบียบ และข้อกำหนดที่ออกตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ยังใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัติ จนกว่าจะมีการแก้ไขกฎกระทรวง ประกาศ คำสั่ง ระเบียบ และข้อกำหนดที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๕ ให้คณะกรรมการวิทยาลัยเอกชน คณะกรรมการควบคุมวิทยาลัยเอกชน คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชน และคณะกรรมการอื่นซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ เป็นคณะกรรมการสถาบัน คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สถานสถาบัน และคณะกรรมการอื่นตามพระราชบัญญัติ จนกว่าจะมีการแต่งตั้งใหม่ซึ่งต้องไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้อำนวยการ ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โทตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๕

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๖๓

ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ โดยที่การดำเนิน
 งานของวิทยาลัยเอกชนในฐานะที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาได้เพิ่มขยาย
 ขึ้นเป็นอันมาก ทั้งในด้านจำนวนวิทยาลัยและการกึ่งในการผลิตบัณฑิตสาขาวิชา
 ต่าง ๆ การค้นคว้าวิจัยและการบริการทางวิชาการแก่สังคม สมควรปรับปรุง
 โครงสร้างและระบบบริหาร ตลอดจนวิธีการดำรงรักษามาตรฐานการศึกษาให้
 เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีความเจริญมั่นคงและ
 เสื่ออำนวยความสะดวกการขยายกิจการ เพื่อร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา
 ของประเทศไทยอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ภาคผนวก ๗

กฎหมาย ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติสถาปนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๒

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๓

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๑๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๒๕

กฎทบทวน

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยออกกฎทบทวนไว้ดังต่อไปนี้

ลักษณะของมหาวิทยาลัย สถาบัน และวิทยาลัย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) มหาวิทยาลัย

(ก) ดำเนินการให้การศึกษาในด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงหลายสาขาวิชาหรือหลายกลุ่มสาขาวิชา

(ข) ดำเนินการให้การศึกษาเพื่อให้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญา ทุกชั้น และประกาศนียบัตรบัณฑิต

(ค) มีภารกิจด้านการสอน การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๑๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๒๕

(๒) สถาบัน

(ก) ดำเนินการให้การศึกษาในด้านวิชาการและวิชาชีพ
ขั้นสูง ซึ่งเน้นการสอนในสาขาวิชาใดหรือกลุ่มสาขาวิชาใดโดยเฉพาะ

(ข) ดำเนินการให้การศึกษาเพื่อให้ประกาศนียบัตร อนุ
ปริญญา ปริญญาทุกชั้นและประกาศนียบัตรบัณฑิต

(ค) มีภารกิจด้านการสอน การผลิตบัณฑิต และการวิจัย
และอาจกระทำการกิจเกี่ยวกับการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม หรือ
การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติด้วยก็ได้

(๓) วิทยาลัย

(ก) ดำเนินการให้การศึกษาในด้านวิชาการและวิชาชีพ
ขั้นสูงในบางสาขาวิชา

(ข) ดำเนินการให้การศึกษาเพื่อให้ประกาศนียบัตร อนุ
ปริญญา ปริญญาในชั้นที่ไม่สูงกว่าปริญญาโท และประกาศนียบัตร
บัณฑิต

(ค) มีภารกิจด้านการสอน และการผลิตบัณฑิต และอาจ
กระทำการกิจเกี่ยวกับการวิจัย หรือการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม
หรือการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติด้วยก็ได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๕

เกษม สุวรรณกุล

รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๑๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๒๕

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควร
กำหนดลักษณะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนประเภทมหาวิทยาลัย สถาบันและ
วิทยาลัย ที่ทางราชการจะอนุญาตให้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดม
ศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๒ และโดยที่มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว
บัญญัติให้ ลักษณะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนดังกล่าวต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎหมวง จึงจำเป็นต้องออกกฎหมวงนี้

ภาคผนวก ๗

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๒

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๑
เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๑๔๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ ตุลาคม ๒๕๒๕

กฎทบทวน

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยออกกฎทบทวนไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ที่ดินที่ใช้ในการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จะเปิดสอนในสาขาวิชาดังต่อไปนี้ต้องมีเนื้อที่ ดังนี้

(๑) สาขาวิชาที่ไม่ต้องมีห้องทดลอง ห้องปฏิบัติการ หรือโรงงาน ต้องมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า ๖ ไร่

(๒) สาขาวิชาที่ต้องมีห้องทดลอง ห้องปฏิบัติการ หรือโรงงาน ต้องมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า ๘ ไร่

(๓) สาขาวิชาเกษตรกรรมที่ต้องมีที่ดินสำหรับฝึกงาน ต้องมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า ๑๕๕ ไร่

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๘

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๔๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ ตุลาคม ๒๕๒๕

ในกรณีที่ตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดเปิดสอนสาขาวิชาตาม (๑) (๒) และ/หรือ (๓) แล้วยสาขาวิชารวมอยู่ในสถาบันเดียวกัน ต้องมี ที่ดินตามที่กำหนดใน (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณีที่จะมากกว่า

ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะให้มีสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพื่อเปิดสอนสาขาวิชาตาม (๑) หรือ (๒) ที่รัฐกำลังขาดแคลน และควร ได้รับการผ่อนผันใหม่เหนือที่น้อยกว่าที่กำหนดใน (๑) หรือ (๒) รัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันอาจกำหนดเนื้อที่ดินที่ใช้เป็นที่ จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จะเปิดสอนในสาขาวิชาดังกล่าวแต่ละ สาขาวิชาไม่น้อยกว่า ๒๕ ไร่ก็ได้ แต่ในกรณีที่เปิดสอนสาขาวิชาดังกล่าว รวมกับสาขาวิชาตาม (๑) (๒) และ/หรือ (๓) ในสถาบันเดียวกัน ให้ นำความในวรรคสองมาใช้บังคับ

ข้อ ๒ ที่ดินที่ใช้ในการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามข้อ ๑ ต้องเป็นที่ดินผืนเดียวกัน ในกรณีที่ที่ดินที่ใช้จัดตั้งไม่ติดต่อกันเป็นผืนเดียวกัน ที่ดินดังกล่าวจะต้องอยู่ในลักษณะที่อำนวยความสะดวกในการศึกษาได้ ตามสมควรและจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี โดยคำแนะนำ ของคณะกรรมการสถาบันที่เกี่ยว ๒

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๕

เกษม สุวรรณกุล

รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๘

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๔๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ ตุลาคม ๒๕๒๕

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมยฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดจำนวนเนอทชนตาของที่ดินสำหรับใช้แทนที่จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนซึ่งผู้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๒ จะต้องเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ และโดยที่มาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติให้ผู้รับใบอนุญาตจะต้องเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดินสำหรับใช้เป็นที่ตั้งตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยต้องมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่าที่กำหนดในกฎหมย จึงจำเป็นต้องออกกฎหมยนี้

ภาคผนวก ก

กฎหมาย ฉบับที่ 15 (พ.ศ. 2527)

ออกตามความในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ กันยายน ๒๕๒๗

กฎทบทวน

ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๒๗)

ออกตามความในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยออกกฎทบทวนไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การพิจารณาแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ให้ถือตามคุณสมบัติและหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดในกฎทบทวนนี้

ข้อ ๒ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) ได้รับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำและได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าเก้าปี หรือได้รับปริญญาโทหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำและได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวหลังจากได้รับปริญญาโทหรือ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ กันยายน ๒๕๒๗

เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี หรือได้รับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำ และได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าว หลังจากได้รับปริญญาเอกหรือเทียบเท่ามาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

ในกรณีที่เคยดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำหรือเคยได้รับแต่งตั้งเป็นอาจารย์พิเศษในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ หรือในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอื่น และได้สอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่ง ซึ่งเทียบค่าได้ไม่น้อยกว่าสองหน่วยกิตตามระบบทวิภาค เมื่อได้รับแต่งตั้งให้เป็นอาจารย์ประจำในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จะแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ จะนำระยะเวลาว่างเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษในภาควิชาหรือสาขาวิชาที่สอนนั้นมารวมเป็นเวลาในการพิจารณาแต่งตั้งตำแหน่งทางวิชาการโดยคำนวณเวลาทำการสอนดังกล่าวให้สามในสี่ของเวลาที่ทำการสอนก็ได้

ในกรณีที่ได้รับวุฒิสูงขึ้น ให้นับเวลาการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์ประจำก่อนได้รับวุฒิสูงขึ้น และเวลาที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์ดังกล่าวหลังจากที่ได้รับวุฒิสูงขึ้นรวมกันตามอัตราส่วนของระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคก่อนเพื่อพิจารณาแต่งตั้งได้ และ

(๒) มีผลงานทางวิชาการอันประกอบด้วย

(ก) มีชั่วโมงสอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่งตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และได้ทำการสอนได้ผลดีสมควรยกย่อง โดยจะต้องเสนอเอกสารประกอบการสอนที่

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ กันยายน ๒๕๒๗

ผลิตขึ้นไม่น้อยกว่าหนึ่งรายวิชา ซึ่งมีคุณภาพดีและได้ใช้ประกอบการสอนมาแล้ว และ

(ข) มีงานแต่ง เรียบเรียง แปลหนังสือ หรือเขียนบทความทางวิชาการซึ่งมีคุณภาพดีและได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่มาแล้ว หรือ

(ค) มีผลงานวิจัยซึ่งมีคุณภาพดีและได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่มาแล้ว ทั้งที่ไม่เป็นงานวิจัยที่ทำเป็นส่วนของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใด ๆ หรือ

(ง) มีผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่สามารถประเมินคุณค่าเทียบได้กับ (ข) หรือ (ค)

ข้อ ๓ รองศาสตราจารย์จะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี และ

(๒) ในระหว่างดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์มีผลงานทางวิชาการอันประกอบด้วย

(ก) มีชั่วโมงสอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่งตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และได้ทำการสอนได้ผลดีสมควรมีหมายเหตุ โดยจะต้องเสนอเอกสารประกอบการสอนที่ผลิตขึ้นไม่น้อยกว่าหนึ่งรายวิชา ซึ่งมีคุณภาพดีและได้ใช้ประกอบการสอนมาแล้ว และ

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๑๒๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ กันยายน ๒๕๒๗

(ข) มีงานแต่ง เรียบเรียง หรือแปลตำราหรือหนังสือที่ใช้ประกอบการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีคุณภาพดีและได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่มาแล้ว หรือ

(ค) มีผลงานวิจัยซึ่งมีคุณภาพดีและได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่มาแล้ว ทั้งนี้ ไม่ับงานวิจัยที่หาเป็นส่วนของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใด ๆ หรือ

(ง) มีผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่สามารถประเมินคุณค่าเทียบได้ กับ (ข) หรือ (ค)

ผลงานทางวิชาการตาม (ข) (ค) และ (ง) จะต้องไม่ซ้ำกับผลงานที่ได้เคยใช้สำหรับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์มาแล้ว

ข้อ ๔ ศาสตราจารย์จะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์และได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี และ

(๒) ในระหว่างดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์มีผลงานทางวิชาการอันประกอบด้วย

(ก) มีชั่วโมงสอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่งตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และได้ทำการสอนได้ผลดีสมความมุ่งหมาย โดยจะต้องเสนองานแต่ง หรือเรียบเรียงตำราหรือหนังสือที่ใช้ประกอบการศึกษาตามหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไม่น้อยกว่าหนึ่งเล่ม ซึ่งมีคุณภาพดีมากและได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่มาแล้ว และ

ฉันทวิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ กันยายน ๒๕๒๗

(ข) มีผลงานวิจัยซึ่งมีคุณภาพดีมากและได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่มาแล้ว ทั้งนี้ ไม่นับงานวิจัยที่ดำเนินการเป็นส่วนของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใด ๆ หรือ

(ก) มีผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่ดีมากที่สามารถประเมินคุณค่าเทียบได้กับ (ข)

ในกรณีที่ผลงานด้านคำรตาม (ก) หรือผลงานวิจัยตาม (ข) หรือผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นตาม (ก) อย่างใดอย่างหนึ่งมีคุณภาพดีเด่น แต่ผลงานด้านอื่นมีคุณภาพไม่ถึงขั้นดีมาก คณะกรรมการสถาบันอาจถือว่าผลงานเข้าเกณฑ์ที่จะพิจารณาเห็นชอบ แต่งตั้งเป็นศาสตราจารย์ได้

ผลงานการเรียบเรียงตำรา งานวิจัย และงานวิชาการในลักษณะอื่นตาม (ก) (ข) และ (ค) จะต้องไม่ซ้ำกับผลงานที่ได้เคยใช้สำหรับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์มาแล้ว

ข้อ ๕ นอกจากที่กำหนดในข้อ ๖ วิธีการแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้ผู้บริหารสถาบันเสนอชื่อพร้อมทั้งผลงานทางวิชาการของผู้ซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ ๒ ข้อ ๓ หรือข้อ ๔ แล้วแต่กรณีต่อสภาสถาบันนั้นตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

(๒) เมื่อสภาสถาบันพิจารณาอนุมัติแล้ว ให้ผู้บริหารสถาบันเสนอขอความเห็นชอบในการแต่งตั้งต่อคณะกรรมการสถาบัน

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ กันยายน ๒๕๒๗

(๓) เมื่อคณะกรรมการสถาบันพิจารณาให้ความเห็นชอบ และได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีตามมาตรา ๔๔ แล้ว ให้ผู้บริหารสถาบัน ออกคำสั่งแต่งตั้งได้ และให้ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งให้ทบวงมหาวิทยาลัย ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ออกคำสั่งแต่งตั้ง

มาตรา ๖ ผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ หรือศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัย สถาบันอุดมศึกษาอื่นของรัฐ หรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอื่น เมื่อได้รับแต่งตั้งให้เป็นอาจารย์ประจำในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้ผู้บริหารสถาบันเสนอต่อคณะกรรมการสถาบันขอความเห็นชอบในการแต่งตั้งให้บุคคลนี้มีตำแหน่งทางวิชาการในระดับที่ไม่สูงกว่าตำแหน่งทางวิชาการที่บุคคลนั้นเคยดำรงอยู่ก่อนได้ เมื่อคณะกรรมการสถาบันพิจารณาให้ความเห็นชอบ และได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีตามมาตรา ๔๔ แล้ว ให้ผู้บริหารสถาบันออกคำสั่งแต่งตั้งได้ และให้ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งให้ทบวงมหาวิทยาลัย ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ออกคำสั่งแต่งตั้ง

ข้อ ๑ ในกรณีที่มีเหตุผลอันสมควรและมีความจำเป็นอย่างขึง ผู้บริหารสถาบันอาจเสนอแต่งตั้งอาจารย์ประจำ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือรองศาสตราจารย์ ซึ่งมีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งและการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๒ (๑) ข้อ ๓ (๑) หรือข้อ ๔ (๑) ให้มีตำแหน่งทางวิชาการสูงขึ้นได้ โดยผู้ได้รับการเสนอแต่งตั้ง จะต้องมีความรู้ความสามารถสูงและมีผลงานทางวิชาการดีเด่นเป็นพิเศษ ทบวง ให้นำวิธีการแต่งตั้งตามข้อ ๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ กันยายน ๒๕๒๗

ข้อ ๘ สถานันอุดมศึกษาเอกชนอาจแต่งตั้งอาจารย์พิเศษให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นศาสตราจารย์พิเศษของสถานันอุดมศึกษาเอกชนนั้นได้ เมื่อมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) ได้รับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและได้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถานันอุดมศึกษาของรัฐ หรือสถานันอุดมศึกษาเอกชนมาแล้วเป็นเวลารวมกันไม่น้อยกว่าสิบปี หรือได้รับปริญญาโทหรือเทียบเท่าและได้ทำการสอนมาแล้วเป็นเวลารวมกันไม่น้อยกว่าสิบปี หรือได้รับปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและได้ทำการสอนมาแล้วเป็นเวลารวมกันไม่น้อยกว่าเจ็ดปี และ

(๒) มีผลงานทางวิชาการเทียบได้กับผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ตามข้อ ๔

ในกรณีที่มีเหตุผลอันสมควรและมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ผู้บริหารสถานันอาจเสนอแต่งตั้งอาจารย์พิเศษซึ่งมีระยะเวลาในการทำการสอนไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ใน (๑) แต่เป็นผู้มีความรู้ความสามารถสูง และมีผลงานทางวิชาการดีเด่นเป็นพิเศษ ให้เป็นศาสตราจารย์พิเศษได้

วิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ให้นำข้อ ๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๗

ปรีดา พัฒนถาบุตร

รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๒๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ กันยายน ๒๕๒๗

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมยฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควร
กำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รอง
ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ขอบเขตอันอุดมศึกษาเอกชน และโดยที่
มาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนาอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้
บัญญัติให้การกำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมย
จึงจำเป็นต้องออกกฎหมยนี้

ภาคผนวก ก

คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 66/2523

เรื่อง นโยบายการต่อสู้เพื่อเอาชนะคอมมิวนิสต์

คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี

ที่ ๖๖/๒๕๒๓

เรื่อง

นโยบายการต่อสู้เพื่อเอาชนะคอมมิวนิสต์

๑.ทั่วไป

๑.๑ สถานการณ์ของโลกได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ในห้วงเวลาที่ผ่านมามีได้เกิดวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ทั่วทุกภูมิภาค วิกฤตการณ์ดังกล่าวเกิดจากปัญหาหลักในเรื่องการขาดพลังงาน ความแตกต่างในดุลอำนาจทางทหารของมหาอำนาจ และความขัดแย้งของโลกในค่ายสังคมนิยม สถานการณ์ทั่วไปได้เปลี่ยนเข้าสู่สภาพการเผชิญหน้าในรูปแบบของสงครามเย็นอันมีผลกระทบต่อความมั่นคงในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และประเทศไทยอย่างที่สุด

๑.๒ พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ยังดำรงเจตนาอันแน่วแน่ในการทำสงครามปฏิวัติเพื่อยึดอำนาจรัฐ โดยใช้เงื่อนไขประชาธิปไตยเป็นหลักและเงื่อนไขอื่น ๆ ที่เปิดให้สนับสนุน ได้พลิกแปลงสถานการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงไปให้เป็นประโยชน์ต่อตนโดยให้ความสำคัญอย่างที่สุด ต่อการสร้างแนวร่วมทุกระดับเพื่อสร้างสถานการณ์ปฏิวัติ และสร้างสถานการณ์สงครามต่างลัทธิ โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญในการเปลี่ยนความขัดแย้งภายในให้เป็นสงครามประชาชาติ การปฏิบัติในท้องถิ่นได้เปลี่ยนสภาพจากป่าฟุ้งป่าเป็นป่าฟุ้งเมือง เพื่อสอดคล้องกับนโยบายการสร้างแนวร่วมดังกล่าว ความแตกแยกทางความคิดในขบวนการ โดยเฉพาะข้อสงสัยในเรื่องความสำคัญในการปฏิวัติประชาธิปไตย โดยชนชั้นกรรมาชีพเป็นจุดอ่อนสำคัญที่เกิดขึ้นในห้วงเวลานี้

๑.๓ รัฐบาลมีเจตนารมณ์ในการ تهدุทุนและรักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย

อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขอย่างเคร่งครัด บริหารราชการแผ่นดิน โดยคำนึงถึงความสุขของประชาชน ยึดมั่นในการประสานผลประโยชน์ของคนในชาติและในเอกลักษณ์ที่ดำรงของไทย ยึดถือหลักการแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจการเมืองและสังคมโดยเที่ยงธรรมและสันติวิธี รวมทั้งจะปลูกฝังให้คนไทยทุกคนยึดมั่นในอุดมการณ์ดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับเรื่องการเสียสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม ปฏิรูประบบราชการให้มีประสิทธิภาพในการรับใช้ประชาชน และให้สอดคล้องกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้กองทัพมีบทบาท และหน้าที่สำคัญในการป้องกันประเทศและรักษาไว้ซึ่งเอกราชของชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รัฐบาลถือเป็นภาระหน้าที่สำคัญและเร่งด่วนในการต่อสู้เพื่อเอาชนะคอมมิวนิสต์ อันเป็นเหตุสำคัญยิ่งในการบั่นทอนความมั่นคงของชาติ

๒. วัตถุประสงค์

เพื่อยุติสถานการณ์สงครามปฏิวัติของคอมมิวนิสต์อันมีความสำคัญ และเป็นภัยต่อความมั่นคงอย่างที่สุดของประเทศให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็ว

๓. นโยบาย

ต่อสู้เพื่อเอาชนะคอมมิวนิสต์ให้เสร็จสิ้นอย่างรวดเร็ว ด้วยการรุกทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง เน้นหนักในการปฏิบัติทั้งปวง เพื่อลดรอบทำลายขบวนการแนวร่วมและกองกำลังติดอาวุธเพื่อยุติสถานการณ์ปฏิวัติ ยับยั้งการปฏิบัติเพื่อสร้างสถานการณ์สงครามประชาชาติด้วยนโยบายเป็นกลาง และขยายผลจากโอกาสที่เปิดให้เพื่อเปลี่ยนแนวทางการต่อสู้ ด้วยอาวุธมาเป็นการต่อสู้ในแนวทางสันติ

๔. การปฏิบัติ

๔.๑ ในการต่อสู้เพื่อเอาชนะคอมมิวนิสต์ จะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นโดยรวดเร็ว หลีกเลี่ยงการปฏิบัติต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในสภาพยืดเยื้อ อันเป็นความประสงค์ของฝ่ายตรงข้าม การจะเอาชนะดังกล่าวได้โดยรวดเร็ว

จะต้องกลับเป็นฝ่ายรุกทางการเมือง ซึ่งได้แก่การปฏิบัติทั้งสิ้นที่ส่งผลให้ประชาชนสำนึกว่าแผ่นดินนี้เป็นของคนที่จะปกป้องรักษา ประชาชนมีส่วนในการเป็นเจ้าของปกครอง และได้ผลประโยชน์ ตลอดระยะเวลาของการต่อสู้เพื่อเอาชนะคอมมิวนิสต์ งานการเมืองเป็นสิ่งชี้ขาด งานการทหารจะต้องสนับสนุนและส่งเสริมให้บรรลุภารกิจงานการเมืองเป็นสำคัญ

๔.๒ ขจัดเหตุแห่งความไม่เป็นธรรมในสังคมทุกระดับตั้งแต่ท้องถิ่น ถึงระดับชาติ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างเฉียบขาด ทำลายการกดขี่ทุจริตทั้งสิ้น สร้างความปลอดภัยให้เกิดแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๔.๓ กำหนดการปฏิบัติให้มีการประสานประโยชน์ระหว่างชนชั้น เสียดผลประโยชน์ของชนชั้นเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม เจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องต้องมีจิตใจที่เป็นธรรมและเข้าใจปัญหาของประชาชนทุกชนชั้นและสำนึกว่า ประชาชนไทยทุกชนชั้นต่างก็มีจิตใจรักประเทศชาติ และพร้อมที่จะเสียสละเพื่อเทิดทูนไว้ซึ่งสถาบัน ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

๔.๔ ส่งเสริมประชาชนทุกกลุ่ม ทุกสาขาอาชีพให้สามารถในการปกครองตนเอง ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกชนชั้น และสาขาอาชีพได้มีส่วนร่วมทางการเมือง กำหนดวิธีการให้ได้รับรู้ปัญหาของประชาชน ให้ถือความต้องการของประชาชนเป็นสำคัญที่สุดในการกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองความต้องการนั้น

๔.๕ สนับสนุนการจัดตั้งขบวนการประชาธิปไตยทั้งสิ้นที่มีอยู่ โดยคำนึงถึงสิทธิและผลประโยชน์ของกลุ่มชนนั้น ๆ อันพึงจะมี ให้ระมัดระวังและอย่าสับสนระหว่างขบวนการประชาธิปไตยกับขบวนการคอมมิวนิสต์ที่แอบแฝงโดยยกประชาธิปไตยนำหน้า

๔.๖ ภารกิจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ทั้งพลเรือน ตำรวจ ทหาร ในการต่อสู้เพื่อเอาชนะคอมมิวนิสต์ มีทั้งการต่อสู้โดยใช้กำลังอาวุธ และการปฏิบัติในด้านการเมืองด้วยกันทั้งสิ้น ขอบเขตและระดับของการปฏิบัติงานในการ

ต่อสู้ โดยใช้กำลังอาวุธอาจแตกต่างกันออกไปบ้าง แต่ภารกิจหน้าที่ในด้าน การเมืองซึ่งเป็นเรื่องหลักมีความทัดเทียมกันทุกประการ การปฏิบัติด้วย กำลังอาวุธให้พิจารณาประเภท ขนาดกำลัง และยุทธวิธีให้เหมาะสมกับ สถานการณ์ในแต่ละพื้นที่เพื่อกดดัน ลิดรอน ทำลาย กองกำลังติดอาวุธ โดยต่อเนื่อง

๔.๗ ปฏิบัติต่อผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์หรือผู้หลงผิดเข้ามอบตัว หรือที่จับได้โดยเพื่อนประชาชนร่วมชาติ ซึ่งแจ้งเพื่อให้ได้เข้าใจถึงนโยบาย ของรัฐบาลในปัญหานี้อย่างถ่องแท้ ช่วยเหลือให้ใช้ชีวิตใหม่ร่วมกันต่อไป ในสังคมอย่างเหมาะสม

๔.๘ ให้ความสำคัญการต่อสู้ในเมืองให้มากที่สุดเพื่อจัดการจัดตั้ง และขยายแนวร่วมตามแนวทางเมืองสนับสนุนป่า และการขัดขวางการสร้าง สถานการณ์ปฏิวัติ และสถานการณ์สงครามประชาชน สถานการณ์ปฏิวัติ มีรูปแบบในการโคດเดี่ยว รัฐบาลจากประชาชนทำลายรัฐบาลให้อ่อนแอ การทำลายหรือช่วงชิงการนำขบวนการประชาธิปไตย อันเป็นศัตรูของ คอมมิวนิสต์ การสร้างสถานการณ์สงครามประชาชนจะอาศัยแนวร่วม ซึ่งมีแทรกอยู่ทุกระดับเพื่อสร้างประชาคมติ และนำชาติไปสู่การสงครามกับ ประเทศเพื่อนบ้าน อันจะสนับสนุนให้พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย สามารถปฏิวัติได้สำเร็จ หากพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยบรรลุผล สำเร็จในการจัดตั้ง และขยายแนวร่วมในเมืองได้ จะสามารถดำรงขีดความ สามารถในการรุกรบทางการเมือง สามารถสร้างความสับสนทางการเมือง ความวุ่นวายในทางเศรษฐกิจ และสามารถสร้างกระแสคลื่นของประชาชน ส่วนใหญ่ไปในแนวทางที่ต้องการได้ จะต้องทำความเข้าใจว่าการสร้าง แนวร่วมในเมืองนี้ยากจะมองเห็นได้แจ่มชัด เพราะพรรคคอมมิวนิสต์แห่ง ประเทศไทยจะดำเนินนโยบายอาศัยตัวแทนในรูปแบบต่าง ๆ และการใช้ เหตุการณ์เฉพาะกรณีให้เป็นไปเสมือนการขัดแย้งโดยทั่วไป นับว่าอันตราย อย่างยิ่ง

๔.๙ การข่าว การจิตวิทยา ประชาสัมพันธ์เป็นมาตรการอันสำคัญยิ่ง

ต่อความสำเร็จในการต่อสู้เพื่อเอาชนะคอมมิวนิสต์ จึงได้ให้ความสำคัญ
และให้ดำเนินการในลักษณะเชิงรุกอย่างมีแผนและสอดคล้องกับการปฏิบัติ
ทุกขั้นตอน

๕. การบริหาร

๕.๑ การต่อสู้เพื่อเอาชนะคอมมิวนิสต์นั้นเป็นภารกิจที่มีความสำคัญ
ต่อความมั่นคงของชาติ จึงเป็นหน้าที่รับผิดชอบสูงสุดของรัฐบาล ให้
กระทรวง ทบวง กรม และองค์การต่าง ๆ กำหนดแผน โครงการ และ
การปฏิบัติทั้งสิ้นให้บรรลุวัตถุประสงค์แห่งนโยบายนี้

๕.๒ สภาความมั่นคงแห่งชาติรับผิดชอบในการเสนอแนะคณะ
รัฐมนตรี ในเรื่องอันเกี่ยวกับนโยบายที่เกี่ยวข้อง

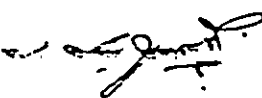
๕.๓ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน เป็นกองอำนวยการ
เฉพาะกิจ มีผู้อำนวยการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ทั่วไป
เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในการปฏิบัติงานตามนโยบายและการสั่งการ
ตลอดจนการประสานงานของกระทรวง ทบวง กรม และ องค์การที่เกี่ยวข้อง
มีอำนาจหน้าที่ในการให้ทุนให้โทษที่เป็นผลต่อข้าราชการพลเรือน ตำรวจ
ทหารและบุคคลอื่น ๆ ซึ่งผู้อำนวยการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์
ทั่วไปได้แต่งตั้งจากส่วนราชการต่าง ๆ มาปฏิบัติงาน

๕.๔ การสนับสนุนงบประมาณในการต่อสู้เพื่อเอาชนะคอมมิวนิสต์
ให้ถือว่ามีความเร่งด่วนเป็นพิเศษ

๕.๕ บรรดาคำสั่ง ระเบียบ หรือข้อบังคับใดซึ่งขัดแย้งกับคำสั่งนี้
ให้ใช้คำสั่งนี้แทน ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๒๓

พลเอก

(เปรม ติณสูลานนท์)

นายกรัฐมนตรี

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวอาลิน ชื่อสกุล ภาชนะวิเชียร
เกิดวันที่ 1 เดือน มีนาคม พุทธศักราช 2495
สถานที่เกิด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
สถานที่อยู่ปัจจุบัน 779/4 ทนลโยธิน ซอยลือชา 1
กรุงเทพมหานคร 10400
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน หัวหน้าภาควิชาพื้นฐาน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
61 ทนลโยธิน เขตบางเขน
กรุงเทพมหานคร 10900

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2513	มัธยมศึกษาตอนปลาย (แผนกศิลป์ปะ) โรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัย
พ.ศ. 2519	ศศ.บ. (ภาษาไทย) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2533	กศ.ม. วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สถานภาพและบทบาทของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

บทคัดย่อ

ของ

อาลิน ภาชนะวิเชียร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มกราคม 2533

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสถานภาพ บทบาทการสอนและการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ และแนวโน้มของการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีปทุมควบคู่ไปกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เอกสารที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ กฎหมาย คำสั่ง ประกาศ รายงาน โครงการ แผนงาน และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับสถาบัน อุดมศึกษาเอกชนและมหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย พบว่า

1. มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีสถานภาพและศักยภาพในการดำเนินงานจัดการศึกษาระดับ อุดมศึกษาได้ตามกฎหมาย
2. มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีบทบาททางการสอนและการผลิตบัณฑิตเป็นสำคัญ การบริการ ทางวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ และการวิจัยเป็นอันดับรองตามลำดับ
3. มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีแนวโน้มและทิศทางที่ชัดเจนในการพัฒนามหาวิทยาลัย ด้านการสอนและการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมของชาติ โดยได้กำหนดไว้เป็นโครงการและแผนงานที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมจะดำเนินการ ในช่วง 5 ปีข้างหน้า (2530 - 2534) ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพให้ได้มาตรฐานการเป็น มหาวิทยาลัยตามหลักสากล

THE STATUS AND ROLES OF SRIPATUM UNIVERSITY

AN ABSTRACT

BY

ALIN PAWANAWICHIAN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

January 1990

The purpose of this research was to study the status, roles and development trends of Sripatum University on 4 functions : instruction and graduage production, research, social services, and cultural conservations. Private college and university affairs were also studied as part of this research. Documentary approach on laws, decrees, acts, rules and reguldtions, reports, projects, plans, and other documents related to higher education institutions and Sripatum University were used for research methodology.

The major research findings were as follows :

1. Sripatum University's status and potentiality were considered as possible to logally perform the higher education management.
2. The University placed more emphasis on the instructional role than the other 3 functions.
3. Sripatum University's trends and direction on 4 functions were clearly prescribed in the University's five year plan with higher education standard and both quantitative and qualitative statement. The University's resources should be actively developed to fulfill its functions in the future.